ஸ்ரீமத்

பாகவத வினாவிடை

முதல் பாகம்

முதல் ஒன்பது ஸ்கந்தங்களடங்கியது

விவேகாநந்த புத்தகசாலை
ஹிந்து மதாபிமான சங்கம்
காரைக்குடி.

மைலாப்பூர், பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் உதவிபோதகரான

ஏ. எஸ். கஸ்தூரிரங்கய்யர் பி.ஏ., எல்.டி.

அவர்கள் செய்தது

IMS0052

ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனி

மைலாப்பூர், மதராஸ்.

All rights reserved] 1910 [விலை ரூ. 1

பகவான் ஆனந்தமாய் வேணுகானம் செய்து
உலகத்தை ஆனந்த பரவசமாக்குதல்

முகவுரை

ஸ்ரீமத்பாகவதம் என்பது இராமாயண பாரதங்களைப்போன்ற சரித்திரமல்ல. அநேக திவ்ய சரித்திரங்கள். சிறந்த மதவிஷயங்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகள், பகவானது கல்யாணகுணங்கள், அவரைப் பக்திசெய்வதால் மனிதன் அவரது உண்மையான நிர்குண நிலையை அடைந்து தனது உண்மை நிலக்கு வரும்வழி, உலகில் ஒருவன் படும்பாட்டிற்கு எல்லாம் பரமபதம் அடைவதே இவ்வாறு அந்தரங்க நோக்கமாக இருக்கிறது, என்ற, அரிய விஷயங்களைப்பற்றி இந்தப் புராணம் அடிக்கடி வசனிக்கின்றது. இதனுல்தான் இந்தப்புராணத்திற்குப் பரமஹம்ஸ ஸம்ஹிதை என்றுபெயர். இதைப் பரமஹம்ஸாளான பெரியோர்களும் மிகவிரும்புவராம். இதை வேதவ்யாஸ ரிஷி எழுதுவதற்காக ஏற்பட்ட காரணங்களையும் இதை வெளியிட்டதால் அவருக்கு உண்டான சாந்தியையும், இதை அப்யஸித்து ஆனந்தித்த சுகப்பிரம்மத்தின் பெருமையையும், மரணத்தின் வாயில் அகப்பட்டுத் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்த பரீக்ஷித்தை இது இவ்வாறு கரையேற்றியது என்பதையும், யோசித்துப்பார்ப்பவர்களுக்கு இந்தக் கிரந்தத்தின் மேன்மை நன்குவிளங்கும். இதை ஆழ்ந்து வாசித்துப்பார்த்தால் தான் இது ஏன் மஹாஞானிகளாலும் விரும்பப்படுகின்றது என்பது நன்ருகத் தெரியவரும்.

இப்புராணத்தில் அடங்கியிருக்கும் விஷயம் அநேகவிதமாக இருத்தலின் இதன் பாகங்களுக்கு, இராமாயண பாரதங்களின் பாகங்களுக்குக் கொடுத்ததுபோல, தகுந்தபெயர் கொடுக்கமுடியாமல் போக, முறையே முதல், இரண்டாவது................12-வது ஸ்கந்தங்கள் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனுல் இவ்வினு விடையை வாசிப்போர் சிறுவர்களாகையால் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஸ்கந்தவிஷயங்களையும் எளிதில் அறியும் பொருட்டு அந்தந்த ஸ்கந்தத்தில் அடங்கியிருக்கும் முக்கியவிஷயங்களை ஸ்கந்த ஆரம்பத்திலும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலிருக்கும் முக்கிய விஷயத்தை அந்தப் பக்கத்தலைப்பிலும் வரையப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், முதலில் விஸ்தார அட்ட

வணையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாகவதம் சுகப்பிரம்மத்தால் பரீக்ஷித்திற்குச் சொல்லப்பட்டதாக ஸூதர் சௌநகாதிகளுக்குக் கூறியபோதிலும் இதில் சிற்சில ஸ்கந்தவிஷயங்கள் வெவ்வேறு குரு சிஷ்ய ஸம்வாதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இடங்களில் "யாரும் யாரும் ஸம்வாதம்செய்வது" என்று ஸ்கந்த ஆரம்பத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது: உதாரணமாக 7-வது ஸ்கந்த ஆரம்பத்தில் நாரதயுதிஷ்டிர ஸம்வாதம் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஸ்கந்தத்தொடக்கத்திலும் அந்தந்த ஸ்கந்தத்திற் கூறப்படும் விஷயங்களுக்கு ஏற்ற காப்புச் செய்யுட்கள் வில்லிபுத்தூரார் பாரதம், ஆழ்வார்கள் பாடல்கள், தாயுமான ஸ்வாமிகள் பாடல், கைவல்யநவநீதம் முதலிய நூல்களிலிருந்து எடுத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளுள் 4-வது, 7-வது ஸ்கந்தங்களின் காப்புச்செய்யுட்கள் திருமயிலை பென்னாத்தூர் ஸுப்ரஹ்மண்யம் பாடசாலைத் தமிழ் உபாத்தியாயர் இ.வை. அனந்தராமய்யர் அவர்களால் செய்யப்பட்டவை. இவ்வுதவி புரிந்த அய்யர் அவர்களுக்கு நான் மிகுந்த நன்றியறிவு உடையவனாக இருக்கிறேன்.

பாகவதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் புராண, வைதிக ஸ்ருஷ்டிகளை அவைகள் வரும் இடங்களில் ஒருவாறு சிறுவர்களுக்காகச் சுருக்கிக்கூறிவிட்டு, இவ்விஷயங்களில் அதிகமாகத் தெரியவேண்டும் என்பவர்களுக்கு ஸஹாயமாக இருக்கும்பொருட்டு அனுபந்தத்தில் மஹாப்ரளயம், சாஸ்திரீயஸ்ருஷ்டி, சாஸ்திரபுராண ஸ்ருஷ்டியின் பொருத்தம், யுகங்கள் முதலிய நேடுங்கால அளவைகள், என்னும் விஷயங்களைப்பற்றி யான், பென்னாத்தூர் ஸுப்ரஹ்மண்யம் பாடசாலை பத்திரிகையில் மொழிபெயர்த்த வியாஸங்களை வெளியிட்டிருக்கிறேன். இவை மேற்படி பத்திரிகையில் மேற்படி பாடசாலை பிரதம உபாத்தியாயராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ பஞ்சாபகேச அய்யர் எம்.ஏ., எல்.டி., அவர்களால் முதலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவை.

பாகவதம் விஷ்ணுவையே ஏற்றமாகக் கூறுகிறது என்று வீர வைஷ்ணவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதாரம் பொதுவாக இங்கு ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியையே பரதெய்வமாகக் கொண்டிருப்பதும், ஆங்காங்கே சிவனைவிட ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஏற்றமாகக் கூறியிருப்பதும், பத்தாம் ஸ்கந்தமுடிவில் பிருகு 'விஷ்ணுவே

பரதெய்வம்' என்று செய்த தீர்மானமுமே. இம்மட்டோடு அவா கள் நின்றுவிட்டால் அவர்களுக்கும் மேன்மைஉண்டு. மற்றைய வர்களுக்கும் பாதகம்இல்லை. ஆனால் அவர்கள் அப்படி நிற்பவர்கள் அல்லர். விஷ்ணுவை ஆராதியாதவர்களிடம் த்வேஷபுத்தியை யாவது கர்வம் நிறைந்த கருணையையாவது உடைத்தாயிருக் கின்றனர். இம்மாதிரி இருப்பவர்கள் ஒருவாறு தெளிந்து அவர் கள் மனது நல்ல நிலைக்கு வருவதற்காக அவர்களை முக்கியமாக தக்ஷ யாகபாகத்தையும், அனுபந்தத்திலிருக்கும் திரிமூர்த்திஸமரஸம் (இது வும் முற்கூறிய பாடசாலைப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது) என்ற வியாஸத்தையும் பார்க்கும்படி மஹாவிநயத்துடன் கேட்டுக்கொள் ளப்படுகிறது. இவைகளின் நோக்கம் யாது எனில் முக்கியமாகச் சண்டையிட்டுக்கொள்ளும் சைவவைஷ்ணவர்களது மதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் பரமசிவன், ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்ற நாமங்கள் வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கும் பரப்பிரஹ்மத்தின் இரண்டு பெயர்களே ஒழிய வேறல்ல, இவைகளை விஷ்ணு என்றும் சிவன் என்றும் பேத மாகக்கூற இடமே இல்லை என்றும், விஷ்ணு, சிவன், பிரஹ்மா ஆகிய இம்மும்மூர்த்திகள் இப்பரப்ரஹ்மத்தின் அவஸரபேதங்களே ஒழிய வேறில்லை என்றும்,இம்மாதிரி'ஸமயகோடிகளெல்லாம் தன் தெய்வம் என் தெய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்து எதிர்வழக்கிடவும்' நிற் கும் பரப்ரஹ்மத்தைப்பற்றியே பாகவதம் கூறுகிறது என்றும், ஆத லால்தான் அதற்குப் பரமஹம்ஸஸம்ஹிதை என்றபெயர் நன்றாகப் பொருந்தும் என்றும், தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதே. இந்தப் புரா ணத்திற்கு விஷ்ணுபுராணம் என்ற சிறப்புப் பெயரிடாது பாகவதம் என்ற பொதுப்பெயர் இட்டிருக்கிறதும் இந்த எண்ணத்திற்கு ஸஹாயமாக இருக்கிறது.

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த பரமஹம்ஸகிரந்தமாகிய பாகவத த்தை என் சிற்றறிவிற்கெட்டியவரையில் வினாவிடை ரூபமாக அமை த்திருக்கிறேன். இதில் அநேகவிதப் பிழைகள் நேரிட்டிருக்கலாம். அவைகளைப் புராணத்தின் சிறப்பு, இவ்வினாவிடையை வெளியிடத் தூண்டிய நோக்கம் இவைகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு பொறுத்து, இதைப் பகவத் பக்தர்கள் அங்கீகரித்தும், அவசியமாகத் திருத்த

வேண்டிய பிழைகளை எனக்குத் தெரிவித்தும் பேருதவி புரிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

எல்லோருக்கும் இப்புத்தகம் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு ஸ்கந்தத்தின் தொடக்கத்திலும் அந்தந்த ஸ்கந்தத்திற்கேற்ற சித்திரபடங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில், இப்புத்தகத்தையும் இப்படங்களையும் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் இவ்வளவு அழகாக வெளிக்கொண்டு வந்த ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனி மானேஜர் அவர்களுக்கு நாம் எல்லோரும் நன்றி அறிதலுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

ஆ. சீ. கஸ்தூரிரங்கன்

அட்டவணை

அனுபந்தம்

சித்திர படங்களின் அட்டவணை

சுகர் சிறப்பு

தன் வயிற்றைக்கிழித்துப் பொன் இரத்தினங்கள் பனிநீர்முதலிய
அரிய வஸ்துக்களைக்காட்டி மயக்க உத்தேசித்த ரம்பையை
நோக்கி 'இப்படிப்பட்டவள் வயிற்றில் பிறந்தால்
எனக்கு ஞானம் எவ்வளவு எளிதில் வந்திருக்கும்'
என்று மனங்கலையாது சுகர் வியந்து கூறியது

ஸ்ரீமத்
பாகவத வினாவிடை

ஸச்சிதானந்த பரபிரஹ்மணேநம:

1-வது ஸ்கந்தம்

பரீக்ஷித் சரித்திரம்

ஸூதசௌநக ஸம்வாதம்

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவாம் அயனாய் மாலாய்
ஆன்றவீ சனுமாய்த் தானே யநந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
மூன்றமுத் தனுமாய் இன்பப் புணரியா தவனாய் நாளும்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே.

வினா 1.—இந்தப் புத்தக ஆரம்பத்தில் ஸச்சிதானந்த பரபிரஹ்மணேநம: என்று சொல்லுவானேன்?

விடை.—ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய பரம்பொருளிடமிருந்து வெளிவந்த உலகில், தர்மம் குறைந்து அதர்மம் மேலிடுங்காலத்தில், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம்செய்து, தர்மத்தை நிலைநிறுத்த அந்தப் பரம்பொருளே எடுத்த அவதாரங்களையும், அவரது ஸ்வரூபத்தின் சிறப்பையும், இந்தப்புத்தகத்தில் எடுத்துரைக்கப்போகிறபடியால் இதன் ஆரம்பத்தில் ஸச்சிதானந்த பரபிரஹ்மணேநம: என்றோம்.

வினா 2.—பாகவதம் என்றால் என்ன? இது யாரால் செய்யப்பட்டது? இது யாருக்கு யாரால் சொல்லப்பட்டது?

விடை.—பரம்பொருள், அளவிடமுடியாத ஐசுவரியம், வீர்யம், கீர்த்தி, அழகு, ஞானம, வைராக்கியம் ஆகிய ஆறுகுணங்களின் நிலயமாயிருத்தலால் அவருக்கு பகவான் என்று பெயர். அவரது ஸ்வரூபத்தின் மேன்மையையும், அவர் செய்த அவதாரங்களின் சரித்திரத்தையும் சொல்லுவதால் இதற்கு பாகவதம்

என்றபெயர் வந்தது. இது வியாஸரால் அவர் செய்த புராணாதி களின் இறுதியில் பதினெட்டாவது புராணமாகச் செய்யப்பட் டது. இது கங்கைக்கரையில் பிராயோபவேசம் செய்துகொண்டு ஏழாம் நாள் தனக்கு வரப்போகிற மரணத்தை எதிர்பார்த்தி ருந்த அர்ச்சுனனது பேரனாகிய பரீக்ஷித்துக்கு வியாஸருடைய பிள்ளையும் பிறவிஞானியுமான சுகப்ரஹ்மத்தால் சொல்லப் பட்டது.

வினா 3.—எந்தஸமயத்தில் வியாஸருக்கு இதை 18-வது புராண மாக எழுதும்படி வந்தது?

விடை.—எல்லாப்புராணங்களையும் ஐந்தாம் வேதமாகிய பாரதத் தையும் செய்துமுடித்தபின்பு உலகில் ஸாதாரண ஜனங்கள் பிழைத்துப்போவதற்கு வேண்டியவை எல்லாம் செய்துவிட்ட தாக வியாஸர் எண்ணிக்கொண்டார். இப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் காலையில் வியாஸர் கங்கையில் ஸ்நாநம்செய்துவிட்டு கரையில் நிஷ்டைக்கு உட்கார்ந்தார். அப்பொழுது அவர் மன தை அடக்க, அது அடங்காது கவலைபாய்ந்து ஓடியது. உடனே அவருக்கு ஏதோ இன்னும் தாம் செய்யவேண்டியது ஏதாவது பாக்கியிருக்கிறதோ என்ற எண்ணம் உண்டாக, அவர் மனம் பதைக்கத் தொடங்கியது. இந்தஸமயத்தில் அவரது ஆசிரமத் திற்கு தற்செயலாய் ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு வந்த நாரதரால் ஏவப்பட்டு வியாஸர் இந்த பாகவதத்தை எழு தினார்.

வினா 4.—நாரதர் எவ்வாறு வியாஸரைப் பாகவதம் எழுதும்படி தூண்டினர்?

விடை.—நாரதரைக்கண்டதும் வியாஸர் அவருக்கு வந்தனை வழி பாடுகள்செய்து, முடிவில் தமது மனச் சஞ்சலத்தை அவருக்கு வெளியிட்டார். அப்பொழுது நாரதர், 'அப்பா நீ இதுவரை யிலும் செய்துள்ள புஸ்தகங்களில் எல்லாம், தருமங்களை அதிக மாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறாய். அவைகளின் முடிவாகிய பரம்பொருளின் ஸ்வரூபத்தை அவ்வளவு அதிகமாக எடுத்து நீ காட்டவில்லை. ஆகையால் இதோடு உன்வேலையை நிறுத்தி விட்டால் தர்மங்களை மாத்திரம் மிகுந்த சிரத்தையோடு ஜனங்

கள் அனுஷ்டித்து அவைகளின் முடிவாகிய பரம்பொருளை அறியாது தத்தளிப்பார்கள். ஆகையால் எல்லோரும் பரம்பொருளை எளிதில் அறிந்து மேன்மையை அடையும்படி அவரது ஸ்வரூபத்தையும், அவர் அவதாரம் எடுத்து செய்த அரிய செயல்களையும் பாகவதம் என்ற 18-வது புராணத்தின் மூலமாக வெளியிடு. அப்பொழுதுதான் உன் மனம் ஸமாதானப்பட்டு உன் வசப்படும். இந்த குறைவு ஒன்று இருப்பதால்தான் உன் மனம் கட்டுக்கடங்காது துள்ளி ஓடுகிறது. மேலும் பரம்பொருளது ஸ்வரூபத்தை அறிந்து, நான் முன்ஜன்மத்தில் பக்திசெய்ததால்தான் எனக்கு இந்த ஜன்மத்தில் இந்த மேன்மை கிடைத்திருக்கிறது. ஆகையால் நீ பகவத் ஸ்வரூபத்தை எடுத்துச்சொல்லி உலகிலுள்ளவர் எல்லோரையும் மேன்மைப்படுத்து' என்று நாரதர் தமது பூர்வஜன்மவிருத்தாந்தத்தையும் எடுத்துரைத்து அவரை பாகவதம் எழுதும்படி தூண்டினர்.

வினு 5.—நாரதர் பூர்வஜன்மத்தில் எந்நிலையில் இருந்தார்? அவருக்கு தெய்வபக்தி எவ்வாறு உண்டாயிற்று?

விடை.—முன் ஜன்மத்தில் நாரதர், ஒரு சதுர் சாஸ்திரபண்டிதன் வீட்டு வேலைக்காரியின் பிள்ளையாக இருந்தார். அவர் வீட்டிற்கு ஒருகாலத்தில் சாதுர்மாஸ்யவிருதம் அனுஷ்டிக்க சில பாகவதர்கள் வர, அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யும்படி இந்த வேலைக்காரியின் பிள்ளையை பண்டிதர் நியமித்தார். அந்தப் பிள்ளை அவர்கள் இட்டவேலையை மிகுந்த சிரத்தையோடு செய்துகொண்டும், அவர்கள் பக்தி பூஜை முதலியவைகள் செய்வதை மிகுந்த ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டும், அவர்கள் உண்டு மிஞ்சிய எச்சிலை மிகுந்த பக்தியோடு புஜித்துக்கொண்டும், தனது காலத்தைக் கழித்துவந்தான். அந்தப் பையனது சிரத்தையைக் கண்ணுற்ற மஹான்கள் தமது விருதம் முடிந்து புண்யதேச ஸஞ்சாரம் செய்யப் புறப்பட்டுப்போகையில், அவனை தமது அருகே அழைத்தனர். மிகுந்த பக்தியோடு வந்து நின்ற பையனைநோக்கி அவர்கள் ‘அப்பா ஆத்மா பிறப்பு இறப்பற்றது. அவனைக் கர்மங்களே பந்தப்படுத்துகின்றன. இதிலிருந்து ஒருவன் தப்பிப்பிழைக்க வேண்டுமா

கில், அவன் அவசியம் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை, பலத்தை இச்சிக்காதுசெய்து அவைகளை பகவத் அர்ப்பணம்செய்வதே நல்லவழியாகும்,' என்று உபதேசித்து அவனுக்கு பரம்பொருளை ஹரியாகத் தியானிக்கும்வழியையும் எடுத்துரைத்து லோகஸஞ்சாரம்செய்யப் புறப்பட்டனர். இதனால்தான் அந்த பையனுக்கு ஹரிபக்தி உண்டாயிற்று.

வின 6.—இந்தப்பையன் பின்பு எவ்வாறு தன் வாழ்நாளைக் கழித்தான்? இவன் பக்தி எவ்வாறு பயன்பட்டது?

விடை.—இவ்வாறு உபதேசித்துப் போனபின்பு தன் தாயால் போஷிக்கப்பட்டு கொஞ்சநாள் பக்திசெய்துகொண்டு வளர்ந்து வந்தான் அச்சிறுவன். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் அவன் தாய் இரவில் மாடுகறக்கப் போனவிடத்தில் ஒருபாம்பு கடித்து இறந்தாள். அப்பொழுது தனக்குண்டான துக்கத்தை 'நான் ஸம்ஸார பந்தத்தினின்று விடுபட்டு பக்தி செய்ய பகவான் இவ்வாறு என் தாயைக் கொண்டுபோய் விட்டார்' என்ற எண்ணத்தால் அச்சிறுவன் ஸமாதானப் படுத்திக்கொண்டு, பக்திசெய்து பரமபதம் அடைவதற்காக அவன் ஹிமாலயம்நோக்கிப் புறப்பட்டுப்போனன். போகும் வழியில் ஒருகாட்டில் வெகுநாழிகை வழி நடந்ததால் அவனுக்குக் களைப்பு உண்டாக அருகிலிருந்த ஒரு ஏரியில் அவன் ஸ்நானம்செய்து அதன் தண்ணீரைக் குடித்துக் கொஞ்சம் களைப்பாறினன். கொஞ்சம் களைப்புத்தீரவே அவன் அந்த ஏரிக்கரையில் பாகவதர்கள் சொல்லியபடி பகவானை தியானம் செய்யத்தொடங்க அவன் மனதில் பகவத்ரூபம் தோன்றி மறைந்தது. உடனே அவன் மிகுந்த துக்கத்திற்கு ஆளாய் விட்டான். அந்தஸமயத்தில் ஆகாயத்தில், 'இந்த ஜன்மத்தில் உனக்கு இவ்வளவுதான் பிராப்தம். நீ அதைரியப்பட்டு வீணப் சோர்ந்துவிடக்கூடாதென்றே உனக்கு இந்த தர்சனம் ஆயிருக்கிறது. நீ விடாது இந்தஜன்மம் முழுவதும் பக்திசெய்து கொண்டிரு. இதன் முடிவில் உனக்கு மேலான நிலை வரும். அடுத்தஜன்மத்தில் என் பக்தர்களுள் நீ முதன்மையான பக்தனுவாய்' என்று ஒரு அசரீரிவாக்குப் பிறந்தது. இதைக் கேட்ட

வுடன் அந்தப்பையன் அங்கிருந்து எழுந்து மிகுந்த உல்லாஸத்துடன் ஸதா ஹரிபக்திசெய்துகொண்டும் மரணத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டும் ஊர் ஊராக உலாவத் தொடங்கினான். கொஞ்சகாலத்தில் அவனுக்கு மரணம் அநாயாஸமாக வர, அடுத்த சிருஷ்டியில் பூர்வஜன்ம ஹரிபக்தி விசேஷத்தால் அந்தப்பையன் பிரம்மாவின் மூச்சுக் காற்றிலிருந்து நாரதராகப் பிறந்தான்.

வினா 7.—இவ்வாறு நாரதர் தமது பூர்வஜன்ம விருத்தாந்தத்தையும் எடுத்துரைத்து பாகவதம் எழுதும்படி தூண்டிவிட்டுப்போன உடன் வியாஸர் என்னென்ன செய்தார்?

விடை.—தம்மைப்போல ஹரிபக்தியின் மேன்மையால் யாவரும் பிழைக்கும்படி பகவான் ஸ்வரூபத்தை வெளியிட்டு அவரது மனக்கவலையை நீக்கிக்கொள்ளும்படி புத்திகூறி, நாரதர் லோக ஸஞ்சாரம் செய்யப்புறப்பட்டுப்போனதும், வியாஸர் பகவானது உண்மை ரூபத்தை அறிய நிஷ்டையில் உட்கார்ந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு பகவானது திவ்ய தரிசனமாகி நிரதிசய ஆனந்தம் உண்டாக, அவர் நிஷ்டைகலைந்து எழுந்து தமது அனுபவ விசேஷத்தையும் பகவத் ஸ்வரூபத்தையும் பலர் அறிந்து ஈடேறும்படி பாகவதம் என்ற பதினெட்டாவதும் கடைசியுமாகிய புராணத்தின் மூலமாக அதை வெளியிட்டார். அதன்பின்பு அந்தப் பாகவதத்தைத் தமது பிள்ளையாகிய சுகப்பிரம்மத்திற்கு உபதேசம் செய்ய, அவர் அதை மிகுந்த ஆவலோடு எற்றுப் பரீக்ஷித்துக்கு எழு நாளைக்குள் சொல்லி முடித்து அவனை கிருதார்த்தனாக்கினார்,

வினா 8.—தாய் வயற்றில் இருக்குங்கால் இந்தப் பரீக்ஷித்திற்கு என்ன ஆபத்து என் வந்தது? எப்படி நீங்கிற்று?

விடை.—பாரதயுத்தத்தில் பதினெட்டாம் நாள் இரவில் அசுவத்தாமன் இளம் பஞ்சபாண்டவரைக் கொடுங் கொலைபுரிந்ததும், அதைத் திரௌபதி ஸஹியாது அசுவத்தாமனது உயிரை வாங்கி விடவேண்டும் என்று பாண்டவரைத்தூண்டி, பின்பு அசுவத்தாமனைகைப்பிடியாய்க்கொண்டுவந்து பாண்டவர்கள் திரௌபதிமுன் நிறுத்திய காலத்தில் அவளுக்கு குரு புத்திரன் என்ற

மரியாதை அவனிடம் வர, கொல்லாது விடும்படி அவள் சொன்னதும், அப்பொழுது அர்ச்சுனன் முதலியோர் அவனது சிரோரத்னத்தை மாத்திரம் வாங்கிக்கொண்டு அவனைச் சிண்டறுத்து விட்டுவிட்டதும், அதற்குமேல் அந்தப் பாபி பாண்டவப் பூண்டே உலகில் இல்லாமலிருக்கும்படி அபாண்டவாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்ததும் பாரதம் ஸௌப்திக பர்வத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த அபாண்டவாஸ்திரமானது அப்பொழுது கர்ப்பமாய் இருந்த உத்தரையைப் பீடிக்க வர, அவள் அழுதுகொண்டு, பகவானும் பாண்டவர்களும் இருந்த இடம் வந்து பகவானிடம் சரணமடைந்து தனக்கு வந்திருக்கும்படியான குலக்ஷயமாகிய ஆபத்தைச்சொல்லி முறையிட்டாள். பாண்டவர்களுக்கும் இதைக்கேட்டதும் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றவில்லை. அதற்குள் அக்கொடிய அஸ்திரம் உத்தரையின் கருப்பையுட் புகுந்துஅங்கிருந்த குழந்தையை வருத்தத் தொடங்கியது. இதை அறிந்த பகவான் தமது சக்தியால் அவள் கருப்பையுள் நுழைந்து தமது கதையால் அந்த அஸ்திரவேகத்தைத் தடுத்து அதை சாந்தப்படுத்தி விட்டு வெளியேவரக் குழந்தை பிழைத்தது. உத்தரைக்கும் வேதனை அடங்க எல்லோரும் பகவானை வாயாரத்துதிக்க அவர், அவர்களிடம் விடைபெற்று அர்ச்சுனனோடு துவாரகை சென்றனர்.

வின 9.—இக்குழந்தை பிறந்ததும் இதற்கு என்ன பெயரிட்டழைத்தார்கள்? இதற்கு பரீக்ஷித்து என்றபெயர் வரக்காரணம் என்ன?

விடை.—நல்ல ஸமயத்தில் பாண்டவர்குலத்தை உத்தாரணம் செய்யத் தகுந்தவராகிய ஒரு பிள்ளையை உத்தரை பெற்றாள். இந்த ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தை கேள்வியுற்று பாண்டவர்களும் மற்றைய நகரவாஸிகளும் அந்த நாளைத் தமக்கு ஒரு திருவிழாவாக எண்ணிக் கொண்டாடினார்கள். சிறந்த பிராம்மணர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அந்தக் குழந்தைக்கு விஷ்ணுராதன் (விஷ்ணுவால் காப்பற்றப்பட்டவன்) என்று பெயரிட்டனர். இவருக்குப் பரீக்ஷித்து என்ற பெயர் வரக்காரணம் பின்வருமாறு. பகவான் உத்தரை கருப்பையுட் புகுந்து கட்டை விரல்

பிரமாணமான உருவத்தோடு பீதாம்பரம்தரித்து, சதுர்புஜ ஞய், தங்கக்கிரீட முடையவராய் கையிலிருந்த கதையால் அபாண்டவாஸ்திரத்தைத் தாக்கிக்கொண்டு குழந்தையை சுற்றிவந்து பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தார். இவர் இன்னர் என்று அறியாது குழந்தை மிகுந்த ஆச்சரியத்தை அடைந்தது. அஸ்திரம் கொஞ்சநாழிகையில் அடங்கிப்போக, பகவான் தமது திவ்யமங்களரூபத்தை மறைத்தார். குழந்தை பிறந்த பின்புங்கூட அதற்கு 'நம்மைக் கருப்பையுள் ஒரு சுந்தரன் காப்பாற்றிக்கொண்டு சுற்றிவந்தானே! அவன் யாரோ தெரியவில்லை' என்ற எண்ணம் அதற்கு மாறவில்லை. இதனல் அது தன் அருகில்வரும் ஒவ்வொருவரையும் இவர்தானே தன்னைக் கருப்பையுட் காத்தருளியவர் என்ற எண்ணத்தோடு ரத்தனபரீக்ஷை செய்பவர்போல உற்றுநோக்கிக்கொண்டு வந்தது. இதை யறிந்த சிலமஹான்கள் அதற்கு பரீக்ஷித்து என்று பெயரிட்டனர்.

வின 10.—பாண்டவர்கள் எந்தஸமயத்தில் பரீக்ஷித்திற்கு இராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்தனர்? பின்பு அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—பாரதயுத்தத்தில் ஜயம் தமக்கு வந்து இராஜ்யம் கிடைத்ததுமுதல் 'அநியாயமாக இந்த இராஜ்ய ஆசையால் நமது உறவினர்கள் எல்லோரையும் கொன்றுதள்ளி நான் பாபத்திற்கு ஆளானேனே' என்ற துக்கம் தர்மபுத்திரரைப் பீடிக்க, அவரால் இராஜ்யமாள முடியாமல்போயிற்று. பகவான், யுத்தகளத்தில் அர்ச்சுனனல் அடிபட்டு விழுந்து மரணமடைய உத்தராயணத்தை எதிர்பார்த்திருந்த பீஷ்மரிடம் தருமபுத்திரர் முதலியோரை அழைத்துப்போய் தர்மவிஷயங்களை அவரிடம் கேட்டுத் தெளியும்படி செய்தார். அப்படி செய்தும் தர்மபுத்திரர் மனம் கலங்கிக்கொண்டே இருந்தது. இப்படி இருக்க, ஒரு பக்கத்திலும் இருந்து போர் செய்யமாட்டேன் என்ற விரதம் பூண்டு தீர்த்த யாத்திரைசென்ற விதுரர் ஹஸ்தினபுரிவந்து திருதிராஷ்டிரர் முதலியோர் அந்தியகாலத்தில் பகவத் ஆராதனம் செய்து

பிழைத்துப்போகும்பொருட்டு அவர்களுக்கு வைராக்கியம் வரும்படியான வார்த்தைகளைச்சொல்லி அவர்களை அரண்மனையிலிருந்து கங்கைக்கரை அழைத்துப்போய் ஓர் பர்ணசாலையில் வாஸம்செய்து பகவானை தியானம் செய்யும்படி ஏற்பாடுசெய்து தாமும் கொஞ்சநாளில் பரமபதம் அடைந்தார். இவ்விரண்டு விஷயங்களும் யுதிஷ்டிராருக்குத்தெரிய அவர்மனம் பதைத்தது. இதற்குள் திருதிராஷ்டிரன் முதலியோரும் பகவானது பாதாரவிந்தங்களை அடைந்தார்கள். கொஞ்சநாளைக்கு எல்லாம் துவாரகை சென்ற அர்ச்சுனன் மிகுந்த துக்கத்தோடுவந்து பகவான் வைகுண்டத்திற்கேகியதையும், யாதவர்கள் ரிஷிசாபத்தால் ஒருவரையொருவர் கோரைப்புற்களால் அடித்துக்கொண்டு இறந்ததையும், தன் சக்தியை பகவான் கொண்டுபோய் விட்டபடியால் தன்னோடுவந்த யாதவ ஸ்திரீகளைப் பறிகொடுத்து கொள்ளைக்காரர்களை எதிர்க்கமுடியாது தான் அவமானப் பட்டுவந்ததையும் சொல்ல, கலியுகம் வந்துவிட்டது என்று அறிந்த யுதிஷ்டிரர் தம் பேரனாகிய பரீக்ஷித்துக்கு இராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்துவிட்டு மௌனவிரதத்தோடு மஹா பிரஸ்தானமாக வடக்குதிக்கைநோக்கிப் புறப்பட்டனர். வழியில் தமது தம்பிமார் திரௌபதி முதலியோரை இழந்தும் திரும்பிப்பாராது தருமபுத்திரர் ஸ்வர்க்கம் அடைந்தார்.

வினா 11.—பரீக்ஷித்து எவ்வாறு அரசுபுரிந்துவந்தான்? அவன் குடும்பயோக க்ஷேமங்கள் எவ்வாறிருந்தன?

விடை.—பரீக்ஷித்து மனுநெறிவழுவாது தனது முன்னோர் இராஜ்யமாண்டதுபோல் மிகுந்த ஸாமர்த்தியமாக ஆண்டுவந்தான். அவன் உத்தரன் பெண்ணாகிய ஐராவதியை கல்யாணம் செய்துகொண்டு ஜனமேஜயன் முதலிய நான்கு பிள்ளைகளை அடைந்தான். கிருபாசாரியரைப் புரோஹிதராகக்கொண்டு அநேக யாகங்களைச்செய்து தேவதைகளையும் தன்னாட்டு ஜனங்களையும் திருப்திசெய்துவைத்தான். கிருஷ்ணன் தனது பாட்டனார் முதலியோருக்குச்செய்த உபகாரங்களை அவன் எண்ண எண்ண அவனுக்கு கிருஷ்ணபக்தி அதிகரித்தது. அவன் இராஜ்யத்தில் அநியாயம் என்பதே இல்லாமல்போக எல்லோரும் ஸுகத்தை அடைந்தனர்.

வி௵ 12.—இப்படி இவன் அரசுபுரிந்துவருங்கால் அநீதி எவ்வாறு இவன் இராஜ்யத்துள் வரத்தொடங்கியது?

விடை.—பரீக்ஷித்து இவ்வாறு மனுநெறிதவறுது அரசுபுரிந்து வருங்கால் தருமதேவதை ஒற்றைக்காலுடைய விருஷபத்தின் உருவத்தோடு, பசு உருக்கொண்ட பூதேவியை, அவன் ராஜ்யத்தில் ஓர் இடத்தில் ஸந்தித்தது. பசு மிகவும் மெலிந்து அதிக துக்கத்தால் அழுதுகொண்டிருந்தது. அதைக்கண்ட தருமதேவதை பலவாருக அதன் துக்கத்தின் காரணத்தை விசாரிக்க, பூதேவி 'ஸகல நன்மைக்கும் நிலையமாகிய பகவான் என்னை விட்டு அகன்ருர். இனிமேல் இங்கு கலிபுருஷனுல் அநியாயம் மேலிட்டு தேவதைகள், ரிஷிகள், பக்தர்கள் முதலியவர்களுக்கும் வர்ணுச்ரமதர்மம், ஸத்யம், தபஸ் முதலியவைகளுக்கும் கேடுவரப்போகிறதே; ஆதலால் உனக்கு உள்ள நான்கு பாதங்களில் மூன்றுபாதங்களுக்கு கேடுவந்துவிட்டதே; இது தான் எனக்கு மிகுந்த துக்கம்' என்று தன் மனதில் இருந்த ஸங்கதியை வெளியிட்டாள். இப்படி இருக்கையில் ராஜகுமாரனைப்போன்ற ஒருவன் அங்குவந்து அந்த விருஷபத்தையும்,பசுவையும் தன் கையிலிருந்த தடியால்கொடுமையாய் அடிக்கத்தொடங்க, கண்டவர் பரிதாபம் அடையும்படியான நிலையை அடைந்து அவ்விரண்டும் மிகுந்த கஷ்டப்பட்டன.

வி௵ 13.—அந்த அநீதியைப் பரீக்ஷித்து எவ்வாறு தடுத்தான்?

விடை.—அந்தஸமயத்தில் தற்செயலாய் பரீக்ஷித்து மஹாராஜன் அங்குவந்து, விருஷபத்திற்கும் பசுவுக்கும் தைரியம்வரும்படியான இனியசொற்கள்கூறி, விருஷபம் தருமதேவதை என்றும், அதற்கு தபஸ், சௌசம், தயை, ஸத்யம் என்ற நான்கு கால்களுள் முதல் மூன்று கர்வம், ஸங்கம், மதம் என்ற கெட்ட குணங்களால் நஷ்டமாய்ப்போக மீதிஇருக்கும் ஸத்யம் என்ற காலையும், இராஜகுமாரனைப்போல வேஷம்தரித்திருக்கும் அநீதியே உருவெடுத்துவந்த கலி புருஷன் வெட்ட முயலுகிறுன் என்றும், பசு பூதேவிஎன்றும், அவள் கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் பிரிவாற்ருமையாலும், கலிபுருஷனது தொந்திரவாலும்

தக்கப்படுகிருள் என்றும்; தனது ஸூக்ஷ்மபுத்தியால் உள்ளதை உள்ளவாறு அறிந்துகொண்டு கலிபுருஷனைக் கொல்லுவதற்காக தன் உடைவாளை எடுத்துவிட்டான். உடனே அவன் அரசன்காலில் விழுந்து 'சரணம் அடைப வரைக்கொல்வது பாண்டவ வம்சத்தாருக்கு நியாயம் அன்று; நானும் உங்கள் பிரஜைதான். ஏழைக்கு சிலவிடங்கள் காட்டிவிட்டால் அங்கேயே நான் இருக்கிறேன். வேறு இடங்களை நான் சென்று பீடிப்பதில்லை. என்னைக் காப்பாற்றவேண்டியதும் தங்கள் கடனே' என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டான். 'இந்த பிரம்மவர்த்தமாகிய எமது இராஜ்யத்துள் நீ வரக்கூடாது' என்று ஒட்டத்தொடங்கிய அரசன் அப்பொழுது பெருந்தன்மையோடு கலியைநோக்கி 'அடே! பாபி சூது, குடி, பொருமை, பொன் ஆகிய இவைகளை உனக்கு இருப்பிடமாகக் கொடுத்தேன்; இவைகளில் திருப்தியோடு இரு. வேறு எங்கேயாவது உன்னைக் கண்டால் இரக்கமின்றி உன்னை நான் வதம்செய்வேன்' என்று எச்சரிக்கைசெய்ய 'தலைதப்பியது தம்பிரான் தர்மம்' என்று கலிபுருஷன் ஓடிப்போய் அவனுக்குக் கொடுத்த இடங்களில் அன்றுமுதல் இடைவிடாது வஸிக்கலானான். இவ்வாறு பரீக்ஷித்து கலிபுருஷனை அடக்கி புகழ்பெற்று தரித்திரம், துக்கம் முதலியவைகள் அணுகாவண்ணம் அரசாண்டுவந்தான்.

வினு 14.—இந்த தர்மாத்மாவான பரீக்ஷித்து யாதுகாரணத்தால் என்ன பெருங்குற்றத்தைச் செய்தான்? அவன் பின்பு என்ன செய்தான்?

விடை.—இவ்வாறு யாவரும் மகிழும்படி பரீக்ஷித்து செங்கோல் செலுத்திவந்தநாளில் ஒருநாள் வேட்டையாட விரும்பி அவன் தனது பரிவாரங்களோடு ஓர் வனத்துள் புகுந்தான். அவன் வெகுதூரம் ஒருமானைத் துரத்திக்கொண்டுபோக தனது பரிவாரங்களைவிட்டுப் பிரியும்படி நேர்ந்தது. அதிகநாழிகை வேட்டையாடியதால் அவனுக்குப் பசிதாகம் அதிகரிக்கக் களைப்பு உண்டாயிற்று. வெகுதூரம் தண்ணீருக்காகத் திரிந்து முடிவில் அவன் நீர் நிறைந்த ஒரு குட்டையையும் அதன் அருகில் ஓர்

ஆசிரமத்தையும் கண்டான். உடனே அவன் உள்ளே பிரவேசிக்க அங்கு இஹலோக பிரஞ்ஞையே இல்லாது மெய்ம்மறந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டு துரிய ஸமாதியில் பரம்பொருளோடு இரண்டறக்கலந்து நிஷ்டையில் மூழ்கியிருந்த ஓர் மஹரிஷியை அவன் கண்டான். உடனே அவரை நோக்கி 'எனக்கு தண்ணீர் வேண்டும். நான் பரீக்ஷித்து ராஜன். கிருபை கூர்ந்து தண்ணீர் தந்தருளவேண்டும்' என்று அநேகம் தரம் கூவிக் கேட்டும் ரிஷி இருந்த இடம்விட்டு அசையவேயில்லை, பதிலும் சொல்லவில்லை. களைப்பாலும், தன் சொல்லுக்கு பதில் வராததாலும் அரசனுக்குக் கோபம் அதிகரிக்க ரிஷி ஸமாதியிலிருக்கிறார் என்ற எண்ணம் அவனுக்குப் படாது, அவர் ஏதோ தன்னை கர்வத்தால் அலக்ஷியம் செய்வதாகப்பட அவனுக்குக் கோபம் அதிகரித்தது. உடனே அவரைத் தண்டிக்க அருகிலிருந்த ஒரு செத்த பாம்பை தன் வில்லின் நுனியால் எடுத்து அவர் கழுத்தில் போட்டுவிட்டுத் தனது ஊரை நோக்கிச் சென்றான். போகும் வழியில் அவனுக்குக் கோபம் தணியவே தான் செய்தது அநியாயம் என்று பட ரிஷி சாபம் தனக்கு வந்துவிடுமே என்ற பயம் வந்தது. அப்பொழுது 'நான் செய்த அநீதிக்கு எனக்கு மரணமே தகுந்த தண்டனை. ரிஷி என்னை அவ்வாறு சபித்தால்தான் என் பாபம் நீங்கி நான் புனிதனாவேன். இது இல்லாவிடில் எனக்கு வேறுகதி இல்லை' என்று எண்ணி சாபம் வருமே என்ற பயத்தை நிவர்த்திசெய்துகொண்டு ஒருவாறு ஸமாதானத்தோடு அவன் தன் ராஜ்யம் சென்றான்.

வினா 15.—கோபத்தில் செய்த பெருங்குற்றத்திற்கு பரீக்ஷித்தை யார் எவ்வாறு சபித்தது? ஸமாதியிலிருந்த ரிஷி எழுந்ததும் என்ன செய்தார்?

விடை.—இவ்வாறு அடாத காரியத்தை கோபாவேசத்தில் செய்துவிட்டு அரசன் காட்டைவிட்டுப் போன உடன் ஆசிரமத்தருகில் சில ரிஷி புத்திரர்களோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிருங்கி என்ற அந்த ரிஷியின் குமாரனுக்கு நடந்த காரியம் தெரியவந்தது. உடனே அங்கிருந்தபடியே அரசனது நற்குணங்களை அறியாத சிருங்கி 'என் தகப்பன் கழுத்தில் பாம்

யையிட்ட கொடியவன் இன்றைக்கு ஏழாம்நாள் தக்ஷகன் என்ற கொடிய ஸர்ப்பம் தீண்டி இறக்கட்டும்' என்ற கொடிய சாபத்தைக் கொடுத்துவிட்டு தன் தகப்பன் இருந்த இடம் வந்து ஸர்ப்பமாலை போட்டிருக்கும் அவரைக்கண்டு மனம்பொறுது சிருங்கி கதறலுற்றான். இவன் அழு குரலைக் கேட்டு ரிஷி கண்விழித்து நோக்க தன் கழுத்தில் பாம்புமாலை இருப்பதைக் கண்டு படபடப்பின்றி ஸாவதானமாக அதை எடுத்து பக்கத்தில் எறிந்துவிட்டு பிள்ளை அழுவதன் காரணத்தை விசாரித்தார். அப்பொழுது அவன் பரீக்ஷித்து ராஜன் செய்த அநீதியையும் அதற்காக தான் கொடுத்த சாபத்தையும் சொல்லி தனக்கு அவரைக் காணப்பொறுக்காது அழுகைவரக் கதறினதாகவும் வெளியிட்டான். உடனே ரிஷிக்கு மிகுந்த துக்கம்வர அவர் பிள்ளையைநோக்கி, 'அடே என்ன சின்னப் பிள்ளைத்தனமாக இந்த சாபத்தைக் கொடுத்துவிட்டாயே! எல்லோரும் கோபவேளையில் கொடியசெயல்கள் செய்வது வழக்கம்தானே. மேலும் இந்த அரசன் மிக்க நல்லவன். கோபாவேசத்தில் ஏதோ இந்தச் சிறிய குற்றத்தைச் செய்து விட்டான். 'சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம் பெரியோராயிர் பொறுப்பது கடனே.' இப்படி இருக்க இந்த அற்பகாரியத்தில் பெரிய சாபத்தைக்கொடுத்து நல்ல அரசனைக்கொன்று பூமியை அநீதியால் வருந்தும்படி முன்பின் யோசிக்காமல் செய்துவிட்டாயே,'அரசனில்லாத ஊர் பாழே' என்று வெகுவாகப் பிரலாபித்துவிட்டு தமது சிஷ்யர்கள் மூலமாகச் சாபத்தின் விபரத்தை அவர் பரீக்ஷித்திற்குத் தெரிவித்தார். இந்த ஸமாசாரம் அவன் ராஜ்யம் வந்ததும் அவனுக்கு எட்டியது.

வின 16.—இதை யறிந்ததும் அரசன் என்ன செய்தான்? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்த சாபம் தனது உலகப்பற்றை சீக்கிரத்தில் ஒழிக்க ஏற்பட்ட தெய்வீகமான உபகாரம் என்று கருதி ஸந்தோஷமாகப் பரீக்ஷித்து தன் பிள்ளையாகிய ஜனமேஜயனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து அவனிடம் அன்றே ராஜ்யத்தை ஒப்புவி

த்து விட்டு கங்கைக்கரையை அடைந்து பிராயோபவேசம் செய்து தன்தேகத்தை விடுவதாகத் தீர்மானித்துத் தன் கடன்களை கங்கையில் முடித்துக்கொண்டு வடக்கு நோக்கி உட்கார்ந்தான். அங்கு அவனது தீரத்தையும் அவன் ஏழாம்நாள் மரணத்தை அங்கீகரிக்கும் வைபவத்தையும் பார்க்க விசுவாமித்திரர் பராசரர் முதலிய மஹரிஷிகள் வந்து கூடினர். தகுந்தமரியாதைகள் செய்தபின்பு அவர்களிடம் சிருங்கி சாபரூபமாகத் தனக்குவந்த பகவத் அனுக்கிரஹத்தை வெகுவாகப் புகழ்ந்துபேசி 'எனக்கு பூததயை உண்டாகும்படியாகவும், கடவுளிடத்தில் பக்திசெலுத்தும் அன்பர்களிடம் எனக்குஸதாபக்தி இருக்கும்படியாகவும் அனுக்கிரஹித்தருளவேண்டும்' என்று பரீக்ஷித்து பிரார்த்தித்தான். அதற்கு அவர்கள், 'உன் குலத்தவர்களது குணப்படி நீயும் இந்த நல்ல காரியத்தில் நல்லதருணத்தில் பிரவேசித்தாய். உனக்கு மரணம் வரும்வரையில் கடவுளது ஞாபகம் மாறாதிருக்கட்டும். அதன்பின்பு மேலான பதவியாகிய மோக்ஷம் ஸித்திக்கட்டும். நீ பரமபதம் அடையும் சிறப்பை பார்த்துவிட்டே இவ்விடம் விட்டு நாங்கள் போகிறோம்' என்று சொல்லி மஹரிஷிகள் அவனுக்கு அனுக்கிரஹித்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தனர். தன்னை நல்லவழி நடந்து பிழைத்துப்போகும்படி செய்ய எண்ணித் தங்கிய ரிஷிகளை அவர்களது பரோபகாரசிந்தையை எடுத்துக் காட்டிப் புகழ்ந்து அவர்களைநோக்கி 'என்னைப்போன்ற மரணம் அணுகிவரப்பெற்ற ஒருவன் அக்காலத்தில் பரமபதம் அடையச் செய்யவேண்டியவை யாவை? அறியவேண்டிய சிறந்த உண்மைஎது? அதனால் அடையக்கூடிய மேன்மையை நான் இப்பொழுது எவ்வாறு அடைவது?' என்ற கேள்விகளைக் கேட்டான்.

வினா 17.—இவ்வாறு பரீக்ஷித்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த தருணத்தில் அங்கு யார் எம்மாதிரியான நிலையில் வந்தது? அப்பொழுது அங்கு என்னநடந்தது?

விடை.—இந்த தருணத்தில் சிறந்த விகாஸத்தோடும் தேஜஸ்ஸோடும் கூடிய முகத்தை உடையவராய் வியாஸ குமாரரான சுகப்

பிரம்மம் அந்தவிடத்தைநோக்கித் தற்செயலாக வந்தார். அவர் பதினறுவயது யௌவனபுருஷராய் மிகுந்த அழகிய மேனியை உடையவராயும், அவதூதராயும் இருந்தமையால் அவரை அநேக குழந்தைகளும் ஸ்திரீகளும் சூழ்ந்து பரிஹாஸம் முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டும், கல் மண் முதலியவைகளை அவர்மேல் எறிந்துகொண்டும் அவரது சிறப்பை அறியாதுவந்தனர். அவரோ அதிவர்ணாசிரமியாயும் பிறவி ஞானியாயும் இருந்தபடியால் இவைகளையறியாது மனதைப் பிரம்மத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு வந்தார். இவர் அருகே வந்ததும், அரசன் முதலியோர் எழுந்து மரியாதை செய்ய அவரைச் சூழ்ந்துவந்த குழந்தைகளும் ஸ்திரீகளும் வெட்கி ஓடிப்போயினர். பரீக்ஷித்து அவருக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்து ஓர் ஆஸனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து தன் ஸங்கதிகளை அவருக்குச் சொல்லி ஏழுநாள்வரையில் அங்கேயே தன்னிடம் இருந்து பின்பு எங்கேயாவது போகும்படி கேட்டுக்கொண்டு, தான் அப்பொழுது ரிஷிகளிடம் கேட்ட கேள்வியை சுகப்பிரம்மத்தினிடம் கேட்டார்.

வின 18.—இந்த சுகப்பிரம்மத்தின் சிறப்பு எவ்வாறு அவரது இளமைப்பருவத்திலேயே யாவருக்கும் தெரியவந்தது ?

விடை.—சுகப்பிரம்மம் பிறந்த உடன் பூர்ணஞானத்தோடிருந்தமையால் உலகப்பற்றுகள் எல்லாவற்றையும் துறந்து தாய் தகப்பனைக்கூடக் கவனியாது பரம்பொருளைநோக்கித் தனியே சென்றதுகண்டு அவரது பிரிவை ஸஹிக்கமுடியாது வியாஸர் பின்தொடர்ந்து சுகா ! குழந்தாய் ! என்று அன்பின் மிகுதியால் அழைக்க, சுகர் எங்கும் தமது ஞானவலியால் கலந்திருந்ததால் சராசரங்களனைத்தும் என்! என்! என்று மறுமொழிகொடுத்தன. இதனல் சுகப்பிரம்மத்தின் ஞானவிசேஷம் எல்லாருக்கும் தெரியவந்தது. மேலும் அவர் போய்க்கொண்டிருக்கையில் வழியில் ஒருகுளத்தில் சில தேவமாதர்கள் நிர்வாணமாய் ஜலக்ரீடை செய்துகொண்டிருந்தனர். சுகரைக் கண்டதும் அவர்கள் மனம்கூசாது நிர்வாணமாகவேயிருந்தனர். பின்னே, ஏ சுகா ! குழந்தாய் ! என்று கதறிக்

கொண்டு வரும் கிழவரான வியாஸரைக் கண்ணுற்ற மாத்திரத்தில் அவர்கள் எழுந்து துணிகளால் தம்மை மறைத்துக்கொண்டார்கள். 'ஏன் என்னைப்பார்த்த உடனே மாத்திரம் இவ்வாறு செய்தீர்கள்' என்று வியாஸர்கேட்க, அவர்கள் 'தாங்கள் வயதில் பெரியவராய் இருந்தும் இன்னும் தங்களிடத்திலிருந்து புத்திர ஈஷணை (மண்ணாசை) விலகவில்லை. ஆகையால் மற்றை ஈஷணைகளாகிய தாரேஷணை தனேஷணை(பெண்ணாசை பொன்னாசை) அவசியம் தங்களிடத்திலிருக்கும். தங்கள் பிள்ளையோ அப்படியல்ல. அவர் துவந்துவாதீதர்' என்று மறுமொழி கூறினராம். இதனால் சுகரது பற்றற்ற நிலையை யாவரும் அறிந்தனர். அதனால் அவருக்கு சுகப்பிரம்மம் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

வினா 19.—இச்சிறப்புவாய்ந்த சுகப்பிரம்மம் பரீக்ஷித்து கேட்ட கேள்விக்கு என்ன பதில் உரைத்தார்?

விடை.—'ஸம்ஸாரமே மனிதனுக்குப் பந்தம். அதனுள் அவனிருப்பதால் நல்ல ஸமயங்களில்கூட அவனுக்கு அது பந்தமென்று தெரிகிறதில்லை. அதன் கஷ்டங்கள் நிவர்த்தியாக வேண்டுமானால் ஒருவன் தன்மனத்தை சிரவண மனனநிதித்யாஸனம்(கேட்டல் சிந்தித்தல் மெய்த்தெளிவு) ஆகிய இவைகளால் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் உள்ள ஹரியின்மேல் செலுத்தவேண்டும். அதனால் அவனுக்கு ஸம்ஸார பயம் போய் அழியாநிலை கைகூடி நிரதிசய ஆனந்தம் உண்டாகும். இந்த ஹரிபக்தியின் விசேஷம் பகவான் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளை என் தகப்பனர், வியாஸர் துவாபரயுகத்தின் முடிவில் பாகவதம் என்ற கிரந்தமூலமாக வெளியிட்டிருக்கிறர்' என்று சொல்லி சுகப்பிரம்மம் பாகவதத்தை விஸ்தாரமாக பரீக்ஷித்துக்குச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

வினா 20.—சுகரைப்போன்ற மஹாஸன்யாஸி ஏன் தமது மேலான நிஷ்டையைவிட்டு பகவானது செயல்களை பலர் அறியசொல்லும் கஷ்டத்தை எடுத்துக்கொண்டார்?

விடை.—வியாஸர் பாகவதத்தைச்செய்து அதை எல்லோரும் கேட்டுப் பிழைக்கும்படி உபதேசம் செய்வதற்காக அதை முதலில் சுகப்பிரம்மத்திற்கு உபதேசித்தார். உயிரோடிருக்கும்பொழுது

முக்திப்பேற்றைப்பெற்ற மஹான்களது மனதையும் கவரும் வல்லமை, கடவுளது திருவிளையாடல்களுக்கு உண்டு. மேலும் ஜீவன்முக்தர்கள் ஸமாதியிலிருந்து வெளிவருங்கால் பகவானது திருவிளையாடல் முதலியவைகளிலேயே பரோபகாரார்த்தம் அவர் மனம் தம்மையறியாமலேபாயும். ஆதலால் எவ்வளவு சிறந்த மஹான்களும் ஒவ்வொருகாலங்களில் கடவுளது அனந்த கல்யாணகுணங்களையும் அவரது திருவிளையாடல்களையும் ஒரு பற்றுமின்றி நிஷ்களங்கமான மனத்தோடு ஸங்கீர்த்தனம் செய்ய விரும்புவார்கள். கடவுளது கருணையும் சக்தியும் அளவிட முடியாதன. ஆதலால் சுகப்பிரம்மம், பற்றொழிந்து தெளிந்த மஹானாய் இருந்தபோதிலும் பாகவதத்தை பரீக்ஷித்தின் கேள்விக்குப்பதிலாக சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. பரீக்ஷித்து நல்ல பக்குவியான சிஷ்யன் என்று தெரிந்ததும் தாம் வியாஸரிடமிருந்து கற்ற பாகவதத்திற்கு பிரயோசனம் வந்ததென்ற குதூஹலத்துடன் சுகப்பிரம்மம் பாகவதம் சொல்லத்தொடங்கினார்.

வின 21.—இவ்வாறு சுகப்பிரம்மத்தால் சொல்லப்பட்ட பாகவதம் எத்தனைபிரிவுகளை உடையது? அவைகளின் பெயர் என்ன?

விடை.—இந்தப் பாகவதம் பன்னிரண்டு பிரிவுகளை உடையது. அவைகளுக்குஸ்கந்தங்கள் என்று பெயர். அவைகளுக்கு முறையே பிரதம, த்விதீய, திருதீய, சதுர்த்த, பஞ்சம, ஷஷ்ட, ஸப்தம, அஷ்டம, நவம, தசம, ஏகாதச, த்வாதச ஸ்கந்தங்கள் என்று பெயர்.

வின 22.—பிரதம ஸ்கந்தத்தின் கதைச்சுருக்கம் என்ன?

விடை.—வியாஸர் பாகவதம் எழுதியவிவரம், நாரதர் பூர்வஜன்ம கதை, சுகப்பிரம்மத்தின் சிறப்பு, அவர் பாகவதத்தை அப்பியஸித்தது, பரீக்ஷித்து பகவான் அனுக்கிரஹத்தால் பிழைத்து இராஜ்யமாண்டு கலிபுருஷனை வென்றது, பின்பு அவன் ஒரு ரிஷி கழுத்தில் ஸர்ப்பமாலையிட்ட குற்றத்திற்காக ஏழுநாளுள் பாம்பு கடித்திறக்கும்படியான சாபமேற்று கங்கைக்கரைவந்து சுகப்பிரம்மத்தை ஸந்தித்தது, ஆகிய இவைகளே பிரதம

ஸ்கந்தத்தின்கதை. இவைகளை இங்கு 20-வினுக்களில் நாம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லியாய் விட்டது.

வினு 23.—துவிதீய ஸ்கந்தத்தில் அடங்கிய விஷயம் என்ன?

விடை.—பகவானது குணஸங்கீர்த்தனத்தால் மனதை நிலைநிறுத்தும்வழி, தியானவகை, அவைகளை செய்யும் விதம், ஸாதாரண தேவதைகளை ஆராதித்தல், பரம்பொருளை ஆராதிப்பதால் வரும் மேன்மை, பிரபஞ்ச உற்பத்தி, பகவத் குணங்கள், அவதாரமாலை, பகவானது அனந்தகல்யாண குண ஸங்கீர்த்தனே ஆகிய இவைகளே இரண்டாம் ஸ்கந்தத்தில் அடங்கிய விஷயங்கள்.

வினு 24.—திரிதீய ஸ்கந்தத்தில் அடங்கிய கதை என்ன?

விடை.—பிரம்மா பரம்பொருளிடமிருந்து புறப்பட்டு நாபீகமலத்தில் தோன்றல், ஸ்ருஷ்டியான விவரங்கள், அநேகவித பிரம்ம ஸ்ருஷ்டிகள், வராஹாவதார கதை, வைகுண்ட துவாரபாலகர்கள் அடைந்த சாபத்தின் விவரம், ஹிரண்யாக்ஷன் கதை, கபிலவாஸுதேவர் அவதரித்து தமது தாயாருக்கு ஞானுபதேசம் செய்தகதை, ஆகிய இவைகள் மூன்றும் ஸ்கந்தத்தில் அடங்கிய கதை.

வினு 25.—சதுர்த்த ஸ்கந்தத்தின் கதை என்ன?

விடை.—தக்ஷயாகம் அழிந்து ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கதை, துருவர் தவம்செய்த அற்புத சரித்திரம், வேனன்என்ற கொடுங்கோன் மன்னன்கதை, பிருதுசக்கரவர்த்தியின் கதை, பிராசீனபர்ஹிஸுக்கு நாரதர் புரஞ்ஜன் உபாக்கியான மூலமாக ஞானுபதேசம் செய்தகதை பிரசேதஸ்ஸுக்கள் கதை ஆகிய இவைகளே நான்காம் ஸ்கந்தத்தில் அடங்கியகதை.

வினு 26.—பஞ்சம ஸ்கந்தத்தின் கதை என்ன?

விடை.—துருவரது பெரியதகப்பனர் பிரியவ்ரதராஜனது சரித்திரம், அவன் வம்சத்தில் பிறந்த அக்னீதரன், நாபி இவர்களதுகதை, பகவான் ரிஷபயோகி அவதாரம்செய்து கிருஹஸ்த ஸந்நியாஸ ஆசிரமங்களை அனுஷ்டித்துக் காட்டிய திவ்யகதை, ஜடபரதர் முதல் ஜன்மத்தில் மான்பேரில் இருந்த அன்பால் முத்தி பெருது தடுக்கப்பட மூன்றும் ஜன்மத்தில் ஞானியாகி

முத்தியடைந்த கதை, லோகாதிகள் முதலியவற்றை வர்ணித்தல், மனுஷ்யாது கர்மபலன்கள், நரகவர்ணனை ஆகிய இவைகளே ஐந்தாம் ஸ்கந்தத்தில் அடங்கிய விஷயங்கள்.

வின 27.—ஷஷ்ட ஸ்கந்தத்தின் கதை என்ன?

விடை.—அஜாமிளன் பகவத்நாமத்தை ஒருதரம் உச்சரித்த மஹிமையால் மனமாறி நிஷ்டைசெய்து முத்திபெற்ற கதை, விருத்திராஸுரன் கதை, மருத்துக்கள் உண்டான கதை ஆகிய இவைகள் ஆறும் ஸ்கந்தத்தில் அடங்கி இருக்கின்றன.

வின 28.—ஸப்தம ஸ்கந்தத்தின் கதை என்ன?

விடை.—'எங்கும் நிறைந்த பகவானே எனக்கு முக்கிய ஆதாரம்' என்றுரைத்த பக்தரத்னமாகிய பிரஹ்லாதனை கோபாவேசத்தால் கொல்லவந்த ஹிரண்யகசிபுவை, அவன் கத்தியாலடித்த தூணிலிருந்து தோன்றி நரசிங்கமூர்த்திகொன்றகதையும்வர்ணுசிரம தர்மங்களுமே ஏழாம் ஸ்கந்தத்தின் கதை.

வின 29.—அஷ்டம ஸ்கந்தத்தின் கதை என்ன?

விடை.—முதலைவாயில்அகப்பட்டு ஆதிமூலமே என்று கதறிய கஜேந்திரனை பகவான் காப்பாற்றியதும், கூர்மம் முதலிய அவதாரங்கள் செய்து தேவதைகளுக்கு அமிருதபானம் கிடைக்கும்படி பகவான் செய்ததும், மஹா பலியை வாமனராகி மூன்றடி மண் யாசித்து திருவிக்கிரமராகி உலகை இரண்டடியால் அளந்து அவனைப் பாதாள லோகம் போகும்படி செய்து தேவர்களுக்கு பகவான் ஸஹாயம் செய்ததும், மத்ஸ்யாவதாரம் செய்து பகவான் ஹயக்கிரீவாஸுரனைக்கொன்று அவன் திருடிச்சென்ற வேதங்களை பிரம்மாவிடம் ஒப்புவிக்குமுன் பிரளயோதகத்தில் வைவஸ்வதமனுவிற்கு ஞானோபதேசம் செய்ததுமே எட்டாம் ஸ்கந்தத்தில் அடங்கிய கதை.

வின 30.—நவமஸ்கந்தத்தில் அடங்கிய கதை என்ன?

விடை.—இக்ஷ்வாகு முதல் உள்ள ஸூரிய வம்சத்தரசர்கள் சரித்திரமும், இராமாயண கதையும், சந்திரவம்சத்தரசரது சரித்திரமும் பரசுராமாவதார கதையும், பாரத கதையும் அடங்கியுள்ளது இந்த ஒன்பதாவது ஸ்கந்தத்தில்.

வின 31.—தசமஸ்கந்தத்தின் கதைச்சுருக்கம் என்ன?

விடை.—கிருஷ்ண பரமாத்மா பிறந்த வைபவமும், அவர் தமையன் பலராமரோடு கோகுலத்தில் செய்த திருவிளையாடல்களும், பின்பு கம்ஸவதம்செய்து, குருகுலவாஸம் முதலியன முடிந்தபின்னர், கோகுலத்தை முற்றும் மறந்த ராஜ்யாதிபத்யம்செய்த விதங்களும், அப்பொழுதுநேர்ந்த விபத்துகளும், அவைகளிலிருந்து பரமாத்மா யாதவரை தப்புவித்த அழகும், பரமாத்மாவுக்கு ருக்மணி முதலிய அநேக ஸ்திரீகள் வாய்க்க அவர்களிடம் அவர் நடந்துகொண்டவிதமும், பாண்டவர்களுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் உண்டான ஸம்பந்தங்களும், இவை போன்ற கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் சிறந்த லீலைகளும் அடக்கியுள்ளது இந்தப் பத்தாவது ஸ்கந்தம்.

வினா 32.—ஏகாதச ஸ்கந்தத்தின் சுருக்கம் என்ன?

விடை.—யாதவ குலத்திற்கு ரிஷி சாபம் வந்த காரணத்தையும், பகவான் தாம் தமது ரூபத்தை மறைக்கும் முன்னர் உத்தவருக்குச்செய்த அரிய உபதேசங்களையும், யாதவகுலம் நாசமான விதத்தையும், பகவான் தமதுஅவதார ரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டதையும் அடக்கியுள்ளது இந்த பதினொன்றாவது ஸ்கந்தம்,

வினா 33.—துவாதச ஸ்கந்தத்தின் கதை என்ன?

விடை.—யுகங்களின் ஸ்வரூபங்களையும், கலிகாலக் கொடுமையையும், பகவத் ஸ்வரூப நிரூபணத்தையும், பரீக்ஷித்து மஹாராஜன் பரமபதம் அடைய பின்னர் ஏற்பட்ட விபரீதங்கள் தடுக்கப்பட்ட விதத்தையும், புராணங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், மார்க்கண்டேயர் பகவத் மாயைக்கு உள்ளாகிப் பின்னர் வெளியாகி பகவானைத் துதித்ததையும், பின்பு அவர் மோக்ஷத்தைக்கூட விரும்பாது விடுபட்டதையும், பாகவத ஸாரத்தையும் அடக்கியுள்ளது இப்பன்னிரண்டாவது ஸ்கந்தம்.

2-வது ஸ்கந்தம்

தியானவகை-அவதாரமாலை

சுகபரீக்ஷித் ஸம்வாதம்

வேதமும்வேதம்விளம்புமெய்ப்பொருளுமப்பொருள்விதங்களும்பஞ்ச
பூதமும்புலனும்புலன்களின்பயனுமப்பயன்பொலிவுறநுகரு
ஞாதமுமுலகம்படைத்தளித்தழித்து ஞானமாயகிலமுநிறைவுற்
றுதியுநடுவுமுடிவுமாய்நின்றவாதியானடியிணைபணிவாம்.

வினா 1.—சுகப்பிரம்மம் பரீக்ஷித்தினது கேள்விக்கு எவ்வாறு பதில் சொல்லத் தொடங்கினர்?

விடை.—முதலில் சுகப்பிரம்மம் பிறப்பு இறப்பில் அகப்பட்டுக் கொண்டு அவைகளின் கஷ்டங்களை தமது அஞ்ஞானத்தால் அறியாது, எப்பொழுதும் சிற்றின்பத்தையே கருதிக்கொண்டு வீணே வாழ்நாளைக் கழிக்கும் ஜனங்களுக்கு நன்மையைவிளைவித்து பந்தநிவர்த்தி செய்யத்தக்கது ஹரிபக்தியும், ஹரிதாரணையுமே என்பதாகவும், இந்த விஷயத்தை விஸ்தரிக்கும் பாகவதத்தைத் தாம் தமது தகப்பனாராகிய வியாஸரிடமிருந்து கேட்டிருப்பதாகவும், அதை எல்லோரும்கேட்டுப் பிழைக்கும் பொருட்டு அப்பொழுது பரீக்ஷித்திற்கு வெளியிடுவதாகவும் சொன்னார். பின்பு பரீக்ஷித்தினது மனதில் ‘இன்னும் நாம் ஏழுநாள்தானே இருக்கப்போகிறோம், இனிமேல் நம்மால் என்னமுடியும்’ என்று இருந்த ஏக்கத்தை கட்வாங்க ராஜன் கதையால் தீர்த்துவைத்தார்.

வினா 2.—கட்வாங்க மஹாராஜன் கதை என்ன? அதைச் சொல்லி எவ்வாறு சுகர் பரீக்ஷித்தைத் தேற்றினர்.

விடை.—முன்னொருகாலத்தில் ராஜரிஷியாகி கட்வாங்கன் என்ற ஓர் அரசன் தேவாஸுர யுத்தத்தில் தேவர்களுக்கு மிகுந்த ஸஹாயம் செய்து அவர்களை வெற்றி பெறும்படி செய்தான். அப்பொழுது தேவதைகள் மிகவும் மகிழ்ந்து அவனுக்கு தேவையாகிய வரத்தைக்கேட்கும்படி அனுமதி கொடுத்தனர்.

க்ஷீராப்திநாதர்

பிரம்மா முடிவில் தபஸால் பிரளய ஸமுத்திரத்தில் கண்டகாட்சி

[32-ம் பக்கம் பார்க்க

அப்பொழுது கட்வாங்கன் 'எனக்கு இன்னும் இருக்கிற ஆயுஸ் உள்ளபடி தெரியவேண்டும்' என்று கேட்க 'மேல் ஒரு முகூர்த்தம்தான் இருக்கின்றது' என்று அறிந்து வெகு வேகமாகத் தனது ராஜ்யம் வந்தான். கூடிய சீக்கிரத்தில் தனது இராஜ்யம் எல்லாவற்றையும் துறந்து, ஹரியினிடம் தன் முழு மனதையும் செலுத்தி தாரணை செய்து தான் இறக்கும்வரை உலக ஞாபகம் அற்று அவ்வாறே இருந்து இறந்ததும் முக்தி பதவியை எளிதில் அடைந்தான். இந்தக்கதையைச்சொல்லி 'ஒரு முகூர்த்தத்தில் அவன் இவ்வாறு செய்திருக்க உனக்கோ ஏழு நாள் இன்னும் இருக்கிறது. இதற்குள் நீ மனது வைத்தால் எவ்வளவோ சிறந்த நிலையை அடையலாம். ஆகையால் பயப்படாதே கவலையைவிடு' என்று சுகப்பிரம்மம் பரீக்ஷித்தைத் தேற்றினார்.

வினா 3.—இவ்வாறு சுகப்பிரம்மம் தேற்றியபின்பு சாகுங்கால் ஒருவன் செய்யவேண்டுவது என்ன என்ற கேள்விக்கு என்னபதில் கூறினார் ?

விடை.—சாகுந்தருணம் அணுகுங்கால் மரணத்திற்கு பயப்பட்டு அழுந்திப்போகாது தைரியமாய் இருந்துகொண்டு வைராக்கியம் என்னும் கத்தியால் மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை ஆகிய ஈஷணாத்ரயங்களை அறுத்துவிடவேண்டும். சுத்த ஜலத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து பரிசுத்தனாகி நல்ல ஆஸனத்தில் வீற்றிருந்து சுவாஸ நிரோதம் செய்து மனதை புத்தியால் அடக்கவேண்டும். ஒருவனுக்கு ஆஸன ஜயமும், சுவாஸ நிரோதமும் மனோநிரோதமும் வந்துவிட்டால் அதுவே அனந்த கல்யாண குணத்தை உடைய பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தலாகிய தாரணை செய்வதற்குத் தகுந்த காலம். ஹரியே எல்லா நிரோத தாரணாதிகளுக்கும் முடிவு. சிலர் பிரணவத்தையே த்யானம் செய்வார்கள். வேறுசிலர் வெவ்வேறான தெய்வங்களைத் தியானம் செய்வார்கள். இம்மாதிரியான ஆராதனைகள் எந்த மேலான பொருளை நோக்கிப்போன போதிலும் பரம்பொருளாகிய ஹரியையே சென்றடைகின்றன. ஆகையால் சாங்காலத்து ஹரிவிஷயமாகவே தாரணை செய்யவேண்

டும். அப்படி ஒருவன் செய்தால் அவன் மோக்ஷம் அடைவான் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

வினா 4.—தாரணை, செய்யும் கிரமத்தால், எத்தனைவிதமாகக் காணப்படும்? அவைகளின் ஸ்வரூபம் என்ன?

விடை.—தாரணை செய்யும் விதம் இரண்டு உண்டு. அவையாவன: பகவானது திவ்யமங்கள விக்கிரஹத்தில் ஈடுபட்டு தியானம் செய்வதும், ஒருவன்தானே சுவாஸ நிரோத மனோநிரோத மூலமாக எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவை அனுபவித்தறிய முயலுதலும் ஆகிய இவைகளே. கடவுளைச்சிலர் விசுவரூபி (பிரபஞ்சரூபி) ஆகவும் சிலரவரை ஹிருதயாகாசத்தில் திவ்ய மங்கள ரூபத்தோடு கூடியிருப்பவராகவும் பாவிக்கிறார்கள். ஆகவே முதல்வித தாரணை இரண்டுவிதப்படும். ஆனால்இரண்டாம்வித தாரணையில் உட்பிரிவுகள் இல்லை. ஆகையால்தாரணை, விசுவரூபதாரணை, ஹிருதயகுஹையிலுள்ள திவ்யமங்கள விக்கிரஹ தாரணை, சுவாஸநிரோதாதி பூர்வமான தாரணை என மூன்று வகைப்படும்.

வினா 5.—கடவுளை விசுவரூபியாக எவ்வாறு தாரணைசெய்வது?

விடை.—கடவுளை விசுவரூபியாகத் தாரணைசெய்யுங்கால் ஒருவன் ஸகல அண்டபிண்ட சராசரத்தையும் மொத்தமாக தனது மனதில் கொண்டுவந்து அவைகளைக் கடவுளின் ஸ்தூலதேகமாகப் பாவித்தல் வேண்டும். பாதாள லோகமுதல் ஸத்தியலோகம் வரையில் உள்ள உலகங்கள் கடவுளது பாதாதி கேசபரியந்தமுள்ள அங்கங்களாகும். இந்திரன் முதலிய தேவதைகள் கடவுளது கைகள், திக்குகளே கடவுளதுகாதுகள், சப்தமே அவரது கேட்கும் இந்திரியம், இராப்பகலே அவரது இமைகள், தண்ணீரே அவரது மேல்வாய், உலகத்தில் காணப்படும் ரஸங்களே அவரது நாக்கு, வேதங்களே அவரது கிரீடம், யமதர்ம ராஜனே அவரது பற்கள், மாயையே அவரது புன்னகை, புண்ணியமே அவரது மார்பு, பாபமே அவரது முதுகு, ஸமுத்திரங்களே அவரது வயிறு, மலைகளே அவரது எலும்புகள், மேகங்களே அவரது ரோமங்கள், காற்றே அவரது அசைவு, ஜந்துக்களது தொழில்களே அவரது விளையாட்டு,

ஸாயங்காலமே அவரது வஸ்திரம், பிரபஞ்சமே அவரது ஹிருதயம், சந்திரனே அவரது மனஸ், பிராம்மணர்களே அவரது வாய், க்ஷத்திரியர்களே அவரது புஜங்கள், வைசியர்களே அவரது துடைகள், சூத்திரர்களே அவரது பாதங்கள், என இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் பரம்பொருளின் ஒவ்வொரு அங்கமாகப் பாவிக்கவேண்டும். மனிதன் எவ்வாறு தனது புத்தி மூலமாக சிலவற்றைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ, அவ்வாறே கடவுளும் ஸமஷ்டி (எல்லாவற்றின்) புத்தியையும் கொண்டு ஸகலத்தையும் அறிந்துகொள்ளுகிறார். இவ்விதமாகத்தான் விச்வரூபதாரணை செய்து பழகவேண்டும்.

வினா 6.—ஹிருதய குஹையிலுள்ள பகவானது திவ்ய மங்கள விக்ரஹதாரணை எவ்வாறு செய்வது?

விடை.—இந்த தாரணையில் ஒருவன் தனது ஹிருதயாகாசத்தில் (மனவெளியில்) கட்டை விரலுக்கும் ஆட்காட்டி விரலுக்கும் மத்தியிலிருக்கும் இடை வெளிபோன்ற சிறிய இடத்தில் சிறிய உருவத்தோடு கடவுள் இருக்கிறார் என்று பாவிக்கவேண்டும். அந்த கடவுள் பிரகாசரூபியாகவும், நான்கு கைகளையும், அவைகளில் சங்கு சக்கிரம் முதலிய ஆயுதங்களையும், தாமரை யிதழ் போன்ற கண்களையும், உடையவராகவும், திவ்ய ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டிருப்பவராகவும், எண்ணித் தாரணைசெய்யவேண்டியது. அங்குகாணப்படும்கடவுளது அங்கங்களைஎல்லாம் தியானஞ்செய்து மனதை கடவுள் விஷயத்தில் நிடப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது.

வினா 7.—எதுவரையில் இந்த தாரணைகளை ஒருவன் செய்யவேண்டும்? இவ்விருவித தாரணையும் ஒரேவிதமான பலத்தைத்தான் கொடுக்குமோ? ஏன்?

விடை.—ஒருவனுக்கு மேலான சிறந்த தாரணையைப் பழகும் சக்தி வரும்வரையில் முன் குறித்த தாரணைகளுள் ஏதாவது ஒன்றன் மூலமாகக் கடவுளது திவ்ய மங்கள விக்கிரஹத்தை தாரணை செய்து பழகிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விருவித தாரணைகளும் சிறந்த நன்மையை உண்டாக்கும் சக்தி உடையனவே

எனெனில் பிரபஞ்சத்துள் கடவுள் எவ்வாறு அந்தர்யாமியாக இருக்கிறாரோ, அவ்வாறே ஜீவராசிகள் எல்லாவற்றிலும் பரவியிருக்கிறார். ஆகையால் ஒருவன் இப்பரம்பொருளை வெளிப் பிரபஞ்சத் துள்ளிருக்கும் அந்தர்யாமி யாகவாவது அல்லது உயிர்க்கு உயிராயாடும் பரஞ்ஜோதியாக வாவது பாவனை செய்தால் அவன் மேலான நிலையை எளிதில் அடைவான்.

வினா 8.—சுவாஸ நிரோதாதி மூலமாகச் செய்யும் தாரணையின் விவரம் என்ன?

விடை.—இந்ததாரணை சுவாஸ நிரோதம் செய்து நமது சக்தியைப் படிபடியாக ஆறு ஆதாரங்கள் வழியாக நாபிமுதல் புருவமத்தியம்வரை எற்றும் ரூபமாகவே இருக்கும். இதில் பழக சிறந்த யோகிகளுக்குத் தான் முடியும். யோகசாஸ்திரம் பிராண வாயு ஸஞ்சரிக்கக் கூடிய நாடிகள் இடை, பிங்கலை, ஸுஷும்னை ஆகிய மூன்று என்றும், அவை நாபிஸ்தானத்தில் சேர்கின்றன என்றும் இவைகளுள் முன்னிரண்டும் ஸுஷும்னையின் இருபக்கங்களிலும் இருக்கின்றன என்றும், ஸுஷும்ன நாடி நாபி ஸ்தானத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஆறுஆதாரங்கள் வழியாக போகின்றதென்றும், இவைகளுள் நாபி ஹிருதயம்மூளை (புருவமத்தியம்)ஆகிய இவைகளே முக்கியமானவையென்றும், சொல்லுகின்றன. பழக்க விசேஷத்தால் யோகியானவன் தனது சக்திகள் எல்லாவற்றையும் நாபிஸ்தானத்தில் முதலில் சேர்த்துவைத்துப் பின்பு ஆறு ஆதாரங்கள் வழியாக எற்றுகிறான். இந்த யோகம் செய்யும்பொழுது கை கால்களின்மேல் தாங்கியிருக்கவேண்டும். அப்பொழுது யோகியானவன் அசைவற்று நிமிர்ந்திருந்து தன் மனத்தை அடக்கி அசையாது நிறுத்தி,சாஸ்திர ஞானத்தின் உதவியால், உலகப்பற்றை ஒழித்து பிராணவாயுவைப் படிபடியாக ஹிருதயஸ்தானத்திலும் கண்டஸ்தானத்திலும் எற்றவேண்டும். இவ்வாறு பிராணவாயு கண்ட ஸ்தானத்திற்கு வந்ததும்,யோகி காது கண் மூக்குவாய் என்னப்படும் எழு துவாரங்களையும் மூடிக்கொள்ளவேண்டும். அங்கு பிராணவாயு நிலைத்ததும் அதைத் தலையின்மேற் பக்கத்திலிருக்கும் பிரம்மாந்திரத்திற்குப் போகும்படி செய்யவேண்டும்

இங்குதான் மனிதனது பூர்ண சக்தி இருக்கிறது. இந்த தாரணையையே மனம் மேல் நோக்குவது என்று சிலர் சொல்வது உண்டு.

வினா 9.—இவ்வாறு தாரணையில் ஏன் பக்தன் தனது சக்தியை மேல் நோக்கித் திருப்பவேண்டும் ?

விடை.—மனிதனது சக்திகள் கீழ்நோக்கி இறங்கிவரும்பொழுது அவன் மனம் சிற்றின்பங்களில் கிடந்து உழலும். அப்பொழுது அவன் கண்ணுக்கு தனது நிஜரூபமாகிய ஆத்மதேஜஸ் கொஞ்சம்கூடப் புலப்படாது. அவன் தனது சக்தியை மேல் முகமாகத் திருப்பும்பொழுது தான், உலக இன்பங்களின் சிறுமையை நன்ருக அறிவான். பக்தன் மிகுந்த கஷ்டத்தின்பேரில் தனது தேகேந்திரியாதிகளை ஜயித்துத் தனது சக்திகள் எல்லாவற்றையும் பிரம்மரந்திரத்தை அடையும்படி செய்யும் பொழுதுதான், அவனுக்கு பிரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம் வந்து நிரதிசய ஆநந்தம் உண்டாகி, அவனது மனம் முதலியவைகள் இருந்தவிடம் தெரியாமல் அடங்கிப்போம்.

வினா 10.—இம்மாதிரி தாரணைசெய்து தேறும் பக்தனுக்கு வேறு என்ன பிரயோசனங்கள் உண்டு ?

விடை.—இவனது இந்திரிய ஜயத்தால் இவனுக்கு சிறந்த தைரியமுண்டாக இவன் சிறந்த வீரனுவான் ; மற்றைய யுத்தவீரர்கள் எல்லோரும் வீரர்கள் அல்லர். அஷ்ட ஐசுவரியங்களும் தாமே அவனிடம் வந்துகுடிகொள்ளும்: பிரபஞ்சங்கள் முழுவதும் அவன் கைக்கீழ் அடங்கிவிடும. இவ்வளவும் இவன் தாரணை செய்துவந்த பகவானது அருளால் அவாந்திரமாக இடையே வந்துசேரும்.

வினா 11.—இவ்வாறு தாரணைசெய்யும் பக்தன் உலகில் எவ்வாறு உலாவி வருவான் ?

விடை.—இவன் மனதில் ஹரித்யானம் தவிர வேறு ஒருவித ஆசையும் இல்லாதவனுய், பரமபக்திக்கடலில் மூழ்கி, உலகத்தையே லக்ஷ்யம் செய்யாது இவன் உலாவி வருவான். உலக விஷயாதிகள் அவன் கண்ணுக்கு ஒருபொருட்டாகத் தோன்றமாட்டா. 'கடவுள் ஸ்ருஷ்டித்த தரையிருக்க எனக்குமெதுவானபடுக்கை

எதற்கு? மற்றைய பிராணிகளை உயிர் தரிக்கச் செய்யும்படியான செடி கொடி மரங்கள் பகவத் பக்தனுக்குமாத்திரம் உணவளிக்காமற் போய்விடுமோ? ஆறுகள் வறண்டுபோயினவா? குகைகள் அடைபட்டனவா? கடவுள் தமது பக்தர்களை நிர்கதியாய் விட்டுவிட்டாரா? இப்படி இருக்க பணத்திற்கும் உலக இன்பங்களுக்கும், இவ்வளவு ஆவல் ஜனங்களிடம் இருப்பானேன்? ஐசுவரியத்தால் குருடராயிருக்கும் தனவான்களுக்கு ஞானியேன் கீழ்ப்படியவேண்டும்?' என்று இதுபோன்ற எண்ணங்களோடு பக்தர்கள் உலகத்தால் கஷ்டத்தை அடையவே மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஆராதன வஸ்துக்களைவிட பகவத் ஆராதனையிலேயே நோக்கம். ஆகையால் அவர்கள் ஆராதனைக்கு யோக்கியமான வஸ்துக்களைத் தேடிச்சென்று வீண்காலங் கழியாது ஜீவாத்மாக்களுள்ளும் பரவி இருக்கும் பரம்பொருளை ஸகலப் பற்றுக்களையும் ஒழித்து சுத்த மனத்தோடு ஸதாபக்தி மூலமாக ஆராதித்துக்கொண்டே இருப்பார்கள்.

வினு 12.—அவன் எவ்வாறு மரணமடைவான்? பினபு அவன் எந்நிலையை அடைவான்?

விடை.—பிரம்மரந்திரத்தில் தனது சக்திகளைச்சேர்த்துவைத்திருக்கும் பக்தனுக்கு அடிக்கடி ஸமாதிகைகூடி நிரதிசய ஆனந்தம் கைகூடும். இவ்வாறு உலாவி வரும் அவனைக் கடவுள் தமது பாதாரவிந்தத்தில் சேர்க்க எண்ணுங்கால், அவனது தேகம் விழும் தருணம் வரும். அப்பொழுது அவனது பிரம்மரந்திரம் உடைபட, அவனது ஜீவன் மின்னலைப்போல மஹா தேஜஸோடு கிளம்பி ஸகலலோகங்களையும் தாண்டிச்சென்று விஷ்ணுவின் வைகுண்டலோகம் போய் அங்கு ஒப்புயர்வில்லாத ஸுகக்கடலில் மூழ்கி விஷ்ணுவின் ஸந்நிதானத்தில் தடையற்ற ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்.

வினு 13.—இவ்வாறு தாரண விஷயத்தை விஸ்தாரமாகச்சொன்னபின்பு சுகப்பிரம்மம் பரீக்ஷித்தின் கேள்விக்கு, தான் முன்பு சொல்லிய பதிலை எவ்வாறு வற்புறுத்தினர்?

விடை.—சாகுந்தருணத்திலிருப்பவனுக்கு பிராம்மண்யத்தில் ஆசையிருந்தால் வேதத்தையும், இந்திரியபலத்தில் ஆசையிருந்தால்

இந்திரனையும், புத்திரர் வேண்டும் என்ற ஆவலிருந்தால் பிராஜா பதிகளையும், நல்ல நிசையில் ஆவலிருந்தால் துர்க்காதேவியை யும்,சக்தி வேண்டுமாகில் அக்னியையும்,ஐசுவரியத்தில் மோஹ மிருந்தால்வஸுக்களையும்,ஸித்திகளில்மோஹமிருந்தால்ருத்தி ரர்களையும், ஆகாரத்தில் ஆசையிருந்தால் அதிதியையும், ஸ்வர்க் கத்தில் இச்சையிருந்தால் ஆதித்யாளையும், இராஜ்யம் வேண்டும் என்றஎண்ணம்இருந்தால்விச்வேதேவர்களையும்,தேகம்விடுபட்டு ஸ்வராஜ்யமடையவேண்டுமென்ற ஆசையிருந்தால் ஸாத்யாளை யும், தீர்காயுஸ் வேண்டியிருந்தால் அச்வினீ தேவதைகளையும், தேகபுஷ்டிவேண்டுமாகில் பூமியையும், அழகில்ஆசையிருந்தால் கந்தர்வர்களையும், பெண்ணாசையிருந்தால் அப்ஸரஸ்களையும், விரோதிகளைக்கொல்ல ஆசையிருந்தால் ராக்ஷஸர்களையும், முறையே ஆராதித்தல் வேண்டும். எவனுக்கு நிராசை உண் டாகி, ஆசையின்முடிவைக்கண்டு மோக்ஷம் அடையவேண்டு மென்று தோன்றுகிறதோ அவன் ஆதி புருஷனாகிய பகவானை ஆராதிக்கவேண்டும். முன்சொன்ன தேவதைகளை ஆராதிப் போர்க்கு பகவத் ஆராதனம் செய்வோரது ஸத்ஸங்கம் இருக் குமாயின் அவர்களுக்கும் பகவத் பக்தி சீக்கிரத்தில் உண்டாய் விடும். மேலும் மேற்சொன்ன உலக இன்பங்களில் ஆசை வைத்த ஒவ்வொருவனுக்கும் முடிவில் எப்பொழுதாவது பச்சாத்தாபம் வருமே ஒழிய வாரமல் போகமாட்டாது. இந்த பச்சாத்தாபம் உண்டாகும் என்று அறியும்படியான புத்தியுள்ள எந்தமனிதன் உலகப்பற்றுகளில் யோசனை இன்றி உழன்று விஷ்ணுபக்தியைக் கைவிடுவான்? ஆகையால் மனி தன் மோக்ஷம் அடையவேண்டுமானால் பரம்பொருளினிடம் முதலில் பக்திசெலுத்தி அதன்பின்பு தாரணை முதலிய த்யான விசேஷங்களால் அதை அவசியம் விருத்திபண்ணிக் கொள்ள வேண்டியது.

வினா 14.—இதனால் பரீக்ஷித்தின் நிலை எவ்வாறு மாறியது? அப் பொழுது அவன் என்ன கேள்விகள்கேட்டான்?

விடை.—சுகப்பிரம்மம் சொன்னவைகள் யாவும் பரீக்ஷித்தின் மன தில் பசுமரத்தாணிபோல பதிந்தன. அரசன் தனக்குச் சீக்கி

ரத்தில் மரணம் வரும்என்பதை அறிந்திருந்தான். ஆதலால் அவனுக்கு ஒவ்வொரு நிமிஷமும் மிகச் சிறந்ததென்றும், போனால் வராதென்றும் தோன்ற, அவன் தாமதமின்றி தனது மனத்தால் கிருஷ்ணபகவானைத் தியானம்செய்யத் தொடங்கினன். அப்பொழுதே தனக்கு தேகம், பெண்டு பிள்ளைகள் இராஜ்யம் முதலியவைகளிலிருந்த அபிமானம் எல்லாவற்றையும் அரசன் முற்றும் துறந்துவிட்டான். அவனுக்கு தர்ம அர்த்த காமம் என்னும் புருஷார்த்தங்களில் இருந்த ஆசைகள் போய் மோக்ஷம் அடையவேண்டும் என்ற ஆசையே அதிகரித்தது. இப்படி அவன் சுத்தசித்தனைப் பகவானை தியானம் செய்து வருங்கால், ஒரு பந்தத்திலும் அகப்பட்டுக் கொள்ளாத பரமாத்மா எவ்வாறு பிரகிருதியோடு ஸம்பந்தப்பட்டு பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கினர்? அவருக்கோ ஆகவேண்டிய காரியம் ஒன்றும் இல்லை. இப்படி இருக்க அவர் என் அவதாரங்கள் செய்யவேண்டும்? என்ற சங்கை உண்டாக பிரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார விஷயம் ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளாமற்போனல் தனக்கு மனஸ் ஸமாதானம் ஏற்படாது என்று தோன்றிற்று. உடனே இந்த சங்கைகளை சுகப்பிரம்மத்தினிடம் தெரிவித்தான்.

வின 15.—இக்கேள்விகளை பரீக்ஷித்து கேட்டவுடன், சுகப்பிரம்மம் முதலில் என்னசெய்தார்?

விடை.—சுகப்பிரம்மம் பரீக்ஷித்தின் கேள்விகளை கேட்டதும் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து அவனுக்கு மரணம் கிட்டி இருப்பதாலும் பக்தி விசேஷமாக இருப்பதாலும் அவனே தாம் பாகவதம் சொல்லிக் கேட்கத்தக்க சிஷ்யன்என்று புகழ்ந்து பேசினர். இதன் பின்பு அவர் பரம்பொருளை, தாம் தொடங்கப்போகிற பாகவதம் ஸரிவர முடிவதற்காக மனதாரத் துதிசெய்தார்.

வின 16.—ஸ்ருஷ்டியைப்பற்றிச் சொல்லத் தொடங்குகையில் சுகப் பிரம்மம் என்ன பீடிகை போட்டுக்கொண்டார்?

விடை.—ஸ்ருஷ்டி ரகஸியம் கேவலம் மனிதர்களால் அறியக்கூடியது அல்ல என்றும், அந்த ரகஸியம் ஹரியினிடமிருந்தே எவ்வாறு குரு சிஷ்ய பரம்பரையாக வந்தது என்றும் சொன்

ஞர். அதன் பின்பு பிரம்மாவால் ஸ்ருஷ்டி உண்டாக அதில் நாரதர் வெளிவந்து பிரம்மாவை நோக்கி, 'நீரே ஸகலத்திற்கும் ஆதி காரணம்போலத் தோற்றுகிறது. ஏனெனில் வேறு ஒரு காரணத்தையும் நான் காணவில்லை. அப்படியிருந்தும் நீர் அடிக்கடி தியானத்திலிருக்கிறீர். இதை நோக்கினுல் உமக்கு மேலே இருக்கும் ஏதோ ஒரு பரம்பொருளை எண்ணி நீர் நிஷ்டையிலிருப்பதுபோலத் தோற்றுகிறதே. இந்த ரகஸியத்தை நீர் எனக்கு நன்ருக வெளியிடவேண்டும்' என்று மஹா வினயத்துடன் கேட்டார் என்று சொல்லி அதற்கு பிரம்மா சொன்ன ஸ்ருஷ்டி ரகஸியத்தை பரீக்ஷித்துக்கு சுகப்பிரம்மம் ஆதியோடந்தமாக வெளியிட்டார்.

வினு 17.—பிரம்மா, நாரதர் கேள்விக்கு என்ன பதில் சொன்னுர்?

விடை.—என்னைப்போன்ற சக்திகள் வாய்ந்தவர் ஸ்ருஷ்டியுள் ஒருவரும் இல்லாவிடினும் எனக்கு மேல்பட்டதாக நாராயணன் என்ற பரம்பொருள் ஒன்றிருக்கிறது. அவரது அருளால்தான் எனக்கு இந்த ஸ்ருஷ்டி சக்திகூட வந்தது. அவர் எல்லா ரூபங்களுக்கும், குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். வேதங்கள் தேவதைகள் யோகமார்க்கம் ஸந்நியாஸம் முதலியன யாவும் அவரிடம் அடங்கிக்கிடக்கின்றன. அவர் உலகங்களை சிருஷ்டிப்பதில்,பிரகிருதிக்குக்கீழ்ப்படியாமல், அதனுள் அடங்கி இருக்கும் முக்குணங்களையும் தமது கைக்கீழ் அடக்கிக்கொள்ளுகிருர். முந்தின ஸ்ருஷ்டியின் முடிவில் அநேககாலம் யோகநித்திரையில் மிகுந்த சாந்தத்தோடு இருந்துவிட்டு பின்பு விழித்துப் பார்த்து சூனியமாயும், நிச்சப்தமாயும் இருக்கக்கண்டு, தாம் அடையவேண்டியது ஒன்றும் இல்லாவிடினும் தாம் ஸ்ருஷ்டியை ஜீவராசிகளது நன்மைக்காகத் தொடங்கவேண்டும் என்று எண்ணி, பகவான், காலம், விதி, குணங்கள் ஆகிய இவைகளை வெளியிட்டார். உடனே அவரது எண்ணமாத்திரத்தில் முக்குணங்களில் ஒரு ஏற்றத்தாழ்வும் சலனமும் ஏற்பட்டன. இதனுல் முன் ஏற்பட்ட ஒழுங்குப்படி ஸகல வஸ்துக்களும் உண்டாகத்தொடங்கின, சலனமடைந்த முக்குணங்களில் ஒன்ருேடொன்று பகவானது இச்

சையால் கலக்க ஸ்ருஷ்டிவைசித்திரியங்கள் ஏற்பட்டன. முதலில் காலதத்துவத்திலிருந்து மஹா தத்துவமும், பின்பு அஹங்காரமும் அதிலிருந்து தாமஸ குணத்தால் ஆகாசம், வாயு, அக்னி, அப்பு, பிரிதிவி முதலியவைகளுண்டாகி பிரபஞ்சாதி விஷயங்களாயின. ராஜஸகுணத்தால் மெய்வாய் முதலிய இந்திரியங்களும், ஸாத்வீககுணத்தால் இந்திரிய அபிமானி தேவதைகளும் (இந்திரிய சக்தியும்) அஹங்காரத்திலிருந்து உண்டாயின. உலகவிசித்திரங்கள் யாவும் கடவுளது ஒவ்வொரு அங்கங்களிலிருந்து வெளிவந்தன. அவரிடத்திலிருந்து தான் நான் வெளிவந்து ஸூக்ஷ்மமாக அவரது அங்கங்களிலிருந்து படிப்படியாய் இறங்கி வெளிவந்தவைகளை நான் ஸ்தூலமாக வெளிப்படுத்தினேன். நான் அந்தப் பரம்பொருளை அறிய எவ்வளவுதான் முயன்றும் என்னால் அவரை முற்றிலும் அறியமுடியவில்லை. பிரபஞ்சங்கள் யாவும் அவரிடத்திலேதான் எப்பொழுதும் இருக்கின்றன. இதை ஞானிகளாகிய ரிஷிகள் தான் எளிதில் அறிவார்கள்' என்று ஸ்ருஷ்டி ரகஸ்யத்தை நாரதருக்கு பிரம்மா வெளியிட்டார்.

வினா 18.—இதன்பின்பு பிரம்மா எந்தவிஷயத்தை நாரதருக்கு எவ்வாறு எடுத்து உரைத்தார்?

விடை.—இவ்வாறு ஸ்ருஷ்டித்த உலகில் தர்மம் குறைந்து ஸாதுக்கள் துஷ்டர்களால் கஷ்டப்படுங்கால் இவைகளை சீர்திருத்த பகவான் அவதாரங்கள் செய்கிறார் என்றும், அவர் அவ்வாறு வந்து ஸாதுக்களைக் காக்குங்கால் அதே ஸமயத்திலேயே தமது கருணை மிகுதியால் தர்மத்தையும் நிலைநிறுத்தி அஸத்துக்களும் ஞானம் அடைந்து மேன்மை அடையும்படிசெய்கிறார் என்றும் பகவானது கருணையைப்பற்றி பிரம்மா நன்றாக விவரித்தார். இதன் பின்பு பிரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானது அவதாரமாயினும், அதில் சிற்சில சிறப்புடையன என்றுசொல்லி பகவானது சிறப்பாகிய அவதார மாலையை எடுத்துரைத்தார்.

வினா 19.—பிரம்மா உரைத்த அவதாரமாலையின் விவரம் என்ன?

விடை.—பிரளய ஸமுத்திரத்தில் பூமியைக் கொண்டுபோய் ஒளித்து வைத்த ஹிரண்யாக்ஷனைக்கொன்று பூமியை உயர்த்த வராஹ

ரூபியாகவும் உலகத்தை ஸாகப்படுத்த ஸயஞ்ஞராகவும், தாய்மூலமாக உலகத்தில் சிறந்த ஞானத்தைவெளியிட கபிலராகவும்,ஸந்யாஸ தர்மத்தை விளங்கச்செய்ய தத்தாத்ரேயரிஷப ரூபிகளாகவும்,தபஸுமூலமாக உலகை ரக்ஷிக்க நர நாராயணராகவும், வேனராஜவம்சத்தை ரக்ஷித்து உலகைக் காக்க பிரது சக்கிரவர்த்தியாகவும், பிரளயத்திலிருந்து வைவஸ்வத மனுவைக் காக்க மத்ஸய ரூபமாகவும், தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடையுங்கால் மத்தாக வைத்த மந்தர கிரியைத்தாங்க கூர்மரூபியாகவும், சிறந்த பக்தனாகிய தனது பிள்ளையை வருத்திய லோக கண்டகனை ஹிரண்யகசிபுவைக் கொல்ல நரஸிம்ம ரூபியாகவும்,முதலையால் பிடிபட்டு ஆதிமூலமேஎன்றழைத்த கஜேந்திரத்தைக் காக்கவந்த பகவத் ரூபியாகவும்,மஹாபலியினது வலியை அடக்கி தேவர்களுக்கு ஸஹாயம்செய்ய வாமன ரூபியாகவும், தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடையுங்கால் உலகத்தை வியாதியினின்று பிழைப்பிக்கவெளிவந்த தன்வந்தரி ரூபியாகவும்,உலகில் கெட்டுத் தமது தர்மங்களைவிட்டு நடந்துவந்த க்ஷத்திரியாது குலத்தை 21 தரம்வேரறுக்கப் பரசுராமரூபியாகவும், க்ஷத்ரிய தர்மங்களை உள்ளவாறு அனுஷ்டித்துக் காட்ட தசரத சக்கரவர்த்தியின் பிள்ளையாகிய ராமரூபியாகவும்,உலகத்தில் அனேக லீலைகள்மூலமாக சிறந்த ஞானத்தைப்புகட்டி பக்தர்களை மேலான நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கும், பூபாரம்நீக்குவதற்கும், பரம்பொருளது உண்மை ஸ்வரூபத்தை யாவரும் அறியக் காட்டுவதற்கும் கிருஷ்ண பலராமரூபிகளாகவும்,நாளாக ஜனங்களது புத்தி குறைய அப்பொழுதும் அனுகூலமாக இருக்கும்படி பரந்துகிடந்த வேதங்களை சீர்திருத்தப் பிரிக்க வியாஸ ரூபியாகவும், அஸுரர்களை மயக்கி பின்பு தமது குற்றங்கள் நன்ருக வெளியானதும்நல்ல வழிக்குக்கொண்டுவருவதற்காக புத்த ரூபியாகவும், பகவான் அவதாரங்கள் செய்திருக்கிறார். இந்த அவதார மாலையை பிரம்மா சொல்லி இதைப் பலர் அறிய வெளியிடும்படி நாரதருக்கு அனுமதி கொடுத்தார்.

வினு 20.—இம்மாதிரியாக சுகப்பிரம்ம ஸ்ருஷ்டி அவதாரங்கள் ஆகிய இவைகளின் ரகஸியங்களைச் சொல்லியதும் பரீக்ஷித்து என்ன கேட்டான்?

விடை.—இவ்வாறு ஸ்ருஷ்டி அவதாரம் முதலியவைகளின் ரகஸ்யத்தைத் தெரிந்துகொண்டதும் பரீக்ஷித்து சுகப்பிரம்மத்தை நோக்கி, 'நாரதர் பிரம்மாவின் உத்தரவின் பேரில் உலகத்திற்கு எவ்வாறு ஹரியினது மஹிமையைத் தெரிவித்தார்? அதன்விவரம் என்ன? தேகத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் என்ன ஸம்பந்தம்? அது எவ்வாறு உண்டாயிற்று? ஸ்ருஷ்டியின் ரகஸ்யம் நன்றாக விளங்கவில்லை, அதன் விபரம் என்ன? கல்பாதிகள் என்றால் என்ன? திரிகாலங்களின் ஸ்வரூபமென்ன? மனிதர் முதலியவர்களது ஆயுளின் அளவு என்ன? பிரபஞ்சத்தின் ஸ்வரூபம் என்ன? பெரியோரது வர்ணாசிரமாதிகளை அறிவது எப்படி? யுகதர்மங்கள் எவ்வாறிருக்கும்? வர்ணாசிரம தர்மங்களின் விவரம் என்ன? ஆராதனைக் கிரமங்கள் என்ன? அஷ்டாங்கயோகத்தின் ஸ்வரூபம் யாது? வேதசாஸ்திர இதிஹாஸ புராணாதிகளின் ஸ்வரூபம் என்ன? பிரளயத்தின் ஸ்வரூபம் என்ன? யாகாதிகளின் விவரம் என்ன? மோக்ஷம் அடையும் வழி யாது? பகவான் மாயையை எவ்வாறு அடக்கி யாளுகிறார்? எவ்வாறு பகவான் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாக ஏற்படுகிறார்?' என்ற இதுபோன்ற சிற்சில கேள்விகளைக் கேட்டான்,

வின 21.—இக்கேள்விகளுக்கு சுகப்பிரம்மம் எவ்வாறு பதில்சொல்லத் தொடங்கினர்?

விடை.—பிரளய உதகத்தில் பிரம்மாவானவர் பகவானது நாபீகமலத்திலிருந்து ஸ்ருஷ்டி விஷயத்தை அறிய எவ்வளவோ முயன்றும் முடியாததுகண்டு முடிவில் தபஸ்செய்து பகவானது திவ்யரூபத்தை வைகுண்டத்தில் ஸகல வைபவங்கள் மத்தியில் கண்டு துதித்தார். அப்பொழுது பகவான் பிரம்மாவை வாழ்த்தி, 'என்னை அறிய பக்தியே நல்லவழி, என்னை இவ்வாறு காணும்வரையில்தான் ஒருவனுக்கு கஷ்டம் முதலியவைகள் இருக்கும். நான் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை எனது ஸங்கியாஸ சக்தியாலேயே ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் செய்கிறேன்,' என்று கூறினர். அதற்கு பிரம்மா, 'இந்தப் பிரபஞ்சம் யாவும் உமது திருவிளையாடலே, அதை நன்றாய் உணர எனக்குசக்தி கொடும். எனக்கு கர்வம் முதலாயின இல்லாமலிருக்கட்டும.

நான் ஸ்ருஷ்டித் தொழிலேத் தொடங்கி உமது திருவிளேயாடலே ஸ்தூலமாக்குகிறேன்' என்ருர். இதன் பின்பு பகவான், 'நான் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னும் பின்னும், ஸ்திதி காலத்திலும் ஸதாமாருதிருக்கிறேன். ஸ்ருஷ்டியாதிகள் எல்லாம் எனது மாயையால் நடக்கின்றன. எவ்வாறு ஒருசந்திரன் பிரதி பிம்பத்தால் இரண்டாகத் தோன்றியும் உண்மையில் ஒன்ருே, அது போல பிரபஞ்சம் விசித்திரமாகக் காணப்பட்டாலும், ஸதா நான் தனிமையாகத்தான் இருக்கிறேன். நான் ஒருநாளும் மாறுபடுவதில்லே. எல்லாக்கருமங்களிலும் புகுந்து அவைகளே விட வேருகி ஸாக்ஷியாக இருப்பது எதுவோ அதுவே ஆத்மா. இந்த விஷயங்களே மறவாது நீ ஸ்ருஷ்டி செய்தால் உனக்கு எக்காலத்தும் கர்வம் முதலிய கெட்ட குணங்கள் உண்டாகமாட்டா' என்ருர். (இதன் விபரத்தை மூன்ருவது ஸ்கந்தத்தில் காண்க.) பிரம்மா ஸ்ருஷ்டியைத் தொடங்கி அது நல்ல நிலேயை அடையும்பொருட்டு நிஷ்டையிலிருந்தார் அதை விட்டு எழுந்ததும் அருகில் விஷ்ணுவின் மாயா வைபவங்களே அறியவேண்டும் என்று தொண்டு செய்துகொண்டிருந்த நாரதருக்கு இந்த பாகவத புராணத்தின் ஸாரத்தைச் சொன்னர். அவர் என் தகப்பனுராகிய வியாஸர் மனே வியாகூலத்தை நீக்க அவருக்கு உபதேசித்தார் என்றுசொன்னர். (முதல்ஸ்கந்தத்தில் காண்க).

வினு 22.—பாகவத புராணத்தில் அடங்கியிருக்கும் விஷயங்கள் என்ன?

விடை.—இப்புராணத்தில் பின்வரும் 10-விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. பஞ்சபூத தன்மாத்திரைகள் முதலியவைகளின் ஸ்ருஷ்டியாகிய பொதுஸ்ருஷ்டி, ஸ்தூல ஸ்ருஷ்டியாகிய அவாந்திரஸ்ருஷ்டி, ஒவ்வொரு ஸ்ருஷ்டிப்பொருளின் ஸ்வரூபம், நிலே, கடவுளது கருணேயாகிய போஷணே, மன்வந்திரங்கள், கர்மங்கள் செய்ய எற்படும் ஆசை, பகவானது அவதார சரிதங்கள், பிரளயாதிகள், முக்திநிலே, ஸகல வஸ்துக்களின் ஆசிரமமாகிய பிரம்மத்தின் நிஜஸ்வரூபம், ஆகிய இவைகளே.

வினு 23.—பாகவதஸாரம் சொல்லியபின்பு சுகப்பிரம்மம் பரீக்ஷித்துக்கு எந்த விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னர்?

விடை.—ஸூக்ஷ்ம ஸ்ருஷ்டியை ஒருவாறு சுருக்கிச் சொன்னர். ஆதிபுருஷர் முதலில் பிரளயஜலத்தை உண்டாக்கி அதைத் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டார். இதனல் அவருக்கு நாராயணர் என்ற பெயர் வந்தது. யோகநித்திரை விட்டெழுந்து அவர் தமது தேகத்தை அதிஷ்டான தேவதைகள், அந்தராத்மா, பஞ்சபூதங்கள் ஆகிய இவைகளை உண்டாக்குவதற்காக மூன்று பாகமாகப் பிரித்தார். இம்மூன்றிலிருந்து பிராணன் என்ற தத்வம் உண்டானது. இதிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆசையும் உண்டாக அதிலிருந்து அதை தீர்க்கத்தக்க இந்திரியங்கள் உண்டாயின. அதாவது பிராணனது வலியால் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலுண்டாக கண்ணுண்டாயிற்று; இதுபோல மற்றைய இந்திரியங்களும் உண்டாயின. இந்த ஸூக்ஷ்மமான தேகத்தைத்தவிர பகவானுக்கு அப்பிராகிருதமான நிலை ஒன்று உண்டு. இவ்விரண்டாகக் காணப்படுவதையும் அறிவுடையோர் மாயை என்றே உணர்வார்கள். அவர் எதை ஸ்ருஷ்டிப்பதாகக் காணப்பட்டபோதிலும், அவர் ஒன்ருேடும் ஒட்டினவர் அல்லர். அதன்பின்பு கர்மங்களைப்பற்றி அவைகள் ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸங்கள் என, மூன்றுவிதம் என்றும், அவைகளால் முறையேதேவர்கள், மனிதர்கள், அஸுரர்கள் உண்டாகிருர்கள்; இம்மூன்றும் ஒன்ருேடொன்று ஸம்பந்தப்படுவதால் 9 விதமாக மாறுபடுகின்றன என்றும், இவைகளால் ஸ்ருஷ்டி விசித்திரம் பகவானது ஸந்நிதான மாத்திரத்தில் ஏற்படுகின்றது என்றும் பகவான் உண்மையில் இதனேடு ஒட்டாதிருப்பதால் ஸ்ருஷ்டிவெறும் தோற்றமே ஒழிய வேறில்லை என்றும் சுகப்பிரம்மம் எடுத்துரைத்தார்.

வராஹாவதாரம்

பகவான் பூமியைத் தமது கொம்பால்
பிரளய சமுத்திரத்திலிருந்து தூக்கி நிறுத்துதல்

[45-ம் பக்கம் பார்க்க

3-வது ஸ்கந்தம்

ஸ்ருஷ்டி விஷயம், வராஹ, கபில அவதாரங்கள்

மைத்திரேய விதுரஸம்வாதம்

ஞானமாகியபரம்பரவமிழ்தமாய்நவிரறுமயக்காகி
வானமாயுடன்வாயுவாய்த்தேயுவாய்வனமுமாய்மண்ணுகித்
தானமாமறைமூறைமையிற்பற்பலசராசரங்களுமாகி
யேனமாயிவையனைத்தையுமருப்பினுலேந்தினனெனையாண்டோன்.

வினு 1.—ஸ்ருஷ்டி அவதாராதிகளைப்பற்றி சுகப்பிரம்மம் சொன்ன பின்பு வேறு என்ன சொன்னுர்?

விடை.—'குருக்ஷேத்திர யுத்தத்தில் இருவர் பக்கங்களிலும் சேராது தீர்த்தயாத்திரைசென்று திரும்பிவந்து திருதிராஷ்டிரன் முதலியோருக்கு வைராக்கியம் வந்து கங்கைக்கரையில் வாஸம்செய்யும்படிசெய்த விதுரர், மைத்திரேயர் என்ற மஹரிஷியை அடுத்து அவரைநோக்கி நீ கேட்ட கேள்விகள் எல்லாவற்றையும் கேட்டார். அவர் கேள்விக்கு மைத்திரேயர் தகுந்த விடை கொடுத்திருக்கிறுர் அவைகளைச்சொல்லுகிறேன்' என்று ஸ்ருஷ்டி மன்வந்திரம் முதலியவைகளை மைத்திரேயர் விதுரருக்குச் சொன்னபடி சுகப்பிரம்மம் சொல்லத்தொடங்கினுர்.

வினு 2.—விதுரருக்கு மைத்திரேயர் இருக்கும் இடம், அவரது சிறப்பு முதலியன எவ்வாறு தெரியவந்தது?

விடை.—விதுரர் தீர்த்தயாத்திரைசெய்துகொண்டுவருகையில் யமுனுநதிக்கரையில் பதரிகாசிரமம் நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்த பகவத் பக்தரான உத்தவ ஸ்வாமியைக் கண்டு இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு க்ஷேமஸமாசாரங்களை விசாரிக்கத் தொடங்கினர். அப்பொழுது உத்தவரிட மிருந்து யாதவர்கள் ரிஷி சாபத்தால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டிறந்ததும், முன் ஜன்மத்தில் வாலியாக இருந்து அந்த ஜன்மத்தில் வேடனுக இருந்த ஒருவனது அம்பால் பகவான் பரமபதம் சென்றதையும் கேள்விப்பட்டு

மிகுந்த துக்கமடைந்து பகவான் உலகம் விட்டுப் போகையில் சொல்லிப்போன ரகஸியாதிகளைத் தனக்குச் சொல்லும்படி உத்தவரை விதுரர் கேட்டார். அவர், தாம் ஒரு விருதத்தோடு பகவான் உத்தரவின்படி சீக்கிரம் பதரிகாசிரமம் போய்ச் சேர வேண்டும் என்றும், தனக்கு ரகஸியங்களை பகவான் பரம பதம் ஏகும் தருணத்தில் உபதேசிக்குங்கால் மைத்ரேயர் என்ற மஹாமுனியும் அங்கு வந்திருந்தார் என்றும், பகவான் அந்தக் காலத்தில் தன்னையும் விதுரரையும் தான் ஞாபகத்தில் வைத்திருந்தார் என்றும், அப்பொழுது விதுரர் இல்லாமையால் அவருக்கு தாம் எடுத்துச் சொல்லிய ரகஸியங்களை ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று மைத்திரேயருக்குப் பகவான் உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார் என்றும், மைத்திரேயர் அப்பொழுது ஹரித்வாரத்தில் இருக்கிறார் என்றும் முக்கிய விஷயங்களை உத்தவர் விதுரருக்கு எடுத்துரைத்து பதரிகாசிரமம் சென்றார். விதுரருக்கு பகவான் மேல் பக்தி அதிகரிக்க மைத்திரேயரை சீக்கிரத்தில் சென்று அடைந்தார்.

வின 3.—இரண்டாவது ஸ்கந்தத்தில் எடுத்துக் காட்டியபடி தத்வாதிகளின் ஸ்ருஷ்டி ஸங்கதியை மைத்திரேயர் சொல்லிய பின்பு விதுரருக்கு என்ன ஸந்தேகம் உண்டாயிற்று. அதை மைத்திரேயர் எவ்வாறு நீக்கினர்?

விடை.—'ஒன்றோடும் ஒட்டாத பகவான் ஸ்ருஷ்டியாதிகளை எவ்வாறு லீலையாகச் செய்யமுடியும்? பகவான் எங்கும் பரவியிருக்க ஸ்ருஷ்டியில் ஸுகதுக்காதிகள் உண்டாவானேன்' என்ற இரண்டு சங்கைகள் விதுரருக்குண்டாயின. இதற்கு மைத்திரேயர், 'இவைகள் யாவும் பகவத்மாயையால் அவரை ஒரு விதமாகவும் அணுகாது வெளிவருகின்றன. ஸ்வப்னத்தில் நடப்பவை எவையாகிலும் ஸரி நம்மை பாதிப்பதில்லையோ அவ்வாறே இந்த ஸ்ருஷ்டியாதிகள் பகவானை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கமாட்டா. தண்ணீர் அசைவதினால் சந்திரனும் அசைகிறதாகக் காணப்படும் தோற்றத்தைப்போல தேகதர்மமாகிய எல்லாம் ஆத்மாவது தர்மம்என்றதோற்றத்தை உண்மை என்று

நாம் எண்ணுவதால் நமக்கு ஸுகதுக்காதிகள் உண்டாகின்றன. ஹரிபக்தியால் நாம் இவைகளிலிருந்து விடுபட்டு எளிதில் பகவானது உண்மை நிலையை அறியலாம்' என்று மறுமொழி கூறினார்.

வினா 4.—இதன் பின்பு விதுரர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இவ்வாறு தமது சங்கை நிவர்த்தியானதும், முன்பு பரீக்ஷித்து சுகப்பிரம்மத்தைக் கேட்டதாகச் சொன்ன கேள்விகள் எல்லாவற்றையும் மைத்ரேயரை நோக்கிக்கேட்டார். அதற்கு அவர் விதுரரது புத்தி கூர்மைக்கு மெச்சிக்கொண்டு ஒழுங்காக அந்த கேள்விகளுக்குப்பதில் சொன்னார்.

வினா 5.—பிரம்மா உண்டாவதற்குமுன் ஸ்ருஷ்டி எவ்வாறு தொடங்கியது?

விடை.—பிரளயகாலத்தில் இப்பிரபஞ்சங்கள்யாவும் பிரளய ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி இருக்கும்போது ஆதிதேவராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணர் ஜீவாத்மா முதலிய ஸகலப் பிரபஞ்சங்களையும் தம்முள் அடக்கிக்கொண்டு காலதத்துவத்தைநோக்கி ஸ்ருஷ்டியாக வேண்டிய காலம்வரும்பொழுது தம்மை எழுப்பும்படி உத்தரவு செய்துவிட்டு ஆதிசேஷனாகிய தமது சயனத்தில் தனிமையாகப் படுத்துக்கொண்டு, ஸ்ருஷ்டி முதலிய காரியம் ஒன்றும் இன்றி ஸமாதிஸுகத்தில் மூழ்கினவராய் யோகநித்திரையில் இருந்தார். இவ்வாறு ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் இருந்துவிட்டு விழித்துநோக்கும்பொழுது, அவர் தம்முள் எல்லாம் அடங்கிக் கிடப்பதைக் கண்டார். அப்பொழுது அவைகளை வெளிக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணம்வர தம்மனதில் ஸ்ருஷ்டிச்செயல் முதலியவைகளை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டார். இந்த ஸூக்ஷ்மஇச்சை ரஜோகுணத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டுத் தகுந்தகாலத்தில் பிரபஞ்ச உற்பத்திக்குக் காரணமாக பகவான் நாபியின் வழியாக வெளிவந்தது. இது காலதத்துவத்தின் ஸம்பந்தத்தால் ஒரு கமலமாக மாறியது. இது ஸ்வப்பிரகாசத்தோடு பிரகாசிக்கத்தொடங்க இதில் முக்குணங்கள் வெளியாயின. இதில் நான்கு வேதங்களையும் வெளிப்படுத்திய பிரம்மா தாமாகவே உண்டானார்.

வினா 6.—இவ்வாறு பிரம்மா உண்டானதும் அவர் முதலில் என்னென்ன செய்தார்?

விடை.—பிரம்மா உண்டானதும் அவருக்கு எதிரே ஒன்றும் தோன்றாததால் நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து எண்ண அவருக்கு நான்கு முகங்கள் உண்டாயின. அவர் மனத்தில் ஒருவித எண்ணமும் ஞாபகமும் இல்லை. அப்பொழுது பிரளய ஸமுத்திரம் குழப்பமாக இருந்தமையால் அவருக்கு பூர்வ ஸ்ருஷ்டி எல்லாம் அடியோடு மறந்துபோய்விட்டன. அப்பொழுது தமது ஸ்வரூபம், தாம் உண்டானவழி, தமக்கு ஆதாரமாக இருப்பவர் ஆகிய இவைகளை அறியவேண்டும் என்ற ஆசையுண்டாக, அவர் பிரளய ஜலத்துள் தாமரைத்தண்டைப் பிடித்துக் கொண்டு மூழ்கி வெகு காலம் முயன்றும் ஒன்றும் பயன்படவில்லை. இவ்வாறு எடுத்தகாரியம் முடியாது மிகுந்த சிரமத்துடன் அவர் தாமரைப் பூவில் வந்து உட்கார்ந்தார்.

வினா 7.—இந்தஸமயத்தில் பிரம்மாவுக்கு உண்மை உணர வழிகாட்டியது யார்? அவர் எவ்வாறு உண்மையை உணர்ந்தார்?

விடை.—பிரம்மா மிகுந்த கஷ்டப்பட்டு நாபீ கமலத்தில் வந்து உட்கார்ந்ததும் பிரளய ஸமுத்திரத்திலிருந்து தப தப(தபஸு செய் தபஸுசெய்) என்றொரு அசரீரி வாக்கு உண்டாயிற்று. உடனே பிரம்மா கிரமமாகத் தமது சுவாஸத்தை அடக்கி மனோ நிரோதம் செய்து நூறு வருஷம் தியானத்திலிருந்தார். அதன் பின்பு அவருக்கு ஞானம் உதித்தது. அப்பொழுது தாம் முன் தேக சிரமத்தால் அறியக்கூடாத அரிய விஷயங்களை தமது மனோபலத்தால் அறிந்தார். அத்தருணத்தில் அல்லியைப்போன்ற ஸர்ப்ப சயனத்தில் 'பச்சை மாமலைபோல் மேனியை' உடையவராய் கடவுள் சயனித்திருப்பதையும் தமதுசக்தியால் அக்கடவுள் பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்திருப்பதையும் பகவானது விசுவரூபத்தில் ஸகல ஸ்ருஷ்டி விசித்திரங்களும் அடங்கி இருப்பதையும், பிரம்மா கண்டு அந்த பகவானது விசாலத்திற்கும், கம்பீரத்திற்கும், திவ்யதேஜஸ்ஸிற்கும், சிறந்த அழகிற்கும் ஈடுபட்டு, தமது திரிகரணங்களையும் அந்த பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து கடவுளது அனந்த கல்யாண

குணங்களை மன உருக்கத்தோடு எடுத்துரைத்து துதிக்கத்தொடங்கினர். அதில் பகவானது சிறப்பு, 'நான் எனது' என்பதை விட்டு ஆராதிப்பதால் ஒருவனுக்கு வரும் மேன்மை, பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் பரம்பொருளாகிய விருக்ஷத்திற்குக் கிளையாதல் முதலிய அரிய விஷயங்களை எடுத்துரைத்து ஸ்ருஷ்டித் தொழிலை குறைவு வராது செய்து முடிப்பதற்குவேண்டிய புத்தியும் சக்தியும் தமக்குத் தந்தருளவேண்டும்என்று மிகுந்த ஆவலோடு பிரம்மா ஸ்ரீமந் நாராயணரைப் பிரார்த்தித்தார்.

வினு 8.—பிரம்மாவிற்கு நாராயணமூர்த்தி என்னகட்டளையிட்டார்? பின்பு பிரம்மா என்ன செய்தார்?

விடை.—பிரம்மா கேட்டவாறு புத்தியையும் சக்தியையும் அவருக்குக்கொடுத்தார். அதன்பின்பு பிரபஞ்சம்முழுமையிலும்தம்முள் பிரம்மாவை தரிசிக்கும்படிசெய்து, அப்பிரபஞ்சத்துள் தமது சக்தி பரவியிருக்கும் மாதிரியை நன்ருய் அறிய மறுபடியும் தபஸுசெய்யும்படி கட்டளையிட்டார். தம்மை ஸகல ஞானங்களுக்கும் இருப்பிடமாக அடிக்கடி தியானம்செய்து, அப்போதைக்கப்போது வேண்டிய சக்திகளைப் பெறும்படியும் கட்டளையிட்டார். உடனே பிரம்மா சிறந்த தபஸுக்கு ஆரம்பித்து வேண்டியசக்தியையும்ஞானத்தையும் கூடியசீக்கிரத்தில் அடைந்தார். அப்பொழுது விழித்து நோக்கையில் நாபீ கமலமானது ஆகாய மண்டலம் முழுவதையும் அடைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்காக பிரம்மா அதை மூன்று பாகமாய்ப்பிரித்தார். இவ்வாறு பிரம்மா மூன்று லோகங்களையும் முதலில் ஸூக்ஷ்மமாக சிருஷ்டித்தார்.

வினு 9.—இந்த ஸமயத்தில் கால ரூபியான பகவானுக்கு என்ன ஸ்வரூபம் என்று கேட்ட விதுரருக்கு மைத்திரேயர் என்ன மறுமொழி கூறினர்?

விடை.—பகவானது ரூபமாகிய காலத்தின் விவரம் பின்வருமாறு. ஸூர்யன் ஒளி ஒரு அணுவைத் தாண்டுவதற்கு வேண்டிய காலத்திற்கு பரமாணு என்று பெயர்.

2-பரமாணுக்கள்—1-அணு

3-அணுக்கள்—1-திரஸரேணு

3-திரஸரேணுக்கள்—1-துருதி
100-துரிதிக்கள்—1-வீதம்
3-வீதம்—1-லவம்
3-லவம்—1-நிமிஷம்
3-நிமிஷம்—1-க்ஷணம்
3-க்ஷணம்—1-காஷ்டை
15-காஷ்டை—1-லகு
15-லகு—1-நாடி
2-நாடி—1-முகூர்த்தம்
7-நாடி—1-பிரஹரம்
8-பிரஹரம்—1-நாள் (இராப்பகல்)
15-நாள்—1-பக்ஷம்

இது சுக்கிலபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷம் என இருவகைப்பட்டு மாறி மாறி வந்துகொண்டிருக்கும்.

2-பக்ஷம்—1-மாதம் (பிதிர்க்களுக்கு 1-நாள்)
2-மாதம்—1-ருது
6-மாதம்—1-அயனம்

இது உத்தராயணம் தக்ஷிணாயணம் என இருவகைப்பட்டு மாறி மாறி வந்துகொண்டிருக்கும்.

2-அயனம்—1-வருஷம் (தேவதைகளுக்கு 1-நாள்)
100-வருஷம்—1-புருஷாயுஸ்
360-வருஷம்—1-தேவ வருஷம்

இதற்கு மேல்பட்ட காலங்களுக்கு யுகங்கள் என்று பெயர். அவைகளுள் நான்கு மாறி மாறி பிரண்டுகொண்டே வரும். அவைகளில் ஒருயுகம் முடிந்து மற்றைய யுகம் தொடங்குவதற்கு முன் யுக ஸந்தி என்றுகொஞ்சகாலம் உண்டு.

ஸந்தி(யுக ஸந்திகள் உள்பட) கிருதயுகம்-(4000 + 800) தேவவருஷம்
,, ,, திரேதாயுகம்—(3000 + 600) தேவவருஷம்
,, ,, துவாபரயுகம்—(2000 + 400) தேவவருஷம்
,, ,, கலியுகம்—(1000 + 200) தேவவருஷம்

ஆக 12000 தேவவருஷங்கள்—1 சதுர்யுகம்—1 மஹாயுகம்
71 மஹாயுகம்—1-மன்வந்திரம்.

1000 மஹாயுகம் அல்லது 14 மன்வந்திரம் } —1 கல்பம்
2 கல்பம்—பிரம்மாவுக்கு 1-நாள்
360-நாள்—பிரம்மாவிற்கு—1 வருஷம்
100-வருஷம்—பிரம்மாவின் ஆயுஸ்

பிரம்மாவினது ஆயுள் தான் பெரிதென்று எண்ணிவிடக்கூடாது. இதைக் கடவுளோடிருக்கும் காலதத்துவத்தில் ஒரு நிமிஷம் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

வின 10.—மன்வந்திரம், கல்பம், பிரம்மாவின் ஆயுஸ் இவைகளின் ஸ்வரூபம் என்ன?

விடை.—ஒவ்வொரு மன்வந்திரத்திற்கு ஒவ்வொரு மனு அதிபதியாக இருந்து அப்பொழுதிருக்கும் ஜனங்களை அடக்கி யாண்டுவருகிறார். ஒவ்வொரு மன்வந்திர முடிவிலும், அவாந்திரப்பிரளயமும் ஒவ்வொரு கல்பமுடிவிலும் பூர்ணப் பிரளயமும் உண்டு. இந்தப் பூர்ணப்பிரளயத்தில் ஸகலலோகங்களும் அழிந்துவிடும். பிரம்மாவினது பகலில் பிரபஞ்சம் ஸ்ருஷ்டியாகித் தழைத்தோங்கும், பிரம்மாவினது இரவில் பிரபஞ்சம் பிரளயநிலையை அடையும். இவ்வாறு ஸகலலோகங்களும் அழிந்தபோதிலும், பிரம்மா அழிவதில்லை. அவருடைய ஆயுஸ்ஸாகிய 100-வருஷங்கள் முடிந்தஉடன் அவர் கடவுளிடம் சென்றடங்குவார். பிரம்மாவினது ஆயுஸ் இரண்டு ஸரிபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றிற்கும் பரார்த்தம் என்று பெயர். முதல் பரார்த்தம் இரண்டு மஹாகல்பங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவை யாவனவாக்ரூபமாகி சப்தப்பிரம்மம் இருந்த கல்பமாகிய பிரம்மகல்பம், பிரபஞ்ச முழுவதும் கடவுளது நாபீ கமலத்திலிருந்து உண்டாகிய பாத்மகல்பம் என்பவைகளே. இரண்டாம் பரார்த்த ஆரம்பத்திற்கு சுவேதவராஹ கல்பம் என்று பெயர். இதன் ஆரம்பத்தில் பகவான் ஒரு வெள்ளைப்பன்றி உருக்கொண்டு வந்தமையால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. இப்பொழுது நாம் இருக்கும் கல்பம் இதுவே. (நாம் இப்பொழுது சுவேத வராக கல்பத்தில் வைவஸ்வதமனுவின் அதிகாரத்தை உடைய ஏழாவது மன்வந்திரத்தில் 28-வது மஹாயுகத்தில் நான்காவது யுகத்தில் இருக்கிறோம்.)

வினா. 11.—முன் கூறியவாறு பரம்பொருளிடமிருந்து ஸகல சக்தியையும் அடைந்தபின்னர் பிரம்மா எவ்வாறு ஸ்ருஷ்டிக்கத் தொடங்கினார்? அவர் பிரயத்தனங்கள் எவ்வாறு முடிந்தன?

விடை.-கமலத்தை மூன்றுபாகமாகப் பிரித்தபின்னர் பிரம்மா தமது ஸ்ருஷ்டி சக்தியால் முதலில் வேலைசெய்யத் தொடங்கினார். அப்பொழுது அஞ்ஞான ஹேதுவான ஐந்து விஷயங்கள் உண்டாயின. அவையாவன அந்ததாமிச்ரம் (தான் அநுபவிக்கும் விஷயம் நாசமானால், தான் நாசமாகிவிட்டதாக எண்ணுதல்), தாமிச்ரம் (ஸுகானுபவத்தைத் தடுக்குங்கால் வரும் கோபம்), மஹாமோஹம் (விஷயங்களை அநுபவிக்கவேண்டும் என்ற இச்சை), மோஹம் (தேகமே ஆத்மா என்ற அறியாமை), தாமஸம் (உண்மைப்பொருள் உணராததாகிய அஞ்ஞானம்)ஆகிய இவைகளே. இவைகளுக்கு பஞ்ச அவித்தைகள் என்று பெயர். இவ்வாறு இப்பாப ஹேதுக்கள் உண்டாய்விட்டதைப் பிரம்மா கண்டு மனம் நொந்து மனதை நன்றாக சுத்தப்படுத்திக்கொண்டு பகவானை த்யானம் செய்து மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டிக்க, அப்பொழுது அவரது மனதிலிருந்து மஹா ஸந்யாஸ சிரேஷ்டர்களாகிய ஸனகாதியோகிகள் உண்டானார்கள். அவர்களுக்கு முறையே ஸனகர், ஸனந்தனர், ஸனாதனர், ஸனத்குமாரர் என்றும் பிரம்மாவின் மானஸ புத்திரர்கள் என்றும் பெயர். இவர்களோ ஸ்ருஷ்டிக்கு பிரயோஜனப்படாது முற்றும் துறந்து தபஸுக்குச் சென்றனர். இவ்வாறு முதல் இரண்டு ஸ்ருஷ்டியும் பிரயோஜனமில்லாமல் போனதைக்கண்டு அவருக்கு அடங்காக் கோபம்வர அவர் புருவங்களின் மத்தியிலிருந்து ருத்திரர் உண்டாகி தமக்கு இருப்பிடத்தையும், பெயரையும், பெண்சாதியையும், சிருஷ்டிக்கும்படி கூக்குரலிட்டார். பிரம்மா ருத்திரருக்கு வேண்டியவைகள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து அனுப்ப அவர் கோபத்தில் உண்டானவர் ஆகையால் எல்லாவற்றையும் அழிக்கத்தொடங்கினார். உடனே பிரம்மா அவரைத் தபஸுக்குப்போகும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாமே மூன்றும்தரம் ஸ்ருஷ்டிக்கத்தொடங்கினார்.

வினா 12.—இந்த மூன்றும்தரம் ஸ்ருஷ்டி எவ்வாறு நடந்தது?

விடை.—மிகுந்த ஆலோசனையின் பேரில் தமது தேகத்தின் அங்கங்களில் இருந்து பிரஜாபதிகளையும் ரிஷிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். தமது மடியிலிருந்து நாரதரையும், கட்டைவிரலிலிருந்து தக்ஷரையும், தமது உயிரிலிருந்து வஸிஷ்டரையும், தோளிலிருந்து பிருகுவையும், காதிலிருந்து புலஸ்தியரையும், வாயிலிருந்து ஆங்கிரஸரையும் கண்களிலிருந்து அத்ரியையும், மனதிலிருந்து மரீசியையும், விஷ்ணுவினிருப்பிடமாகிய தமது வலதுமார்பிலிருந்து தர்மத்தையும், முதுகிலிருந்து அநீதியையும், மார்பின் புறத்திலிருந்து காமத்தையும், புருவ மத்தியத்திலிருந்து கோபத்தையும், உதடுகளிலிருந்து லோபத்தையும், தமது நிழலிலிருந்து (தேவஹூதியின் கணவராகிய) கர்த்தமரையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். இந்த அவஸரத்தில் பிரம்மாவிற்கு பரமாத்மாவென்று பெயர். இந்த வஸ்துக்களில் வாசா (ஸரஸ்வதி) என்ற ஒரு அழகிய பெண் உண்டாக அவளை பிரம்மா கல்யாணம் செய்துகொண்டார். இந்த காரியத்தை மரீசி முதலியோர் ஒப்பாது பிரம்மாவிற்கு தமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க அவர் உடனே புகையாக மாறிப் பின்பு வெளிவந்து ஸரஸ்வதியைத் தமது நாவில் வைத்துக்கொண்டார். உடனே அவரது நான்கு வாய்களிலிருந்து நான்கு வேதங்கள் உண்டாயின. நான்கு வர்ணத்தாரும் உடனே அவரிடமிருந்து வெளியானார்கள்.

வினா 13.—இந்த ஸ்ருஷ்டி என் பயன்படாது போயிற்று? அதை பிரம்மா எவ்வாறு பயன் படும்படி செய்தார்?

விடை.—பிரம்மாவால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகள் ஸ்ருஷ்டித் தொழிலை நன்றாக நடத்தவில்லை. உடனே அவருக்கு இதை எவ்வாறு நடத்தி நிலைபெறும்படி செய்வது என்ற கவலை உண்டாக, அப்பொழுது தீவ்ர ஆலோசனையால் அவரது தேகம் இரண்டுபாகமாகப் பிரிந்தது. அவைகளில் ஒன்றிலிருந்து ஆதி புருஷரும் அரசருமான மனு என்பவரும், மற்றொரு பாகத்திலிருந்து பெண்ணரசியாகிய சதரூபை என்பவளும் உண்டானார்கள். இவ்விருவருக்கு இரண்டு குமாரர்களும், மூன்று குமாரிகளும் உண்டானார்கள். அந்த இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் முறையே பிரியவ்ருதர், உத்தானபாதர் என்

றும், மூன்று பெண்களுக்கும், முறையே அகுதி, தேவஹூதி, பிரஸூதி என்றும் பெயர். அகுதி என்பவளை ருசி என்பவருக்கும், தேவஹூதி என்பவளை கர்த்தமருக்கும், பிரஸூதி என்பவளை தக்ஷருக்கும் விவாகம் செய்துகொடுத்தார். தக்ஷருக்கு திதி என்றும், அதிதி என்றும் இரண்டு பெண்கள் பிறக்க அவ்விருவரையும் புலஸ்தியரது புத்திரரான காசியபருக்குக் கொடுக்க அவர்களிடத்தில் முறையே அஸுரர்களும், தேவர்களும் உண்டானார்கள். இதனால் தேவதைகள், அஸுரர்கள், அரசர்கள் முதலிய ஜனங்கள் உண்டாகி முன்பு ஒருவாறு மெதுவாக நடந்துகொண்டிருந்த ஸ்ருஷ்டி ஓங்கியது. (சாஸ்திர ஸ்ருஷ்டியின் கிரமத்தையும், அதற்கு இங்கு எடுத்துக் காட்டி இருக்கும் ஸ்ருஷ்டிக் கிரமத்திற்கும் உள்ள பொருத்தத்தையும் பின் வரும் அனுபந்தத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்க).

வின 14.—மனு உண்டானதும் அவர் பிரஜைகளை விருத்தி செய்வதற்கு என்ன தடை இருந்தது? அது எவ்வாறு நீங்கிற்று?

விடை.—அவர் விருத்திசெய்ய ஏற்பட்ட பிரஜைகளுக்கு இருப்பிடம் ஒன்றும் காணாது மனு முதலில் தத்தளித்தார். ஹிரண்யாக்ஷன் என்ற ஒரு கொடிய இராக்ஷஸனால், பிரம்மாவால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்த பூமி, ஸமுத்திரத்தில் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. இதை ஸூக்ஷ்மமாக அறிந்து மனுவானவர் பூமியை இராக்ஷஸனிடமிருந்து விடுவிக்கும்படி வேண்ட, பிரம்மா பூமி திடீரென்று மறைவதற்குக் காரணம் இன்னதென்று அறியாதவராய் தியானத்தில் இருந்தார். அப்பொழுது அவரது மூக்குத் துவாரங்களிலிருந்து ஒருசிறு வெள்ளைப் பன்றி உண்டாகி அது அவர்கள் முன்னிலையிலேயே ஒரு பெரிய பன்றியாக மாறியது. இதுதான் பகவானது வராஹவதாரம். இதைக்கண்டதும் பிரம்மாவிற்கு பூமி காணாமல் போன காரணங்கள் யாவும் விளங்கின. உடனே பிரம்மதேவர் முதலியோர் வராஹ ரூபியான பகவானை வாயாரத் துதித்தனர். அப்பொழுது பகவான் தேவதைகளுக்கு ஹிரண்யாக்ஷன் உற்பத்தியையும், அஸுரர்கள் பிறப்பையும் சொல்லி தாம் அவனைக்கொன்று பூமியைக்காப்பதாகவாக்களித்து திடீரென்று

ஸமுத்திரத்துள் புகுந்தனர். உடனே அந்த அஸுரனைக் கண்டு பிடித்து கொஞ்சகாலம் விளையாட்டாக அவனோடு கொடிய போர் விளைத்தனர். அப்பொழுது ஸமுத்திரம் முழுவதும் அல்லோல கல்லோலப்பட்டுக்கிடந்து குழம்பியது. பிரம்மதேவர் சீக்கிரம் அஸுரனைக் கொன்றுவிடும்படி பகவானை வேண்ட, பகவான் அவனைத்தம் முன்காலால் அலக்ஷியமாகக் குத்திக்கொன்றார். உடனே தமது கொம்புகளால் பூமியை அடியிலிருந்து தூக்கி மேலே நிறுத்திவிட்டு, பகவான் தேவதைகள் துதிக்க மறைந்தருளினர்.

வினு 15.—இந்த ஹிரண்யாக்ஷன் முன்பு என்னமாக இருந்தான் ? அவன் அஸுரனுகக் காரணம் என்ன ?

விடை.—இரண்யாக்ஷன், இரண்யகசிபு என்ற இராக்ஷஸர் இருவரும் பகவான் இருப்பிடமாகிய வைகுண்டத்தில் இரண்டு துவாரபாலகராய் இருந்த தேவதைகள். இவர்கள் பகவானுக்கு கைங்கரியம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒருநாள் பிரம்மாவினது மானஸபுத்திரர்களாயும், ஸதாஞானிகளாயும், நிர்வாணமாயும், குழந்தைகள்போன்ற ரூபமும் உடைய ஸநகாதியோகிகள் நால்வரும் பகவானைத்தரிசிக்க வைகுண்டம் வந்தனர். துவாரபாலகர்களாகிய ஜயவிஜயர்கள் தமது நிலையால் மிகுந்த கர்வமடைந்திருந்தபடியால் இவர்களது மஹத்வத்தை அறியாது, இவர்கள் யாரோ தாழ்ந்தவர்கள் என்று தோற்றமாத்திரத்தில் தீர்மானித்து இவர்களை உள்ளே போக வொட்டாது தமது பிரம்பால் மறித்துவிட்டார்கள். உடனே ஸனகாதிகளுக்கு மிகுந்த மனக்குழப்பம் உண்டாக அவர்கள் செய்த அபராதத்திற்காக அஸுரர்களாக ஜனிக்கும்படி சபித்தனர். இந்தச் சாபம் பிறந்ததும் ஜயவிஜயர்களுக்கு கர்வம் அடங்கி, நடுக்கம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது ஸநகாதியோகிகளை நோக்கி 'எங்கள் கர்வத்திற்குத் தகுந்த தண்டனை கிடைத்துவிட்டது. எங்களுக்கு எவ்வளவு கொடிய ஜன்மம் வந்தபோதிலும் பகவான் ஞாபகம் மாறுதிருக்கும்படி அனுக்கிரஹித்தருளவேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டனர். இவைகளை அறிந்த பரம்பொருள் ஸநகாதிகளை எதிர்கொண்டுவர அவர்கள்

பகவானை அடி பணிந்து நின்றனர். அப்பொழுது பகவான் ஜயவிஜயர்களுக்கு ஏற்பட்ட சாபத்தை நியாயம் என்று ஒப்புக்கொண்டு அவர்கள் எண்ணப்படி பகவான் தமது ஞாபகம் அவர்களுக்கு ஸதா இருக்கும்படி அனுக்கிரஹித்தார். உடனே அவ்விரு துவாரபாலகரும் வைகுண்டத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்து அஸுரர்களாயினர்.

வினா 16.—காசியபரிடத்திலிருந்து கொடிய அஸுரர்கள் எவ்வாறு உண்டாயினர்?

விடை.—ஒருநாள் ஸாயங்காலம் காசியபர் ஸந்தியாவந்தனம் செய்யத் தொடங்குகையில் திதி தேவிக்குத் தனக்கு புத்திரர்கள் வேண்டும் என்ற ஆவலுண்டாக காசியபரிடம் சென்று தமது ஆவலைத் தெரிவித்தாள். அதற்கு அவர் 'நான் இப்பொழுது அனுக்கிரஹித்தால் உனக்கு கொடியபிள்ளைகளே உண்டாவார்கள். இந்தக்காலம் கெட்டது. ஆகையால் பொருத்துக்கொள்' என்று சொல்ல திதிதேவி கேட்கவில்லை. அப்பொழுது காசியபர் அவளுக்கு அனுக்கிரஹித்தனர். உடனே தனது முரட்டுத் தனத்தின் நிலை இப்படிப்பட்டது என்று விளங்க மிகுந்த துக்கம் அவளுக்குவந்தது. இதைக்கண்ட காசியபர் 'உன்பிள்ளைகள் கொடியவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். ஆனால் உன் பேரன் ஒருவன் மாத்திரம் மஹாத்மாவாவான்' என்று அனுக்கிரஹித்தார். உடனே ஹிரண்யாக்ஷன், ஹிரண்யகசிபு என்ற இருவர் திதிதேவிக்குப் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர்.

வினா 17.—முற்கூறியபடி பூமியை பகவான் வராஹவதாரம் செய்து வெளிக்கொண்டுவந்த பின்பு மனு என்ன செய்தார்!

விடை.—மனு பூமியில் தமது அரசை நாட்டித் தமது பிள்ளைகளை இளவரசுகளாக்கி தமது பெண்களையும் நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தார். இப்படி இருக்கையில் அவர் பெண்ணாகிய தேவஹூதி தேவிக்கு பருவம் வந்தது. உடனே அவளையும் தன் பட்டமஹிஷியையும் அழைத்துக்கொண்டு மனுவானவர் ரிஷிகள் ஆசிரமந்தோறும்தகுந்த வரனைத் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டனர். ஒருநாள் இவர்கள் ஸரஸ்வதி நதிக்கரையில் இருக்கும் பிந்து ஸரவின் அருகில்

வந்துசேர்ந்தனர். அங்குள்ள பர்ணசாலையில்,மனு தேடிவருகையில் தற்செயலாய் கர்த்தமர் என்ற பிரஜாபதியைக் கண்டார். உடனே அவருக்குத் தனது வரவின் நோக்கத்தைத் தெரிவிக்க அவர், 'தேவஹூதிக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை உண்டான பின்பு நான் எதேச்சையாக தபஸுக்குப்போவேன், இது ஸம்மதமாகில் நான் உமது இஷ்டப்படி உமது பெண்ணை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்' என்று சொல்ல அதற்கு இசைந்து மனு தமது பெண்மணியை கர்த்தமருக்கு கல்யாணஞ்செய்து கொடுத்தனர்.

வி௵ 18.—கர்த்தமரும் தேவஹூதியும் எவ்வாறு சேர்ந்து தமது காலத்தைக் கழித்தனர்? அது எவ்வாறு பயன்பட்டது?

விடை.—மனு கல்லியாணம் முடிந்ததும் தனது பெண்ணைக்கர்த்தமரிடம் விட்டுவிட்டு தனது இருப்பிடம் சென்றனர். அன்று முதல் கர்த்தமரும் தபஸு செய்யத்தொடங்க வெய்யில் மழை முதலிய கஷ்டங்கள் ஒன்றையும் லக்ஷ்யம்செய்யாது தனது கணவனுக்கு மனப்பூர்வமாக தேவஹூதிதேவி தொண்டுகள் செய்துவந்தாள். தன்னை கண்ணெடுத்துப் பார்த்து ஸுகப்படுத்தவில்லை என்ற மனக்குறையை ஒருபொருட்டாக அவள் எண்ணவே இல்லை. இப்புண்ணியவதி இவ்வாறு வெகுகாலம் தனது தர்மத்தை நடத்திவரும் நாளில் ஒருநாள் கர்த்தமர் விழித்துக்கொண்டு அவள்செய்த காரியங்களுக்கு மெச்சி அவளுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டார். அப்பொழுது தனது பக்தி பயன்பட்டதைக் கண்டு மகிழ்ந்து தேவஹூதிதேவி கொஞ்சகாலம் சிற்றின்பங்களின் ரூபத்தை அறியவேண்டும் என்ற தனது ஆவலைத் தன்கணவனுக்குத் தெரிவிக்க, இருவரும் கொஞ்சகாலம் அவ்வாறு இருந்தனர். இப்படி இருக்கையில் தேவஹூதிதேவி கர்ப்பம் தரித்தாள். உடனே கர்த்தமர் முன்கூறிய வாக்கின்படி தயங்காது ஸந்யாஸத்தைக் கைக்கொள்ள ஏற்பாடுசெய்தனர். அப்பொழுது முன்பு தேவஹூதிதேவி செய்த உண்மைத் தொண்டுகள் நன்றாகப் பயன்பட்டன. தன் கணவனைநோக்கி, 'இதுகாறும் யான் உலக இன்பத்தில், போகும்வழியைக் கவனி

யாது அழுந்திப்போய்விட்டேன். இனி எனக்கு ஞானம் வருவது எப்படி?' என்று மிகுந்த ஆவலுடன்கேட்க, அவர் 'உன்னிடத்தில்லோகஹிதார்த்தம் பகவான் பிள்ளையாகப்பிறப்பார். அவர் உனக்குவேண்டிய ஞானத்தை அளிப்பர் என்றார்.

வினா 19.—தேவஹூதிக்கு எவ்வளவு குழந்தைகள் பிறந்தன? அவர்கள் எவ்வாறு வாழ்க்கையில் அமர்ந்தார்கள்?

விடை.—கர்த்தமரோடு ஸுகிக்குங்கால் தேவஹூதி தேவிக்கு ஒன்பது பெண்களும் முடிவில் கர்த்தமர் தபஸுக்குப்போனதும் ஒரு பிள்ளையும் பிறந்தன. பெண்களுக்கு முறையே, கலை, அனஸூயை, சிரத்தை, கதி, கிரியாகியாதி, அருந்ததி, சாந்தி, ஹவிர்த்து என்றுபெயர். இவர்கள்முறையே மரீசி, அத்ரி, ஆங்கிரஸ், புலஹர், கிரது, பிருகு, வஸிஷ்டர், புலஹர், புலஸ்தியர் ஆகிய இவர்களுக்குப் பெண்சாதிகளாகஅமர்ந்தனர். இவைகள் முடிந்ததும் தேவஹூதி தேவிக்கு விஷயங்களின் நிலையாமை தோன்ற தனக்கு ஞானம் வரவேண்டும் என்று பகவானை அவள் வேண்டினள். அவள் கணவன் அனுக்கிரஹித்தபடி பகவானே கபிலவாஸுதேவர் என்ற கடைக்குட்டியாக அவதரித்தார். அப்பொழுது பிரபஞ்சம் முழுவதும் தழைத்து ஓங்கியது. கர்த்தமர் கபிலரைத் துதித்து விடைபெற்று தமது ஆசிரமம் சென்றனர். கபிலரும் தமது தாயாருக்கு ஞானோபதேசம் செய்வதற்காக அவள் அருகாமையிலேயே இருந்தனர்.

வினா 20.—கபிலர் என்ன விஷயங்களை எப்பொழுது தமது தாயாருக்கு உபதேசம் செய்தார்? இதன் பயன் யாது?

விடை.—கபிலர் அவதரித்தபின்பு ஒருநாள் வைராக்கியம் வாய்ந்த தேவஹூதி தேவிக்கு தன் கணவன் சொல் ஞாபகம் வர தன் பிள்ளையை அடுத்து தனது மனோ நிலையைத் தெரிவித்தாள். அப்பொழுது பகவான் கபிலர் ஸாங்கியம், பக்தி, யோகம் முதலியவைகளின் ரகஸியங்களை தமது தாய்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும்படி எடுத்துரைத்தார். இவ்வாறு அறியவேண்டியவைகள் எல்லாவற்றையும் தேவஹூதிதேவி அறிந்து, ஞானத்தில் விருத்தியடைந்து பகவான் காட்டிய வழிப்படி நடந்து நிஷ்டையில் நிலைபெற்று முடிவில் மேலான பரமபதத்தை அடைந்தாள்.

வினு 21.—கபிலர் தமது தாய்க்கு எடுத்துரைத்த அரிய விஷயங்களின் சுருக்கம் என்ன?

விடை.—முதலில் கபிலர் 'அபிமானம் பந்தத்திற்குக் காரணம், அதையே நல்ல விஷயங்களில் திருப்பினுல், அது மோக்ஷ ஹேதுவாகின்றது. இவ்வாறு திருப்பப்பட்ட அபிமானத்திற்கே பக்தி என்று பெயர்' என்று பக்தியின் ஸ்வரூபத்தை விவரித்தார். இதன்பின்பு ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தைச் சொல்லத் தொடங்கி, பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், முதலிய பஞ்ச பூதங்கள்; கந்தம், ருசி, ரூபம், ஸ்பர்சம், சப்தம் ஆகிய பஞ்ச விஷயங்கள்; மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய பஞ்ச ஞானேந்திரியங்கள், வாக்கு, கை, கால், மலத்துவாரம், ஜலத்துவாரம் ஆகியபஞ்ச கர்மேந்திரியங்கள்; மனஸ், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நான்குரூபமான அந்தஃகரணம்; ஈசுவரரூபமான காலம் ஆகிய 25-தத்துவங்களின் ஸ்வரூபத்தைவிவரித்து, இவைகளின்மாறுபாட்டிலிருந்து பகவான் ரூபமாகிய ஆத்மாவின் ஸம்பந்தத்தால் ஸ்ருஷ்டி உண்டாகித் தழைத்து ஓங்குவதை எடுத்துரைத்தார். இதற்கே சாஸ்திரீய ஸ்ருஷ்டி என்று பெயர். (அநுபந்தத்தைப்பார்க்க) இதன் மூலமாக பகவானுலேயே ஸ்ருஷ்டி யாவும் ஜீவர்கள் விருத்தியடைந்து பரமபதம் சேரும்பொருட்டு விருத்திசெய்யப்படுகின்றன என்றும் 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது' என்றும் கபிலர் அவர் தாயாருக்கு விளக்கினுர். மேல் பகவானுகிய ஆதிபுருஷரது ஸ்வரூபத்தையும், பிரபஞ்ச விசித்திரத்திற்கு ஹேதுவாகத்தோன்றும் பிரகிருதியின் ஸ்வரூபத்தையும் எடுத்துரைத்து, புருஷன் எவ்விதப் பிரகிருதியில் கட்டுண்டது போலத் தோன்றியபோதிலும் உண்மையில் ஒன்றும் அவரை ஒட்டுவதில்லை என்றும், இதை உள்ளபடி அறிந்து மனுேநிரோதம் செய்து பிரகிருதி ஸம்பந்தம் நீங்கி புருஷனில் நிலைபெற்று ஞானியாக வேண்டும் என்றும் எடுத்துரைத்தார். இதற்குமேல் அஷ்டாங்க யோகத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அதனுல் உண்டாகும் திரிபுடி ரஹிதமான ஞானத்தையும் விவரித்தார். பக்தியின் பேதங்கள், காலரூபியான பகவானது செயல்கள், கெட்டவர்கள் நடந்து அதோகதியடைந்து மறுபடியும்

விருத்தி அடையும்விதம், மூன்றுவித கர்மங்கள், மிசிர கர்மத்தால் மனிதஜன்மம் உண்டாவது, அதில் ராஜஸகுணத்தால் அகங்காரம் விருத்தியாகி பந்தம் அதிகரிப்பது, இதை ஸத்கர்மம், முதலியவைகளால் தடுத்து பரமபதம் அடையும் விதம் ஆகிய இவ்வரிய விஷயங்களை தமது தாயாருக்கு நன்கு விளங்கும்படி கபிலர் விஸ்தரித்தார்.

வின 22.—இவைகளைச் சொல்லித் தமது தாய்க்கு நற்கதி வரும்படி செய்தபின்பு கபில பகவான் என்ன செய்தார்?

விடை.—இவைகளைச் சொல்லிமுடித்ததும் கபிலர் தமது தாயாரிடமிருந்து விடைபெற்று வடக்குதிக்கை நோக்கிச் சென்றார். அதன்பின்பு பாதாள லோகம்சென்று லோகஹிதத்தின்பொருட்டு தபஸு செய்யத்தொடங்கினர். இன்னமும் அவ்வாறே செய்துகொண்டிருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன,

பகவான் துருவருக்குப் பிரத்யக்ஷமாதல்

[62-ம் பக்கம் பார்க்க

4-வது ஸ்கந்தம்

தக்ஷயாகம், துருவசரித்திரம்
வேனன்கதை, பிருதுகதை, பிராசீன பர்ஹிஸ்கதை
மைத்திரேய விதுரஸம்வாதம்

எவ்வன்மை கட்கு மிடனுமெவ னென்னு ளேதன்
செவ்வன்மை யாற்புக் குறங்கிம்மொழி செங்கை கால்கா
திவ்வங்க மாவி பிறவும்முய வெண்ணு கின்றூ
னவ்வண்ண லாரின் னடிக்கிப்பணி வாக மன்னே.

வினு 1.—தக்ஷப்பிரஜாபதியைக் கல்யாணம் செய்துகொண்ட பிரஸூதியின் வம்சத்தின் விவரம் என்ன ?

விடை.—இவளுக்கு 16 பெண்கள் உண்டானுர்கள். 13 பெயர்களை தர்ம தேவதைகளுக்குத் தக்ஷர் கொடுத்தார். இவர்களுள் மூர்த்தி என்பவளுக்கு நரநாராயணுள் என்று இரண்டு ரிஷிகள் உண்டானுர்கள். இவர்கள் விஷ்ணுவின் அம்சம் உடையவர்கள். இவர்களே பாரதயுத்த காலத்தில் அர்ச்சுன கிருஷ்ணுளாகத் தோன்றினர். மற்றைய மூன்றுபெண்களுள் ஒருத்தியை அக்னிக்கும், ஒருத்தியை பிதுர்தேவதைக்கும், கடைக்குட்டியாகிய ஸதி என்பவளை பரமசிவனுக்கும் தக்ஷர் கொடுத்தார். ஸதி என்பவளுக்கு குழந்தைகள் உண்டாகவில்லை. பரமசிவனும் ஸதியும் மிகுந்த அந்நியோந்யமாக இருந்தபோதிலும், அவருக்கும் தக்ஷருக்கும் உண்டான மனஸ்தாப விஷயத்தில் ஸதி தனது தேகத்தை நழுவவிட வேண்டி வந்தது.

வினு 2.—தக்ஷருக்கும் பரமசிவனுக்கும் மனஸ்தாபம் வரக்காரணம் என்ன ?

விடை.—முன் ஒருகாலத்தில் தேவதைகள் ஒரு பெரிய யாகம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அங்கு திரிமூர்த்திகளும், மஹரிஷிகளும், தேவதைகளும், பிராம்மணர்களும் கூடி இருந்தனர். அப்பொழுது தக்ஷர் அங்குவந்து சேர்ந்தார். அவரைக் கண்டதும் ஸபையில் இருந்தோர் எல்லோரும் எழுந்தனர். பிரம்மாவும், பரமசிவனும் மாத்திரம் எழுந்திருக்கவில்லை.

தக்ஷர் தமது பிதாவாகிய பிரம்மாவுக்கு வந்தனம் செய்து விட்டு பரமசிவனை நோக்கினர். அவர் தம்மை லக்ஷ்யம் செய்யாது உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு மிகுந்த கோபம் அடைந்து, அவரைத் தமது மாப்பிள்ளை என்ற அஞ்ஞானத்தால் வாயில் வந்தபடி எல்லாம் வைய்யத்தொடங்கினர். பரமசிவத்தின் யோக லக்ஷணங்கள் எல்லாவற்றையும் கேவலமான தாழ்ந்த குறிகளாக எண்ணி இகழ்ந்து பேசி, தன் பெண்ணை அவருக்குக் கொடுத்த விஷயத்தை எண்ணித் துக்கிக்கத் தொடங்கினர். தேவதைகள் எவ்வளவுதான் தடுத்தபோதிலும் முடிவில் கோபா வேசத்தில் பரமசிவத்திற்கு யாகங்களில் ஹவிர்பாகம் இல்லாதிருக்கட்டும் என்றும் வீண் சாபம் கொடுத்துவிட்டு தக்ஷர் அந்த யாகசாலை விட்டு வெளியேறினர்.

வினா 3.—தக்ஷர் சாபத்தால் ஸபையில் என்னவிஷயம் நடந்தது?

விடை.—தக்ஷரது சாபத்தை பரமாத்மாவாகிய பரமசிவம் லக்ஷ்யமே செய்யவில்லை. அவரோடு தொண்டு செய்துகொண்டுவந்த நந்திகேசுவரருக்கு வைதிக கர்மசிரத்தையால் தக்ஷருக்கு உண்டான பகவத்ரூப விஷய அஞ்ஞானம் மிகுந்த கோபம் உண்டாக்கியது. உடனே, நந்திகேசுவரர், 'இந்த தக்ஷரைப் போல வேதஸாரத்தை அறியாது, வைதிக கர்மசிரத்தை உடையவர்கள் கதி இதுவே. ஞானம் அவர்களுக்கு ஒரு நாளும் வாராமலிருக்கட்டும். இந்த தக்ஷருக்கு இந்த பகவத் அபராதத்திற்காக ஆட்டு ரூபம் வரட்டும். சிவத்துவேஷிகள் அஞ்ஞானம் நீங்காது ஸதா பணம் ஸம்பாதிப்பதிலும், விஷய ஸுகங்களைத் தேடுவதிலும் முயலட்டும்' என்று தக்ஷரைப் போன்றவர்களுக்கு சாபம் கொடுத்தார்.

வினா 4.—நந்திகேசுவரரது சாபத்தால் ஸபையில் என்ன குழப்பம் உண்டாயிற்று? ஏன்?

விடை.—நந்திகேசுவரரது வார்த்தையின் உண்மையை அறியாது, அவர் வைதிக கர்மத்தில் சிரத்தை உடையவர்களை அநியாயமாக சபித்துவிட்டார் என்று எண்ணி மிகுந்த கோபத்துடன் பிருகுமுனிவர் சிவபக்தர்களை சபிக்கத்தொடங்கினர். 'சிவ பக்தர்களுக்கு பாஷண்டர்கள் என்று பெயர்வரட்டும். அவர்

களுக்குக் குடிமுதலிய கெட்டவழக்கங்கள் உண்டாகட்டும். நீ வேதத்தையும் வைதிக கர்மங்களையும் பழித்த அபராதத்திற்கு இந்தநிலை அவர்களுக்கு வரட்டும்' என்றார். நடப்பது நடக்கட்டும், இருதிறத்தாருக்கும் நாசகாலம் வந்திருக்கிறது என்று எண்ணிக்கொண்டு பரமசிவம் தமது இருப்பிடம் சென்றார்.

வினா 5.—தக்ஷரது மனம் வரவர எவ்வாறு என் கெட்டநிலையை அடைந்துகொண்டுவந்தது? இது எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—இவ்வாறு தக்ஷர் பரமசிவத்திடம் அஞ்ஞானத்தால் கோபம் கொண்டிருக்கையில் பிரம்மா அவரை பிரஜாபதிகளுக்குஅதிபதியாகநியமித்தார்.இதனால் தக்ஷருக்குக்கர்வம்உண்டாயிற்று.பரமசிவத்தினிடமிருந்த கோபமும் அதிகமாயிற்று. தமது புதிய நிலையில் இருந்து அநேக யாகங்கள் செய்தார். இவைகளில் சிவனுக்கு பாகம் கொடுக்கவும் இல்லை, அவரை அழைக்கவும் இல்லை. முடிவில் பிரஹஸ்பதி ஸவனம் என்ற ஒருபெரிய யாகத்திற்கு ஏற்பாடுசெய்து பரமசிவனையும் ஸதியையும் தவிர மற்றயவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்தார். இந்த யாகத்தில் சிவ ஸம்பந்தமே இல்லை. இந்தப் பெரிய யாகத்திற்கு ஸகல லோகங்களிலிருந்து எல்லோரும் கூட்டம் கூட்டமாக புறப்பட்டு வந்தனர்.

வினா 6.—இந்த விஷயம் பரமசிவத்திற்கு எப்படித் தெரியவந்தது? அவர் அப்பொழுது என்னசெய்தார்?

விடை.—கைலாஸமலையின் வழியாக தக்ஷரது யாகத்திற்குப்போகும் கூட்டத்திலிருந்து ஸதி தன் தகப்பன்செய்யும்யாகத்தின் ஸங்கதியை அறிந்துகொண்டு பரமசிவனிடம் வந்து தானும் அந்த யாகத்திற்கு போனால் நலமாயிருக்கும் என்று சொன்னாள். தகப்பனாரை வெகு நாளாகக் காணாததால் தன் பெண் சாதிக்கு மேலிட்ட ஆவலை அறிந்துகொண்டு பகவான் 'நீ உன் ஆசைமேலிட்டதால் இவ்வாறு சொல்லுகிறாய். உன்னை உன் தகப்பன் அழைக்கவில்லை. மேலும் என்னிடம் அவன் கோபம் கொண்டிருக்கிறான். ஆகையால் நீ இப்பொழுது போனால் உனக்கு அவமானமே உண்டாகும். அதனால் மிகுந்த கெடுதிகள் நேரிட்டாலும் நேரிடும், நீ போகவேண்டாம்' என்று புத்திமதி கூறினார்.

வின 7.—ஸதி அப்பொழுது என்னசெய்தாள்? அதிலிருந்து என்ன விபரீதம் விளைந்தது?

விடை.—தன் தகப்பன் மேலிருந்த அன்புமேலிட்டதால் பகவான் எவ்வளவு சொல்லியும் கேட்காது யாகத்துக்கு அவள் புறப்பட்டாள். தன் தகப்பன் வீடு சென்றதும் அங்கு கோலாஹலமாக யாகம் நடந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டாள். அங்குயாவரும் தக்ஷருக்குப் பயந்து, அவளை லக்ஷ்யமே செய்யவில்லை. இதை முன்பு கவனியாது ஸதி பெண்டுகள் இருக்கும் இடம் சென்றாள். அங்கு தன் தாயும் ஸஹோதரிகளும் அவளுக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்தார்கள். இப்படி இருந்தும் யாகத்திற்கு யஜமானனாகிய தன் தகப்பன் கவனியாததால் அவளுக்கு தன் தாய் முதலியவர்கள் செய்த மரியாதைகள் ஒருபொருட்டாகத் தோன்றவில்லை. அப்பொழுது பரமசிவத்திற்கு அந்த யாகத்தில் பாகமில்லாதிருப்பதை அவள் கண்டாள். உடனே அவளுக்கு மிகுந்த கோபம் வந்தது. தக்ஷரை நோக்கி, 'அடே பாபி! யோக மூர்த்தியாகிய பரமசிவத்தின் ரூபம் உனக்கு எப்படியடா தெரியும்? எல்லா தேவதைகளும் அவரை சிறந்தவரெனக் கொண்டாடுகிறார்கள். உன் பெண் என்று சொல்லிக் கொள்ள எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. இந்த கொடிய விஷயங்களை கண்டதும், உன்னைப்போன்ற பாபி வயற்றில் உண்டானதாகிய இந்த தேகத்தை இதோ விடுகிறேன்' என்று சொல்லி யோகாப்பியாஸம் செய்து அதனால் உண்டாகிய அக்னியில், அந்த யாகசாலையில் இருப்பவர் முன்னிலையில், பிரவேசம்செய்து ஸதி தேகத்யாகம் செய்தாள்.

வின 8.—இவ்வாறு ஸதி தக்ஷன் கொடுமையால் தேகம் இழந்ததும் ஸபை எந்நிலையை அடைந்தது?

விடை.—ஸபையிலிருந்தோர் யாவரும் தக்ஷனைப்பழிக்கத் தொடங்கினர். இதற்குள் ஸதியோடு வந்த பூதகணங்கள் தக்ஷரது யாகத்தை அழிக்கத் தொடங்கின. உடனே பிருகு முனி தக்ஷணாக்னியில் யாக ஸம்ரக்ஷணத்திற்காக ஆகுதிசெய்ய அநேக ஜீவராசிகள் உண்டாகி ஸதியினது கணங்களை துரத்தி விட்டன. ஸபையிலிருந்தவர் எல்லோரும் தக்ஷன் அபராதத்

தால் ஒரு பெரும் தீங்கு விளையும் என்றே பயந்துகொண்டிருந்தனர்.

வினு 9.—பரமசிவம் இங்கு நடந்த ஸங்கதிகளை எல்லாம் எவ்வாறு அறிந்துகொண்டு என்ன செய்தார்?

விடை.—உலகத்தில் நடக்கும் விஷயங்கள் நன்ருக நடந்து தர்மம் நிலைநிற்கும்படி செய்யும் நாரதர் பரமசிவத்திற்கு தக்ஷயாகத்தில் நடந்த ஸங்கதிகளைத் தெரிவித்தார். உடனே அவருக்கு அடங்காக்கோபம் உண்டாக பூமியைக் காலால் மூன்று லோகங்களும் அதிரும்படி உதைத்து, தனது ரோமம் ஒன்றைப் பிடுங்கிக் கீழே எறிந்து அவர் கர்ச்சித்தார். உடனே அதிலிருந்து மிகுந்தகோரரூபமும், சிறந்தபலமும் வாய்ந்த அகோர வீரபத்திரர் உண்டாக அவரை தக்ஷயாகத்தை அழித்துவரும்படி பகவான் கட்டளையிட்டார். உடனே கர்ச்சித்துக்கொண்டு சிவகணங்களுடன் வீரபத்திரர் தக்ஷயாகத்தை அழிக்கப் புறப்பட்டார்.

வினு 10.—தக்ஷயாகத்தை வீரபத்திரர் எவ்வாறு அழித்தார்?

விடை.—யாகசாலையில் எல்லோரும் பயந்துகொண்டிருந்ததற்குந் தக்கபடி வீரபத்திரர் தமது கணங்களோடு கூடிய சீக்கிரத்தில் அங்குவந்து எல்லோரையும் அடிக்கத்தொடங்கினுர். யாகத்திரவ்யங்களை சில கணங்களும், பத்னிசாலையை சில கணங்களும், போஜனசாலையைசிலகணங்களும் மிகுந்த கோரரூபத்தைஎடுத்துக்கொண்டு அழிக்கத் தலைப்பட்டன. அங்கிருந்தவர் எல்லோரும் மிகுந்த பயத்தை அடைந்து நான்கு பக்கமும் சிதறி ஓடினுர்கள். வீரபத்திரரும் அவரது கணங்களும் ஓடுபவர்களை துரத்தியடித்து கதறக்கதறக் கொன்றனர். பரமசிவத்தை அகாரணமாக த்வேஷித்த பிருகுவின் தலைமயிரையும், மீசையையும் வீரபத்ரர் இழுத்துப்பிடுங்கி அவமதித்தார்; தக்ஷரின் தலையை அவர் அறுத்து ஹோமாக்னியில் போட்டு யாகத்தை சின்னபின்னமாக்கிவிட்டார். இதுபோல மற்றைய சிவத்வேஷிகளையும் வீரபத்ரர் தகுந்தபடி அவமதித்துவிட்டு கைலாஸம் சென்றனர்.

வினு 11.—இவ்வாறு தக்ஷயாகத்தை அழித்துவிட்டு வீரபத்ரர் கைலாஸம் சென்றதும் தேவதைகள் என்ன செய்தார்கள் ?

விடை.—முதலில் அங்கிருந்த தேவதைகள் எல்லோரும் ஒன்ருகச் சேர்ந்துகொண்டு பிரம்மாவிடமும், பின்பு விஷ்ணுவிடமும் சென்று முறை இட்டனர். அப்பொழுது அம்மூர்த்திகள் தக்ஷயாகத்தில் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் கொடிய சிவாபராதம் செய்தவர்கள் என்றும், வேறு எந்த தேவதையாலும் அவர்களை ரக்ஷிக்கமுடியாது என்றும், ஆகையால் அவர்கள் பரமசிவனது கருணைக்கு பாத்ரமானுல்தான் பிழைக்கலாம் என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். உடனே பிரம்மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு தேவதைகள் கைலாஸம் சென்று ஸகல வைபவங்கள் மத்தியில் நிஷ்டையில் வீற்றிருந்த பரமசிவத்தை தர்சித்துத் துதிக்க அவருக்கு தேவதைகள் விஷயத்தில் கருணை உண்டாயிற்று. அப்பொழுது தேவதைகள், 'உங்களுக்கு முடிவில் ஹவிர்பாகம் கொடுக்காமல் செய்யப்படும் யாகம் பூர்த்தியடையாமல் போகட்டும்' என்று வாக்களித்து எப்படியாவது தக்ஷரது யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்தருளும்படி பரமசிவத்தை தேவதைகள் எல்லோரும் வணங்கிக் கேட்டுக் கொண்டனர்.

வினு 12.—அப்பொழுது பரமசிவம் எவ்வாறு தக்ஷயாகம் பூர்த்தியாகும்படி செய்தார் ? அங்கு என்ன விசேஷம் நடந்தது ?

விடை.—இப்பொழுது நடந்தபடி நடந்திராவிடில் தக்ஷன் பிருகு முதலிய சிவத்வேஷிகளுக்கு கொடிய எண்ணம் அதிகரிக்க இன்னும் கொடிய பாபத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் அவர்கள் ஆளாக இடமுண்டாகும் என்பதைப் பரமசிவன் நன்ருக தேவர்கள் மனதில் பதியும்படி எடுத்துக்காட்டினுர். மேலும் அவர்கள் செய்த அபராதம் மிகக் கொடியதாகையால், நஷ்டப்பட்டவர்களுக்குமுன் நிலை வருவது அரிது. ஆகையால் எறிந்துபோன தக்ஷன் தலைக்குப்பதிலாக அவனுக்கு ஒரு ஆட்டுத்தலையும், பிருகுவுக்கு ஆட்டின் தாடியும் இதுபோன்ற மற்றையவர்களுக்குத் தாழ்ந்தவைகளுமே உண்டாகும் என்று அனுக்கிரஹித்தார். உடனே தேவதைகள் மகிழ்ந்து பரம

சிவத்தையும் யாகசாலைக்கு அவர்களோடு வரும்படி வேண்ட அவரும் அங்கு சென்று தக்ஷனுக்கு உயிர் கொடுத்தார். உடனே நல்ல புத்தி வந்த தக்ஷன் சமகத்தால் பகவானை வாயாரத் துதித்தான். இவ்வாறு அவன் துதித்து பகவானைத் திருப்தி செய்ததும் யாகம் அவரது முன்னிலையிலேயே விட்ட இடத்தில் தொடங்க ஸாதாரண ஆகுதிகளின் பேரில் விஷ்ணு ஸம்பந்தமான முக்கிய ஆகுதி கொடுத்தார்கள். உடனே மஹாவிஷ்ணு தோன்ற எல்லோரும் அவரைத் துதித்தனர். அப்பொழுது அவர் தனக்கும் பிரம்மாவுக்கும் பரமசிவத்திற்கும் யாதொரு பேதமும் இல்லை என்றும், இதை அறிந்து வழிபடுபவர்களுக்கே பரமபதம் ஸித்திக்கும் என்றும், அவ்வாறின்றி துவேஷபுத்திபாராட்டுபவருக்கு தக்ஷனது கதியே என்றும் எடுத்துரைத்து திரிமூர்த்திகளின் ஸமரஸத்தை வற்புறுத்தினார். (தக்ஷயாகத்தின் உட்கருத்தையும் அதன் விஸ்தாரத்தையும் உணர திருமூர்த்தி ஸமரஸம் என்ற அனுபந்தபாகத்தைப் பார்க்க.) பின்பு பரமசிவத்தின் அருளால் யாக பூர்த்தியாகி தக்ஷர் மேன்மையை அடைந்தார்.

வினா 13.—தேகத்தை யோகாக்னியில் இழந்த ஸதியினது கதி என்னமாயிற்று?

விடை.—அவள் ஜகன்மாதாவாகையால் அவளுக்கு தேகங்கள் ஒரு பொருட்டே அல்ல. உடனே ஹிமவானுக்கு உமை என்ற பெண்ணாகத்தோன்றி ஸதியானவள் பரமசிவத்தை மிகுந்த தபஸின்பேரில் கல்யாணம் செய்துகொண்டு விநாயகர் ஸுப்ரமணியர் முதலியவர்களை உண்டாக்கி உலகங்களை காத்து ரக்ஷித்தாள்.

வினா 14.—மனுவின் மாப்பிள்ளை தக்ஷகர் கதை இவ்வாறாக பிள்ளை உத்தானபாதர் வம்சத்தின் விவரம் என்ன?

விடை.—மனுவுக்கு பகவான் அம்சம் இருந்தபடியால் அவரது பிள்ளையாகிய உத்தானபாதருக்கு உலகையாளும் திறனுண்டாயிற்று. அவர் நெறிவழுவாது ஆண்டுவருகையில் முதலில் ஸுநீதி என்பவளையும் பின்பு ஸுருசி என்பவளையும் கல்யாணம் செய்துகொண்டார். அவருக்கு முன்னவளிடத்தில் துருவன்

என்ற பிள்ளையும், பின்னவளிடத்தில் உத்தமன் என்ற பிள்ளையும் உண்டாக, அவர் வெகு உத்ஸாஹத்தோடு இராஜ்யம் ஆண்டுவந்தார்.

வினு 15.—இவ்வாறு இருக்கும் நாளில் உத்தானபாதருக்கு என் என்ன விபரீத நிலை உண்டாயிற்று?

விடை.—இப்படி இருக்கையில் அவருக்கு வர வர இளையாளாகிய ஸுருசியின் பேரில் காலத்தின் கொடுமையால் ஆசை அதிகரிக்க, அவர் மஹா தர்மசிலையாகிய ஸுநீதியையும் அவள்பிள்ளை துருவனையும் கொஞ்சகாலம் மறந்து இளையாளது ஸங்கத்திலேயே அழுந்திப்போய்விட்டார். ஒருநாள் நிலாமுற்றத்தில் உத்தமனைமடியில் வைத்துக்கொண்டு ஸுருசியின் ஸந்நிதானத்தில் அரசன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் துருவன் அங்குவந்து அரசன் தன் தகப்பன் என்று அறிந்தவனாய் அவன் மடியில் மிகுந்த ஆவலோடு ஏறவந்தான். ஸந்தோஷ மயக்கத்திலிருந்த அரசன், குழந்தையை லக்ஷ்யமே செய்யவில்லை.

வினு 16.—இவ்வாறு அரசன் இருந்துவிட அப்பொழுது அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—மிகுந்த ஆவலோடு வந்த துருவனைநோக்கி ஸுருசி முன் பின் யோசியாது, 'அடே பயலே! உனக்கு இவ்வரசன் மடியில் ஏறிவிளையாட யோக்யதை இல்லை. நீ என் சக்களத்தி வயிற்றில் பிறந்ததால்தான் உனக்கு இந்த விஷயம் அஸாத்யமாகப் போய்விட்டது. ஆகையால் உனக்கு அரசன் மடிமேல் ஏற வேண்டும் என்ற ஆவல் இன்னும் இருந்தால் தபஸுசெய்து பகவானை ஆராதித்து என்வயிற்றில் வந்துபிற' என்று கொடிய வார்த்தையால் தாக்கினாள். இந்த கொடுமை பொறுக்க முடியாத துருவன் கண்ணும் கண்ணீருமாக அரசனைத் திரும்பி திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு தன் தாயாகிய ஸுநீதியண்டை போய்விட்டான். இவைகளைப்பார்த்திருந்த அரசன் ஸுருசி மேல் இருந்த மோஹத்தால் ஒன்றும்சொல்லாது மதம்பிடித்தவன்போல் இருந்துவிட்டான்.

வினு 17.—ஸுநீதி தன் அருமைப் பிள்ளையாகிய துருவனுக்கு என்ன புத்திமதி கூறினாள்? இதனால் என்ன விளைந்தது?

விடை.—'கண்ணே! பிறர் நமக்குச் செய்யும் குற்றத்தைப் பாராட்டுவது அழகன்று. ஸுருசி சொன்னது உண்மையே, அரசன் தன் பெண்சாதி என்று அங்கீகரிக்க வெட்கப்படும் என் வயிற்றில் பிறந்தது உன் துரதிர்ஷ்டமே. ஆதலால் கோபம் முதலியவைகளை விட்டு உன் சிற்றம்மை சொல்லியபடி நட. பகவானை ஆராதி. அவரை ஆராதிப்பவர்களுக்கு ஒருநாளும் ஒரு குறைவும் வாராது. பகவான் எங்கும் பரவியுள்ளவர் என்பதை அறிந்து வழிபட்டு உன் தாதா மனு மேன்மையை அடைந்திருக்கிறார். மனதை ஏகாக்கிரப்படுத்திக்கொண்டு, சுத்தனாக ஆதிபுருஷரை இடைவிடாமல் வழிபடு. நானும் அவரையே வழிபட்டு என் துக்கம் முதலியவைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன்,' என்று புத்திமதி கூற, தாயின் சொற்படி தன் மனதை அடக்கிக்கொண்டு துருவன் தபஸு செய்ய அரண்மனை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

வினா 18.—போகும்வழியில் துருவனுக்கு யார் எதிர்ப்பட்டு எவ்வாறு அவனைப் பரீக்ஷைசெய்தார்கள்?

விடை.—துருவன் மிகுந்த உறுதியோடு வனம்நோக்கிப்போகும் வழியில், ஸகல விஷயங்களையும் அறிந்து எல்லாம் நன்றாக முடிவுபெறும்படி செய்யும் லோக ஹிதராகிய நாரதர் எதிர்ப்பட்டு அவன் உறுதி இத்தன்மையது என்று வெளிக்கொண்டு வருவதற்காக 'அப்பா நீயோ சிறுபிள்ளை. உனக்கு மானாவமானம் ஏது? நீ வீணாக சிற்றம்மைமேல் கோபம்கொண்டு இவ்வாறு முரட்டுத்தனமாகப் போகாதே. காட்டிலோ, புலி கரடி முதலிய துஷ்டமிருகங்களிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வீணாக இரையாகாதே. இவ்விளம்பிராயத்தில் உனக்கு கடவுளைக் காணுவதற்கு வேண்டிய மனோதிடம் முதலியன எவ்வாறுவரும்? ஆகையால் நீ திரும்பி இராஜ்யம் போ' என்று புத்திமதி கூறினார். இதைக் கேட்ட துருவன் 'ஐயா எனக்கு மஹான்களுக்கு உள்ள குணங்கள் ஒன்றும் இல்லை என்பது உண்மைதான். எனக்கு அவை உண்டாவதும் மிகக் கஷ்டமாக இருக்கலாம். என் சிற்றம்மையின் வார்த்தை என் மனதில் பட்டுவிட்டது. நான் க்ஷத்

திரியனுகையால் இனி என்னால் இராஜ்யத்திற்குப் போக முடியாது. நான் எனது மூதாதைகள் முதலியோர் இதுவரையிலும் அடைந்திராத மேன்மையான பதத்தை அடையவேண்டும் என்று தீர்மானித்துவிட்டேன். தாங்களோ பகவானது தேகத்திலிருந்து வெளிவந்த பெரியோர்கள். தாங்கள் நினைத்தால் என்னை மேன்மைப்படுத்திவிடலாம். ஆகையால் தயவு செய்து எனக்கு எளிதில் பகவானை அடையும் வழியை எடுத்துரைத்து என்னை கரையேற்றிவிடுங்கள்' என்று மஹாவிநயத்தோடு சொல்ல நாரதர் அவனது உறுதியை மெச்சிக்கொண்டு பகவானை எளிதில் சென்றடையும்வழியை விஸ்தரித்தார்.

வின 19.—நாரதர் துருவனுக்குச் சொன்ன வழிகளின் சுருக்கம் என்ன?

விடை.—மேன்மை அடைய எண்ணம் உடையோர் ஹரியை பஜிக்க வேண்டியது என்று உன் தாயார் சொல்லியதே ஸரி. அருகாமையில் மதுவனம் என்றொருவனமுண்டு. அது ஹரிக்கு இருப்பிடமென்று பெரியோர் சொல்லுவர். அங்கு சென்று மூன்று காலம் அங்குள்ள திவ்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தேவதைகளைத் துதிசெய்துவிட்டு குசாஸனத்தில் உட்கார்ந்து பிராணுயாமத்தை ஒழுங்காய்ப் பழகு. அதன் பின்பு மிகுந்த அழகு, சாந்தம் முதலிய கல்யாண குணமுடையவராயும், திவ்ய அங்கங்கள் உடையவராயும், யௌவன வயது உடையவராயும், மாரில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மரு உடையவராயும், கௌஸ்துபமணி அணிந்தவராயும், உன் மனதிலேயே இருப்பவராயும் உள்ள ஹரியை, ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய என்ற மந்திர மூலமாகவும், துளஸி என்ற அவருக்குப் பிரியமான புஷ்ப மூலமாகவும் த்யான ஆராதனுதிகளை செய்தபின்பு அவரது லீலைகள், அனந்த கல்யாண குணங்கள் முதலியவைகளை தியானம் செய். இவ்வாறு செய்தால் உனக்கு தேஹத்தோடு அனுபவிக்கத் தகுந்த எல்லாவற்றையும் ஹரி பிரஸந்நமாகித் தாமே கொடுப்பர். உனக்குமோக்ஷமே வேண்டுமாகில் நீ அவரை விஷய போகங்களில் இச்சைவிட்டு ஆராதித்தால், அவராலே அதையும் நீ எளிதில் அடையலாம், என்றார்.

வின 20.—இவ்வாறு துருவனுக்கு உபதேசம் செய்துவிட்டு நாரதர் என்னசெய்தார்? துருவன் என்னசெய்தான்?

விடை.—இவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டு நாரதர் திடீரென்று பட்டணம்வந்து உத்தானபாதனைக் கண்டார். அவன் மிகுந்த வியஸனத்துடன் இருந்தான். 'நாம் துருவனை எடுத்து விளையாடாது தள்ளிவிட்டோமே' என்ற எண்ணம் அரசனுக்குபின் புத்தியாக வர ஸுநீதியின் ஞாபகமும் அவளைத் தான் படுத்திய பாடும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. பின்பு துருவன் தமது அஜாக்கிரதையாலேயே கோரமான காடு புகுந்துவிட்டான், என்பதைக் கேட்டவுடன் அரசனுக்கு துக்கம் அதிகரித்துவிட்டது. இதனாலேயே நாரதர் வந்தபொழுது அவன் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். இக்காரணங்களை கேட்டறிந்த நாரதர் அரசனைத்தேற்றி கூடிய சீக்கிரத்தில் துருவன் ஸகலரும் புகழ வந்து ராஜ்யம் ஆளப்போகிறான் என்ற விஷயத்தையும் தெரிவித்து லோக ஹிதார்த்தம் நாரதர் ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு புறப்பட்டு மறைந்தார். துருவனோ நாரதர் சொற்படி மதுவனம்சென்று தபஸுக்குத் தொடங்கினான்.

வின 21.—துருவன் தபஸு செய்தவிதம் எப்படி? அதனால் என்ன பலன் உண்டாயிற்று?

விடை.—ஒருநாளுக்கு ஒரு இலந்தப்பழத்தைத் தின்றுகொண்டு நாரதர் சொல்லியபடியே முதல்மாஸமும், ஆறுநாளுக்கு ஒருதரம் உதிர்சருகு புல் முதலியவைகளை உட்கொண்டு இரண்டாம் மாதமும், பத்துநாளைக்கு ஒருதரம் தீர்த்தபானம் மாத்திரம் செய்துகொண்டு மூன்றும்மாதமும், பதினைந்துநாளைக்கொருதரம் மூச்சின்மூலமாக காற்றைமாத்திரம் உட்கொண்டு நான்காம்மாதமும் இடைவிடாது துருவன் தபஸுசெய்தான். ஐந்தாம் மாதம் தனது மூச்சை அடக்கிக்கொண்டு ஒற்றைக்காலில் நின்றுகொண்டு துருவன் மிகுந்த ஏகாக்கிரமனத்தோடு மெய்ம்மறந்து பகவானை தியானம்செய்தான். இவ்வாறு இவன் தபஸு செய்யச்செய்ய தேவதைகளுக்கு நிலைக்க முடியாது பகவானிடம் சென்று தெரிவித்தார்கள். வந்த ஸங்கடம் துருவனால் என்பதாகவும், அதை தாம் எளிதில் தீர்ப்ப

தாகவும் வாக்களித்தார். அப்பொழுது நாரதர் சொல்லிய படி பகவானது திவ்யமங்கள ரூபம் மனதில் உதிக்க துருவன் மிகுந்த ஆனந்தத்தோடு தியானத்தில் மூழ்கி இருந்தான்.

வினா 22.—பகவான் எவ்வாறு தர்சனம் கொடுத்தார்? அப்பொழுது அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.--பகவான் தமது திவ்யமங்களரூபத்துடன் தபஸு செய்து கொண்டிருந்த துருவன் முன் வந்து நின்றார். துருவன் பகவானது திவ்யமங்களரூபத்தில் ஈடுபட்டு தியானம் செய்துகொண்டிருந்ததால் கண்திறந்து வெளியில் வந்திருக்கும் பகவானைப்பார்க்கவில்லை. உடனே அவன் ஹிருதயத்திலிருந்த தமது ரூபத்தை பகவான் மறைக்க துருவன் கண் விழித்து நோக்கி ஆனந்தத்தில் மூழ்கினான். சிறு பிள்ளையாகையால் ஸ்தோத்திரம் செய்ய வாயெழாத நிற்கையில் பகவானது அருளால் அவனுக்குத் துதிக்கும் சக்தி உண்டாயிற்று. உடனே துருவஸ்வாமி 'என் இந்திரியம் முதலியவைகளுக்கு சக்திகொடுக்கும்' ஈசா என்று தகுதியாகத் தொடங்கி பகவானைத் துதி செய்தார். அதில் துருவஸ்வாமி பகவத்தர்சன மஹிமையால், தான் தபஸுக்கு வந்த காரணாதிகளை மறந்து 'எனக்கு அழியாப் பதவி வேண்டும். அல்லது, அது ஸித்திக்கத்தக்க ஸத்ஸங்கம் வேண்டும்' என்று கேட்டார். எல்லாவற்றையும் அறிந்த பகவான், 'உனக்கு அழிவற்றதாயும் அசைவற்றதாயும் உள்ள பதவியைக் கொடுத்தேன். ஆனால் நீ தபஸுக்கு இந்த ஆவலோடு வரவில்லையாகையால் உலகத்தில் வெகு காலம் நெறி வழுவாது இராஜ்யம் ஆண்டு உன் கீர்த்தியை நிலை நிறுத்திவிட்டு மேலான நிலையை அடைவாய்' என்று மறைந்தருளினார். இதை அங்கீகரித்து துருவஸ்வாமி தமது ராஜ்யம் சென்றார்.

வினா 23.—இராஜ்யத்தில் பின்பு என்னென்ன நடந்தது?

விடை.--இராஜ்யம் சென்றதும் தமது தகப்பன் சிற்றம்மை தாய் முதலியோரை அடிபணிந்து துருவஸ்வாமி நிற்க, எல்லோரும் மகிழ்ந்து அவருக்கே இராஜ்யத்தை ஒப்புவிக்கும்படி அரசனை வேண்டினார்கள். அரசன் அவ்வாறேசெய்து தவவேடம் பூண்டு ஸுநீதியுடன் வனம்சென்றான். துருவஸ்வாமி நெறி

வழுவாது இராஜ்யம் நடத்திவரும் நாளில் அவர் தம்பி உத்தமன் வேட்டையாடப்போன இடத்தில் ஒரு யக்ஷனால் இறக்க, அதை ஸஹியாது ஸுருசி அவனைத் தேடிச்சென்று ஒரு காட்டுத் தீயில் மாண்டாள். இதை கண்ணுற்ற துருவ ஸ்வாமிக்கு யக்ஷர்மேல் கோபம் உண்டாயிற்று.

வினா 24.—துருவ ஸ்வாமி தமது கோபத்தை எவ்வாறு காட்டினார்? அதை யார் எவ்வாறு தடுத்தது?

விடை.—இந்தக்கோபத்தால் துருவஸ்வாமி தமது ஸேனைகளை நடத்திக்கொண்டு யக்ஷர்கள் இருப்பிடமாகிய குபேரபட்டணம்வந்து பெரும்போர் விளைத்து அநேகம் யக்ஷர்களை ஈவு இரக்கமின்றி கொன்று சாய்த்துவெற்றி பெற்றார். இவ்வாறுகோபமிகுதியால் யக்ஷர்களையே சின்னபின்ன மாக்குகையில் துருவஸ்வாமி முன்பாக மனு அநேக மஹரிஷிகளோடு தோன்றி 'அப்பா குழந்தாய் அநியாயமாக ஒருவன் மேலிருக்குங் கோபத்தால் அவன் ஜாதியையே இவ்வாறு அழிக்காதே. இவ்வாறு செய்தால் ஹரியின் பாதாரவிந்தம் எவ்வாறு ஸித்திக்கும். ஆகையால் கொலைத்தொழிலை நிறுத்து,' என்று சொல்லி பகவானை அடையும் வழியை அவர் விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்தார். உடனே துருவஸ்வாமி வெட்கித் தமது கொலைத்தொழிலை நிறுத்திவிட்டார்.

வினா 25.—துருவஸ்வாமி கொலைத்தொழிலை நிருத்தியதும் அங்கு என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்த ஸங்கதியை அறிந்த குபேரன், யக்ஷர்கள் அவர்கள் விதியால் இறந்தார்கள் என்று தன்னைத்தானே தேற்றிக்கொண்டு துருவஸ்வாமியை எதிர்கொண்டுவந்து பகவத் ஆராதானுக்கிரமத்தை அவருக்கு எடுத்துரைத்து 'ஏதாவது வரவேண்டுமானால் கேட்டுக்கொள்' என்று துருவஸ்வாமிக்கு அனுமதி கொடுத்தான். அப்பொழுது அவர் தமக்கு ஹரியின் ஞாபகம் எப்பொழுதும் மாறாதிருக்க வேண்டும் என்றுகேட்க, 'அவ்வாறே ஆகுக' என்று வரமளித்துக் குபேரன் மறைந்தான். இதன் பின்பு சிற்றின்பங்களால் தமது மேன்மையைத் தணித்துக்

கொண்டும், மனேநிரோதத்தால் அதை அடிக்கடி பலப்படுத்திக்கொண்டும் துருவஸ்வாமி வெகுகாலம் அரசாண்டுவந்தார்.

வின 26.—துருவஸ்வாமி எவ்வாறு பரமபதம் அடைந்தார்?

விடை.—வெகுகாலம் இவ்வாறு தர்மார்த்தகாமங்களில் புரண்டு எழுந்து மோக்ஷாபேக்ஷிதராகித் தமது ராஜ்யத்தை தன் பிள்ளை வசம் ஒப்புவித்துவிட்டு வனம்சென்று முன் நாரதர்சொல்லி தாம் இருந்தபடி மறுபடி கிரமமாக இருந்தார். இதன் முடிவில் ஹரிஸேவகாள் வந்து துருவஸ்வாமியை திவ்யவிமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு அழிவற்ற மேலான பதவியில் கொண்டு சேர்த்தார்கள். எல்லா அண்டங்களும் அவரையே ஆதாரமாகக் கொண்டு சுழன்று வருகின்றன. இப்பொழுதும் அவர் ஆகாயத்தில் வடக்குப்பாகத்தில் துருவமண்டலத்தில் ஸ்திரநக்ஷத்திரமாக இருக்கிறார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

வின 27.—இச்சரித்திரத்தின் உட்பொருள் யாது?

விடை.—உத்தானபாதனை ஆத்மா எனக்கொண்டு, அவனுடைய ஸுநீதி ஸுருசி என்ற பத்னிகள் இருவரை ஆத்மாவுக்கு தேகஸம்பந்தத்தால் வரும்படியான பகுத்தறிவு, ஸுக உணர்வு எனக்கொண்டு, துருவன் உத்தமன் ஆகிய இவர்களை அழியா ஞானம் (துருவம்=அசையாதது) அஞ்ஞானம் (உத்தமம்= சிறந்த அஞ்ஞானம்) எனக் கொண்டு, உத்தானபாதன் ஸுருசியிடம் மோஹித்து உத்தமனை ஆதரித்து ஸுநீதியை மறந்து துருவனைத் தள்ளிவிடுவது, மனிதன் ஸுகத்தில் ஆசைகொண்டு உலகில் உழன்று, தனது பகுத்தறிவுமழுங்கி அதனல் ஏற்படக்கூடிய ஞானத்தைத் தள்ளிவிடுவதையும், துருவன் ஸுருசியினுல் வருந்தித் தவம்செய்து முன்னிருந்த ஆசைக்காக ராஜ்யம்பெற்றுப் பின்னர் பரமபதம் அடைந்தது, ஞானம் உலகவிஷயமாகத் திரும்ப அங்கு இருக்கும் ஸுகாதிகளால் மொத்துண்டு வருந்தி மேல்நோக்கி திருப்பி பரிசுத்தமாகி முன்னுள்ள ஸம்பந்தத்தால் தேகத்தோடு கொஞ்சகாலம் இருந்து பின்னர் பரம்பொருளோடு இரண்டறக் கலத்தலையும் உணர்த்துகின்றன என்று கூறலாம். இதுவே துருவசரித்திரத்தில் அடங்கியிருக்கும் உட்கருத்து.

வினு 28.—துருவனது வம்சம் எவ்வாறு விருத்தியாக அதில் எந்த முக்கிய அரசர்கள் தோன்றினர் ?

விடை.—துருவனுக்கு அநேக குழந்தைகள் இருந்தார்கள். அவர்களுள் உத்கலன் என்பவன் முக்கியன். மற்றைய பிள்ளைகள் வம்சத்தில் அநேக தலைமுறைக்குப் பின் அங்கன் என்ற அரசன் பிறந்தான். இவனுக்கு வேனன் என்ற கொடிய பிள்ளையுண்டானுன். இவன் பிள்ளை, பூமியை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவந்த பிருது சக்கரவர்த்தி. பிருதுவின் பிள்ளை விஜிதாசுவன் என்பவன். இவன் வம்சத்தில் பிராசீனபர்ஹிஸ் என்பவர் பிறந்தார். அவருக்கு 10 பிரசேதஸ்ஸுக்கள் பிறந்தார்கள். இதுவே துருவனது வம்சத்தில் பிறந்தோருள் முக்கியரது விவரம்.

வினு 29.—உத்கலன் எவ்வாறு தன் வாழ்நாளைக் கழித்தான் ?

விடை.—உத்கலன் பிறவி ஞானி. இவனுக்கு சிறு பிராயத்திலே பெரியோருக்கும் கிடைக்காத ஸமதிருஷ்டியும் திடச்சித்தமும் அனுபூதியுங் கிடைத்துவிட்டது. இவன் குழந்தைகளைப் போல கபடமற்ற சித்தனுயும்,பைத்தியக்காரன்போல தேகாதிகளில் அசிரத்தை உடையவனுயும், பிசாசுகள் போல சிற்சில ஸமயங்களில் பார்ப்போருக்கு பயங்கரனுயும் தோன்றுவான். இவன் மனம் ஸதா பரம்பொருளிடமே லயித்திருந்ததால் வேறென்றிலும் இவன் மனம் செல்லாமல் போய்விட்டது. அவ்வூர் பெரியோர்கள் இவனை ஜடன் என்று எண்ணி இவன் தம்பிக்கு ராஜ்யாதிபத்யம் கொடுத்தனர். உத்கலனே ஒன்றிலும் ஒட்டாதவனுப் இருந்து முடிவில் ஒப்புயர்வில்லாப் பரமபதத்தை அடைந்தான்.

வினு 30—அங்கன் என்ற அரசனுக்கு வேனன் எப்படி உண்டானுன் ?

விடை.—முன்னொரு காலத்தில் அங்கன் ஒரு அசுவமேதயாகம் செய்தான். அதில் ஆகுதி கொடுக்கும் ஸமயத்தில் ஹவிர்பாகம் வாங்க ஒரு தேவரும் வரவில்லை. ஒரு விஷயத்திலும் தப்பிதம் இல்லாதிருக்கையில் தேவர்கள் வராத காரணம் இன்னது என்று புலப்படாது, பிராம்மணர்கள் வெகுகாலம் தத்தளித்து

முடிவில் அங்கன் பிள்ளையில்லாதவனுக இருந்ததே அதற்குக் காரணம் என்று அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். அதை நீக்குவதற்காக அந்த ஹோமாக்னியிலேயே விஷ்ணுவை உத்தேசித்து புத்ரகாமேஷ்டி ஆகுதியை பிராம்மணர்கள் கொடுக்க, யாகநெருப்பிலிருந்து ஒரு பொற்பாத்திரத்தில் பாயஸத்தோடு அக்னி பகவான் கிளம்பினுர். இதை அங்கன் மஹா விஸ்மயத்துடன் வாங்கித் தன் பெண்சாதிக்குக்கொடுக்க அவள் கொஞ்சநாளைக்கெல்லாம் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்ருள். அது வரவரக்கொடிய குணங்களையே காட்டிக்கொண்டு வந்தது.

வினு 31.—வேனன் என்ன கொடிய செய்கைகளைச் செய்தான்? இதனுல் அங்கராஜன் என்ன செய்தான்?

விடை.—வேனனுக்கு கொலைசெய்தல் என்ருல் கொண்டாட்டமாகவே இருந்தது. குழந்தைகளுக்கு வேனன் என்ருல் மிகுந்த பயம். அஸுரர்கள் எவ்வாறு கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டும் உலகத்தை கலக்கிக்கொண்டும வந்தார்களோ அவ்வாறு இவனும் லோககண்டகனுகவே இருந்தான். தகப்பனுரான அங்கராஜன் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு வேனனைத் திருப்பப்பார்த்தார். ஒன்றும் பயன்படாமல் போய்விட்டது. முடிவில் அவருக்கு உலகவாழ்க்கையிலேயே தன் பிள்ளையால் வெறுப்பு உண்டாய் விட்டது. இந்தப்பிள்ளைதான் தனக்கு வைராக்கியம் வரும்படி செய்ய வந்த தேவதூதன் என்று எண்ணி,அரசன் ஒருநாள்இரவில்தன் பெண்சாதி அண்டையிலிருந்து எழுந்து ஒருவருக்கும் தெரியாமல் வனத்துள் பிரவேசித்துவிட்டான். அரசன் போனதை அறிந்த பிரஜைகள் அவனை காடெங்கும் தேடிக்காணுது இராஜ்யம் வந்து ஸங்கதி தெரிவித்துவிட்டனர்.

வினு 32.—அப்பொழுது வேனன் கதி என்னவாயிற்று? அவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—உலகத்திற்கு ஹிதம் செய்வதே விருதமாகக் கொண்ட பிருகு முதலிய ரிஷிகள் இராஜ்யம் வந்து, வேனனுக்கு அவன் தாய் முன்னிலையில் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தார்கள். ராஜ்யபாரம் தாக்கின பின்பாவது வேனன் நல்ல வழிக்கு ஒருவேளை திரும்பினுலும் திரும்பலாம் என்பது மஹரிஷிகளது எண்

ணம். வேனனோ தன்னிடம் அதிகாரம் வந்தமாத்திரத்தில் முன்னிலும் பதின்மடங்கு கொடியவனாக மாறிவிட்டான். ரிஷிகள் முதலியோர் செய்துவந்த யாகங்கள் முதலிய ஸத்காரியங்களை அவன் தடுத்துவந்தான். எல்லா நல்ல காரியங்களுக்கும் அவன் விரோதியாக ஏற்பட்டான்.

வின 33.—அப்பொழுது ரிஷிகள் என்னென்ன செய்துபார்த்து முடிவில் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—இவ்வாறு வேனன்ஸகிக்கமுடியாத அக்கிரமங்களைச்செய்து வருகையில் ரிஷிகள் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி இந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசித்து முதலில் வேனனுக்குத் தம்மால் இயன்றமட்டும் புத்தி கூறிப்பார்ப்பது அதை அவன் கேட்காவிடில் அவனை தமது தபோ மஹிமையால் சுட்டுக்கொல்வது என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தார்கள். உடனே எல்லோரும் எழுந்து வேனனண்டை வந்து எவ்வளவோ ஹிதமான வார்த்தைகளைச்சொல்லி நன்னடக்கை எவ்வாறு மோக்ஷத்தை அடைவிக்கும் என்பதை நன்றாக ரிஷிகள் விளக்கிப்பார்த்தார்கள். வேனன் அதைக்கேட்காது 'நீங்கள்செய்யும் யாகாதிகள் எவ்வாறு நல்லகர்மங்கள் ஆகும். கடவுளையாவது தேவதைகளையாவது உத்தேசித்து ஒரு கர்மத்தையும் செய்யாதேயுங்கள். சாஸ்திரப்படியே ராஜனிடத்தில் விஷ்ணு முதலிய ஸகல தேவதைகளும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லா கர்மங்களையும் என்னை உத்தேசித்தே செய்யுங்கள், இல்லாவிடில் நான் நீங்கள்செய்யும் கர்மங்களை அவசியம் தடுப்பேன்?' என்று உறுதியாக மறுமொழிகூறினான். தமது நயம் யாவும் வீணானதுகண்டு ரிஷிகள் அவனை ஜனங்களது பொதுநன்மைக்காக சபித்துக்கொன்றார்கள். உடனே வேனன் உயிரிழந்து கீழே விழுந்துவிட்டான்.

வின 34.—வேனனிறந்ததும் ரிஷிகள் என்னசெய்து உலகைக்காத்தார்கள்?

விடை.—வேனனைச் சபித்த கோபத்தில் மேல் ஒன்றும் செய்யாது ரிஷிகள் தம்தது ஆசிரமம் சென்றனர். கொஞ்சநாளைக்கெல்லாம் உலகம் ராஜனில்லாது அழியப்போகிறதை குறிப்பிக்கும்

அபசகுனங்கள் அவர் முன்பு உண்டாக உடனே அவர்கள் ஓடோடியும் வந்து தைலத்தில் காப்பாற்றி வைக்கப்பட்டிருந்த வேனனது தேகத்தில் தொடையை மந்திரபூர்வமாகக் கடைய அதிலிருந்து ஒரு கரிய உருவத்தோடு குள்ளமாகிய ஒரு புருஷன் உண்டானான். அவன் ராஜ்யமாள அருகனல்லன் என்று ரிஷிகள் வேனனது கைகளைக் கடைந்தனர். அதிலிருந்து ஒரு அழகிய பிள்ளையும் பெண்ணும் உண்டாக அவர்களுக்கு அந்த ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும்படி சொல்லிவிட்டு ரிஷிகள் மறைந்தனர்.

வினு 35.—இவர்களின் பெயர் என்ன? இவர்கள் உண்டானதும் என்ன நடந்தது?

விடை.—பிள்ளைக்கு பிருது என்றும், பெண்ணுக்கு அர்ச்சி என்றும் பெயர். இவர்கள் உண்டானதும் உலகமே ஸந்தோஷக் குறிகளைக் காட்டியது. பகவான் லோகரக்ஷணார்த்தம் அவதரித்தால் உலகம் எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறிருந்தது. உண்மையாகவே இந்த பிருது என்பவர் விஷ்ணுவின் அம்சாவதாரமும், அர்ச்சி என்பவள் லக்ஷ்மியின் அவதாரமுமாம். பிராமணர் முதலியோர் இந்த ரகஸியத்தை அறிந்து பிறந்த குழந்தைகளை வாயாரத் துதிக்கத் தொடங்கினர். பிருது 'நான் ஒரு நல்ல காரியங்களும் செய்யாதிருக்கையில் ஏன் என்னை இவ்வாறு துதிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டபோதிலும், எல்லோரும் துதியை நிறுத்தவில்லை.

வினு 36.—பிருது சக்கிரவர்த்தி ராஜ்யபாரம் தொடங்கியதும் என்ன விசித்திரகாரியம் செய்தான்?

விடை.—பிருது சக்கிரவர்த்திக்கு நல்ல வயஸுவந்ததும் ராஜ்யத்தை ரிஷிகள் அவனிடம் ஒப்புவித்துப் போயினர். வேனனது காலத்தில் பூமியில் விளைவிக்கும் சக்திகுறைந்துபோக எல்லோரும் பஞ்சத்தில் மிகுந்த கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இதையறிந்த பிருது பூமியினிடமிருந்து அவளது ரஸங்களை வெளிக்கொண்டுவர மிகுந்த கோபத்துடன் பூமியைத் தண்டிப்பதாக அம்பும் வில்லுமாகப் புறப்பட்டான். உடனே பூமிதேவி மிகப்பயந்து ஒரு மான் உருவத்

தோடு ஓடத் தலைப்பட்டாள். அது சென்றவிடமெல்லாம் பிருதுவும் மிகுந்த கோபத்தோடு துரத்திச்சென்று ஓர் இடத்தில் பிடித்து அதை தண்டிக்கத் தொடங்கினான். அப்பொழுது பூமிதேவி பயந்து, 'இதுவரையில் கொடியவர்கள் சோற்றுக்குச் செலவாகவும் பூமிக்குப் பாரமாகவும் இருந்தமையால் நான் ஸகல ஓஷதி முதலியவைகளை என்னுள் ஒளித்துக்கொண்டேன். ஆகையால் பஞ்சம் வந்தது. இப்பொழுது உம்மைப்போன்ற தர்மராஜா வந்ததின் பிறகு எனக்கு பயம் நீங்கிற்று. நான் மனதார இதோ எனது ரஸங்களைக் கொடுக்கிறேன் எடுத்துக்கொள்ளும்' என்றாள்.

வினா 37.—அப்பொழுது பிருது எவ்வாறு பூமியினிடத்திலிருந்து ஸகல ஸாரத்தையும் வெளிக்குக்கொண்டு வந்தான்?

விடை.—பூமிதேவி பசுவாக மாற, பிருதுசக்கிரவர்த்தி மனுவைக் கன்றாகக்கொண்டு ஓஷதிகளையும், பிரஹஸ்பதியைக் கன்றாகக் கொண்டு ரிஷிகளையும் வேதங்களையும், இந்திரனைக்கன்றாகக்கொண்டு தேவதைகள் அமிருதம், மனோபலம், தேகபலம் முதலியவைகளையும், கபிலரைக் கன்றாகக்கொண்டு ஸித்தர்களையும் அஷ்டமா ஸித்திகளையும், மாயைக் கன்றாகக்கொண்டு ஸகல விசித்திரங்களையும் பால்போல கறந்தெடுத்து விட்டான். உடனே பிருது பூமியை ஸமப்படுத்திபயிர்த்தொழில்,பட்டணங்கள் முதலியவைகளை ஏற்படுத்தி தனது ராஜ்யத்தைச் செழிக்கச் செய்தான். இவ்வாறு பிருதுவால் மேன்மை யடைந்த பூமிக்கு பிருதிவி என்ற பெயர் வந்தது.

வினா 38.—முன் இரண்டு வினாக்களில் எடுத்துக்காட்டிய விஷயங்களின் கருத்தென்ன?

விடை.—பிருது சக்கிரவர்த்தி தனது ராஜ்யமாளும் திறமையால் பூமி செழிக்கும்படி செய்ய, எல்லாவித மேன்மையும் அவன் ராஜ்யத்தில் உண்டாயின. ரிஷிகள் எல்லோரும் கவலை இன்றி வேதாத்யயனம் செய்தனர். பிதிர்க்கள் ஸந்தோஷமடைந்தனர். எல்லா ஸத்கர்மங்களும் சிறப்புற்று ஓங்கின. அவ்வளவு விசேஷமாக பிருது சக்கிரவர்த்தி ராஜ்யம் ஆண்டான் என்பதே.

வின 39.—இவ்வாறு பூமியை வசம் செய்ததும் பிருது சக்கிரவர்த்தி என்ன செய்தான்? அதில் என்ன விபரீதம் விளைந்தது?

விடை.—பிரம்மவர்த்தத்தில் 100 யாகங்கள் செய்து தேவேந்திரனுக்கு ஸமானமாவதற்காக தீக்ஷிதனாகி அசுவமேதயாகத்தை பிருது தொடங்கினான். அந்த யாகம் பூர்த்தியானால் தனக்கு ஸமமாக பிருது ஆய்விடுவானே என்ற பயத்தால் தேவேந்திரன் அசுவமேதக் குதிரையைத் திருடிப்போய் யாகத்தைக் கலக்க யத்தனித்தான். திருடிக்கொண்டு போகும் பொழுது பாஷண்டன் (தர்மாதர்ம விவேகமற்றவன்) காபாலிகன் (ஓர்வித கொடிய சிவமதஸ்தன்) முதலியவர்கள் வேஷத்தோடு இந்திரன் மறைந்துசென்றான். இதை யாகத்திலிருந்த ரிஷிகள் அனேகந்தரம் அறிந்து பிருதுவுக்குத் தெரிவிக்க அவன் தன் பிள்ளைமூலமாக இந்திரனைப் பிடித்துத் தோல்வி அடையும்படி செய்து குதிரையை அநேகந்தரம் மீட்டிக் கொண்டுவந்தான். ஆகையால் இந்தப்பிள்ளைக்கு விஜிதாசுவன் என்று பெயர் உண்டாயிற்று. மேலும் இந்திரனது கொடுஞ் செயலால் உலகத்தில் பாஷண்டம் காபாலிகம் முதலிய பொய்ம் மதங்கள் உண்டாயின. இவ்வாறு அடிக்கடி இந்திரன் யாகத்தைத்தடுக்க யத்தனிப்பதைக் கண்ட பிருது வில்லையும் அம்பையும் எடுத்துக்கொண்டு இந்திரனை யாகத்தில் கொன்றுவிடுவதாக யத்தனித்தான்

வின 40.—அப்பொழுது பிருதுவுக்கு யார் எவ்வாறு புத்திமதி கூறி எம்மாதிரி காரியங்களை நடத்திவைத்தது?

விடை.—இந்திரன் சாகும் தருணமாக இருக்கையில் பரம்பொருளாகிய யஞ்ஞபுருஷர் தோன்றி, 'யாகத்தில் யாகபசுவைக்கொல்லவேண்டுமே ஒழிய வேறொன்றையும் கொல்லலாகாது. மேலும் இந்திரனுக்கும் உனக்கும் பேதமில்லை நீ 99-அசுவமேதத்தோடு நிறுத்திவிடு. அப்படி இருந்தபோதிலும் நீ இந்திரனைவிட மேலே ஒழியக் கீழல்ல. இதோடு யாகத்தை நிறுத்தி இந்திரனோடு ஸமாதானமாகிவிடு. நீ 100-வது யாகம் செய்யக்கூடாது, நீ இதைச் செய்தால் உன்னால் இதை முடிக்கவும் முடியாது, வீண் அபகீர்த்தியும் வரும். நீ உலகத்தைக்காக்க

வந்தவன் ஆகையால் இந்த தர்மத்திற்கு விரோதமாக நடக்காதே. இதுவரையிலும் உன் யாகம் தடைபட்டதிலிருந்து நீ செய்வது மனிதனுக்கு யோக்கியமல்லாத காரியம் என்று தெரிந்துகொண்டிருக்கவேண்டியது' என்று புத்திமதிகூறினர். உடனே இந்திரனுக்கும்பிருதுவுக்கும்ஸமாதானம் ஏற்பட்டது. யாகம் நின்றவுடன் ரிஷிகள் பிருதுவுக்கு வேண்டிய வரம் கொடுத்து அவனை ஆசீர்வதித்து மறைந்தனர். எல்லோரும்போனதும் பரம்பொருள் பிருதுவைநோக்கி தேகாத்ம விவேகம், ஆசையின் ரூபம், தமது ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபம், ராஜதர்மம், முதலியவைகளை விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்து அவன் மனதைத் தெளிவித்தார். உடனே பிருது இந்திரனை மார்புறத்தழுவி, ஸ்நேகம் பாராட்டினன்.

வினா 41.—பகவானிடம் அப்பொழுது பிருது என்ன வரம் கேட்டுக்கொண்டான்? அப்பொழுது பகவான் என்ன செய்தார்?

விடை.—பிருது பகவானை நோக்கி 'மோக்ஷத்தில் உமது அனந்த கல்யாண குணங்களைக் கேட்க முடியாதென்றால் எனக்கு அந்த மோக்ஷம் வேண்டியதே இல்லை. அவைகளை என் மனதாரக் கேட்க எனக்கு அனேக காதுகளைக் கொடுங்கள். உமது ஞாபகம் ஸதா எந்த நிலைமையிலும் எனக்கு இருக்கவேண்டும். நீர் கேட்கும் வரனைக் கொடுப்பீர் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் உலகமே அசைகின்றது. இந்த ரகஸியம் அறியாது உலகத்தவர் எதை எல்லாமோ விரும்புகிறார்கள்; ஆகையால் எங்கள் ஹிதத்தையே தாங்கள் செய்யவேண்டும்' என்று கேட்க பகவான் 'நீ விரும்பியபடி உனக்கு ஸித்திக்கும். நான் முந்தி எடுத்துக் காட்டியபடி தவறாது நட' என்று அனுக்கிரஹித்து அண்டர் புகழ மறைந்தனர்.

வினா 42.—பிருது இராஜ்யம் ஆளுங்கால் என்னென்ன ஸத்காரியங்கள் நடந்தன?

விடை.—பிருது ஒருநாள் யாகதீக்ஷிதனாக இருக்கையில் யாகசாலையில் தமது பிரஜைகளை நோக்கி வெகுநாழிகை தனது வம்சம், கடவுள் உண்டென்பது, பகவானது பாதாரவிந்தங்களின் மஹிமை, பக்தர்களை ரக்ஷிக்க பகவான் எடுக்கும் ரூபங்கள்,

பிரம்மணஸேவை, மனோநிரோதம் முதலிய நற்குணங்கள் வாய்ந்தவனது பெருமை, ஆகிய இவ்வரிய விஷயங்களைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தான். பிரஜைகள் எல்லோரும் மிகுந்த ஆவலுடன் அரசன் சொன்னதைக் கேட்டு வியந்து கொண்டிருக்கையில், ஸநகாதியோகிகள்(பிரம்மாவினது மானஸ புத்திரர்கள்) அங்கு தற்செயலாக வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து பிருதுசக்கிரவர்த்தி அவர்களை நோக்கி 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம், என்று உழலும் எங்களைப்போன்ற மானிடர்களுக்கு நற்கதி ஏதாவது உண்டா' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் எல்லோர்மத்தியில் அரசனை நோக்கி, 'உங்களுக்கும் வழியுண்டு, மோக்ஷம் அடைவதற்கு, ஆத்மாவைத் தவிர மற்றையப்பொருள்களிடத்திலுள்ள பற்றை நீக்குதல், நிர்க்குண பிரம்மத்தோடு ஐக்கியமாகிய ஆத்ம விஷயத்தில் பக்தி ஆகிய இவ்விரண்டுமே தக்க ஸாதனங்கள். இது விநயம், உபாஸனை, விசாரணை, நிஷ்டை, பெரியோரை வழிபடுதல், பகவத் கல்யாண குண ஸங்கிர்த்தனம், ஆகிய இவைகள் மூலமாக ஸித்திக்கும். பாமரரோடு சேராமை, தனிமையாக இருத்தல் ஆகிய இவைகளும் ஸஹாயமானவைகளே. இவைபோன்ற நல்ல வழிகளில் பழகினால் மனிதர்கள் நற்கதி அடைவார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிலும் ஹரிபக்தியே முக்கியமானது. அதை விடக்கூடாது' என்று மறுமொழி கூறினர்.

வினா 43.—இதைக் கேட்டதும் பிருது சக்கிரவர்த்தி என்ன செய்தார்? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்த ரகஸ்யங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பிருது சக்கிரவர்த்தி கொஞ்சகாலம் நெறி தவராது எல்லோரும் ஸுகிக்கும்படி ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணிவந்தார். இவர் புகழ் எங்கும் பரவியது. தன் பெண்சாதி அர்ச்சியினிடத்தில் இவருக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் இருந்தன. முதல் பிள்ளை தான் விஜிதாசுவன், அப்பொழுது பூமியைத் தன் பிள்ளையாகிய விஜிதாசுவனிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு வனம் சென்று ஸந்யாஸியாகி யோகாப்பியாஸம் செய்துகொண்டிருந்தான், இவன் பெண்சாதி

அர்ச்சியோ இவனோடு சென்றவிடமெல்லாம் நிழல்போல்பற்றிச் சென்று இடைவிடாது இவனுக்கு தொண்டு செய்துவந்தாள். கொஞ்சநாளில் பிருது விருத்தியடைய அவனது தேகத்தை சிதையில்வைத்து நெருப்பு மூட்டி மஹா பதிவிரதையாகிய அர்ச்சைதீயில் மூழ்கிப் பரமபதமடைந்தாள்.

வினா 44.—விஜிதாசுவன் எவ்வாறு அரசு நடத்திவந்தான்?

விடை.—பிருது சக்கிரவர்த்திக்குப் பின்பு விஜிதாசுவன் பூமிக்கு அரசனாக அதை நான்கு பாகமாகப் பிரித்து தன் தம்பி ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒவ்வொரு பாகத்தைக் கொடுத்துவிட்டான். இவன் இந்திரனிடமிருந்து மறையும் வித்தையாகிய அந்தர்தானம் என்ற வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டான். இவனுக்கு மூன்று அக்னிகளும் வஸிஷ்டசாபத்தால் மூன்று பிள்ளைகளாகப் பிறந்து கூடியசீக்கிரத்தில் தமது நிலையை அடைந்தார்கள். இவன் ராஜ்ய தந்திரம் மிகக் கடினம் என்றறிந்து தீர்க்கயாகம் செய்யப்போகிறதாக சொல்லி மெதுவாக ஒதுங்கியாகம்செய்து அதில் ரகஸியமாக ஆத்ம நிஷ்டைபழகி கூடிய சீக்கிரத்தில் பரமபதத்தையே அடைந்தான்.

வினா 45.—இவனுக்குப்பின் எந்த முக்கிய அரசன் ராஜ்யமாண்டது? அவனுக்கு அப்பெயர் வருவானேன்?

விடை.—இவனுக்குப்பின் அரசாண்டவருள் பகிர்சதன் என்ற பேரப்பிள்ளையே முக்கியன். இவனுக்குப் பிராசீனபர்ஹிஸ் என்று ஒருபெயர் உண்டு. இவன் அரசாளத்தொடங்கியதுமுதல் வேதத்தில் கர்மகாண்டத்தில் இவனுக்கு அதிக நம்பிக்கை. ஆகையால் இவன் அடிக்கடியாகஞ்செய்துவர பூமியெங்கும் யாகத்தில் போடப்படும் கிழக்கு நுனியான தர்ப்பையாலேயே மூடப்பட்டுப்போயிற்று. ஆகையால் இவனுக்குப் பிராசீனபர்ஹிஸ் என்று பெயர்வந்தது.

வினா 46.—இவனுக்குக் கர்மகாண்டத்திலிருந்த பக்தியை யார் எவ்வாறு மாற்றியது? பின்பு இவன் கதி என்னமாயிற்று?

விடை.—பிராசீனபர்ஹிஸ் இடைவிடாது யாகாதிகளைச்செய்து பசுவதம்செய்வதற்கு மேல் விருத்தியாகாதிருப்பதை லோகஹிதரான குருமூர்த்தியாகிய நாரதர் கண்டு மனமிரங்கி அவரி

டம் வந்து 'ஐயா! இந்த வெறுங்கர்மத்தால் உமக்கு என்ன பயன்? துக்கமும் நீங்காது ஸுகமும்வாராதே' என்றுசொல்லி ராஜன் மனதைக் கலக்கிவிட்டார். உடனே இதன் காரணத்தை அரசன்கேட்க அரசன் சிரத்தில் கையை வைத்து நாரதர் அவருக்கு ஞானக்கண்ணை கொடுத்தார். அப்பொழுது தாம்யாகத்தில் சிரத்தையாக இரக்கமின்றிக்கொன்ற ஆடுகள் எல்லாம் இருப்புப் பூண்கள்கட்டிய கொம்புகளால் தம்மைக்கொல்ல மிகுந்த ஆவலோடு நிற்பதை அவர்கண்டு பயந்து, இனிமேல் தாம் கடைத்தேறும் வழி ஏதாகிலும் உண்டா என்று நாரதரை நயந்து கேட்டார். அப்பொழுது அரசன் அறிந்து பிழைப்பதற்காக நாரதர் சிறந்த விஷயங்கள் அமைந்த புரஞ்ஜனனது கதையை விஸ்தாரமாகச் சொல்லி ஞானத்தை ஊட்டினர். பின்பு அவரை தம்மோடு நாரதர் அழைத்துக்கொண்டு ஸித்த லோகம் சென்று கபிலரால் பக்தி தீக்ஷை பெறுவித்தார். இதை அடைந்த பிராசினபர்ஹிஸ் கூடிய சீக்கிரத்தில் பரம்பொருளோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டார்.

வின 47.—புரஞ்ஜனன் என்பவன் யார்? அவன் என்னென்ன செய்தான்?

விடை.—முன்னொருகாலத்தில் எவனுக்கும் தெரியாத ஒரு தோழனை உடையவனாகிப் புரஞ்ஜனன் என்னொரு அரசனிருந்தான். அவன் எங்கு தேடிப்பார்த்தும் தனக்குத் தக்க இருப்பிடம் காணாது தயங்கி நின்றான். அவன் ஹிமயமலைக்குத் தென்புறத்தில் கோட்டை கொத்தளங்களும் அமைந்து ஒன்பது வாயிலோடு கூடிய ஒரு பட்டணத்தைக் கண்டு, அதில் பிரவேசித்தான். அங்கு தற்செயலாய் வந்த அழகி ஒருவளை விவாஹம் செய்துகொண்டு அங்கேயே 100-வருஷம் ஸுகானுபவத்தில் மூழ்கி இருந்துவிட்டான். அங்குள்ள அநேக வாயில்கள் வழியாக புரஞ்ஜனன் தனது ஸ்திரீயோடு வெளிவந்து உல்லாஸமாகத் திரிந்துகொண்டிருந்தான். திரிவதில் ஸுகம் தீர்ந்துவிட்டால் தன் ஸ்திரீயோடு ஊருக்குள் சென்று தனக்கும் ஸ்திரீக்கும் யாதொரு பேதமும் இல்லா நிலையில் இருந்தான். ஒருநாள் தன் ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு வேட்டைக்

குப் புறப்பட்டுப்போய் திரும்பிவந்து தன் பெண்சாதியைக் காணுது அவன் மனம் பதைத்தான். வெகுகோபத்தோடு கிடந்த தன் ஸ்திரீயை வசப்படுத்திக்கொண்டு ஆயுள் போவது கூடத் தெரியாதபடி அவளோடு ஸுகித்திருந்தான்.

வின 48.—புரஞ்ஜனன் இவ்வாறு ஸுகித்திருக்கையில் இவனுக்கு எவ்வாறு என்ன ஆபத்து வந்தது?

விடை.-காலன்பெண்ணுகிய துர்பகையை பெண்சாதியாகக்கொண்டு பயன் (பயம்) என்ற யவனராஜன், ஜ்வரம் மரணம் முதலியவைகளால் சூழப்பட்டு புரஞ்ஜனனது பட்டணத்துள் புகுந்தான். உடனே துர்பகை அங்குள்ளவை எல்லாவற்றையும் பிடித்து அவைகளின் அழகைக் கெடுத்துவிட்டாள். இதைக்கண்ட புரஞ்ஜனனுக்கு அதிகதுக்கம் வர அவன் வெளிவந்தான். உடனே யவனராஜன் முதலியோர் அவனைப் பிடித்துத் தடுத்துக் கட்டிவிட்டார்கள். அவன் அந்த களையபரத்தில் தனது அபூர்வ ஸ்நேகிதனையும் மறந்து தான் யாகம்செய்து கொன்ற பசுக்களால் மொத்துண்டு இறந்தான்.

வின 49.—மறு ஜன்மத்தில் இவன் கதி என்னமாயிற்று?

விடை.—மறு ஜன்மத்தில் புரஞ்ஜனன் விதர்பதேசாதிபதியின் பெண்ணுகப் பிறந்தான். அவன் மலையத்வஜ பாண்டியனது பெண்சாதியானுன். அவன் வயிற்றில் பிறந்த முதற்பெண்ணை அகஸ்திய மஹாமுனி விவாஹம் செய்துகொண்டார். கூடிய சீக்கிரத்தில் மலயத்வஜ பாண்டியன் தனது ராஜ்யத்தைப் பிள்ளைகளிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு கிருஷ்ணபக்தி செய்துகொண்டு வனம் சென்றுன். புரஞ்ஜனனும் தன் கணவனே தெய்வமென்று கூடச்சென்று, காட்டில் தவம் செய்யும் தன் கணவனுக்கு வேண்டிய தொண்டுகளை மிகுந்த பரபரப்போடு செய்துவந்தான். இவ்வாறிருக்கையில் மலயத்வஜன் யோகாப்பியாஸத்தால் ஸமாதி அடைய அவன் தேகம் இருந்தபடி அசையாதிருந்துவிட்டது. இதை அறியாது புரஞ்ஜனன் வெகு கவனமாக சிச்ருஷை செய்துவருகையில் ஒருநாள் இவன் பாண்டியன் காலில் உஷ்ணம் இல்லாதிருந்ததைக் கண்டு நடந்த காரியத்தை அறிந்து வாய்விட்டுக் கதறி அழத்தொடங்கினுன்.

வினு 50.—இந்த நல்ல ஸமயத்தில் யார் எவ்வாறு புரஞ்ஜனனுக்குத் தகுந்த ஸஹாயம் செய்தது?

விடை.—இவ்வாறு தன் உண்மையை அறியாது அழுது உருகும் புரஞ்ஜனனை நோக்கி முன்ஜன்மத்தில் ஒருவரும் அறியாத தோழனாக இருந்தவர் அப்பொழுது ஒரு பிராம்மண உருவோடு வந்து ஏ தோழா! நீயார்? நீ யாரைக்குறித்து இவ்வளவு பிரலாபிக்கிறாய்? நான் உன் ஸ்நேகிதனென்று விளங்குகிறதா? உன் முன்நிலை உனக்கு ஞாபகம் வருகிறதா? என்னைவிட்டு சிற்றின்பம் அனுபவிக்க நீ ஒரு இடம்தேடிப் புறப்பட்டவனல்லவா? உன் சிற்றின்பத்தால் இங்கிலைக்கு வந்துவிட்டாயா? நாம் இருவரும் மானஸ ஸரஸில் இரண்டு அன்னங்களாக இருக்கவில்லையா? என்னைவிட்டு வந்தல்லவோ நீ இந்தப் பாடுபட்டு விட்டாய்? முன்ஜன்மத்தில் நீ மனுஷ்யனென்றும், இப்பொழுது பெண் என்றுமல்லவா நீ எண்ணிவிட்டாய். நீயும் நானும் ஒன்று' என்று சொல்லி புரஞ்ஜனனது உண்மை உருவத்தை எடுத்துக்காட்ட அவனுக்கு தன் ஸ்வரூப ஞானம் வந்து ஸுகத்தை அடைந்தான்.

வினு 51.—இக்கதையின் உட்கருத்து என்ன?

விடை.—இக்கதை மனிதனது வாழ்க்கையையும் அவன் அதிலிருந்து பரமபதமடையும் ஒழுங்கையும் நன்கு உணர்த்துகிறது. இக்கதையின் கருத்து பின் வருமாறு. கடவுளையே தோழனுடைய ஜீவாத்மா அவரிடமிருந்து வேறுபட்டு தேகத்தை அடைந்து அதில் புத்தியை விவாஹம் செய்துகொண்டு இந்திரியங்கள் வழியாக ஸுகானுபவம் செய்கிறது. இப்படி இருக்கையில் இந்திரிய ஸுகங்களிலேயே அழுந்திப்போய் கொஞ்சகாலத்திற்கெல்லாம் ஜீவாத்மா திரும்பிப் பார்க்கையில் தன் புத்திகூட மழுங்கியிருப்பதைக் கண்டு துக்கித்து அதை தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு அதோடு ஸுகானுபவம் செய்துகொண்டு தனது ஆயுளைக் கழிக்கிறது. இப்படி இருக்கையில் கிழத்தனம் (துர்பகை) வந்து விட மிகுந்ததுக்கத்துடன் இருக்க யமனது படர்களாகிய ஜ்வரம் முதலியனவந்து பிடித்துக்கொண்டு அவன் தேகத்தை வாட்டுகின்றன. தன் ஸ்நேகிதனை கட

வுளேயும் மறந்து ஜீவாத்மா தன்கர்மாதிகளாலேயே மொத்துண்டு மறுஜன்மத்தை அடைகிறது. இவ்வாறு அனேக ஜன்மத்தை அடைந்து (இங்கு ஒரு ஜன்மம் மாத்திரம் தான் காட்டி இருக்கிறது) அநேக ரூபங்களோடு சேர்ந்து தானே அவ்வுருவங்கள் என்ற அஞ்ஞானத்தில் அழுந்தி முடிவில் துக்க மிகுதியாலும் ஸத்ஸங்கத்தாலும் பரிபக்குவமாகி வருந்துகையில் தோன்றாத் தோழனுகிய கடவுளே குருமூர்த்தமாக வந்து தன் ஸ்வரூபத்தையும் ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியத்தை உபதேசித்து அதை மோக்ஷமடையும்படி செய்கிருர்.

வின 52.—பிராசினபர்ஹிஸின் பிள்ளைகள் யார்? அவர்கள் முதலில் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—பிராசினபர்ஹிஸின் பிள்ளைகள் பத்து பிரசேதஸ்ஸுக்கள். இவர்கள் முதலில் தபஸுக்குச் சென்ருர்கள். போகும் வழியில் ருத்திரரை ஸந்திக்க அவர் ஸ்ரீமந் நாராயணரது மஹிமையை நன்ருக எடுத்துரைத்து அவர்களை ஞானபூர்வமாக ஆதிபுருஷரைவழிபடும்படி ஏவினர். இந்த விஷயங்களை மஹாபக்தியோடு பிரசேதஸ்ஸுக்கள் அங்கீகரித்து ஸமுத்திரத்துள் புகுந்து 1000-வருஷம் பரம்பொருளைக் குறித்துத் தபவிருந்தனர். இதன் முடிவில் பகவான் கருடாரூடராக இவர்களுக்குத் தர்சனங்கொடுத்து 'நீங்கள் செய்த தபஸால் நான் மிகுந்த ஸந்தோஷம் அடைந்தேன். நீங்கள் பத்துப்பெயர்களும், கண்டு ரிஷிக்கும் ஒரு அப்ஸரஸுக்கும் பிறந்து மரங்களால் ரக்ஷிக்கப்படும் ஒரு கன்னிகையை விவாஹம் செய்துகொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு நல்ல குழந்தைகள் பிறப்பார்கள். நீங்கள் இந்திரிய ஸுகங்களை வெகுகாலம் அனுபவித்தால் என்பேரிலுள்ள பக்தியால் அவைகள் தாமே உம்மைவிடும். பின்பு நீங்கள் எளிதில் பரமபதம் அடையலாம்' என்று சொன்னர். பகவத் ஆஞ்ஞையை சிரமேல் தாங்கிக்கொண்டு அவரை வாயாரத் துதி செய்தனர். உடனே பகவான் மறைந்தார்.

வின 53.—அப்பொழுது பிரசேதஸ்ஸுக்கள் என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—தபஸை நீங்கி பிரசேதஸ்ஸுக்கள் வெளிவந்ததும் உலகெங்கும் மரங்களால் சூழப்பட்டுக் கிடப்பதையும் ராஜ்யம் அரசில்லாதிருப்பதையும் கண்டு கோபங்கொண்டு காடுகளை வெட்டத் தொடங்கினர். அழித்து வருகையில், பிரம்மதேவர் அவர்களை தடுக்க மிஞ்சி இருந்த மரங்கள் தாம் வைத்துக் காப்பாற்றிவந்த மரிஷா என்பவளை கொண்டுவந்தன. பிரசேதஸ்ஸுக்கள் இவளை விவாஹம் செய்துகொள்ள இவளிடம் தக்ஷர் தான் சிவாபராதம் செய்ததற்காகப் பிள்ளையாகப் பிறந்தார். பிரசேதஸ்ஸுக்கள் கொஞ்சகாலம் ராஜ்யமாண்டார்கள்.

வின 54.—தக்ஷருக்கு வயது வந்ததும் யார் பிரசேதஸ்ஸுக்களைப் பார்க்கவந்து என்ன செய்தார்கள்?

விடை.—இந்த ஸமயத்தில் பிரசேதஸ்ஸுக்களை ரக்ஷிக்க நாரதர் வந்து அவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்தார். உடனே தமது ராஜ்யாதிகளை அவர்கள் தக்ஷரிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு பிரசேதஸ்ஸுக்கள் நாரதர் சொல்லியபடி ஹரியின் குணங்களைக் கேட்டுக்கொண்டே எளிதில் பரமபதம் அடைந்தனர்.

வின 55.—இவ்வளவையும் கேட்டிருந்த விதுரர் என்னசெய்தார்?

விடை.—மைத்திரேயர் தமது விஷயத்தில் கருணைகூர்ந்து அரிய விஷயங்களை எடுத்துரைத்ததற்காக அவரைப் பலவாறாகத் துதி செய்துவிட்டு, ஹரி சரணாரவிந்தத்தை தமது மனதில்வைத்து கொஞ்சகாலம் தியானம்செய்தார். இதன்முடிவில் விதுரர் மைத்திரேயரின் அனுமதியின்பேரில் தமது உறவினரைக் காண ஹஸ்தினபுரிநோக்கிப் புறப்பட்டார்.

மத்ஸ்யாவதாரம்

பகவான் நான்கு வேதங்களை நஷ்டமாகாதபடி காத்தார்

—133-ம் பக்கம் பார்க்க

5-வது ஸ்கந்தம்

சுகபரீக்ஷித்து ஸம்வாதம்
ரிஷபயோகிசரித்திரம் ஜடபரதர்சரித்திரம்

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிஷ்களமாய் நிராமயமாய் நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரியநிறை சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி மனவாக் கெட்டாச் [வாம்.
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளியைச் சிந்தை செய்

வினு 1.—மனுவின் மூத்தபிள்ளை பிரியவிருதராஜன் முதலில் எவ்வாறு நடந்து கொண்டான்?

விடை.—பிரியவிருதராஜன் ஆதியிலே நாரதரால் உபதேசம்பெற்று தனக்கு ராஜ்யம் முதலியன வேண்டாம் என்ற எண்ணத்துடன் வனம்சென்று ஹரிபாதாரவிந்தங்களில் மனதைச் செலுத்துவதாகத் தீர்மானித்தான். இதை அறிந்து மனு அவனிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்புவிக்க, பிரியவிருதர் முதலில் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. பரமபதம் அடைய முயலுதல், தகப்பன் சொற்படி நடத்தல், இவ்விரண்டில் பரமபதம் அடைய முயலுதலே மேல் எனக்கண்ட அரசன் இவ்வாறு செய்தான்.

வினு 2.—யார் இவனுக்கு எவ்வாறு புத்திமதி கூறியது?

விடை.—இந்த விஷயங்களை அறிந்த பிரம்மா மரீசி முதலிய ரிஷிகளோ பூமிக்கு வந்து கந்தமாதனமலைக் குகையில் நாரதர் பிரியவிருதருக்கு உபதேசம் செய்துகொண்டிருந்ததையும் மனு தன்பிள்ளையை அழைத்துப்போக வந்திருந்ததையும் கண்டார்கள். இதற்குள் பரம்பொருளும் அங்குபிரஸந்நமானூர். அப்பொழுது பிரம்மா பிரியவிருதனை நோக்கி 'அப்பா எல்லாம் கடவுளது எண்ணத்தின்படியே நடக்கின்றன. கடவுள் எல்லா விஷயங்களையும், நாம் பின்பற்றி பிழைத்துப் போவதற்காகவே ஏற்படுத்தி இருக்கிறூர். மனோ நிரோதமற்றவன் எங்கு சென்றாலும் அவனுக்கும் ஒன்றும் பயன் படாது. மனோ நிரோதமுடையவன் ஸம்ஸார மத்தியில் இருப்பினும் துறவியாகவே இருப்பான். ஆகையால் இப்பொ

மூது வலிய வந்திருக்கும் ராஜ்யத்தில் கொஞ்சகாலம் இருந்து ஸுகாதிகளை அனுபவித்துவிட்டுப் பின்பு இங்கிலக்கு வரலாம்' என்று புத்திமதி கூறினர்.

வின 3.—பிரிய விருதர் அப்பொழுது என்ன செய்தார்?

விடை.—பிரம்மாவின் சொல்படி பிரியவிருதர் ராஜ்யத்தை ஒப்புக் கொண்டு வெகுகாலம் ராஜ்யம் ஆண்டார். அப்பொழுது அவருக்கு பத்துப் பிள்ளைகள் உண்டானர்கள். அவர்களுள் மூவர் பிறவித்துறவிகளாகி எளிதில் பரமபதம் அடைந்தனர். இவர் காலத்தில்தான் பூமி ஜம்பு முதலிய ஏழு தீவுகளாகப் பிறிக்கப்பட்டது. மிகுதி இருந்த ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஒவ் வொரு தீவைக்கொடுத்தார். அதில் அக்னீதரன் என்ற பிள்ளை ஜம்பூத்திவிற்கு அரசன் ஆனன். இவ்வாறனதும் பிரியவிரு தருக்கு முன்பு நாரதர் செய்த உபதேசம் ஞாபகம்வர திடீ ரென்று தமது உலகப்பற்றுகளை விட்டு துறவுபூண்டு பரம பதம் அடைந்தார்.

வின 4.—அக்னீதரன் இராஜ்யம் ஆண்டவிதம் என்ன?

விடை.—அக்னீதரன் நெறிவழுவாது ஜம்பூத்தீவை ஆண்டுவந்த நாளில் ஒருநாள் அவன் பகவானை கொடிய தபஸால் ஆராதிக் கத் தொடங்கினன். அப்பொழுது அவனது தபஸைக் கலைக்க இந்திரன் பூர்வசிதி என்ற அப்ஸரஸ்திரீயை அனுப்பினன். அப்பொழுது அவள் அழகைக்கண்டு அரசன் மோஹித்து தன் தபஸைவிட்டு வாயில் வந்தபடி எல்லாம் பிதற்றத் தொடங்கி னன். அவனது வாக்சாதுரியத்தில் ஈடுபட்டு அந்த அப் ஸரஸ் அவனேடு கொஞ்சகாலம் ஜம்பூத்தீபத்திலேயே இரு ந்துவிட்டாள். அவனுக்கு அவளிடம் நாபி முதலிய ஒன்பது பிள்ளைகள் உண்டானர்கள். அக்னீதரனுக்கு எவ்வளவு அனு பவித்தும் உலக இன்பங்களிடத்து இருந்த ஆசை மாருததால் அவன் முடிவில் பிதிர்லோகத்தை அடைந்தான்.

வின 5.—அக்னீதரனுக்குப்பின் யார் எவ்வாறு ராஜ்யம் ஆண்டது?

விடை.—நாபி என்ற மூத்தகுமாரன் மேருதேவி என்பவளை கல் யாணம் செய்துகொண்டு விதிப்படி ராஜ்யம் ஆண்டுவந்தான். அவனுக்கு அப்பொழுது பிள்ளையில்லா குறை ஒன்றுதான்

பெருங்குறையாக இருந்தது. அதை நீக்கிக்கொள்ளுவதற்காக அவன் சிறந்த யாகங்களை செய்யத் தொடங்கினன். அப்பொழுது பகவான் தமது திவ்யமங்கள ரூபத்தோடு நாபி முதலியவர்களுக்கு யாகசாலையில் தரிசனம் கொடுத்தார். பகவானைக் கண்டதும் நாபிராஜா திவ்ய ஸ்தோத்திரம் செய்து, 'ஜெகந்நாதா! நான் பணக்காரனை நோக்கி உமி வேண்டும் என்று கேட்கிறவன்போல உம்மிடத்தில் ஒரு அல்பவரம் யாசிக்கிறேன். எனக்கு தங்களைப்போல் சிறப்பாகிய பிள்ளை ஒருவன் வேண்டும். இதை கிருபைகூர்ந்து தந்தருள வேண்டும்' என்று மஹா விநயத்தோடு கேட்டான். அதற்குப் பகவான் 'எனக்கு நிகர் ஒருவரும் இல்லை. ஆகையால் பிராம்மணர்களது பிரயத்தனத்தை வீணாக்காதிருக்க நானே உனக்குப் பிள்ளையாகவந்து அவதரிக்கிறேன்' என்று அனுக்கிரஹித்து மறைந்தார். அவருக்கு கொஞ்சநாளில் ரிஷபர் என்ற பிள்ளையாக பகவானே தோன்றினர். ஒருதரம் இந்திரன் நாபிராஜாவின் நாட்டில் மழை பொழியாது போய்விட ரிஷப மூர்த்தி தமது மஹிமையால் மழை பொழியும்படி செய்தார். ரிஷப மூர்த்திக்குத் தகுந்த வயது வந்ததும் நாபிராஜா தமது நாட்டை அவரிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு பதரிகாசிரமம் சென்று நரநாராயணனை உபாஸித்துப் பரமபதத்தை அடைந்தார்.

வினு 6.—ரிஷபமூர்த்தி எவ்வாறு தமது ராஜ்யத்தில் பழகிவந்தார்?

விடை.—ரிஷபமூர்த்தி ராஜ்யம் ஆளுங்கால் தமது புரோஹிதர்கள் அனுமதியின்பேரில் அடிக்கடி ஜனங்களுக்கு நற்புத்திகூறி காலங்கழித்தார். இப்படி இருக்கையில் அவருக்கு பரதர் முதலிய 100-பிள்ளைகள் உண்டானர்கள். இவர்களுள் சிலர் பரதரைப் பின்பற்றியும், அநேகர் துறவிகளாகியும் இருந்தனர். ரிஷபமூர்த்தி ராஜதர்மத்தை விதிப்படி அனுஷ்டித்து உலகத்தார் அறியக்காட்டினர். அவர்காலத்தில் நாடெங்கும் செழிக்க எல்லோரும் ஸுகித்திருந்தனர். இப்படி இருக்கையில் அவர் ஒருதரம் பிரம்மவர்த்தம் போக அங்கு தமது பிள்ளைகளில் சிலர் இருப்பதைக்கண்டு அவர்களுக்கு, ஆத்மவித்தை,

தேகத்தின் ஸ்வரூபம், ஸந்யாஸிகளின் நடை உடை பாவனைகள், பக்தியின ஸ்வரூபம், பிராம்மணர்களின் மேன்மை முதலியவைகளைப்பற்றி விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்தார்.

வினா 7.---இவ்வாறு ராஜநீதிகளை அனுஷ்டித்துக் காட்டியபிறகு ரிஷபர் எதை எவ்வாறு அனுஷ்டித்துக்காட்டினார் ?

விடை.—ஸந்யாஸத்தை உலகத்தவர் அறியும்படி அனுஷ்டித்துக் காட்ட பரதரிடம் அவர் ராஜ்யத்தைத் ஒப்புவித்துவிட்டு அவதூத விருதம் பூண்டு தமக்கு என்று ஒன்றும் இன்றிலோக ஸஞ்சாரம் செய்யத்தொடங்கினர். ஜீவன் முக்தர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய லக்ஷணங்கள் யாவும் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. பார்ப்பவர்களுக்கு அவர் ஒரு ஸமயம் குழந்தைகள் போலவும், பைத்தியக்காரர்கள் போலவும், பிசாசுகள் போலவும் காணப்பட்டார். அவர் ரூபமோ மிகுந்த ஸௌந்தரமாகவே இருந்தது. அவர் கண்கள் மிகுந்த பிரகாசமாகக் காணப்பட்டன. இவ்வாறிருக்கையில் ஜனங்கள் தமது தபஸுக்கு சிலகாலங்களில் தடையாக ஏற்படுகிறார்கள் என்றுகண்டு அவர் அஜகரவிருதத்தை அனுஷ்டித்துக் காட்டினார். இதில் ஒரு இடத்திலே அவர் மலைப்பாம்புபோல் விழுந்துகிடப்பார். வலிய வந்த உணவு முதலியவைகளை அங்கீகரிப்பார். ஸதா அவர் மனம் பரம்பொருளிலேயே இருந்தபடியால், அவர் இருந்த விடத்தைவிட்டு அசையக்கூட வேண்டியதில்லை. இந்த ஸமயத்தில் அவர் யோகஸித்திகளை கவனியாது ஆத்மநிஷ்டையையே முக்கியமாகக் கவனித்துவந்தார். அவர் இவ்வாறிருந்துகொண்டு முடிவில் ஒரு காட்டுத்தீயில் தமது தேகத்தை த்யாகம்செய்தார். இவ்வாறு யோகிகள் ஸித்திகளை ஒருபொருட்டாக எண்ணாது ஆத்மநிஷ்டையையே முக்கியமாகக் கருதவேண்டும் என்பதை நன்றாக இவர் அனுஷ்டித்துக் காட்டினார்.

வினா 8.—பரதர் ராஜ்ய விஷயத்தில் எவ்வாறு நடந்துகொண்டார்?

விடை.—இவர் ராஜ்யத்தை சாஸ்திரவிதிப்படி நடத்தி வந்தார். இவர் காலத்தில் அநேக யாகாதிகள் நடந்தன. உலகமே மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை அடைந்தது. இவர் ராஜ்யபாரம் செய்த சிறப்பாலே இவர் ஆண்ட ராஜ்யத்திற்கு பாரதவருஷம் அல்

லது பரதகண்டம் என்று பெயர் வந்தது. இவர் ராஜ்யத்தி லிருக்கையிலேயே பகவந்நிஷ்டை பழகிவந்தார். இவர் விச்வ ரூபரது பெண்ணாகிய பாஞ்சஜனீயை கல்யாணம் செய்து கொண்டு ஸுமதி முதலிய ஐந்து பிள்ளைகளை அடைந்தார். இவர்களுக்கு வயதுவந்த காலத்தில் ராஜ்யத்தைத் இவர்கள் வசம் ஒப்புவித்துவிட்டு, மேல்போகும் வழிக்கு ஸஹாயமாக இருக்கும்படி தவம் செய்ய வனம் சென்றார்.

வினு 9.—பரதர் எங்கு சென்று எவ்வாறு தவம் செய்தார்?

விடை.—ராஜ்யம் விட்டு பரதர் புலஹாசிரமம் சென்று அருகிலிருந்த கண்டகீ நதியில் ஸ்நாநம் செய்து துளஸி, ஜலம், கந்த மூலபலங்கள் முதலியவைகளால் பகவானை ஆராதித்து வந்தார். இவ்வாறு இவர் ஸகல உலகப்பற்றுக்களையும் அறவே விட்டு பகவானது பாதார விந்தங்களில் தமது மனதை ஸதா செலுத்திவந்தார். ஸூர்யன் சந்திரன், செடி மரங்கள் இன்னும் மற்றுமுள்ள வஸ்து விசேஷங்கள் எல்லா வற்றிலும் பரதர் ஸதா பகாவனிருப்பதாகப் பாவித்து நிஷ்டைசெய்தார்.

வினு 10.—இவ்வாறு நிஷ்டை செய்துவந்த பரதருக்கு என்ன தடை எவ்வாறு ஏற்பட்டது?

விடை.—ராஜ்யம், மனைவி, பிள்ளைகள் எல்லாம் மோக்ஷமார்க்கத்தில் தடையாக இருப்பவைகள் என்று எண்ணித் துறந்து வனம் வந்த பரதருக்கு ஜீவகாருண்யத்தால் ஒரு மான்குட்டியின் மேல் ஏற்பட்ட ஆசை ஒரு தடையாக வந்து சேர்ந்தது. இவர் ஒருநாள் கண்டகீ நதியில் ஸ்நாநம் முதலியவைகள் செய்து பிரணவத்தை தியானம்செய்து கொண்டிருக்கையில் பூர்ண கர்ப்பமான மான் பேடு ஒன்று அங்கு தண்ணீர் குடிக்க வந்தது. அப்பொழுது ஒரு சிங்கம் கர்ச்சிக்க பயந்து நடுநடுங்கி மான் பேடானது துள்ளி அக்கரையை நோக்கிக் குதித்து அங்கு விழுந்து இறந்தது. போனவேகத்தில் அதன் கர்ப்பம் நழுவி ஆற்றில் விழுந்ததைக்கண்ட பரதர் அதற்கு இறங்கி எடுத்துவந்து அதை வளர்க்கத்தொடங்கினர். தாயில்லா அந்த மான்குட்டிக்கு தாமே ரக்ஷகர் என்ற எண்ணம் வரவர பரதருக்கு உண்டாக அதன்மேல் அபிமானம் அதிகரித்தது. ஆகவே அவர்

ஜபம், ஆராதனை நிஷ்டை முதலியவைகள் வரவர குறைய அவர் அந்தமானைப் போஷிப்பதிலேயே மிகுந்த அபிமான முடையவராக மாறிவிட்டார். இதனால் அவர் நிஷ்டை முதலியன தடைபட்டது.

வின 11.—இந்தத்தடையால் அவருக்கு எவ்வாறு முடிவில் கெடுதி உண்டாயிற்று?

விடை.—இவ்வாறு மானையே தனக்கு முக்கிய வஸ்துவாக எண்ணி அதைச் சீராட்டுவது, அதற்கு ஆகாரம் போடுவது, அதன் விளையாட்டு முதலியவைகளைக் கண்டு களிப்பது ஆகிய இந்த உலகவிஷயத்திலே மூழ்கி அந்த மானின் ஸந்நிதானத்திலே பரதர் மிகுந்த இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார். பரதர், இப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் மான்குட்டி கால் முளைத்து விட்டபடியால் எங்கேயோ போய்விட்டது. மான்குட்டி காணமற்போனதும், தமது பிள்ளைகள் முதலியவர்களைத் துறந்து பகவத்யானத்திற்காகக் காட்டிற்கு வந்த பரதருக்கு மிகுந்ததுக்கம் உண்டாய் விட்டது. கேவலம் ஸாதாரண ஜனங்களைப்போல வெகுவாக அந்த மான் விஷயமாக பரதர் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினர். அபிமானத்தால் துக்கம் உண்டாக அவர் ஸதா மானைப்பற்றியே எண்ணிக்கொண்டிருந்தார். இப்படி இருக்கையில் அவருக்கு அந்தியகாலம் வர அப்பொழுதும் மானைபற்றிய எண்ணம் மாருமலே அவர் உயிரைவிட்டார். இந்தக் காரணத்தால் மோக்ஷம் அடைந்து நிரதிசய ஆனந்தம் அனுபவிக்கவேண்டிய அவருக்கு மான் ஜன்மம் உண்டாயிற்று.

வின 12.—ஜீவகாருண்யத்தின் பலன் இம்மாதிரி தாழ்ந்த ஜன்மந்தானா?

விடை.—பரதர்காண்பித்தது ஜீவகாருண்யம் அல்ல. அவர்முதலில் ஜீவகாருண்யத்தைக் காட்டியபோதிலும் அவர் வர வர அபிமானத்தைக் காட்டத் தொடங்கிவிட்டார். அந்த அபிமானத்திற்குக் காரணம் தெய்வம் பொதுவாக எல்லோரை காக்க இருக்கையில், அதை மறந்து 'இந்த மான்குட்டியின் ரக்ஷகன் நான்' என்ற அஞ்ஞானமே. அஞ்ஞானத்தால் எப்பொழுதும்

தாழ்ந்த ஜன்மமே உண்டாகும். மேலும் இரக்கம் என்பதே அறியாத காட்டு முராண்டியிடம் பரதர் காட்டிய அபிமானம் குடிகொண்டிருந்தால் மேன்மைப்படுத்தும் காரணமாகலாம். அது அவன் மனதை சுத்தம் செய்து அவனை மேலான வழிக்குக் கொண்டுவரலாம். ஆனல் பரதரைப்போன்ற ஞானிகள் இம்மாதிரியான அபிமானத்திற்கு உள்படுவது, மேலே நோக்கி கற்பாரையில் ஏறுபவன் ஒருவன் கீழே இருக்கும் ஒரு கொடியை எட்டிப்பிடிக்க முயலுவதுபோலாம். ஆகையால் மேல் நோக்கிப் போகப்போக ஸாதாரணமான அபிமானம் பயன்படாது; ஏனெனில் அது சிற்சில வஸ்துக்கள்மேல் மாத்திரம்தான் பாய்கிறது. அதனல் நமக்கு வரும் ஸுகதுக்காதிகளையே நாம் அதிகமாக கவனிக்கும்படி வந்துவிடும். இம்மாதிரியான அபிமானம் ஞானிகளுக்கு அவசியம் தடையே ஒழிய வேறல்ல என்பதை இந்த ஜடபரதர் கதை காட்டுகிறதே ஒழிய, நற்குணமாகிய ஜீவகாருண்யத்திற்கு தாழ்ந்த ஜன்மம் தான் பலன் என்று அது ஒருநாளும் சொல்ல வரவில்லை.

வி௵ 13.—மான் ஜன்மத்தை அடைந்த பரதர் எவ்வாறு அந்த ஜன்மத்தைக் கழித்தார்?

விடை.—மான் ஜன்மம் வந்தபோதிலும் பரதருக்குப்பூர்வஜன்மத்தில் விட்ட குறைவந்து தொட்டுக்கொள்ள (பண்ணிய ஆராதனைகளின்பலனுக) அவருக்கு பூர்வஞாபகம் மாருமலிருந்தது. ‘சற்றுத் தாம் அஜாக்கிரதையாக இருந்து மான்பேரில் அபிமானம் வைத்தபடியால் அல்லவோ நமக்கு இந்த ஜன்மம் வந்தது’ என்று அவர் யோஜித்து ஸதா தமது மனதை பகவான்மேல் செலுத்தத் தொடங்கினர். மற்றை மான்களோடு சேர்ந்தால் இன்னும் எங்கே அந்த ஜன்மத்திற்கு உரிய அபிமானதிகள் வந்து மூடிக்கொள்ளுமோ என்ற பயத்தால் மான் கூட்டத்தை விட்டு தாம் முன்னிருந்த புலஹாசிரமம் வந்து காய்கிழங்குகளைத் தின்றுகொண்டு பகவானை ஸதா த்யானித்துக்கொண்டு காலம் கழித்து வந்தார். இப்படி இருக்கும்பொழுதே காலம் வர மான் சரீரத்தை அவர் விட்டுவிட்டார்.

வின 14.—மான் ஜன்மம் நீங்கியதும் பரதருக்கு என்ன ஜன்மம் வந்தது? அவர் இந்த ஜன்மத்தில் எப்படி இருந்தார்?

விடை.—அடுத்த ஜன்மத்தில் பரதர் ஆங்கிரஸப் பிராம்மண வம்சத்தில் ஆத்மஞானம் முதலியன நிறைந்த ஒரு பிராம்மணருக்கு இளையாளது கடைக்குட்டியாகப் பிறந்தார். இவ்வாறு பிறந்ததும் பரதருக்கு முன் ஜன்மங்களில் பட்டபாடு ஞாபகத்திற்கு வர, பிறந்தது முதல் அவர் ஹரியினிடமே தமது மனதைச் செலுத்தி, மற்றைபவர்களோடு சேர்ந்து தாழ்ந்த நிலையை அடையாதிருப்பதற்காக அவர் பைத்தியம் பிடித்தவர்போல வெளிக்குக் காட்டிக்கொண்டார். அவர் தகப்பனர் எவ்வளவு முயன்றும் அவருக்கு ஒருவிதப் படிப்பும் ஏறவில்லை. காயத்ரி முதலியவைகள்கூட அவர் ஜபித்தாரில்லை. இவ்வாறு இவர் மந்தராயிருப்பதைக்கண்டு எல்லோரும் இவரை ஜட பரதர் என்று பெயரிட்டழைத்தனர்.

வின 15.—ஜடபரதர் என்ன தொழில் செய்யவேண்டி வந்தது? ஏன்?

விடை.—இப்படி இவர் மந்தராக இருக்கையில் இவர் தகப்பனர் இறக்க இவர்தாயும் இவரை மூத்த தாயாரிடம் ஒப்புவித்து விட்டு உடன்கட்டை ஏறினள். மூத்ததாய்க்கு ஸமர்த்தர்களான ஒன்பது குமாரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஜடபரதரது மந்தத்தனத்தைக்கண்டு அவருக்கு தகுந்த தேகசிரமம் உண்டாகும்படி வயல் வெளிகளில் வேலைசெய்யும்படி செய்தனர். ஆனல் அவருக்கு நல்ல உணவு மாத்திரம் கொடுத்தார்கள் இல்லை. கிடைத்ததைக்கொண்டு திருப்தி அடைவது ஞானியின் லக்ஷணமாகையால் பரதர் இதைக்கவனியாது தமக்கு இட்ட வேலையை வயல் வெளியில் தம்மால் இயன்றமட்டும் சய்து வந்தார். நல்ல உணவில்லாதிருந்தபோதிலும், அவரது மனதின் சிறப்பால் அவர் தேகம் வாடாது தடித்தே இருந்தது. இவர் அடிக்கடி இரவில் வயல் வெளியில் காவலாய் கையில் தடிவைத்துக்கொண்டு பரண்மேல் ஏறி இருப்பது வழக்கம். இவர் அங்கிருக்கும் பொழுதும் மனதைப் பரம்பொருளிடம்

செலுத்திக்கொண்டிருந்தபடியால் பிரதிமைபோல இவர் அசைவற்றிருந்தார்.

வின 16.—இவ்வாறிருந்த ஜடபரதருக்கு எவ்வாறு என்ன ஆபத்து வந்தது ?

விடை.—ஒரு திருட்டு ராஜனுக்கு வெகுநாள் பிள்ளையில்லாதிருக்க அவன் பத்ரகாளிக்கு ஒரு நரபலி கொடுப்பதாக வேண்டிக்கொண்டிருந்தான். அதற்காக அவன் நான்கு புறத்திலும் ஆட்களை விட்டுத் தகுந்த மனிதனைப் பிடித்து வரும்படி உத்தரவு செய்திருந்தான். அவர்களில் சிலர் ஜடபரதர் உட்கார்ந்திருந்த பரணண்டை வந்து பார்க்க அதில் கொழுத்த பரதர் இருப்பதைக்கண்டு இவரே நரபலிக்குத் தகுந்த பசுவென்று எண்ணி அவரைப்பிடித்துத் தமது ராஜன்முன் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். ஜடபரதர் அப்பொழுது ஞான நிஷ்டையில் இருந்தபடியால் அவருக்கு நடப்பது ஒன்றும் தெரியவே இல்லை. திருட்டு ராஜன் அன்றிரவே காளி கோவில் சென்று ஜடபரதரை எண்ணெய் முழுக்காட்டி அலங்கரித்து காளி விக்கிரஹத்திற்கு முன்கொண்டு போய் முட்டிபோட்டு உட்காரச் செய்து அவரை தலைகுனிந்திருக்கும்படி செய்தான். இவ்வளவும் முடிந்ததும் உரையிலிருந்த கத்தியை உருவி மஹாத்மாவான பரதரை வெட்டத் தூக்கிவிட்டான்.

வின 17.—இந்த மஹத்தான ஆபத்து எவ்வாறு நீங்கிற்று ?

விடை.—இந்தக் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கையில் பத்திரகாளிக்கு விக்கிரஹத்தில் இருப்புக்கொள்ளவில்லை. பலிக்காகக் கொண்டுவந்திருக்கப்பட்டவன் மஹா பிராம்மணன், பிரம்மஞானி, காளியைப்போன்ற ஸகல தேவதைகளிலும் இருந்து பிரகாசிக்கும் பரம்பொருள் தாமேயாய் இருக்கும் ஞானியை பலியாகக் காளிக்கு ஏற்றுக்கொள்ள சக்தி எவ்வாறிருக்கும்! மேலும் பிராம்மணனது தபோக்னி காளியைக் கொளுத்த தொடங்க அவள் உடனே விக்கிரஹத்தை விட்டு வெளிவந்தாள். தம்மால் அங்கீகரிக்க யோக்யமாயில்லாத பரிசுத்தாத்மாவை பலியாகக்கொண்டு வந்ததனாலேயும், பரிசுத்தாத்மாவை அநியாயமாய் கொலைசெய்ய போகிறார்கள்

என்பதினலேயும் காளிக்குக் கோபம் அதிகரிக்க, அவள் அதி வேகமாக வந்து திருட்டுராஜன் கையிலிருந்த கத்தியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அவனேயும் அவனது பரிவாரங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே வீசாய் வீசிக் கொன்றுவிட்டு விக்கிரஹத்துள் மறைந்தாள். நடந்த காரியம் ஒன்றும் மஹாத்மாவான பாதருக்குத் தெரியாது.

வின 18.—ஜடபாதர் பிழைத்ததிலிருந்து நாம் என்ன தெரிந்து கொள்ளலாம்?

விடை.—பகவத் பக்தர்களுக்குவரும் மலைபோன்ற துன்பங்கள் கடவுளது அருளால் ஸூர்யன் முன் இருக்கும் பனிபோல் பறந்தோடிப்போகும். மேலும் பரம்பொருளை வழிபட்டு நிஷ்டையை அடைந்திருக்கும் மஹான்களிடத்தில் மற்றை தேவதைகளின்சக்தி ஒன்றும் பயன்படாமல் போய்விடும். ஆகையால் பிசாசு காற்று சங்கை முதலியவைகளில் நமக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையில் ஒரு சிறு பாகம் பரம்பொருளிடம் வைத்து அவரை வழிபடுவோமாகில் நமக்கு எவ்வித சங்காதோஷமும் அணுகாது. பரம்பொருளையே நாம் வழிபடுங்கால் எந்த மனோவ்யாதி தான் நம்மை அண்டும! இவ்விரு விஷயங்களும் ஜடபாதர் பிழைத்த விதத்திலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது.

வின 19.—ஜடபாதர் காளிகோயிலில் இருக்கையில் அவர் என்ன தொழில் செய்யவேண்டிவந்தது? என்?

விடை.—காலையில் காளிகோயில் வாயிலில் ஜடபாதர் உட்கார்ந்திருக்கையில் அவருக்கு ஒரு ராஜனது பல்லக்கைச் சுமக்கும்படி நேர்ந்தது. அன்று காலையில் ஸிந்து ஸௌவீரதேசாதிபதியாகிய ரகுகுணன் என்ற அரசன் பல்லக்கு ஏறி கபில மஹா முனியிடம் உபதேசம் பெறுவதற்காகப் போய்க்கொண்டிருந்தான். அவன் பல்லக்குத் தூக்குவதற்கு ஒரு ஆள் குறைவாக இருந்தது. பல்லக்கு காளி கோயிலண்டை வந்ததும், பல்லக்கு போயிகள் கொழுத்திருக்கும் ஜடபாதரைக் கண்டார்கள். உடனே அவரே பல்லக்கு சுமக்கத்தக்கவர் என்று எண்ணி அவரைப் பிடித்து இழுத்துவந்து அவர் தோளில் பல்லக்கை வைத்தார்கள்.

வினு 20.—ஜடபரதரது மஹிமை ரகுகுணனுக்கு எவ்வாறு தெரியவந்தது?

விடை.—பிரம்மஞானிகள் ஜீவகாருண்யத்தால் கீழே பார்த்துக் கொண்டு ஜந்துக்களின்மேல் தற்செயலாகக் காலைவைத்து விடாமலிருப்பதற்காக தமது காலை எட்டிவைப்பது வழக்கம். ஜடபரதரும்அவ்வாறேசெய்ய,பல்லக்குப்போயிகள் நடைக்கும் இவர் நடைக்கும் மாறுபாடு உண்டாயிற்று. உடனே பல்லக்கு அசையத்தொடங்க அரசனுக்கு கஷ்டம் உண்டாயிற்று. அவன் பரதரைக் கோபித்துப்பேசினுன். இப்படி இருந்தும் இரண்டுமூன்றுதடவை இவ்வாருக அரசன் கோபத்தால் 'நீ என்ன நடைபிணமா? என் உத்தரவுக்கு விரோதமாகவா நடக்கிருய்? பார், நான் உனக்குக் கொடியதண்டனை விதிப்பேன்' என்று கர்ச்சித்தான். இதைக்கேட்டதும் அரசனது நல்ல பாக்கியத்தால் பரதர் வாயைத்திறந்து நகைத்துச்சொல்லுகிருர். 'எனக்கு தேகத்தில் அபிமானமில்லாததாலும், ஸதா ஆத்மரூபத்திலேயே நான் ஈடுபட்டிருப்பதினுலேயும், நான் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவனுக்கு ஸமானம்தான். நடைபிணம்தான். எனக்கு உலக விஷயங்கள் ஒரு பொருட்டல்ல. அவை செத்தவனை எவ்வாறு தாக்குகிறதில்லையோ அவ்வாறு என்னை தாக்குகிறதில்லை. ஆகையால் 'செத்தாரைப்போலத்திரிபவனுகிய' என்னை தண்டிப்பதினுல் எனக்கு ஒரு மாறுபாடும் வாராது. நீ அப்படி செய்வது அரைத்த மாவை மறுபடியும் அரைப்பதுபோல் பயனற்றதாக முடியும்' என்று திருவாய் மலர்ந்து அருளினுர். உடனே அரசனுக்கு ஜடபரதரது சிறப்பு தெரிந்துவிட்டது.

வினு 21.—அப்பொழுது ரகுகுணர் என்ன செய்தார்?

விடை.—"நாம் உபதேசம் பெறப் போகையில் இம்மாதிரி மஹானுக்குக் கொடிய அபராதம் செய்யும்படி நேரிட்டதே! ஒருவேளை 'தும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது' என்பதுபோல் கபிலமுனி'இவர்தானே?" என்று பரிதவித்து பல்லக்கினின்று குதித்து மிகுந்த பரபரப்புடன் ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து ஜடபரதரிடம் மிகுந்த விநயத்துடன் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார்.

வின 22.—அப்பொழுது ஜடபரதர் என்ன செய்தார்? எல்லாம் எவ்வாறு முடிந்தது?

விடை.—ஞானிகளுக்கு மானவமானங்கள் ஒரு பொருட்டல்ல ஆகையால் ஜடபரதர் அரசன் கேட்ட மன்னிப்பைக் கவனி யாது அவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்யத்தொடங்கினர். அப் பொழுது ஜடபரதர் மனத்தின் ஸ்வரூபம், குணங்களின் ஸ்வரூ பம், கடவுள் எங்கும் பரவியிருத்தல், ஹரி ஸேவையால் மன தை அடக்க அதனல் உண்டாகும் பயன், ஹரிபக்தி இல்லாது மற்றைய ஸத்கர்மங்களால் பயனில்லாமை, அபிமானத்தால் தாம் பட்டபாடு, அகங்காரம் உண்மையாக உள்ளது அல்ல, என்னும் அரிய விஷயங்களை எடுத்துரைத்தார். அதன் பின்பு உலகத்தில் ஜனங்கள் பொதுவாக சிற்றின்பாதிகளில் சிக்கி சண்டை சச்சரவுகள் செய்து பணத்தாசையால் பணம் ஸம்பா தித்து, பலாத்காரமாக மற்றவர் அதைப்பிடிங்கிப் போவதால் வரும்துக்கத்திற்கு ஆளாகி, காமக்ரோதாதிகளுக்கு அடிமை யாகி, மோக்ஷவழி அறியாது தத்தளிப்பதை வெகு விசித்தி ரமாக எடுத்துச் சொல்லி அரசனுக்கு உள்ளத் துறவு வரும்படி செய்தார். உடனே அரசனும் துறவு பூண்டு பரதாது ஸஹாயத் தால் நாளடைவில் பரமபதம் அடைந்தான். பரதரும் பரம் பொருளை தியானம் செய்துகொண்டே காலக்கிரமத்தில் தமது தேகத்தைவிட்டுப் பரம்பொருளோடு கலந்து ஸமாதிபெற்றுர்.

வின 23.—இவ்வாறு ஜடபரதாது திவ்யசரிதம் முடிந்ததும் பரீ க்ஷித்திற்கும் சுகப்பிரம்மத்திற்கும் எதைப்பற்றி எவ்வாறு ஸம்பாஷணை நடந்தது?

விடை.—பரிக்ஷித்து முதலில் பூமியைப்பற்றி நன்றாக விஸ்தரித் துச் சொல்லும்படி கேட்க சுகபிரம்மம் பூமியின் ஏழுத் வீபங்கள் அவைகளின் உட்பிரிவாகிய வர்ஷங்கள், அவை களில் நடந்த விசேஷங்கள், இருந்த பெரியோரின் சிறப்பு கள், ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கும் பகவான் அவதாரங்கள், ஆகிய இவைகளை எடுத்து விஸ்தாரமாக விவரித்தார். இதன் பின்பு ஸூர்யகதி அதனல் இராப்பகல்களின் நாழிகைகளில் உண்டாகும் மாறுதல்கள், சந்திரகதி, கிரஹங்களின்கதி, துருவ

ஸ்தானம், கிரஹணங்களின் ஸ்வரூபம், கீழேழ் லோகங்கள் ஆதிசேஷனின் ஸ்வரூபம் ஆகிய இவைகளை எடுத்து விவரித்தார்.

வினு 24.—இதன் பின்பு சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவரித்தார் ?

விடை.—ஜனங்களுக்கு விதம் விதமான நிலைகள் ஏற்படுவதன் காரணத்தைக் கேட்ட பரீக்ஷித்தை நோக்கி, சுகர் ஸத்வரஜஸ்தமோ குணுதிகளின் விதம் விதமான கலப்பால் ஜனங்களுள் மாறுதல் உண்டாகின்றன என்று சொல்லி அதில் தாமஸ குணத்தால் முடிவில் உண்டாகும் நரகங்களின் விவரத்தை எடுத்துக் கூறினர். இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் யமபட்டணத்தையும், அதில் பாபிகள் கஷ்டப்பட்டு தேறுவதற்காக ஏற்பட்ட ரௌரவாதி 21 நரகங்களையும், அவைகளில் ஒருவனை வீழ்த்தும் பாபங்களையும் பரீக்ஷித்து கேட்டு நடுங்கும்படி வெகு கோரமாகவிடாது வர்ணித்தார். பின்பு உலகில் ஜன்மம் எடுக்கும்படி ஓர் ஆத்மாவைச் செய்வது ஸ்வர்க்க நரகங்களில் அனுபவித்த புண்ய பாபங்களில் மிஞ்சிய சேஷமே என்று வற்புறுத்தினர். அதன் பின்பு இது வரையில் தான் சொல்லிவந்தன யாவும் கடவுளது விசுவரூபத்தின் சிறு திவலைகள் என்றும் இவைகளின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி அறிந்த பின்பு யோகிகள் கடவுளின் ஸூக்ஷ்மரூபத்தில் ஈடுபட்டு பிழைக்கிறார்கள் என்றும் சுகர் எடுத்துக் காட்டினர்.

6-வது ஸ்கந்தம்

அஜாமிளன் கதை விருத்ராஸுரவதம்

சுகபரீக்ஷித்து ஸம்வாதம்

பொய்யினேன் புலையினேன் கொலையினே னின்னருள்
புலப்பட வறிந்திலையாப்
புன்மையேன் கல்லாத தன்மையே னன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளோடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையினே னென்றென்னை நீ
விட்டுவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
துரியனே துரியமுங் காணு வதீதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
வையனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே.

வினு 1.—இவ்வாறு நரகயாதனையைக் கேட்டதும் பரீக்ஷித்து என்ன கேள்வி கேட்டான்? அதற்கு சுகபிரம்மம் என்ன மறுமொழி கூறினுர்?

விடை.—நரகவிஷயத்தைக் கேட்டதும் பரீக்ஷித்து சுகப்பிரம்மத்தைநோக்கி, 'ஸ்வாமீ! நீங்கள் எடுத்துக் கூறிய நரகங்களிலிருந்து தப்புவதற்கு எது நல்ல வழி' என்று கேட்டான். அதற்கு சுகபிரம்மம் 'தேஹத்தில் வியாதி முதலியன வந்து கஷ்டப்படுத்தும் முன்னரே ஒருவன் தனக்குக் கிடைத்த காலங்களை தபஸ் முதலிய நல்லவழிகளில் கழிக்கவேண்டும். ஆனுல் கேவலம் தபஸ் மாத்திரம் ஒருவனைக் காப்பாற்ருது. ஏனெனில் தபஸ் செய்யும் காலத்தில் மனது வழிபட்டு வரலாம், பின்பு அது முன்போலவே கெட்டவிஷயங்களில் ஓடிவிடலாம்.

கூர்மாவதாரம்

[124-ம் பக்கம் பார்க்க

ஆகையால் தபஸோடு ஞானம் இருத்தல் வேண்டும். இந்த ஞானம் ஓங்கிச்செழித்து ஒருவனை மேன்மைப்படுத்த ஹரி பக்தி ஒருவனுக்கு அவசியம் இருக்கவேண்டும். இந்த பக்தி ஆதியில் ஒருவனுக்கு எவ்விதத்தாலாகிலும் வந்து விட்டதானல் அவனுக்கு பரமபதம் காலக்கிரமத்தில் எளிதாக ஸித்திக்கும். பக்தியில்லாது ஒருவனுக்கு ஆதியில் எவ்வளவு ஞானமும் தபஸும் இருந்தபோதிலும் அவை பயன்படாமல்போய் விடும்' என்றுகூறி பக்தியினல் உண்டாகும் சிறப்பை அஜாமிளன் என்ற பிராம்மணன் கதையால் வெளிப்படுத்தினர்.

வின 2.—அஜாமிளன் யார்? அவன் முதலில் எந்த நிலையில் இருந்தான்?

விடை.—அஜாமிளன் சிறந்த பிராம்மணர் குலத்தில் பிறந்தவன். வேதம் ஓதுதல், அமைதி, நன்னடக்கை, தபஸ், மனோநிரோதம் முதலிய நற்குணங்களில் அவன் சிறந்தவனுக முதலில் இருந்தான்.

வின 3.—இப்படி சிறந்தவனுக இருந்த அஜாமிளனுக்கு யாது காரணத்தால் எவ்வாறு குணம் மாறுபட்டது?

விடை.—ஒருநாள் தனது தகப்பனர் இஷ்டப்படி காடு சென்று அங்கிருந்து அவருக்காக காய் கிழங்கு கனி முதலியவைகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினன். வரும் வழியில் ஒரு சூத்திரன் அவன் அடிமைப் பெண் ஒருவளோடு வெகு உல்லாஸமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைக்காண அவனுக்கு மனம் கெட்டுப் போய்விட்டது. அன்றுமுதல் அவனுக்கு எப்படியாவது அந்த அடிமைப் பெண்ணை விவாஹம் செய்து ஸுகிக்கவேண்டும் என்ற பைத்தியம் பிடிக்கத் தனது குணவதியான பெண்சாதியைப் பறக்கவிட்டு விட்டு அந்த அடிமைப் பெண்ணுக்கு தனது சொத்துகள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து அவளோடு வாழ்ந்து வந்தான்.

வின 4.—இவ்வாறு கெட்டுப்போன அஜாமிளன் கதி வரவர என்னமாயிற்று?

விடை.—அஜாமிளன் அடிமைப் பெண்ணேகதி என்று வெகுகாலங் கழித்துவிட்டான். அவளிடம் அவனுக்கு பத்துக்குழந்தை

கள் உண்டாயின. அவைகளைக் காப்பாற்ற தன்காலம் முழுவதையும் கெட்டவழிகளிலேயே கழித்துவந்தான். தன் பிராம்மண கிருத்யங்கள் யாவும் அவனுக்கு ஞாபகம்கூட இருக்கவில்லை. இவன் கடைக்குட்டிக்கு நாராயணன் என்று பெயர். அவனிடம் இவனுக்கு அதிகப்ரீதி. இவ்வாறு ஆயுளில் மிகுதியான பாகம் வீணாகவே கழிந்தது.

வினா 5.—இவனை மாற்றும்படியாக அப்பொழுது என்ன நடந்தது?

விடை.—இவனுக்குவரவர ஆயுள் குறுகிக்கொண்டேவர அபாயமான நோய் கண்டது. அப்பொழுது உயிர்போகும்தருணம் என்று சொல்லத்தக்க நிலை இவனுக்கு வர இவன் மனம் கடைக்குட்டியான நாராயணன் மேலே பாய்ந்து ஓடியது. இப்படி இருக்கையில் இவன்கண்முன் மூன்று குரூபமான உருவங்கள் தென்பட்டன. உடனே இவனுக்கு பயம் அதிகமாக உண்டாக தன் அருகாமையில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த கடைக்குட்டியை "நாராயணா" என்று குளரிய மொழியால் அழைத்தான். உடனே ஸ்ரீமந்நாராயணரது தூதர்களும் அவனுக்குத் தோன்றினார்கள். அங்கு அவர்களுக்கும் முன் தென்பட்ட யமதூதர்களுக்கும் தர்க்கம் உண்டானது. அதில் யமதூதர்கள் 'இந்த அஜாமிளன் மஹாபாபி. தன் குலம், நிலை முதலிய எல்லாவற்றையும் ஆசையால் கெடுத்துக்கொண்டவன். நாங்கள் இவனை யமதர்மராஜனிடம் கொண்டுபோய்விட்டுத் தக்க தண்டனைக்குள்ளாக்குவோம்' என்றனர். அதற்கு ஹரிதூதர்கள் 'இவன் எவ்வளவு பாபியாகிலும் இந்த ஆபத் ஸமயத்தில் ஜகந்நாதராம் எங்கள் பிரபுவின் நாமத்தை உச்சரித்துவிட்டான். இவனுக்கு இதுவரையில் இருந்த பாபம் எல்லாம் போய்விட்டது, ஆகையால் நீங்கள் இவனைத் தொடக்கூடாது. விட்டுப்போய் விடுங்கள்," என்று சொல்லி யமதூதர்களை ஓட்டிவிட்டனர். இந்த ஸம்பாஷணை அஜாமிளன் காதில் பட அவன் மனம் முன்பு செய்த பாபத்தை எல்லாம் எண்ணி உருகத் தொடங்கியது.

வினா 6.—அஜாமிளன் தன் பாபத்தை எண்ணித் துக்கித்ததும் மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—அவன் மனம் இவ்வாறு உருகியதும் அவன் தனது மனதை அடக்கி பகவானது பாதாரவிந்தத்தில்வைக்க முயற்சிகள் செய்தான். அவன் உண்மையில் உருகித் தனது பாபங்களை மனதார வெறுத்தபடியால் அவன் மனம் நல்லவழியில் திரும்பி விட்டது. அது உடனே பரிசுத்தமானது. அவன் தேகம் உடனே தெளிய அஜாமிளன் கங்கோத்தரையாகிய ஹரித்வாரம் சென்று ஓர்கோயிலில் உட்கார்ந்து கொண்டு தன் மனதைத்திருப்பி பகவானது பாதாரவிந்தங்களில் செல்லவிட்டு நிஷ்டையில் மூழ்கிவிட்டான். அவன் மனது நன்றாக நிஷ்டையில் அழுந்தின உடனே முன்கண்ட ஹரிதூதர்கள் அவன் கண்முன் தோன்றினார்கள். முன் பழக்கம் அவனுக்கு ஞாபகம் வர அவன் அவர்களுக்குத் தக்க மரியாதையைச் செய்தான். அங்கேயே அவன் தேகம் நழுவியது. உடனே அவன் ஆத்மா திவ்ய விமானத்தில் ஏற்றப்பட்டு ஹரிதூதர்களால் வைகுண்டம் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டது.

வினா 7.—அஜாமிளன் உபாக்யானத்தால் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்ன? இக்கதை தாறுமாறாக பாகவதர்களால் எவ்வாறு அர்த்தம் பண்ணப் படுகிறது? அதற்கு ஆக்ஷேபம் என்ன?

விடை.—பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனத்தால் ஒருவன் மனம் எவ்வளவு கெட்டதாக இருப்பினும் நல்ல விஷயங்களுக்கு ஆரம்பமாகிய உண்மையான பச்சாத்தாபத்தால் கவரப்படும் என்றும், இதனால் காலக்கிரமத்தில் அவன்மனம் நல்லவைகளிலேயே ஊறி அவனை பரமபதம் அடையும்படி செய்விக்கும் என்றும் நாம் இந்தக்கதையினால் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது. இந்தக கதையை ஸாதாரணமாக பாகவதர்கள் முழுவதும் கூறாது அரைகுறையாகக் கூறி பகவந்நாமத்தை ஒருதரம் எப்படியாவது ஒருவன் சொல்லி விடுவானாகில் அவன் எவ்வளவு பாபியாயினும் வைகுண்டம் சேர்க்கப்படுவான் என்று கூறுவர். இது முழுத்தவறே ஒழியே வேறில்லை. பாகவதர்கள் கூறுவது பின்வருமாறு. அஜாமிளன் பகவந்நாமத்தின் வைபவத்தை அறியாது அந்தியகாலத்தில் தனது கடைக்குட்டியை நாராயணா

வென்று அழைத்தான். உடனே ஹரிதூதர்கள் வந்து அவனைக் கொண்டுபோக வந்திருந்த யமதூதரை துரத்திவிட்டு தாம் அவனை வைகுண்டம் கொண்டு சேர்த்தனராம். இது வெறும் பொய்யல்லவா? ஆகவே பாகவதர்கள் கூறுவது இவ்விஷயத்தில் உண்மை என அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது.

வின 8.—பாகவதர்கள் கூறுவதை ஒப்புக்கொண்டால் என்ன கெடுதி?

விடை.—பாகவதர்கள் இதுவரையில் முன்காட்டியிருக்கிறபடி கதை செய்துதான் நமது ஜனங்களுள் அநேகரை பகவந்நாமாவோடு வெகு தந்திரமாகப் பழகி வரும்படி செய்து விட்டார்கள். நம்மவரில் வியாபார நோக்கம் வாய்ந்த அநேகர் அஜாமிளன் சொன்ன ஒரு நாமாவிற்கு ஸகல பாப நிவர்த்தியும் வைகுண்டப் பிராப்தியுமாகில் நாம் பாபத்தைவிடாது செய்துகொண்டு அதற்கு பரிஹாரமாக இடை இடையே ராம ராமா கிருஷ்ண கிருஷ்ணா என்று சொல்லி வருவோமாகில் நமது லௌகிக காரியத்திற்குக் குறைவில்லாமல் பரமபதத்தையும் அடையலாமே என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறார்கள். கதை சொல்லுபவர்கள் மாத்திரம் அஜாமிளன் முதலில் அதிக சுத்தனாக இருந்தான், அவன் இடையில் கெட்டுப்போனான், அபாயகரமான ஸமயத்தில் அவன் பகவந்நாமத்தைச் சொல்ல அதன் சிறப்பால் முன் நிலை அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. அவன் மனம் திரும்பியது. அதனால் அவன் கொஞ்சகாலம் நிஷ்டை பழகித் தேர்ந்து பரமபதம் அடைந்தான் என்று சொல்லி வருவார்களாகில் முற்கூறிய மாதிரியான கெட்ட நிலை நம்மவருக்கு வந்திராது.

வின 9.—அஜாமிளனிடமிருந்து துரத்தப்பட்ட யமதூதர்கள் என்ன செய்தார்கள்? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—ஹரிதூதரால் துரத்தப்பட்ட யமதூதர்கள் யமதர்மராஜனிடம் சென்று தாம்பட்ட அவமானத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்கு யமதர்மராஜன், ‘பகவத் பக்தர்களிடம் நமது அதிகாரம் செல்லாது அப்பா. ஆதலால் அகங்காரம் மிகுந்து பகவத் பக்தி செய்யாதவர்களை நீங்கள் தைரியமாக அணுகி எனது

ஆஞ்ஞைகளை நடத்தலாம். பக்தர்களிடம் இனிமேல் ஜாக்கிரதையாய் இருங்கள். பக்தியின் சிறப்புக்கு அளவேயில்லை. அதன் ஆரம்பமாகிய பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் ஒருவனது பாபங்களை எல்லாவற்றையும் போக்கி, அவன் மேன்மை அடைவதற்கு வேண்டிய பரிசுத்தத்தை உண்டாக்கும்' என்று தமது தூதர்களுக்குப் புத்திமதி கூறினன்.

வின 10.—இவ்வாறு பகவந்நாமத்தின் சிறப்பைக் கூறினபின்பு சுகப்பிரம்மம் எந்தவிஷயத்தைப் பரீக்ஷித்திற்கு உபதேசம் செய்தார்?

விடை.—உலகத்தில் அஸுராள், நாகாள், பட்சிகள், மிருகங்கள் முதலியன ஸ்வாயம்புவ மன்வந்திரத்தில் உண்டான விதத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று பரீக்ஷித்து கேட்டான். ஸமுத்ரத்துள் புகுந்து கொண்டு தபஸு செய்து கொண்டிருந்த பத்து பரசேதஸ்ஸுக்கள் வெளியில் வந்து பார்க்கையில் உலகம் எல்லாம் மரம் செடி கொடி முதலியவைகளால் மூடப்பட்டிருக்க தமக்கு வாஸஸ்தான மில்லாததால் கோபங்கொண்டு அவைகளை அவர் தகிக்கத் தொடங்கினவிதத்தையும், அப்பொழுது அவைகளுக்கு அதிபதியாகிய சந்திரன் அவர்களை சாஸ்திரத்தை முன்னிட்டு ஸமாதானப்படுத்தி அவர்களுக்கு மரங்களால் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு அப்ஸர ஸ்திரீயை விவாஹம் செய்துகொடுத்ததையும், அதனுல் அவர்களுக்குப் பின்னர் தக்ஷப்பிரஜாபதி பிள்ளையாகப் பிறந்ததையும், அவரால் மிகுந்த கஷ்டத்தின்பேரில் உலகம் ஜனங்களால் நிறப்பப்பட்டது என்பதையும் சுகர் விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்தார்.

வின 11.—தக்ஷருக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் முதலில் நேரிட்டன? அதனுல் அவர் நிலை எவ்வாறிருந்தது?

விடை.—தக்ஷர் தமக்குத் தகுந்த பெண்சாதி ஒருவளை ஸம்பாதிப்பதற்கு வெகுகாலம் தபஸு செய்யவேண்டிவந்தது. அதன் முடிவில் பகவான் பிரத்யக்ஷமாகி ஒரு ஸ்திரீயை அவருக்குக் கொடுத்தார். அவளிடத்தில் அவருக்கு பகவத்கிருபையால் அநேகம் பிள்ளைகள் பிறந்தனர். அவர்களுக்கு ஹரியசுவாள் என்று பெயர். அவர்களை கிருஹஸ்தர்களாக விருந்து

தர்மப் பிரஜைகளை விருத்தி செய்யும்படி தக்ஷர் கட்டளையிட, அவர் மேற்கே ஸிந்து நதியின் முகத்துவாரத்திலிருந்த நாராயண ஸரஸிற்குப்போய் ஸ்நானம் செய்தனர். அது சிறந்த ஸித்தர்கள் ஸந்யாஸிகள் முதலிய புண்ய புருஷர்களால் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட தீர்த்தமாதலின், அவர்கள் மனதில் உள்ள உலக, எண்ணங்கள்யாவும் அவர்களைவிட்டு அகன்றன. உடனே அவர்களும் ஸந்யாஸிகளாக பரம்பொருளை அடையவேண்டும் என்ற உண்மையான எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது. தகப்பனர் கட்டளைக்கு விரோதமாக அவர்கள் தபஸு செய்யத் தொடங்கினர். அப்பொழுது நாரதர் வந்து அவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து அவர்களைப் பரமபதம் அடையும்படி செய்துவிட்டார். இது தக்ஷருக்கு ஏற்பட்ட முதல்தடை. இதன் பின்பு அவர் பாஞ்சஜனி என்ற தமது மற்ெருரு பெண் சாதியிடம் 1000 பிள்ளைகளை உண்டாக்கினர். அவர்களும் நாராயண ஸரஸை அடைந்து நாரதர் உபதேசம் பெற்று மேலான பதவியை அடைந்து விட்டனர். இதனால் தக்ஷருக்கு துக்கம் அதிகரிக்க நாரதரைக் கண்டதும் இவருக்கு கோபம் அதிகரித்தது. அவரை வாயில் வந்தபடிபழித்தார். நாரதர் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டார். இவ்வாறு பிள்ளைகள் மூலமாக தமது காரியம் பூர்த்தியாகாதது கண்டு பெண்களை உண்டாக்கி அவர்கள் மூலமாகத் தமது காரியத்தை தக்ஷர் நிறைவேற்றினர். இப்பெண்கள் மூலமாகத்தான் உலகில் நாகாள் பசு பக்ஷிகள் முதலியன உண்டாயின.

வின 12.—இதன் பின்பு சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசலானர்?

விடை.—பிரஹஸ்பதியாகிய தேவகுரு ஒருநாள் தேவஸபைக்கு வந்தார். ஸுகத்தில் மூழ்கி ஸபையில் நடந்த விநோதங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தமையால், இந்திரன் அவருக்குத் தகுந்த மரியாதைகள் செய்யவில்லை. அவர் கோபித்துக்கொண்டு தமது பௌரோஹித்யத்தை விட்டுவிட அதனால் தேவலோகத்தில் விளைந்த பிரமாதங்களை சுகப்பிரம்மம் விவரிக்கலானர்.

வின 13.—பிரஹஸ்பதி கோபித்துக்கொண்டு ஸபை விட்டுச் சென்றதும் மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—பிரஹஸ்பதி திடீரென்று இந்திர ஸபை விட்டுப்போனதும் இந்திரனுக்குத் தான் செய்த அபராதம் ஞாபகம் வந்தது. தனது ஆசாரியரை அவமதித்ததை எண்ணி எண்ணித் துக்கித்துவிட்டு, அவர் வீடுசென்று அவருக்கு அடிபணிந்து அவரை திருப்திப் படுத்தவேண்டும் என்று இந்திரன் எண்ணினன். இதை அறிந்ததும் பிரஹஸ்பதி தமது வீட்டைவிட்டு வெளியேறி தமது மாயா சக்தியால் மறைந்துகொண்டார். இந்திரன் ஸேவகர்கள், ஸ்வர்க்கம் எங்கும் தேடியும் தேவகுரு அகப்படவில்லை. இதை அறிந்த அஸுரர்கள் சுக்கிராசாரியரது அனுக்கிரஹத்தின்பேரில் தேவர்களைத் தாக்க, அவர்களுக்குக் கஷ்டம் அதிகரித்தது. அவர்கள் பிரம்மாவினிடம் சென்று முறையிட்டனர்.

வின 14.—பிரம்மா தேவர்களுக்கு என்ன தந்திரம் சொல்லிக் கொடுத்தார்?

விடை.—கஷ்டம் தாங்கமாட்டாது பரிதவித்துக்கொண்டிருந்த தேவர்களை நோக்கி பிரம்மா கொஞ்சம் குற்றங்கூறிவிட்டு முடிவில், 'துவஷ்டா என்ற ஓர் பிராம்மண ஸந்யாஸி இருக்கிறுர். அவருக்கு விசுவரூபன் என்று ஓர் பிள்ளை, மஹாசிஷ்டன். ஆனல் அவனுக்கு அஸுரர்களிடம் கொஞ்சம் பக்ஷபாதம் உண்டு. அதைக்கவனியாது நீங்கள் அவனைச் சென்று துதித்து திருப்திப்படுத்தினல் அவன் இந்தக் காலத்தில் குருவாக இருந்து ஸஹாயம் செய்வான்' என்று உபாயம் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

வின 15.—தேவதைகள் என்ன செய்தார்கள்? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—தேவதைகள் பிரம்மா சொன்ன புத்திமதிப்படி விசுவரூபரிடம் சென்று அவரைத் துதித்துத் தமது கஷ்டங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடிவில் அவரையே தமக்கு புரோஹிதராக இருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். அவர் அதற்கு இசைந்து தேவதைகளுக்கு விஷ்ணு ஸம்பந்தமாகியும் அஸுரர்கள்

ரக்ஷணத்திற்காக சுக்கிராசாரியரால் அவர்களுக்கு உப தேசிக்கப்பட்டதுமாகியும் உள்ள திவ்ய யந்திரத்தை விசுவரூபர் தேவதைகளுக்கு உபதேசம் செய்ய அவர்களு க்கு மெதுவாக ஜயம் வரத் தொடங்கியது (இவ்விடத்தில் சுகப் பிரம்மம் பரீக்ஷித்திற்கு இந்த மந்திரத்தை விஸ்தாரமாக உப தேசிக்கிருர்).

வின 16.—இந்த விசுவரூபருக்கு அஸுரர்களிடம் பக்ஷபாதம் இருப்பானேன்? இதனல் என்னென்ன பிரமாதங்கள் விளைந் தன?

விடை.—விசுவரூபரது தாயார் அஸுரவம்சத்தைச் சேர்ந்தவள். ஆகையால் அவருக்கு அஸுரர்களிடம் பக்ஷபாதமிருந்தது. இந்த பக்ஷபாதத்தால் தேவர்களது மேன்மைக்காக வெளிப்ப டையாக இவர் யாகாதி கிருத்தியங்களை செய்துகொண்டிருந்த போதிலும் மறைவாக அஸுரர்களது மேன்மைக்காக ஆஹுதி முதலியன கொடுத்துக் கொண்டே வந்தார். இதை ஒருதரம் இந்திரன் கண்டுபிடித்து அதிககோபங்கொண்டு தாமதிக்காமல் விசுவரூபரது தலையை ஒரே வீச்சாக வீசி அவரைக் கொன்று விட்டான். இவன் கொன்றது நியாயமாக விருந்தபோதிலும் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தை இவன் அங்கீகரித்துக்கொண்டு அதை பூமி, மரம், ஜலம், ஸ்திரீகள் ஆகிய இவர்களுக்கு நான்குபாகமாகப் பிரித்துக்கொடுத்து சுத்தமானன். இந்தப பாபத்தை முற்கூறியவர்களின்மேல் சாற்றியதால் அவர்களு க்கு ஒவ்வொரு வரத்தையும் கொடுத்துத் திருப்திசெய்தான்.

வின 17.—இவ்வாறு விசுவரூபரால் உண்டான ஆபத்து நீங்கிய தும், இந்திரனுக்கு வேறு எந்தப்பெரிய ஆபத்து எவ்வாறு வந்தது?

விடை.—விசுவரூபர் இந்திரனல் இறந்த ஸங்கதி அவர் தகப்பன ரான த்வஷ்டா காதில் விழுந்ததும் அவர் அதிக கோபங்கொ ண்டு ஓர் யாகம்செய்து அதிலிருந்து இந்திரன் முதலிய தேவர் களை வேரறுக்கும்படியான ஓர் அஸுரனை சிருஷ்டித்தார். இவன் பிராம்மணனுகவும், வைராக்கியம் முதலியவைகள் உடையவனுகவும்தேவர்களிடம் விரோதம் குடிகொண்டிருந்த

அஸுரனுகவும் இருந்தான் .இவன் பெயர் விருத்ரன். இவனை தேவர்கள் எதிர்த்துப் போர்செய்ய அவர்களுடைய திவ்ய ஆயுதங்கள்யாவும் விருத்ராஸுரனுல் விழுங்கப்பட்டு வீணுயின.

வினு 18.—தேவதைகள் கதி இவ்வாருக அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் ? அதன் பயன் என்ன ?

விடை.-இப்புதிய ஆபத்து வந்ததும் மிகப் பயந்ததேவதைகள் மஹாவிஷ்ணுவை அடுத்துத் தமது கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்க அவர் பிரத்யக்ஷமாகி தேவதைகளை நோக்கி 'பூலோகத்தில் ததீசி என்ற ஒரு மஹரிஷி யிருக்கிருர். அவரிடம் சென்று அவர் தேகத்தை யாசித்துப் பெற்றுக்கொண்டு வாருங்கள். அவரது முதுகு எலும்பால் அதிக கொரேமான ஆயுதம் ஒன்று செய்யலாம். எனது அனுக்ரஹத்தால் அந்த ஆயுத மூலமாக நீங்கள் எளிதில் விருத்திராஸுரனைக் கொன்றுவிடலாம்' என்று உபாயம் சொன்னுர்.

வினு 19.—இந்திரன் ததீசியினிடம் சென்று எவ்வாறு காரியத்தை ஸாதித்தான் ? இதனுல் நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது என்ன ?

விடை.—இந்திரன் ததீசியிடம் சென்று அவரைத் துதித்து அவரது தேகம் தேவதைகளது பொது நன்மைக்காக வேண்டும் என்று கேட்டான். ஸகல தர்மத்தையும் அறிந்த ததீசி மஹாமுனி பலர் நன்மைக்காகத் தாம் இறத்தல் நலம் என்று எண்ணி மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் யோகாப்பியாஸம் செய்து பகவத்தியான பூர்வகமாகத் தமது தேகத்தை நழுவவிட்டார். உடனே இந்திரன் விசுவகர்மாவின் ஸஹாயத்தால் வைரம் பாய்ந்த ததீசிமுனிவரது எலும்புகளால் வச்சிராயுதம் உண்டாக்கி அதைக்கொண்டு விருத்திராஸுரனை வந்து எதிர்த்தான். இந்தக் கதையிலிருந்து ஸர்வ பூதங்களிடத்தும் தயை குடிகோண்டிருக்கும் மஹான்கள் பொது நன்மைக்காக தமது உயிரை வேண்டுமோனுலும் கோடுப்பார்கள் என்று தெரியவருகிறது.

வினு. 20.—இந்திரனுக்கும் விருத்திராஸுரனுக்கும் யுத்தம் எவ்வாறு நடந்து வந்தது? அது எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—வச்சிராயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்திரன் அஸுரர்

களைத் தாக்கவும் அவர்கள் சிதறி ஓடத்தொடங்கினர். அப்பொழுது விருத்திராஸுரன் மிகுந்தகோபத்துடன் இந்திரனோடு போர்செய்து அவனது ஆயுதங்கள் எல்லாம் வீணாகும்படி செய்தான். இப்படி யுத்தம் நடந்து வருகையில் விருத்திராஸுரன் இந்திரனைக் கொல்லுவதற்காக ஒருசூலத்தை அவனை நோக்கி எறிந்தான். உடனே இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் அந்த சூலத்தையும் அவன் கையையும் வெட்டி எறிந்தான். விருத்திராஸுரன் அப்பொழுது செய்துவந்த விசித்திர யுத்தத்தைக்கண்டு யாவரும் அவனைப் புகழ்ந்து பேசினர். இச்சண்டை நடக்கும்பொழுதே விருத்திரன் தனது ஞானத்தை பலவித வாக்கியத்தால் வெளியிட்டுக்கொண்டும் இந்திரன் விசுவரூபரைக்கொன்றதால் செய்த பெரும்பாபத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டும் மிகுந்த பலத்தோடு விடாது சண்டை செய்தான். இதில் இந்திரன் முதலியவர்களை விருத்திராஸுரன் விழுங்கிவிட்டான். உள்ளே இருந்தபடியே இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் அதிகக் கஷ்டத்தின் பேரில் அவன்தலை முதலியவற்றை வெட்டி அவனைக் கொன்றான். உடனே விருத்திராஸுரன் ஆத்மா எல்லோர் முன்னிலையிலே ஜ்யோதிரூபமாக கடவுளிடம் லயித்தது.

வின 21.—இந்திரனுக்கு விருத்திராஸுர வதத்தால் என்ன ஆபத்து வந்தது? அது எவ்வாறு நீங்கிற்று ?

விடை.—விருத்திராஸுரன் மஹா பிராம்மணனாகையால் இந்திரனுக்கு பிரம்மஹத்தி தோஷம் வர அதற்கு பயந்து கொண்டு கொஞ்சகாலம் அவன் தாமரைத் தண்டுள் ஒளித்திருந்தான். இந்தக்காலத்தில் நகுஷன் இந்திரப்பட்டம் பெற்று தனது துர்நடத்தையால் மலைப்பாம் பானான். பின்பு தேவதைகள் அசுவமேதயாகம் செய்து இந்திரனது பிரம்மஹத்தியைத் தீர்க்க, இந்திரன் தனது ஸ்தானத்திற்கு வந்து ஸுகமாக இருந்தான் (மஹாபாரத வினவிடை முதல்பாகம் உத்தியோக பர்வம் வினக்கள், 9 முதல் 15 வரைபார்க்க.)

வின 22.—விருத்திராஸுரனுக்கு இந்த சிறந்தயோக்யதை வருவானேன் என்றகேள்விக்கு சுகப்பிரம்மம் என்ன பதில்சொன்னார்?

விடை.—விருத்ராஸுரனுக்கு பூர்வ ஜன்மத்திலிருந்த யோக்யதையை விஸ்தாரமாக எடுத்துக்கூறி அவனுக்கு அஸுரனாகப் பிறக்க ஏற்பட்ட சாபத்தை விவரித்து முன் குறிப்பித்த கேள்விக்குத் தகுந்த பதில் சொன்னார்.

வின 23.—விருத்திராஸுரன் பூர்வஜன்மத்தில் யாராக இருந்தான்? அவன் குடும்ப விஷயங்கள் எவ்வாறிருந்தன?

விடை.—இவன் முன் ஜன்மத்தில் ஸூரஸேன தேசத்து அரசன் சித்திரகேதுவாக இருந்தான். இவனுக்கு கோடி பெண்சாதிகள் இருந்தனர். அவர்களுள் பட்ட மஹிஷிக்கு கிருதத்யுதி என்று பெயர். அவனுக்கு ஸகல ஸம்பத்துகளிருந்தும் புத்திர ஸம்பத்து மாத்திரம் இல்லாமலிருந்தது. அப்பொழுது அவன் ஸபைக்கு தற்செயலாக வந்த ஆங்கிரஸ மஹா முனியின் ஸஹாயத்தால் ஓர் சருவை (மந்திரித்த சோற்றை) தனது பட்ட மஹிஷிக்குக் கொடுக்க அவளிடம் ஓர் பிள்ளை அவனுக்கு உண்டாயிற்று.

வின 24.—இவனுக்கு என்ன ஆபத்து யாரால் வந்தது?

விடை.—ஒரு பெண்சாதிக்குப் பிள்ளையுண்டானதும், மற்றையவர்களுக்கு பொருமையுண்டாகிவிட்டது. ஒருநாள் அவர்கள் இப்பிள்ளையை விஷம்வைத்துக் கொன்றனர். சித்திரகேது முதலியோருக்கு இதனுல் மிகுந்த துக்கம் வர, ஸமாதானம் செய்வார் இன்றி எல்லோரும் துக்கத்தால் மெய்ம்மறந்து கிடந்தனர்.

வின 25.—இந்த ஸமயத்தில் யார்வந்து எவ்வாறு சித்திரகேதுவைத் தேற்றியது? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்த துக்கஸமயத்தில் ஆங்கிரஸ்ஸூம் நாரதரும் சித்ரகேது ஸபைக்கு வந்து புண்ய பாபத்தின் ஸ்வரூபம், ஜீவ ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளை விஸ்தாரமாக எடுத்துக்கூறி அவனைத் தேற்றிப்பார்த்தார்கள். இதற்கு மேல் விஷயங்களின் நிலையாமையை அவர்கள் எடுத்துக்கூறினர். இதனுல் அரசன் தேறுததுகண்டு நாரதர் இறந்த குழந்தையின் ஜீவாத்மாவை அழைத்து அதற்கு அதன் தாய்தந்தையர்படும் துக்கத்தைக் காட்டினர். அது அவர்கள் முந்நிலையில் ஜீவாத்ம

ரூபத்தை உள்ளபடி எடுத்துக்கூறி தனக்கும் அவர்களுக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமும் இல்லை என்று கூறியது. உடனே எல்லோரும் தேறினர்கள். கொலைசெய்த பெண்சாதிகள் எல்லோரும் ரிஷிவாக்கியத்தால் பயப்படுத்தப்பட்டு தகுந்த பிராயச்சித்தங்கள் செய்து சுத்தர் ஆனார்கள்.

வின 26.—சித்திரகேதுவின் மனோநிலை எவ்வாறிருந்தது? இதனால் அவனுக்கு என்ன நன்மை உண்டாயிற்று?

விடை.—சித்திரகேதுவின் மனம் தெளிந்து அவன் ஸுகம் அடைந்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு நாரதர் விஷ்ணு ஸம்பந்தமான ஓர் திவ்ய மந்திரத்தை உபதேசிக்க அவன் அதை மிகுந்த பக்தியுடன் ஏழுநாள் ஜபித்தான். அவனுக்கு பகவான் தமது திவ்ய மங்கள ரூபத்தோடு தோன்றி திவ்ய ஞானம் வரும்படி அனுக்கிரஹித்து மறைந்தார்.

வின 27.—இப்படி ஸன்மார்க்கத்திலிருந்த சித்திரகேதுவுக்கு விருத்திராஸுர ஜன்மம் வரக்காரணம் என்ன?

விடை.—இவன் உலாவி வருங்கால் மஹா ரிஷிகள் மத்தியில் பரமசிவன் பார்வதியை தமது மடியில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டவுடன் இவனுக்கு 'இவர் மஹா யோகியாம். இவருக்கு ஸ்திரீயிடம் என்ன இவ்வளவு ஆசை?' என்று எண்ணம் உண்டாக இவன் உறக்கச் சிரித்தான். பரமசிவம் இவன் அறியாமையைக் கண்டு சிரித்தார். அம்பிகைக்கு இவன் அறியாமையை மாற்ற முன்னதாகக் கோபம் உண்டாக அவள் 'நீ அஸுரனாகக்கடவது' என்று சபித்தாள். சித்திரகேது அந்தச்சாபத்தை அங்கீகரிக்க அவன் விருத்திராஸுரனாகப் பிறந்தான். (இதனால்தான் விருத்திராஸுரனுக்கு மிகுந்த ஹரி பக்தி இருந்தது.)

வின 28.—இதன் பின்பு சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசினர்?

விடை.—சுகப்பிரம்மம் மருத்துக்கள் தேவதைகளான விதத்தைப் பற்றி விஸ்தாரமாகப் பேசினர்.(இதன் விவரத்தை இராமாயண வின விடை, பால காண்டம் வின 39–தைப்பார்க்க.) இதன் பின்பு மருத்துக்களது ஜனனத்திற்கு முன்பு திதிதேவி அனுஷ்டித்த பும்ஸவன விரதத்தை விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்தார்.

பகவான் நரஸிம்ம அவதாரம் செய்து ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தல்

[113-ம் பக்கம் பார்க்க

7-வது ஸ்கந்தம்

பிரஹ்லாத சரித்திரம்

நாரத யுதிஷ்டிர ஸம்வாதம்

துன்ப வாத்தரும் இன்பவா வின்மையே தொகுக்கும்
இன்ப வேதநின் னன்பிஞ லன்றியார்க் கெய்தும்
வன்பி லாவிலங் கென்பிலாப் புழுவின்யான் வரினும்
நின்ப தாம்புயத் தன்புமா றுமைதா ரெடியோய்.

வினா 1.—விருத்திராஸுரவதம் சொல்லிமுடிந்ததும் பரீக்ஷித்திற்கு என்ன ஸந்தேகம் வந்தது? அதை சுகப்பிரம்மம் எவ்வாறு நிவர்த்தித்தார்?

விடை.—ஆனந்த ரூபியாகிய பகவான் தேவர்கள் மேல் மாத்திரம் பக்ஷபாதமாக இருந்து அஸுரர்களைக் கொல்லுவானேன்? என்று பரீக்ஷித்து கேட்க சுகப்பிரம்மம் 'பகவான் ஸகலத்திற்கும் நாதர் ஆதலால், அவருள்ளே ஸ்நேகிதம், விரோதம் முதலிய துவந்துவங்கள் யாவும் அடங்கியுள்ளன. பிரபஞ்ச காரணமாகிய பிரகிருதிக்கு ஸத்வம் ராஜஸம் தாமஸம் ஆகிய மூன்று குணங்கள் உண்டு. இவைகளில் ஒரு ஸமயத்தில் ஏதாவது ஒரு குணம் ஓங்கிநிற்கும். மற்றிரண்டும் தணிந்து நிற்கும். ஸத்வம் ஓங்குங்கால் தேவதைகளுக்கும், ராஜஸம் ஓங்குங்கால் அஸுரர்களுக்கும், தாமஸம் ஓங்குங்கால் ராக்ஷஸர்களுக்கும் பலம். பகவான் இவை மூன்றிலும் ஒட்டினவர் அல்லர். முக்குணங்களிலும் சிறந்ததாகிய ஸத்வம், தேவதைகளிடம் அதிகமாக இருப்பதாலும் அக்குணத்தின் மூலமாகத் தமது ரூபம் எளிதில் விளங்கும் ஆதலாலும் பகவான் தேவர்கள் பக்கம் இருப்பதுபோலக் காணப்படுகிறார், என்று சொல்லிப் பின்பு யுதிஷ்டிர மஹாராஜரது ராஜஸூய யஞ்ஞ ஸபையில் அவருக்கும் நாரதருக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தை விஸ்தாரமாகச்சொல்லி பரீக்ஷித்தை திருப்திப்படுத்தினர்.

வினு 2.—யுதிஷ்டிர ராஜாது ஸபையில் ஸம்வாதம் நடக்கக் காரணம் என்ன? அது எவ்வாறு நடந்து வந்தது?

விடை.—சேதி தேசாதிபதியாகிய சிசுபாலன் கிருஷ்ண பகவானை வாயில்வந்தபடி எல்லாம் வைது முடிவில் அவர் சக்கிராயுதத்திற்கு இரையானன். இவன் இறந்ததும் இவனது ஆத்மா தேஜஸ்ரூபமாக கிருஷ்ணபரமாத்மாவுள் பிரவேசித்தது. (இதன் விஸ்தாரத்தை மஹாபாரத வினு விடை, ஸபாபர்வம் வினுக்கள் 28 முதல் 32 வரையில் பார்க்க.) இதைக்கண்ட யுதிஷ்டிரருக்கு 'இவ்வளவு கொடிய சிசுபாலனுக்கு இவ்வளவு நல்ல பதவி எவ்வாறு கிடைத்தது' என்ற சங்கை உண்டாக, அவர் தமது சங்கையை அருகிலிருந்த நாரதருக்குத் தெரிவித்தார். நாரதர் 'எவ்விதத்திலாவது பகவானை பக்திசெய்ய வேண்டியது. கம்ஸன் பயரூபமான பத்தியையும், கோபிகள் ஸ்நேகரூபமான பக்தியையும், சிசுபாலன் பொறுமை ரூபமான பக்தியையும், விருஷ்ணி யாதவாள் உறவுரூபமான பக்தியையும், உம்மைப்போன்றவர்கள், அன்பு ரூபமான பக்தியையும், எங்களைப்போன்ற ரிஷிகள் நேரான தியான ரூபமான பக்தியையும் செய்து பகவானை அடைந்திருக்கின்றனர். மேலும் சிசுபால தந்தவக்கிரர்கள் உண்மையில் பகவானது துவார பாலகர்கள். அவர்கள் ஸநகாதிகள், சாபத்தால் பகவானுக்கு விரோதமாக மூன்று ஜன்மங்கள் எடுக்க வேண்டிவந்தது. முதலில் அவர்கள் ஹிரண்யகசிபு ஹிரண்யாக்ஷராகவும், இரண்டாவது ராவண கும்பகர்ணராகவும், மூன்ருவது சிசுபால தந்தவக்கிரர்களாகவும் பிறந்து இந்த முடிவான ஜன்மத்தில் பகவானை அடைந்தார்கள். ராவண கும்பகர்ணர்கள் பகவத் அவதாரமான ஸ்ரீ ராமனல் இறந்த கதை இனிமேல் மார்க்கண்டேயர் மூலமாக உமக்குத் தெரியவரும். ஹிரண்யகசிபுவை பகவான், வராகவதாரம் செய்து கொன்ருர் (ஸ்கந்தம் 3-ஐப்பார்க்க). பகவத்பக்தனை தன் பிள்ளை பிரஹ்லாதனை கஷ்டப்படுத்தியதற்காக பகவான் நரசிங்க உருக்கொண்டு ஹிரண்யாக்ஷனைக்கொன்ருர். மூன்ரும் ஜன்மத்தில் பகவான் கிருஷ்ணன் உருக்கொண்டு அவர்களை பிறவிக்கடலிருந்து தப்புவித்தார்' என்று சொல்லி தருமபுத்திரர்

வேண்டுகோளின்படி அவருக்கு நாரதர் பிரஹ்லாத சரித்திரத்தை விஸ்தாரமாக எடுத்துரைத்தார்.

வின 3.—பிரஹ்லாதன் யார்? அவன் குணவிசேஷம் என்ன?

விடை.—இவன் ஹிரண்யகசிபு என்ற தைத்யனது பிள்ளை. இவன் பிறக்கும்பொழுதே மிகுந்த ஹரி பக்தியோடு கூடியவனாக இருந்தான். ஸதா பகவானது தியானத்திலேயே இவனது மனது ஊரிக்கொண்டிருந்தது.

வின 4.—இவனுக்கு என்ன விதமாக முதலில் தடை ஏற்பட்டது? அப்பொழுது இவன் எவ்வாறு நடந்துகொண்டான்?

விடை.—இவன் தகப்பனாகிய ஹிரண்யகசிபு இவனுக்கு ஹரி பக்தியே வராமலிருக்கும்படி தனது குருவாகிய சுக்கிராசாரியரைக்கொண்டு கல்வி கற்பிக்கும்படி செய்தான். அவர், இவனைத் தமது பிள்ளைகளாகிய சண்டாமர்க்கர்களிடம் ஒப்புவித்தார். அவ்விருவரும் இவனுக்கு உலகத்திற்கு வேண்டியத் தர்மார்த்த காமங்களை மாத்திரம் பூர்த்தியாகக் கற்றுக் கொடுத்தார்களே ஒழிய மேலான மோக்ஷ உபாயத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கவேயில்லை. இப்படி இருக்கையில் ஒருநாள் ஹிரண்யகசிபு பிரஹ்லாதனை மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு 'எது மிகச் சிறந்தது' என்று கேட்க, பிரஹ்லாதன் 'நாம் அவசியம் செய்யவேண்டிய கர்மங்களைச்செய்து பலன் உட்பட எல்லாவற்றையும் பகவத் அர்ப்பணம் செய்து, நாமசிரவணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம், கைங்கரியம், அர்ச்சனம், வந்தனம், தாஸ்யம், ஸ்நேகம், கர்மத்தை பாகவதர் அர்ப்பணம் செய்தல் ஆகிய இந்த ஒன்பது ரூபமாக பகவத் பக்தியை இடைவிடாது செய்தலே மிகச் சிறந்தது' என்று தனது பிறவிக் குணத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொன்னான். இதைக்கேட்டதும் ஹிரண்யகசிபுவுக்கு அதிகக் கோபம் வந்துவிட்டது. தனது பிள்ளையை பயமுறுத்திப் பார்த்தான். ஒன்றும் பயன்படவில்லை. குரு புத்திரர்களிடமிருந்து, தன்பிள்ளை ஸ்வபாவத்தை அறிந்துகொண்டு அவனை வருத்தத் தொடங்கினான்.

வினு 5.—ஹிரண்யகசிபு எவ்வாறு பிரஹ்லாதனை வருத்தினுன்? இது பின்பு எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—கோபாவேசத்தில் தனது வேலைக்காரர்களை அழைத்து தன் பிள்ளையை எவ்விதத்திலாவது கொல்லும்படி கட்டளையிட்டான். வேலைக்காரர்கள் மிகுந்த குரூர ரூபத்தோடு முதலில் பிரஹ்லாதனை பயமுறுத்தினர், அவனை சூலங்களால் குத்தினர், பாம்புகளைக் கடிக்க விட்டனர், மலைகளிலிருந்து உருட்டிவிட்டனர், யானைகளைக்கொண்டு இடருவித்தனர், அநேக நாள் பட்டினி போட்டுப்பார்த்தனர், விஷம்கலந்த சோறுகளைக்கொடுத்துப் பார்த்தனர், மழை வெயில் முதலியவைகளில் நிறுத்திப் பார்த்தனர், எல்லாவற்றையும் ஹரி நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டே பிரஹ்லாதன் ஸஹித்து வந்தான். வேலைக்காரர்கள்செய்த கொடுமை யாவும் இவனைப் பாதிக்கவேயில்லை. இதைக் கேள்விப்பட்ட ஹிரண்யகசிபுவுக்கு பயம் வந்துவிட்டது. பிள்ளையின் ஸ்திரபுத்தியைப் பார்த்தால் எங்கே அவனோடு விடாது சண்டையிட்டால் தனக்கு அதனுல் மரணம் ஸித்திக்குமோ என்ற குழப்பமும் உண்டாய்விட்டது. அப்பொழுது குருபுத்திரர்கள் சொன்னபடி திரும்பவும் ஜாக்கிரதையாய் கல்வி கற்பிக்கத் தன் பிள்ளையை அவர்களிடம் ஒப்புவித்தான்.

வினு 6.—ஹிரண்யகசிபுவுக்கு இம்மாதிரியான கொடிய ஹரித்துவேஷம் வருவானேன்? இதை இவன் எவ்வாறு ஆதியில் காட்டினுன்?

விடை.—தனது தமயன், வராஹரூபியான ஹரியால் கொல்லப்பட்டான் என்று கேட்டதும், இவனுக்கு ஹரியின் மேல் மிகுந்த பகை உண்டாயிற்று. ஹரியானவர் பிராம்மணர்கள், ஸந்மார்க்கிகள், தேவதைகள், யஞ்ஞாதிகள் ஆகிய இவைகளில் அடங்கியிருக்கிறுர் என்று அறிந்த இவன், உடனே தன் அஸுர குணத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு முற்கூறியவைகளை ஈவு இறக்கமின்றி அழிக்கும்படி தனது பரிவாரங்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். இது முடிந்ததும் தன் விரோதியான

ஹரியை வேரறுக்கும் சக்தி தனக்கு வருவதற்காக பிரம்ம தேவரைக்குறித்து தபஸுசெய்ய மந்தரமலை சென்றான்.

வினா 7.—இவன் எவ்வாறு தபஸு செய்தான்? இது எவ்வாறு முடிவு பெற்றது? பின்னர் இவன் என்னசெய்தான்?

விடை.—இவன் வனம் சென்று மெய்ம்மறந்து வெகுகாலம் பிரம்ம தேவரைக்குறித்து கோரமான தவம் செய்தான். இவன் பேரில் புற்று மூடிக்கொண்டது. இவன் சதைகள்யாவும் அழிந்து போனபோதிலும் அசையாத பிடிவாதத்துடன் இவன் தபஸுசெய்ய, இவன் தவத்தீ உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் தஹிக்கத் தொடங்கியது. இது பொறுக்க மாட்டாது தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி பிரம்மா இவனுக்கு பிரத்தியக்ஷமானார். இவன் அவரைத் துதித்து, 'எனக்கு இப்பொழுது சிருஷ்டியிலிருக்கும் தேவர், அஸுரர், மனிதன், புலி, சிங்கம் முதலிய ஜந்துகள் எதனாலும் சாவுவரக்கூடாது, உயிருள்ள வஸ்து, உயிரில்லா வஸ்து, எதனாலும் சாவு வரக்கூடாது. எந்த ஆயுதத்தினாலும் நான் இறக்கக்கூடாது. நான் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும்; இரவிலும் பகலிலும்; வெளியிலும், உள்ளிலும்; மரணம் அடையக்கூடாது' என்ற பெரிய வரத்தைக் கேட்டான். பிரம்மதேவர் இதைக் கொடுத்துவிட்டு மறைந்தார். தனக்கு ஹரியிடம் உள்ள பகையை மறவாதவனாய் இவன், தேவதைகள் முதலிய ஸகல ஜீவராசிகளையும் வருத்தி எல்லோரையும் தனக்கு அனுகூலமாக ஊழியம் செய்யும்படிக் கட்டுப்படுத்தி மிகுந்த கஷ்டப் படுத்தினான். ஹரிபக்தி செய்பவர்களைக் கண்டால் இவனுக்கு மிகுந்த கோபாவேசம் வர, அவர்களை இவன் கொல்வது வழக்கம். தன் பிள்ளைக்கே இந்தப் பக்தி வந்ததாக முதலில் கண்டவுடன் அவனை சீர்திருத்தும்படி மிகுந்த கோபத்துடன் குருபுத்திரருடன் ஒப்புவித்தான்.

வினா 8.—இந்தக்கொடிய ஹிரண்யகசிபுவினிடம் நற்குணங்கள் ஒன்றும் இல்லையா? அவை எவ்வாறு வெளி வந்தன?

விடை.—இவனுக்கு நல்ல ஞானம் மாத்திரம் உண்டு. ஹிரண்யாக்ஷனாகிய இவன் தமயன் இறந்த ஸங்கதியைக் கேள்விப்பட்டதும் மிகுந்த துக்கக் கடலில் ஆழ்ந்திருந்த தன் தாயாகிய திதி

யையும், தன் தமயன் பெண்டுபிள்ளைகளையும் மிகுந்த நேரான ஞான வழியில் நியாயங்களை எடுத்துக் கூறித் தேற்றினான். இப்படித்தேற்றி வருகையில் உசினரதேசத்து அரசனாகிய ஸுயஞ்ஞன் கதையை எடுத்துரைத்து அவர்கள் துக்கம் ஆறும்படி செய்தான்.

வினா 9.—ஸுயஞ்ஞன் கதை என்ன?

விடை.—உசினர தேசத்தில் ஸுயஞ்ஞன் என்ற ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் போர்க்களத்தில் முன்வைத்த கால் பின்வைக்காது இறந்தான். அவன் தாய் பெண்சாதிகள் முதலிய ஸ்திரீகள் யுத்தகளம்வந்து துக்கிக்கத் தொடங்கி தேறுதல் அடையாமலே வெகுநாழிகை இருந்து விட்டனர். அப்பொழுது யமதர்ம ராஜன் ஓர் சிறுவன் வேஷங்கொண்டு வந்து 'ஓர் ஊரில் ஓர் வேடன் ஆண் பெண்ணாகி இருந்த இரண்டு பறவைகளுள் ஒன்றை வலை வைத்துப்பிடித்தான். மற்றொன்று தப்பி ஓடாது மிகுந்த துக்கத்துடன் இருந்தவிடத்திலேயே அசையாதிருந்துவிட, கொஞ்ச நாழிகையில் ஒளிந்திருந்த வேடன் விட்ட அம்பிற்கு இரையாகி இறந்தது' இதுபோல நீங்களும் யமபாதைக்கு உட்பட்டவர்கள்தான், இவ்வாறு புலம்பிக்கொண்டே இருப்பீர்களாகில் முடிவில் இப்படியே நீங்கள் இறந்து பிறப்பு இறப்பிற்கு மறுபடியும் ஆளாகி வருந்தவேண்டியதுதான். இவ்வுலகில் எப்படியாவது ஜீவிக்க உபாயம் தேடலாம். அதை காலதாமதம் இன்றிப் பின்பற்றிக்கொண்டு இருக்கிற வரையில் துக்கத்தை அதிகமாய்ப் பாராட்டாது நல்லவழியில் பகவத் பக்தியோடு நடந்து வருவீர்களாகில் நீங்கள் நல்ல கதியை அடைவீர்கள்" என்று சொல்லித் தேறுதல் சொல்ல அவர்கள் தேறி தமது இருப்பிடம் சென்றனர்.

வினா 10.—இந்த ஞானமிருந்த ஹிரண்யகசிபுவுக்கு ஹரித்துவேஷம் என்ற கெட்ட குணம் வருவானேன்?

விடை.—என்ன ஞானமிருந்தும் அஸுரனாகையாலும், ஸநகாதிகள் சாபத்திற்கு உட்பட்டவனாகையாலும் இவனுக்கு இருந்த ஞானம் எல்லாம் மழுங்கிப்போக ஹரித்வேஷமே மேலிட்டது.

வின 11.—இக்கொடிய ராக்ஷஸனுக்கு மஹா பக்திமானுன பிரஹ்லாதன் எப்படி பிள்ளையாக ஏற்பட்டான்?

விடை.—ஹிரண்யகசிபு பிரம்மதேவரைக் குறித்து தபஸு செய்யச் சென்ற காலத்தில் தேவதைகள் ஒன்று சேர்ந்து இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அஸுரர்களைத் தாக்கித் தோல்வி அடையும்படி செய்யப் படை எடுத்து வந்தனர். அப்பொழுது ஹிரண்யகசிபுவினது அரண்மனையில் அவன் பெண்சாதி கர்பமாக இருக்கக்கண்டு இந்திரன் அவளைச் சிறை பிடித்துக் கொண்டு தேவலோகம் சென்ருன். போகும் வழியில் நாரதர் அவனை ஸந்தித்து 'பரஸ்திரீயை ஏன் இவ்வாறு வருத்துகிருய்?' என்று கேட்க இந்திரன் 'இவள் ஹிரண்யகசிபு பெண்சாதி. அவனே உலகத்தை எவ்வளவு வருத்துகிருன் பாருங்கள்! அவன் பிள்ளை அவனுக்குமேலிருந்தால் என்ன பண்ணுகிறது? ஆதலால் இவளைப் பிரஸவமாகிறவரையில் என் வீட்டில் வைத்திருந்து பிறக்கும் பிள்ளையைக் கொன்றுவிட்டு இவளை ஹிரண்யகசிபுவிடம் ஒப்புவித்து விடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் சிறை பிடித்துப்போகிறேன்' என்ருன். அதற்கு 'நாரதர் என்ன கெட்ட காரியம் செய்யத்துணிந்தாய்! இந்திரா! இவள்வயிற்றிலிருக்கும் பிள்ளை மஹாஹரிபக்தன். இவனுல்தான் உங்களுக்கு நல்லகதிவரப்போகிறது. ஆதலால் அவளை என்னிடம் விட்டு விட்டுப்போ. நான் தகுந்த ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன்' என, இந்திரன் அவ்வாறு செய்தான். நாரதர் ஹிரண்யகசிபுவினது பெண்சாதியை தமது ஆசிரமத்திற்குக்கொண்டு போய் அவள் வயிற்றுள் இருக்கும் குழந்தையின் க்ஷேமத்திற்காக அவளுக்கு பக்தி மார்க்கத்தின் ரகஸியங்களை ஸாவதானமாகப் போதித்தார். இதனுல் தான் பிரஹ்லாதன் பிறக்கும் பொழுதே மஹாபக்தி மானுக இருந்தான்.

வின 12.—சண்டாமர்க்கரிடம் திரும்பவும் அனுப்பப்பட்ட பிரஹ்லாதன் என்னசெய்தான்?

விடை.—குருபுத்திரர்கள் தம்மால்கூடியவரையில் பிரஹ்லாதனுக்கு ஹரிபக்தி வராதபடி கல்வி கற்பித்து வந்தார்கள். ஒருநாள் இவர்கள் பள்ளிக்கூடம்விட்டு ஓர்காரியமாக வெளியே போயி

ருந்த ஸமயத்தில் பிரஹ்லாதன் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்த தைத்யப்பிள்ளைகளைக் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு ஞானம், வைராக்கியம், ஹரிபக்தி முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி விஸ்தாரமாக பேசி அவர்களை நல்ல வழிகளில் திருப்ப முயன்முன். இதையறிந்த குரு புத்திரர்கள் நடுநடுங்கி ஓடிவந்து ஹிரண்யகசிபுவினிடம் தெரிவித்தனர்.

வினு 13.—அப்பொழுது ஹிரண்யகசிபுவுக்கும் பிரஹ்லாதனுக்கும் என்ன ஸம்பாஷணை நடந்தது? எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—தனது பிள்ளையை வெகு கோபத்தோடு அழைத்து, ‘உனக்கு மரணம் அணுகிவிட்டதுபோலத் தோற்றுகிறது. என்னைக்கண்டு ஸகல லோகங்களும் பயப்படுகின்றன. நீ மாத்திரம் இவ்வளவு தைரியமாக இருக்கிருயே! உன் இந்த தைரியத்திற்கு ஆதாரம் யாது?’ என்று கேட்டான். அதற்கு பிரஹ்லாதன் ‘எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளாகிய ஹரியே எனக்கு முக்கிய ஸஹாயம். அவரது பலத்தால் நான் இவ்வளவு தைரியமாக இருப்பது. உம்மைப்போல் அறியாமை நிறைந்து ஏமாந்திருக்கும் ஜனங்கள் கண்ணில் அவர் படமாட்டார். நீங்கள் உமது மனதை நேர்மைப்படுத்தினுல்தான் ஜயித்தவராவீரே ஒழிய, வேறு விதத்தில் உமக்கு எவ்வளவு சக்தியிருந்தும் பிரயோஜனமில்லை’ என்று தைரியமாகக் கூறினுன். இதைக் கேட்டதும் தகப்பனுக்கு கோபாவேசம் அதிகரிக்க ‘அடேபாபி! உனக்கு இறப்பதில் இஷ்டம் வந்துவிட்டது போலத் தோற்றுகின்றது’ என்று கர்ச்சித்துக்கொண்டு தன் பட்டாக்கத்தியும் கையுமாய் ஸிம்மாஸனம்விட்டு இறங்கி ‘என்னைவிட வேறு சிறந்தபொருள் இருக்கிறதாகில் அது எங்கே? அது எங்கும் பரவியிருக்குமாயின் ஏன் இந்தத் தூணில் அது காணப்படவில்லை’ என்று பரிஹாஸம் செய்து தனது முழு பலத்துடனே அருகிலிருந்த தூணை தன் கத்தியால் அடித்துவிட்டு, ‘நான் உன் கழுத்தை இப்பொழுது வெட்டப்போகிறேன். உனக்கு ஆதாரமாகிய ஹரி இப்பொழுது எப்படி ரக்ஷிக்கிருர் பார்ப்போம்’ என்று சிறிக்கொண்டு தூணை மறுபடி தன் கையினுல் குத்திவிட்டு மஹா பக்தசிரோமணி

யான பிரஹ்லாதன் அருகில் மிகுந்த ஆத்திரத்துடன் சென்றான்.

வின 14.—அப்பொழுது என்ன அற்புதத் தோற்றம் உண்டாயிற்று.

விடை.—ஹிரண்யகசிபு தூணைக் குத்தியதும் அதிலிருந்து அண்டம் பிளந்து போகும்படியான ஓர் அட்டஹாஸம் உண்டாயிற்று. பிள்ளையைக் கொல்ல முயன்றுகொண்டிருக்கும் தகப்பனுக்கு இந்தச் சப்தத்தின் காரணம் புலப்படவில்லை. சுற்று முற்றும் வெருண்டு நோக்கிக்கொண்டிருந்த ஹிரண்யகசிபுவின் முன், தன் பக்தன் வார்த்தையை உண்மைப்படுத்துவதற்காக அவனடித்த தூணைப் பிளந்து கொண்டு பகவான் நரசிங்கவடிவாகத் தோன்றினார். இதைக் கண்டதும் ஹிரண்யகசிபுவுக்கு தன் வரபலம் போய்விட்டது என்று தோன்றிவிட்டது. ஸகல ஆயுதங்களையும் தனது பல புஜங்களிலும் ஏந்திக்கொண்டிருந்த நரசிங்கமூர்த்தியை ஹிரண்யகசிபு தன் பட்டாக்கத்தியுடன் எதிர்த்துப் போர்செய்ய இருவருக்கும் ஸாயங்கால நேரம் வரும்வரை போர்நடந்தது.

வின 15.—அப்பொழுது பகவான் எவ்வாறு ஹிரண்ய கசிபுவை ஸம்ஹாரம் செய்தார்?

விடை.—ஸாயங்கால ஸமயம் வந்ததைக் கண்ட நரசிங்க மூர்த்தி ஹிரண்யகசிபுவைத் துரத்திச்சென்று பிடித்து ஸந்தியாகாலம் தவருதபடி விரைவில் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு, வாயிற்படி சென்று அங்கு அவனை மடிமேல் போட்டுக்கொண்டு தமது நகங்களால் அவன் வயிற்றைக் கிழித்து அவனைக் கொன்று அவன் குடலை மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டு அவன் ரக்தத்தையுங் குடித்துவிட்டார். இவ்வாறு பிரம்மதேவரது வரத்துக்குக் கேடுவாராமல் ஹிரண்யகசிபுவைக்கொன்ற நரசிங்கமூர்த்திக்கு உக்கிரகம் அதிகமாக உண்டாயிற்று.

வின 16.—இந்த ஸம்ஹார உக்கிரகத்தையார் யார் தணிக்க முயன்றது? முடிவில் இது எவ்வாறு தணிந்தது?

விடை.—இந்த அற்புதத்தைப் பார்க்க வந்த தேவர்கள் முதலியோர் எல்லோரும் ஒழுங்காக உக்கிரநரசிங்கரைத் துதிசெய்து சாந்தப்

படுத்த முயன்றனர். இவர்களது முயற்சிகள் யாவும் வீணானது கண்டு பிரம்மாவின் ஏற்பாட்டின்படி பிரஹ்லாதன் மஹா விநயத்துடன் பகவானை அணுகித் துதிக்க அவருக்குக் கோபம் தணிந்தது. உடனே அவர் தேவதைகளை மெச்சிக்கொண்டு பிரஹ்லாதனை நோக்கி உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக் கொள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தார்.

வினா 17.—அப்பொழுது பிரஹ்லாதன் எவ்வாறு என்னவரம் கேட்டுக்கொண்டான்?

விடை.—அப்பொழுது பிரஹ்லாதன் நரசிங்க மூர்த்தியை நோக்கி 'தாங்கள் ஏழையை இப்படிப் பரிசோதிக்கக்கூடாது. எனக்கு வரனைக்கொடுத்து மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்தில் அழுந்தும்படி செய்வது நியாயமா? நான் உலக இன்பங்களை உத்தேசித்து தங்களைப் பக்திசெய்யவில்லை. நான் நிராசையாகவே தான் பக்தி செய்தேன். எனக்கு ஏதாவது ஒரு வரம் கொடுத்தே தீர வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தோன்றினல், எனக்கு புல் பூண்டு புழுமுதலிய தாழ்ந்த ஜனமங்கள் வந்தபோதிலும், தங்கள் மேலுள்ள பற்று மாருதிருக்கும்படியாகவும், என் மனம் ஒர்வித ஆசையாலும் வருந்தாதிருக்கும்படியாகவும் அநுக்கிரஹியுங்கள். ஆசையால்தான் ஸகல கஷ்டங்களும் வருகின்றன. இந்த ஆசை நீங்கினல்தான்' மேலான நிலையை அடைய யோக்யதை எனக்கு வரும். என்றான்.

வினா 18.—பகவான் என்ன ஏற்பாடு செய்தார்?

விடை.—பகவான் பிரஹ்லாதனை நோக்கி 'நீயே எனது முக்கிய பக்தன். அதனல்தான் ஒரு வரத்தையும் அபேக்ஷிக்காது நிஷ்காம்யமாக என்னைப் பக்திசெய்திருக்கிறாய். இருந்தபோதிலும் நீ முன்ஜன்மத்தில் செய்த புண்யத்தின் பலத்தை இப்பொழுது அநுபவிக்க வேண்டியதுதான். ஆதலால் நீ உலகிலிருந்து என்னை ஸதா பக்தி செய்துகொண்டு உலக ஸுகங்களில் தாக்கின்றி இருந்துவிட்டு காலக்கிரமத்தில் என்னை வந்து அடைவாயாக' என்று அநுக்கிரஹித்தார்.

வினா 19.—பின்பு பகவான் மறையும்முன் என்ன செய்தார்?

விடை.—அப்பொழுது பிரஹ்லாதன் 'என் தகப்பன் தங்களது

கடாக்ஷ மாத்திரத்திலேயே புனிதனாய்விட்டபோதிலும் தாங்களும் அவாது பாபத்தை மன்னித்து கடைத்தேறும்படி அவரை அநுக்கிரஹிக்கவேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொள்ள, பகவான் 'அப்படியே ஆகட்டும். உன்னைப்போன்ற புனிதன் பிறந்ததுமே உன் குடும்பம் அநேக தலைமுறைவரையில் கடைத்தேறிவிட்டது' என்று பிரஹ்லாதனைத் தேற்றிவிட்டு, தமது அருகில் வந்து துதித்த பிரம்மதேவரை நோக்கி 'இவ்வாறு இனிமேல் அஸுரர்களுக்கு வரங்கொடுப்பது மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு காரணமாகும்' என்று புத்திமதி கூறி மறைந்தார்.

வினு 20.—இந்தக் கதையைக்கேட்டுவந்த யுதிஷ்டிரர் மேல் என்ன கேட்டார்? அப்பொழுது நாரதர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இக்கதையைக் கேட்டுவந்த யுதிஷ்டிரர் நாரதரை நோக்கி 'மஹாமுநியே! நமது மதத்தையும் ஆசாரங்களையும் பற்றி விஸ்தரித்துக்கூறி என்னை அனுக்கிரஹித்தருளவேண்டும்' என்று கேட்க, அவர் பகவானைத் துதிசெய்துவிட்டு வர்ணுசிரம தர்மங்களை விவரித்தார்.

வினு 21.—வர்ணங்கள் எத்தனைவிதம்? அவைகளின் தர்மம் என்ன?

விடை.—வர்ணங்கள் நான்கு. அவையாவன பிராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர வர்ணங்களே. இவைகளோடு ஸ்திரீகள், கலப்புவர்ணங்கள் ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவது வழக்கம்.

பிராம்மணர் தர்மம்.—இவர்களிடம் ஆசாரங்கள் கர்மங்கள் யாவும், நிலைகுலையாதிருக்கவேண்டும். யாகஞ்செய்தல், வேதம் ஓதல், தானம்செய்தல், ஆசிரமதர்மப்படி நடத்தல், ஆகிய இவைகள் பிராம்மண தர்மம் (இது க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கும் உள்ள தர்மம்). ஓதல், ஓதுவித்தல்; யாகஞ் செய்தல், செய்வித்தல்; தானம் கொடுத்தல், வாங்கல்; ஆகிய இவ்வாறும் பிராம்மணன் தொழில். இவைகளுள் 2-வது, 4-வது, 6-வதும் பிராம்மணன் பிழைக்க ஏற்பட்ட வழிகள். மேலும் கிருஷி வியாபாரம் முதலிய தொழில்களைச் செய்தல், கோராது வந்தவைகளை அங்கீகரித்தல், பிக்ஷை எடுத்தல், உஞ்ச

விருத்தி ஆகிய இவைகளும் பிராம்மணன் ஜீவிக்க ஏற்பட்ட வழிகள். இவைகளுள் முறையே முன்னதைவிட பின்னது சிறந்தது. பிராம்மணனும் (க்ஷத்திரியனும்) தாழ்ந்த ஜாதி யாரிடம் ஊழியம்செய்ய எக்காலத்திலும் அமரவேகூடாது. பிராம்மணனுக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்கள் மனோநிரோதம், இந்திரியஜயம், தபஸ், சௌசம், திருப்தி, பொறுமை, ஞானம், டம்பமின்மை, தயை, விடாபக்தி, ஸத்யம் ஆகிய இவைகளே.

க்ஷத்ரியதர்மம்.—பிராம்மணரைத் தவிர மற்றையவரிட மிருந்து மிதமான வரிவாங்கி பிரஜைகளை ரக்ஷித்தல். சூரத்தனம், வீரியம், சாந்தம், தைர்யம், கொடுத்தல், ஆத்மஜயம், பொறுமை, ஸத்யம், பிராம்மணபக்தி, ஆகிய இவைகள் அவன் குணங்கள்.

வைச்யதர்மம்.—வியாபாரம், பயிரிடல், பிராம்மணரிடம் அடங்கி நிற்றல், ஆகிய இவைகளே. தேவதாபக்தி, பிராம்மண பக்தி, ஆசார்யபக்தி, பகவத்பக்தி, தர்மார்த்தகாமங்களை பரிபாலித்தல், மதவிஷய சிரத்தை, விடாமுயற்சி, ஸாமர்த்தியம் ஆகிய இவைகள் வைசியன் குணங்கள்.

சூத்ரதர்மம்.—முதல் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் தொண்டு செய்தல், அடக்கம், சுத்தம், எஜமானபக்தி, வேதமந்திர மில்லாத யாகம் செய்தல், திருட்டுத்தனமின்மை, ஸத்யம், கோ, பிராம்மணர்களை ரக்ஷித்தல், ஆகிய இவைகள் அவன் குணம்.

ஸ்திரீகள் தர்மம்.—தங்கள் புருஷனைக் கடவுளாக பாவித்து அவனுக்குத் தொண்டு செய்தல், அவனைந் திருப்தி செய்தல், கணவன் விருதத்தைக் கைக்கொள்ளுதல், கணவன் ஸ்நேகிதர்களுக்கு மரியாதை செய்தல், வீட்டைரக்ஷித்தல் ஆகிய இவைகளே. ஸதா திருப்தி, பொருளாசை யில்லாதிருத்தல், ஸாமர்த்தியம், ஞானம், ஸத்யமாயும், ஸந்தோஷகரமாயும் உள்ள வார்த்தைகள் உரைத்தல், சிரத்தை, சுத்தம், ஸஹஜமாக இருத்தல், ஆகிய இக்குணங்களோடு நல்ல ஸ்திரி தன்கணவனை (நல்லவனாக இருந்தாலும் ஸரி, கெட்டவனாக இருந்தாலும் ஸரி) ஆராதிக்கவேண்டியது.

கலப்பு ஜாதிகளது தர்மம்.—இவர்கள் வம்சத்தவாது தொழில்களை இவர்கள் பின்பற்றுவதே இவர்களுக்கு பாபமற்ற செயலாகும்.

தாழ்ந்த வர்ணத்தைச் சேர்ந்தவன் அபாயம் ஒன்றும் இல்லாத காலங்களில் மேலான தர்மங்களைப் பின்பற்றலாகாது. ஆபத்துக்காலத்தில் க்ஷத்திரியனைத் தவிர மற்றயவர்கள் எல்லோரும் வேறு தர்மங்களைக் கைக்கொள்ளலாம். இம்மாதிரி தர்மங்கள் தவருது நடப்பவர்களுக்கு ஆசை சீக்கிரத்தில் நிவர்த்தியாக, மோக்ஷம் எளிதில் கைகூடும். பொதுவாக எந்த வர்ணத்தின் தொழில் முதலியன ஒருவனிடம் காணப்படுகின்றதோ அவனை அந்த வர்ணத்தானுகவே மதிக்கலாம்.

வினு 22.—ஆசிரமங்கள் எத்தனை ? அவைகளின் தர்மம் என்ன ?

விடை.—ஆசிரமம் நான்கு. பிரம்மசரிய, கிருஹஸ்த, வானப் பிரஸ்த, ஸந்நியாஸம், ஆகிய இவைகளே.

பிரம்மசரிய தர்மம்.—பிரம்மசாரி குருகுலவாஸம் செய்ய வேண்டியது. ஸதா குரு பக்தி உடையவனுக இருத்தல் வேண்டும். தன் பாடங்களை கவனமாகப் படிக்கவேண்டியது. பசி வந்த வேளை பிக்ஷை எடுத்துக்கொண்டு வந்த அன்னத்தைக் குரு அனுமதியின் பேரில் புஜிக்கவேண்டியது. எவ்வித தேக ஸௌக்கியத்தையும் கவனிக்கக்கூடாது. அவசியமான ஸமயங்கள் தவிர மற்றைய வேளைகளில் ஸ்திரீகளிடமாவது, ஸ்திரீகளை உடைய கிருஹஸ்தர்களிடமாவது ஸம்பாஷணை செய்யக்கூடாது (இது ஸந்யாஸிக்கும், உபதேசம் பெற்ற கிருஹஸ்தனுக்கும் தர்மம்தான்). இதிலிருந்து மற்றை மூன்று ஆசிரமங்களுக்கும் நேரே போகலாம். போகுங்கால் குருவைத் திருப்தி செய்துவிட்டுப் போகவேண்டும்.

கிருஹஸ்த தர்மம்.—பலத்தில் இச்சை விட்டு பகவத் அர்ப்பணம் செய்து ஸகல ஸத்கர்மங்களையும் இவன் செய்யவேண்டியது. தனக்கு அவசியமான அளவுதான் உலக ஸுகங்களை இவன் அனுபவிக்கலாம். டம்பமான வழிகளை ஒரு நாளும் இவன் பின்பற்றக்கூடாது. ஸகல ஜந்துக்களிடத்தும் ஜீவ காருண்யம் இருத்தல்வேண்டும். பணக்காரனுக இருப்பின்

இவன் பணத்திற்கேற்ப விருதாதிகளைச் செய்து அநேகருக்கு உபகாரமாக இருத்தல் வேண்டும். இவன் வாழ்க்கை முழுதுமே பரோபகாரார்த்தமாகவே இருக்கவேண்டும். இவனுக்குக் கர்வமே இருக்கக்கூடாது.

வானப்பிரஸ்தன் தர்மம்.—இவன் பெண்சாதியோடு, காட்டில் வாஸம்பண்ணி உபரதி திதீக்ஷை ஆகிய இக்குணங்களை விருத்திபண்ணவேண்டியது. ஒரு வருஷமாவது இவன் இவ்வாறு இருக்கவேண்டியது. இவன் இவ்வாறிருக்கும்பொழுது புத்தி முதலியவைகளுக்குக் குழப்பம் வராமலிருக்கும்படி ஜாக்ரதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டியது. ஒழுங்காக பகவத்தியானம்செய்து தனது மனதைச் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டு அடங்கி இருக்கவேண்டியது.

ஸந்யாஸி தர்மம்.—மோக்ஷாபேக்ஷை வந்த உடனாவது, அல்லது மோக்ஷத்தின் ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டும் என்ற ஆவல் வந்த உடனாவது இந்த ஆசிரமத்திற்கு ஒருவன் வரலாம். ஆபத்காலங்கள்தவிர மற்றைய வேளைகளில் இவன் விட்டவைகளைத் திரும்பி நோக்கக்கூடாது. ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அபயப்பிரதானஞ்செய்து பகவானையே கதியாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். விசாரணை ஞானம் இவைகளில் இவன் முயற்சிக்கவேண்டும். இதன் முடிவில் தியானம்செய்து காலங்கழிக்கவேண்டும். தர்க்கம்செய்தல், பக்ஷபாதம், உருவேற்றல், சிஷ்யன் வேண்டும் என்று இச்சித்தல், வேதவிஷயங்களில் உபந்நியாஸம் செய்தல், கோவில் மாடாதிகள் கட்டல், ஆகிய இவைகளை ஜீவனோபாயங்களாகக் கொள்ளுதல் முதலியவற்றை வெகு ஜாக்கிரதையாக ீக்கவேண்டும். இவன் திறங்களை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாது பாலன், பைத்தியக்காரன், பிசாசு ஆகிய இவைகளைப்போல் நடிக்க வேண்டும். இதன் முடிவில் நாரதர் பிரஹ்லாதருக்கும் ஓர் பிராம்மண ஸந்யாஸிக்கும் நடந்த ஸம்வாதமூலமாகவும் அஜகரவிருதத்தின் சிறப்பை விளக்கினார். 11-வது ஸ்கந்தத்தைப் பார்க்க).

வினா 23.—இதன் முடிவில் நாரதர் என்ன அரிய விஷயத்தை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னார்?

விடை —உலகவின்பங்களில் ஆழ்ந்திருந்தால் முடிவில் கெடுதிவரும் என்றும், அந்தக் கெடுதிக்கு மாற்று ஸத்ஸங்கம் என்றும், ஸத்ஸங்க மூலமாக பகவத்பக்தியுண்டாகி மேன்மைகிடைக்கும் என்ற விஷயத்தைத் தமது பூர்வஜன்ம சரிதங்களைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு விளக்கினார்.

வினு 24.—நாரதரது பூர்வஜன்மங்களின் விருத்தாந்தம் என்ன?

விடை.—ஓர் ஜன்மத்தில் நாரதர் கந்தர்வனாக இருந்தார். அப்பொழுது அவர் சிற்றின்பங்களில் மூழ்கிக்கிடந்தார். ஒருநாள் தேவதைகள் யாகம்செய்ய, அங்கு தமது அப்ஸரஸ்திரீகளோடு ஆடிப்பாடிக்கொண்டு அவர் போனார் தேவதைகள் 'நீ சூத்ரனாகப் போகக்கடவாய்' என்று சபித்தார்கள். அடுத்த ஜன்மத்தில் சூத்திரப்பிள்ளையாகப் பிறந்தார். ஸாதுஸங்கத்தால் அவர் மறு ஜன்மத்தில் நாரதராகி பிரம்மாவின் பிள்ளையாகப்பிறந்தார். (பிரதம ஸ்கந்தத்தைப் பார்க்க).

8-வது ஸ்கந்தம்

கஜேந்திரமோக்ஷம், ஸமுத்ரமதனம், மஹாபலி கதை, மத்ஸ்யாவதாரம் சுக பரீக்ஷித்து ஸம்வாதம்

ஈரொரு பிறப்பி லொருசிறு குறளா யாவருந் தேவரும் வியப்பக்
காரொரு வடிவு கொண்டெனச் சென்று காவல்கூர் மாவலி யளித்த
நீரொரு கரத்தில் வீழுமுன் றரங்க நீணிற மகரநீ ருடுத்த
பாரொரு கணத்தி லளவிடுங் கமல பாதனூர் நாதனூர் நமக்கே.

வினு 1.—மேல் சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப்பற்றி எவ்வாறு பேசினுர் ?

விடை.—இதற்குமேல் ஸ்வாயம்புவம் முதலிய ஆறு மன்வந்திரங்களைப்பற்றிப் பொதுவாகப் பேசத்தொடங்கினுர். இதில் ஸ்வாயம்புவமனு வானப்பிரஸ்தராகி முதலில் தவம் செய்ததும், அவர் தியானம் செய்யுங்கால் அஸுரர்கள் வந்து தாக்கியதும், அவரை நல்லதருணத்தில் பகவான் காத்து ஆட்கொண்டதும் வெளிவந்தன. மற்றைய மன்வந்திரங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி நான்காவது மன்வந்திரத்தில் பகவான் ஓர் கஜேந்திரத்தை முதலை வாயில் இருந்து தப்புவித்த கதையை விஸ்தாரமாகச் சொன்னுர்.

வினு 2.—இந்தக் கஜேந்திரம் யார்? அது முதலைவாயில் அகப்படக் காரணம் என்ன ?

விடை.—திரிகூடம் என்னும் மலைச்சாரலில் தனது யானைப் பரிவாரங்களோடு ஓர் யானையரசு இருந்தது. அதற்குத்தான் கஜேந்திரன் என்று பெயர். அது ஒருநாள் தனது பரிவாரங்களோடு அந்த மலைச்சாரலிலிருந்த ஓர் தடாகத்திலிறங்கி ஜலக்கிரீடை செய்துகொண்டு வெகு உல்லாஸமாக இருந்தது. இதனுல் அங்கிருந்த ஜல ஜந்துக்களுக்குக் கஷ்டம் உண்டாக அதிலிருந்த முதலையொன்று அந்தக் கஜேந்திரத்தின் காலைக் கவ்விக்கொண்டது.

வினு 3.—முதலைவாயில் அகப்பட்டதும், யானை என்ன செய்தது ?

வாமனவதாரம்

பகவான் மஹாபலித்தலையில் தமது பாதத்தைவைத்து அனுக்கிரஹித்தார்

—131-ம் பக்கம் பார்க்க

விடை.—முதலை யானையை இழுக்க, யானை முதலையை இழுக்க இரண்டிற்கும் வெகு நாழிகை சண்டை நடந்தது. ஜலத்தில் முதலைக்கு அதிகபல மாதலால் முடிவில் முதலைக்கு வ..ரா பலவிருத்தியும், யானைக்கு பலக்குறைவும் உண்டாகத் தொடங்கியது. தனது பரிவாரங்களால் தனக்கு ஓர் பிரயோசனமும் இல்லாததுகண்டு 'அகதிக்குத்தெய்வமே துணை' என்பதிற்கேற்ப யானை பகவானே சரணம் என்று எண்ணி தனது பூர்வ ஜன்ம வாஸனையை முன்னிட்டுக்கொண்டு பரம்பொருளே ஆதிமூலமே! என்று கதறிக்கொண்டு துதிக்கத்தொடங்கியது.

வினு 4.—இந்தக் கஜேந்திரம் பூர்வஜன்மத்தில் எவ்வாறிருந்தது? இந்த ஜன்மம் வரக்காரணம் என்ன?

விடை.—முன்னர் இது பகவத் பக்தனை திராவிட தேசாதிபதியாகிய இந்திரத்யும்னனுகவிருந்தது. அப்பொழுது இவன் வானப்பிரஸ்தனுகித் தனது ஆசிரமத்தில் நிஷ்டை செய்துகொண்டிருக்கையில் அகஸ்தியர் வந்துசேர்ந்தார். வெகு நாழிகை காத்துப் பார்த்தும் தம்மை அவ்வரசன் மரியாதை செய்யாததுகண்டு அதிகக் கோபங்கொண்டு 'இவன் யானையைப்போல மௌனமாக இருக்கிறுன். இவனுக்கு யானை ஜன்மமே வரட்டும்' என்று சபித்தார். இவ்வாறு சாபம் கிடைத்ததால்தான் இவனுக்கு யானை ஜன்மம் வந்தது. பகவத் கிருபையால் இவனுக்குப் பூர்வஜன்மத்தில் விட்டகுறை வந்து தொட்டுக்கொண்டது.

வினு 5.—யானை மனதார நடுங்கித் துதித்ததும் என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்தத் துதியைக்கேட்டதும், மஹா விஷ்ணு கருடாரூடராய் வெகு சீக்கிரத்தில் கஜேந்திரன் முன்தோன்றி கருணை கூர்ந்து யானையையும், முதலையையும் தண்ணீரைவிட்டு வெளியிலே இழுத்து முதலையைத் தமது சக்கிராயுதத்தால் அறுத்துத் தள்ளிவிட்டார்.

வினு 6.—இவ்வாறு பகவான் யானையைக் காத்ததும் என்ன விசித்திரம் நடந்தது? ஏன்?

விடை.—முதலை இறந்ததும் அதன் தேகத்திலிருந்து ஓர் கந்தர்வன் மிகுந்த தேஜஸ்ஸோடு வந்து பகவான் பாதாரவிந்தத்தில் விழு

ந்து நமஸ்கரித்துத் துதித்துவிட்டுத் தனது லோகம் சென்றான். இவ்வாறு ஹூ ஹூ என்ற கந்தர்வன் பகவானது கிருபையால் தனக்குத் தேவலர் என்ற ரிஷியால் கொடுக்கப்பட்ட சாபத்தினின்றும் நீங்கி ஸுகத்தை அடைந்தான்.

வினா 7.—கஜேந்திரமோக்ஷம் முடிந்ததும் சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்தார்?

விடை.—சுகப்பிரம்மம் பரீக்ஷித்தினிடம் ஐந்து ஆறு ஆகிய இம் மன்வந்திரங்களைப்பற்றிச் சொல்லத்தொடங்கி விவரித்துக் கொண்டு வருகையில் ஆறும் மன்வந்திரத்தில் பகவான் கூர்மாவதாராதிகள் எடுத்து தேவதைகளுக்கு மேன்மை வருவதற்காக ஸமுத்திரத்தைக் கடைவதில் மிகுந்த ஸஹாயம்செய்த கதையை விஸ்தாரமாகச் சொன்னார்.

வினா 8.—தேவர்களுக்கு ஸமுத்திரத்தைக் கடையும்படி வருவானேன்?

விடை.—துர்வாஸ மஹரிஷி சாபத்தால் தேவதைகள் அஸுரர்களால் மாண்டு விழுந்துகொண்டுவர, மிகப் பயந்தவர்களாகி மிகுதியாக இருந்த தேவதைகள் பிரம்மாவிடம் சென்று தமது எண்ணங்களைத் தெரிவிக்க இவர்களை மஹாவிஷ்ணுவிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துத் தாமே அப்பரம்பொருளைத் துதிக்கலாயினர். தேவதைகளும் கொஞ்சநாழிகை பிரம்மாவைப் போல தாமும்துதிக்க முடிவில் பகவான் ஜகத்ஜ்யோதிப்பிரகாசமாகத் தமது உருவத்தைக் காட்டினார். அப்பொழுது பிரம்மாவும் தேவதைகளும் தமது நோக்கத்தைத் தெரிவிக்கப் பரம்பொருள் தேவதைகளை நோக்கி 'அஸுரர்களோடு முதலில் ஸமாதானம் செய்துகொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்தம் எடுத்தால் தான் உங்கள் கஷ்டம் தீரும். அதற்குத் தகுந்த ஸஹாயம் யான் செய்கிறேன்' என்று கூறி மறைந்தார். இதனால் தான் தேவர்களுக்குப் பாற்கடலைக் கடையும்படியான அவசியம் நேர்ந்தது.

வினா 9.—பாற்கடலைக் கடையும் விஷயத்தில் பகவான் என்ன உத்திரவு அளித்தார்?

விடை.—உலகில் அகப்படக்கூடிய பச்சிலைகளை எல்லாம் பாற்கட

லில் போட்டுவிட்டு, மந்தரபர்வதத்தை மத்தாகவும், வாஸுகி யைக் கயிறுகவும் கொண்டு தமது ஸஹாயத்தின் பேரில் கடை யவேண்டும் என்றும், அதில் அஸுரர்களை வேலைமாத்திரம் வாங்கிவிட்டு பலன் முழுவதும் தேவதைகளே அனுபவிக்க வேண்டும் என்றும், இதற்காகக் கடையுங்கால் அஸுரர்கள் மனப்படியே நடக்கவேண்டும் என்றும், பாற்கடலில் உண் டாகப்போகிற விஷத்தைக் கண்டு பயப்படவேண்டியதில்லை என்றும் அதில் உண்டாகும் எந்த வஸ்துவிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பு ஆகிய இரண்டும் இல்லாதிருக்கவேண்டும் என்றும் பகவான் தேவதைகளை எச்சரிக்கை செய்தார்.

வினு 10.—ஸமுத்திரத்தைக் கடைவதில் தேவதைகள் எவ்வாறு தொழிற்பட்டனர்? அவர்களுக்கு என்ன தடைகள் உண்டாகி எவ்வாறு நீங்கின?

விடை.—தேவதைகள் எல்லோரும் அஸுர ராஜனிடம் சென்று ஸமுத்திரம் கடைவதாகச்சொல்லி மிகவும்நயமாக ஸமாதானம் செய்துகொண்டனர். அஸுரர்கள் ஸஹாயத்தாலே மந்தர மலையை வேரோடு பெயர்த்து எடுத்துக்கொண்டு வெகுதூரம் போக நடுவழியில் அந்த மலையைத் தூக்கமாட்டாது கீழே வைத்துவிட்டு எல்லோரும் மிகுந்த கஷ்டப்பட்டனர். அப் பொழுது பகவான் கருடா ரூடராக அவர்களுக்குத் தெரிசனம் கொடுத்து மலைமுதலிய எல்லாவற்றையும் கருடனைத் தூக்கிக் கொள்ளும்படி ஏவ, கருடன் பாற்கடல் கொண்டு மலையைச் சேர்த்துவிட்டுப் பகவான் உத்தரவின் பேரில் தனது இருப்பி டம் சென்றது. பின்பு தேவாஸுரர் வாஸுகியைக் கயிறுகும் படி வேண்ட அமிர்தத்திற்கு ஆசைகொண்டு வாஸுகி கயிறுக வந்தான்.

வினு 11.—இவர்கள் எவ்வாறு கடையத் தொடங்கினர்? முதலில் வந்த ஆபத்துக்கள் எவ்வாறு நீங்கின?

விடை.—முதலில் பகவான் வெகு கம்பீரமாக வாஸுகியின் தலைப் பாகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்ருர். உடனே தேவதைகள் பகவான் இருக்குமிடம் நோக்கிச் செல்ல, பாம்பின்தலைப்பக்கம் பிடிப்பது மிகுந்த கௌரவமான வேலை என்று எண்ணி அஸுர

ராஜன் 'நாங்கள் ஹேவலமான பாம்பின் வால்பாகத்தைப் பிடிக்க மாட்டோம்.' என்று தமது எண்ணத்தை வெளியிட்டனர். பகவான் புன்னகையோடு பாம்பின் வாலைச் சென்றுபிடித்துக்கொள்ள தேவதைகளும் அவ்வாறே செய்தனர். இவ்வாறு பிரிந்து நின்று கடையத் தொடங்கியதும் மலை கீழே அமுங்கவும், ஸ்திரமாக நில்லாது நகரவும் தொடங்க, பகவான் கூர்மாவதாரம் எடுத்து அடியில் மலையைத் தாங்கிக் கொண்டு நின்றனர். மலை திரும்புவது பகவான் முதுகு அரிப்புக்கு ஸுகமாக இருந்தது. பகவான் தமது அம்சங்களால் தேவர்களுள்ளும் அஸுரர்களுள்ளும் பாம்பினுள்ளும் புகுந்து அவர்களுக்கு பலவிருத்தியாகும்படி செய்து தமது ஆயிரம் கரங்களால் மந்தர மலையை மேலே இருந்து நகர்ந்துபோகாது அழுத்திக் கொண்டிருந்தார். இவ்வாறு பகவத் ஸஹாயத்தால் ஸமுத்திரமதனம் வெகு விசேஷமாக நடந்துவந்தது.

வின 12.—இப்படி நடந்து வருங்கால் உண்டான விபரீதங்கள் என்ன ? இவை யாரால் நீங்கின ?

விடை.—வெகு உத்ஸாஹத்தோடு தேவாஸுரர்கள் ஸமுத்திரத்தைக் கடைந்து வருகையில் வாஸுகி சிரமஅதிகத்தால் விஷம் அக்னிஜ்வாலை முதலியவைகளைக் கக்கத் தொடங்கினன். வாஸுகியின் தலைப்பக்கம் இருந்தவர்கள் அஸுரர்களாகையால் அவர்கள் அந்தக் கொடுமையைத் தாங்கினர்கள். இதனல் அஸுரர்களுக்கு மிகுந்த பலக்குறைவு ஏற்பட்டது. மந்தரபர்வதம் அசைந்தாடும்பொழுது ஸமுத்திரம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. அதிலுள்ள ஜலஜந்துக்கள் யாவும் மிகவும் வருந்தின. இப்படி இருக்கையில் திடீரென்று ஸமுத்திரத்திலிருந்து ஆலஹால விஷம் காலாக்னியைப்போல உண்டாயிற்று. ஒருவராலும் இதைத் தாங்க முடியவில்லை. தேவதைகள் முதலியவர்கள் எல்லோரும் பரமசிவத்தைச் சென்று துதித்துச் சரணம் அடைய அவர் மிகுந்த கருணையுடன் வந்து உலகத்தின் பொது நன்மைக்காக அந்தக் கொடிய விஷத்தைப் பானம் பண்ணினர். இந்த விஷம் அவர் கழுத்தைத் தனது வேகத்தால் நீலமாக்கிவிட்டது. இதனல் பரமசிவத்திற்கு நீலகண்டர் என்ற

பெயர் வந்தது. இவர் விஷத்தைக் குடிக்குங்கால் கீழே சிதறிய சிறு திவலைகள் ஸம்பந்தப்பட்டுத் தான் உலகில் உள்ள விஷஜந்துக்களும், விஷப்பச்சிலைகளும் உண்டாயினவாம்.

வினு 13.—இவ்வாறு பரமசிவம் எல்லோரையும் ரக்ஷித்தபின்னர் பாற்கடலிலிருந்து என்ன வஸ்துக்கள் உண்டாயின? யார் யார் அவைகளை அங்கீகரித்தனர்?

விடை.—முதலில் ஸுரபி என்ற காமதேனு உண்டாயிற்று. அதை ரிஷிகள் தமக்கு அக்கினிஹோத்திராதிகளுக்கு உபயோகமாகும் என்று அங்கீகரித்தனர். உச்சைசிரவஸ் என்ற வெள்ளைக் குதிரை உண்டாயிற்று. அதை அஸுரர்கள் எடுத்துக்கொண்டனர். ஐராவதம் என்ற வெள்ளை யானை உண்டாயிற்று. அதை இந்திரன் எடுத்துக்கொண்டான். திக்கஜங்கள் உண்டாகி எட்டுத் திக்குகளுக்கும் சென்றன. கௌஸ்துபமணி உண்டாயிற்று. அதைப் பகவான் ஆபரணமாகக்கொண்டார். பாரிஜாதமலரும் அப்ஸரஸ்திரீகளும் உண்டாயினர். இவற்றை தேவர்கள் எடுத்துக்கொண்டனர். லக்ஷ்மி உண்டானாள். எல்லாத் தேவர்களும் இவளுக்குத் தகுந்த மரியாதைசெய்ய இவள் மஹா விஷ்ணுவுக்கு மாலையிட்டாள். உடனே பகவான் இவளைத் தமது மார்பில் வைத்துக்கொண்டார். வாருணி என்ற அப்ஸரஸ் உண்டாக அஸுரர்கள் அங்கீகரித்தனர். பின்னர் விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய திவ்யபுருஷரான தன்வந்தரி தமது கையில் அமிருத கலசத்துடன் பாற்கடலிலிருந்து வெளியாகி அமிருதத்தைக் கீழேவைத்தார்.

வினு 14.—அமிருதம் உண்டானதும் என்ன கஷ்டம் நேரிட்டது? இது நீங்க என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன?

விடை.—அமிருதம் உண்டானதும் அஸுரர் முழுவதையும் தாமே கைப்பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அமிருத கலசத்தைப் பலாத்காரமாக எடுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போய் விட்டனர். தேவதைகளுக்கு மிகுந்த துக்கம் வர பகவான் அவர்கள் முன் தோன்றித் தாமே தந்திரமாக அவர்களுக்கு அமிருதம் முழுவதையும் கொடுத்து விடுவதாக வாக்களித்துத் தேற்றினர்.

வினு 15.—பகவான் தேவதைகளுக்கு அமிருதம் கொடுத்த விதம் எப்படி.?

விடை.—பகவான் உடனே ஜகன்மோஹினி அவதாரம் செய்து அஸுரர் இருக்கும் இடம் சென்றனர். அங்கு 'நான் தான் முன்பு குடிப்பேன்' என்று ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் அஸுரர்களை நோக்கி தான் அமிருதத்தை எடுத்து எல்லோருக்கும் கொடுப்பதாகச் சொல்ல அஸுரர்கள் மயங்கி, அவள் அழகிற்கு ஈடுபட்டு அமிருத கலசத்தை அவளிடம் ஒப்புவித்தனர். உடனே அவள் அஸுரர்களை ஓர் பக்கத்திலும், தேவர்களை மற்ருேர் பக்கத்திலும், உட்காரவைத்து தேவதைகளுக்கு முதலில் அமிருதம் கொடுக்கத் தொடங்கினள். அஸுரர்கள் எல்லோரும் மயங்கி இன்னது நடக்கின்றது என்று அறியாது சும்மாவிருந்தனர்.

வினு 16.—பகவான் இவ்வாறு அமிருதம் எல்லாவற்றையும் தேவர்களுக்கே கொடுத்து வருகையில் என்ன வேடிக்கை நடந்தது?

விடை.—பகவானது தந்திரம் ராகு என்ற ஓர் அஸுரனுக்கு மாத்திரம் தெரியவர அவன் தந்திரமாக தேவதை இருக்குமிடத்தில் ஸூர்ய சந்திரர்கள் இடை வந்து உட்கார்ந்துவிட்டான். பகவான் அவனுக்கும் அமிருதம் கொடுத்துவிட்டார். அவனும் தனது வாய்க்குள் அதைப் போட்டுக்கொண்டுவிட்டான். அப்பொழுது ஸூர்ய சந்திரள் அவன் அஸுரன் என்று சொல்லி உண்மையை வெளியிட பகவான் தமது சக்கரத்தால் அவன் தலையைக் கொய்துவிட்டார். அவன் தலையறுபட்டபோதிலும் அமிருத ஸம்பந்தத்தால் அது அழிவில்லாது நின்று, கிரகங்களுள் ஒன்ருகி ஸூர்ய சந்திரர்களைப் பருவகாலங்களில் வருத்தத் தொடங்கியதாம் (இந்தப் பீடைதான் கிரஹணமாகத் தோன்றுகின்றனவாம்).

வினு 17.—தேவதைகளுக்குள்ளேயே அமிருதம் முழுவதும் சாப்பிட்டுத் தீர்ந்த பின்னர் என்ன நடந்து?

விடை.—அஸுரர் தாங்கள் ஏமாந்ததை அறிந்தபின்னர் மிகுந்த கோபத்துடன் தேவர்களை வந்து தாக்கினர். தேவாஸுரர்களுக்குக் கொடிய போர் விளைந்தது. அஸுரர்கள் தங்களுக்

குத் தெரிந்த மாயைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு போர்செய்ய தேவதைகள் மிகுந்தகஷ்டத்தை அடைந்தனர். இதைக்கண்டு பகவான் கருடாரூடராக யுத்தகளத்தில் தோன்றி அஸுர மாயைகளைச் சிதற அடித்து அஸுரத் தலைவர்களைத் தமது சக்கிரத்தால் கொன்று தள்ளிவிட்டார். பின்பு பகவானது கருணையால் தெளிந்த தேவதைகளுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் போர்திரும்பவும் தொடங்கியது. அதில் நமுசியினிடத்தில் தனது வச்சிராயுதம் பயன் படாததுகண்டு மிகுந்த துக்கத்தை இந்திரன் அடைந்தான். அப்பொழுது ஓர் அசரீரி வாக்கு 'இவன் நனைந்த வஸ்துவாலும் இறக்கமாட்டான். உலர்ந்த வஸ்துவாலும் இறக்கமாட்டான்' என்று கூற, மிகுந்தயோசனையின் பேரில் நுரையால் நமுசியின் தலையை இந்திரன் வெட்டிச் சாய்த்தான். உடனே நாரதர் வந்து சண்டையைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார். அப்பொழுது சுக்கிராசாரியார் ஸஞ்சீவினி மந்திரத்தால் தேகம் சின்னபின்னமாகாத அஸுரப்பிணங்களைப் பிழைப்பு மூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்.

வினா 18.—இவ்வாறு ஸமுத்திர மதன கதைமுடிந்ததும் சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப் பற்றிப்பேசினார் ?

விடை.—ஸமுத்திரமதன கதை முடிந்ததும் சுகப்பிரம்மம் ஏழாவது மனுவந்திரகதையை விஸ்தாரமாகக் கூறிப் பின்னர் அந்த மன்வந்திரத்தில் மஹாவிஷ்ணு வாமனவடிவமாக வந்து மஹாபலியை மூன்றடி மண்யாசித்த கதையை விஸ்தாரமாகச் சொன்னார்.

வினா 19.—மஹாவிஷ்ணு யாரிடம் வாமனரூபமாக அவதரித்தது ? ஏன் ?

விடை.—மஹாவிஷ்ணு அதிதி தேவியினிடத்தில் காசியபர் மூலமாக மஹாபலி சக்கிரவர்த்தியின்வலிமையை அடக்க வாமனரூபியாக அவதரித்தார்.

வினா 20.—மஹாபலி யார் ? அவன் ஸ்வபாவம் என்ன ?

விடை.—இவன் அஸுரராஜன். இவனுக்கு வலிமை அதிகப்பட அஸுரர்கள்கை ஓங்கியது. இவன் மூன்று லோகங்களையும் தன் ஆளுகைக்குள் அடக்கிக்கொண்டு இந்திரனுக்கு அதிகாரமில்

லாமலே போகும்படி செய்துவிட்டான். தேவதைகளே இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்துபோய் விட்டனர். மஹாபலியோ ப்ரஹ்லாதாது ஸந்ததியில் தோன்றினவராகையால், மிகுந்த நீதிமானாகவும் பக்திமானாகவும் இருந்தான். ஆகவே இவனது பலத்தை ஒருவராலும் குறைக்கமுடியவில்லை.

வினா 21.—இந்த ஸமயத்தில் தேவதைகளுக்கு ஸஹாயம் செய்ய யார் எவ்வாறு முயன்றனர்? அது எவ்வாறு முடிவுபெற்றது?

விடை.—தமது புத்திரர்களாகிய தேவர்கள் மறைந்துபோனதைக் கேள்விப்பட்ட அதிதி தேவியானவள் காசியபரிடம் சென்று தமது புத்திரர்களுக்கு நன்மை உண்டாகும்படி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டாள். உடனே இந்த விஷயத்தை உத்தேசித்து பகவானைக் குறித்து பயவிருதம் என்பதைச் செய்யவேண்டும் என்றுசொல்லி ஓர் மந்திரத்தையும் அதை விருதகாலத்தில் ஜபம் செய்யும் ஒழுங்கையும் காசியப்பர் அதிதிக்கு உபதேசித்தார். அவ்வாறே இதை ஒழுங்குப்படி 12 நாள் அனுஷ்டிக்க அதன் முடிவில் பகவான் அதிதிதேவிக்கு பிரத்யக்ஷமானார். உடனே அவள் தகுந்தபடி துதித்தாள். அப்பொழுது பகவான் 'நான் உன் தவத்தால் கட்டுண்டேன். உன் வயிற்றில் பிள்ளையாகப்பிறந்து தேவதைகளுக்குத் தகுந்த ஸஹாயம் செய்கிறேன்' என்று அநுக்கிரஹித்து மறைந்தார். உடனே இவள் காசியபரிடம் சென்று நடந்தவைகளைச் சொல்ல அவரது அநுக்கிரகத்தின்பேரில் இவளுக்கு ஓர் குழந்தை உண்டாயிற்று.

வினா 22.— பகவான் அதிதி தேவியினிடமிருந்து அவதாரம் செய்தது எப்படி? பின் என்ன நடந்தது?

விடை.—அதிதி பிரஸவிக்கும் காலத்தில் பிரம்மா வந்து அவளது வயிற்றுள் இருந்த பகவானை மிகுந்த உருக்கத்துடன் துதித்தார். உடனே பகவான் சதுர்புஜாதிகளுடன் கூடிய தமது ஸ்வரூபத்துடனே அவதரித்தார். பிரபஞ்சமே அப்பொழுது ஆனந்தித்து செழிப்பாக விளங்கியது. அப்பொழுது காசியபர் அதிதி தேவதைகள் ஆகிய இவர்கள் துதிக்க அவர்கள் முன்னிலையிலேயே பகவான் ஓர் குட்டையான ரூபத்தை

அடைந்தார். கொஞ்சநாளில் வாமனருக்கு உபநயனம் வெகு கோலாஹலமாக நடந்தது.

வினு 23.—உபநயனமானதும் வாமனர் என்ன செய்தார்?

விடை.—இந்திரனுக்கு ஸமனுன மஹாபலி சக்கிரவர்த்தி ஓர் சிறந்த யாகம் செய்கிருர் என்று கேள்விப்பட்டு, அந்த யாகத்திற்கு வாமனர் புறப்பட்டுப் போனுர். அங்குள்ளவர்கள் இவருக்கு மிகுந்த மரியாதைகள் செய்ய அரசன் வாமனரைக்கண்டு அடி பணிந்து அவரை ஆஸனத்திலிருத்தி 'தங்களுக்கு என்ன வேண்டுமோ அதைக் கேட்கலாம். தங்களைத் திருப்திசெய்தால் என் யாகம் ஸரிவரப் பூர்த்தியாகும்?' என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

வினு 24.—இந்தஸமயத்தில் தேவதைகளுக்கு உபகாரம்செய்ய வாமனர் எவ்வாறு நடந்துகொண்டார்?

விடை.—மஹாபலியினது பணம் முதலியவைகள் ஒன்றையும் கவனியாது தேவதைகளுக்கு உபகாரம் செய்தற்பொருட்டு தமது அடியால் மூன்றடி மண் வேண்டும் என்று அவர் கேட்டார். மஹாபலி இந்த வேண்டுகோளைக்கண்டு வியந்து, வேறு விஷயங்களை மேலும் கேட்கும்படி எவ்வளவோ வேண்டிக்கொண்டான். வாமனர் ஒரே பிடிவாதமாகத் தமக்கு மூன்றடி மண்போதும் என்று சொன்னுர். அப்பொழுது அதைத் தானம்செய்ய மஹாபலி அரை மனதோடு யத்தனம்செய்தான்.

வினு 25.—அந்த ஸமயத்தில் மஹாபலிக்கு யார் எவ்வாறு புத்திமதி கூறியது? மஹாபலி மேல் என்னசெய்தான்?

விடை.—அந்த ஸமயத்தில் சுக்கிராசாரியர் மஹாபலியை நோக்கி, 'வாமன உருவாக வந்திருக்கிறவர் தேவதைகளுக்கு ஸதா ஹிதம்செய்யும் மஹாவிஷ்ணுவே. இவர் மூன்றடி மண் போதும் என்று பிடிவாதமாக இருப்பதை நோக்கில் இதில் ஏதோ சூதிருக்கிறதாகத் தோற்றுகிறது. ஆகையால் இதை நீ கொடுத்துவிடாதே; நான் சொல்லுவதற்கு விரோதமாக நீ செய்வாயாகில் உனக்கு ஆபத்துவரும்' என்று எச்சரிக்கை செய்தார். மஹாபலி இதைக்கேட்டதும், 'மஹாவிஷ்ணு தான் இவ்வாறு வந்திருக்கிருர் ஆனுல் நான் அவர்கேட்டதைக்

கொடுத்தால் கிருதார்த்தனுவேன். மேலும் என் வாக்கிற்கு விரோதமாக நடக்கமாட்டேன்' என்று சொல்லி மூன்றடிமண் கொடுத்து விட்டதாக வாமனர்கையில் மஹாபலி தீர்த்தத்தை வார்த்துவிட்டான்.

வின 26.—உடனே என்ன அற்புதம் நடந்தது?

விடை.—தானம் வாங்கினதும் பகவான் தமது வாமன ரூபத்தை விட்டு வரவர ரூபத்தில் பெரியவராகித் தம் விசுரூபத்தை எடுத்து விட்டார். இந்த உருவத்திற்குத் தான் திருவிக்ரம உருவம் என்றுபெயர். இந்த உருவத்தோடு பகவான் ஸகல உலகங்களையும் தமது இரண்டு அடிகளால் அளந்து விட்டார். கீழேழு லோகத்தை முதல் அடியால் அளந்துவிட்டு, இரண்டாவது அடியால் மேல் ஏழுலோகங்களையும் அளந்தார். அப்பொழுது ஸத்ய லோகத்திலிருந்த பிரம்மா தமதருகில்வந்த விஷ்ணுபாதத்தைத் தமது கமண்டலு தீர்த்தத்தால் அலம்ப அதுதான் கங்கையாக மாறியதாம்.

வின 27.—இரண்டடி அளந்தபின்னர் என்ன விபரீதம் விளைந்தது? இது எவ்வாறு நீங்கிற்று?

விடை.—இந்தச் சூதைக்கண்ட அஸுரர்கள் யாவரும் மிகுந்த கோபத்துடன் திருவிக்கிரம மூர்த்தியைச்சென்று தாக்கத்தொடங்க விஷ்ணுதூதர்களும் படர்களும் அஸுரர்களை எதிர்த்துப் போர்செய்யத் தொடங்கினர். அப்பொழுது மஹாபலி தனது பரிவாரங்களை நோக்கி 'நமக்கு இப்பொழுது நல்லகாலம் இல்லை. நீங்கள் போர் செய்வீர்களாகில் மாண்டு விழுவீர்கள். ஆகையால் ஒடிவிடுங்கள்' என்று புத்திமதி கூற அஸுரர் பின்னர் நமக்கு நல்லகாலம் வருங்கால் பார்த்துக் கொள்ளுவோம் என்று விஷ்ணுதூதர்களைக் கண்டு பயந்து பாதாள லோகத்தில் சென்று ஒளித்துக்கொண்டனர்.

வின 28.—இவ்வாறு அஸுரர்கள் மஹாபலியை விட்டுப்போனதும் அவனுக்கே என்ன ஆபத்து வந்தது?

விடை.—மூன்றாவது அடிக்கு இடம் இல்லாமல்போக மஹாபலி கடன்காரனுப் போய்விட்டான். உடனே பகவான் கருடனைக்

கொண்டு மஹாபலியை வருணபாசத்தால் கட்டுவித்து மிக்க வருத்தப்படுத்தி தமக்கு கொடுக்கவேண்டிய மூன்ருவது அடியைக் கொடுத்து விடும்படி கேட்டார். மஹாபலி மஹா பக்திமாஞகையால், இந்தக் கஷ்டத்தைக் கவனியாது மனஸ் ஸமாதானத்தோடு பகவானைத் தியானம் செய்துகொண்டிருந்தான். பிரஹ்லாதரும் அப்பொழுது வந்து, மஹாபலியின் நிலை அவனுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியது என்று அவனைத் தேற்றி விட்டுப் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்ருர்.

வினு 29.—மஹாபலிக்கு இந்த ஆபத்து ஏன் வந்தது?

விடை.—மஹாபலி மஹா பகவத் பக்தனுகையினுலேயும், அஸாரனுகையினுலேயும் அவனுக்கு உலகச்சிறப்பு அதிகமாகவரின், கர்வாதிகளால் கெட்டுப்போவான் என்றஎண்ணத்துடன் பகவான் அவனை அப்பொழுது வருத்தினுர். பகவான் தமது பக்தர்களுக்கு இந்தக்காரணத்தால், அதிகக் கஷ்டத்தையே கொடுப்பது வழக்கம். மஹாபலி தனது பக்தியால் இதை லக்ஷ்யம் செய்யாது பகவானை உறுதியாய் மனதில் வைத்துவந்தான்.

வினு 30.—இந்தக் கஷ்டம் மஹாபலிக்கு எவ்வாறு நீங்கிற்று? பின்பு என்ன நடந்தது?

விடை.—பகவான் வருணபாசத்தால் வருத்திக் கேட்கும்பொழுது மஹாபலி அவரைநோக்கி 'நான் என் வார்த்தையை ஸத்யமாகச்செய்து கொள்ளுகிறேன். மூன்ருவது அடியை என் தலையில் வையும்,' என்ருன். அப்பொழுது பகவான் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் மஹாபலி தலையில் தமது பாதத்தைவைத்து அநுக்கிரஹித்து அவனை வருணபாசத்துயரத்திலிருந்து விடுவித்து, பாதாளலோகத்தில் அடுத்த மன்வந்திரம் வரையில் தனது பரிவாரங்களோடு அடங்கி யிருக்கும்படியாகச் சொல்லி அவனைப் பாதாளலோகம் அனுப்பி பிரஹ்லாதரையும் கூடவேபோகச்சொன்னுர். மேலும் அங்கேயே தாமும் அவனைக் காத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், பின்னர் அடுத்த மன்வந்திரத்தில் அவனுக்கு இந்திரப் பட்டம் கொடுப்பதாகவும் வாக்களித்தார். மஹாபலி வெகு ஸந்தோஷத்தோடு பாதாளலோகம் சென்ருன். பகவான் இந்திரனுக்கு மூன்று லோகங்களையும் கொடுத்தார்.

வினா 31.—மஹா பலி கதையைச் சொல்லி முடித்தபின்னர் சுகப் பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவரித்தார் ?

விடை.—பரீக்ஷித்தின் வேண்டுகோளின்படி சுகப்பிரம்மம் மத்ஸ்யா வதார கதையை எடுத்து விவரித்தார்.

வினா 32.—பகவான் மத்ஸ்யாவதாரம் எடுக்கக் காரணம் என்ன ?

விடை.—முன் கல்பமுடிவில் பிரம்மா பிரளய நித்திரையில் மறைந்துபோக, அவரிடமிருந்து வெளி வந்தவேதத்தை ஹயக்ரீவன் என்ற அஸுரன் திருடிக்கொண்டுபோய் ஸமுத்திரத்தில் ஒளித்துக்கொண்டான். இவனைக் கொல்ல பகவான் மத்ஸ்யா வதாரம் செய்தார்.

வினா 33.—பகவான் மத்ஸ்யாவதாரம் எடுத்தவிதம் எப்படி ?

விடை.—இந்தக் கல்பத்தொடக்கத்தில் ஸத்யவ்ருதர் என்ற ராஜ ரிஷி மனுவானார். அவர் ஓர் ஆற்றில் தமது அனுஷ்டானாதிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் அவர் கையில் தண்ணீரோடு ஓர் சிறு மீன் பிடிபட்டது. அதன் வேண்டுகோளின்படி மனு அதைத் தமது கமண்டலுவில்போட சிக்கிரத்தில் அது கமண்டலுவின் அளவுக்கு வந்தது. அப்பொழுது தன்னை ஓர் பெரிய பாத்திரத்தில் போடும்படி அது வேண்டிக்கொண்டது. மனு, பகவானே மத்ஸ்யாவதாரம் செய்திருக்கிறார் என்றறியாது அவ்வாறே செய்தார். அது கிரமமாகப் பெரிதாக, குளங்கூட அதற்கு போதாமல் போய்விட்டது. மனு அதை ஸமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் விட்டார்.

வினா 34.—ஸமுத்திரத்தை அடைந்ததும் பகவான் என்ன செய்தார் ?

விடை.—சிக்கிரத்தில் பெரிதாகிய மீனைக்கண்டு வியந்து பகவான் என்று எண்ணித் துதித்த மனுவை நோக்கிப் பகவான், 'இன்றைக்கு ஏழாம் நாள் உலகம் பிரளய ஜலத்தால் மூடப்படும். உலகவஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் ஒவ்வொன்றை எடுத்துக்கொண்டு ஓர் கப்பலில் ஏறிக்கொண்டு தயாராக இரு. உனக்கு யாதொரு கேடும் வாராது. நான் அந்த ஜலத்தில் என் காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வருவேன். என் கொம்பு

கள் ஒன்றில் உன் கப்பலை ஓர் பாம்பால் கட்டிவிடு' என்று சொல்லி மறைந்தார்.

வினு 35.—பிரளயம் எவ்வாறு நடைபெற்றது? இது எவ்வாறு முடிந்தது?

விடை.—பகவான் கூறியபடி ஏழாம் நாள் ஸமுத்திரம் பொங்கிவர, அவர் உத்தரவின்படி நடந்துவந்த மனு கப்பலில் இருந்த படியால் ஸமுத்திரத்தில் நிர்பயமாக மிதக்கத் தொடங்கினுர். அப்பொழுது மத்ஸ்யத்தினது கொம்பு அந்த ஜலத்தில் வெளிப்பட அதனேடு தமது கப்பலைச் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டு, மத்ஸ்ய ரூபியான பகவானைத் துதி செய்தார். அப்பொழுது பகவான் மனு முதலிய ரிஷிகளுக்கு ஞானேபதேசம் செய்தார். பிரளயம் முடிந்ததும் வெளிவந்த பிரம்மாவிடம் தாம் ஹயக்ரீவனைக்கொன்று எடுத்துவந்த வேதத்தை ஒப்புவித்துவிட்டு மறைந்தார். இந்தக் கல்பத்தில் ஸத்யவிருதர் விவஸ்வதரது பிள்ளையாகப் பிறந்து முதல் மனுவானுர்.

9-வது ஸ்கந்தம்

ஸூர்ய சந்திரவம்சங்கள் கதை, அம்பரீஷர் கதை, பரசுராமாவதாரம் சுகபரீக்ஷித்து ஸம்வாதம்

குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார் படுதுய ராயின வெல்லாம்
நிலந்தரம் செய்யு நீள்விசும் பருளு மருளொடு பெருநில மளிக்கும்
வலந்தரு மற்றுந் தந்திடும் பெற்ற தாயினு மாயின செய்யு
நலந்தருஞ் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன் நாராய ணவென்னு நாமம்

வினா 1.—ஸூர்ய வம்சத்தில் உண்டான இவ்வைவஸ்வத மனுவினது வம்சவிருத்தி விஷயத்தில் என்ன விசித்திர விஷயங்கள் நடந்தன?

விடை.—மனுவிற்கு வம்சவிருத்தியாக வேண்டிய விஷயமாக வஸிஷ்டர் ஓர் யஞ்ஞம் செய்துவைத்தார். அப்பொழுது மனுவின் பெண்சாதி மந்திரம்சொல்லி ஆஹூதிவிடும் பிராம்மணனிடம் சென்று தனக்குப் பெண் பிறக்கும்படியான ஆஹூதியைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டாள். அவர் அப்படியே செய்ய மனுவிற்கு இளை என்ற ஓர் பெண் உண்டானாள். மனுவிற்குப் பிள்ளை பிறக்காததால் மிகுந்த கஷ்டம் உண்டாக வஸிஷ்டரிடம் சென்று தமது துக்கத்தைத் தெரிவித்தார்.

வினா 2.—வஸிஷ்டர் என்ன செய்தார்?

விடை.—வஸிஷ்டர் மிகுந்த ஆராய்ச்சியின் பேரில் யஞ்ஞத்தில் ஏற்பட்ட மந்திரலோபத்தை அறிந்து அதை மனுவிற்குத் தெரிவித்துத் தமது தபோமஹிமையால் அவனுக்குப் பிள்ளை உண்டாகும்படி செய்வதாகச் சொன்னார். உடனே பகவானைக்குறித்து வஸிஷ்டர் தியானத்திலிருந்து அவரிடம் இளைக்கு புருஷத்தன்மை வரும்படி செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார். பகவான் வஸிஷ்டருக்குத் திருப்தி யுண்டாக, இளைக்குப் புருஷத்வம் வரும்படி செய்ய அவளே ஸூத்யும்னன் என்ற அரசன் ஆனாள்.

பரசுராமாவதாரம்

பரசுராமர் மஹேந்திரமலையில் வந்து அமர்ந்தார்

—150-ம் பக்கம் பார்க்க.

வினு 3.—ஸுத்யும்னனுக்கு என்ன ஆபத்து வந்தது? ஏன்? இது எவ்வாறு யாரால் நீங்கிற்று?

விடை.—இவன் ஒருநாள் வேட்டையாடிக்கொண்டுவருகையில் பரமசிவன் உல்லாஸமாக இருக்கும்படியான குமாரிவனத்துள் புகும்படி நேரிட்டது. உடனே பரமசிவன் முன்னர் செய்திருந்த ஏற்பாட்டின்படி ஸுத்யும்னனுக்கு மறுபடி பெண் உருவம் வந்துவிட்டது. பின்பு வஸிஷ்டர் முதலியவரது ஸஹாயத்தின்பேரில் பரமசிவத்தை உத்தேசித்து ஆராதனைகள் செய்து அவன் ஒருமாஸம் புருஷனாகவும், ஒரு மாஸம் ஸ்திரீயாகவும் இருக்கும்படி அனுக்கிரஹம் பெற்று, ராஜ்யமாண்டு ஸுகித்துவந்தான் (இராமாயண வினு விடை உத்தரகாண்டம் வினுக்கள் 114, 115 களைப் பார்க்க).

வினு 4.—ஸுத்யும்னன் கதி இவ்வாருக, மனு என்னசெய்தார்?

விடை.—மனு யமுனு நதிக்கரையில் 100 வருஷம் தபஸுசெய்து புத்திரன்வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் ஹரியை ஆராதனைசெய்தார். அவருக்கு பத்துப்பிள்ளைகள் உண்டானுர்கள். அவர்களுள் முதலாவது பிள்ளைதான் இக்ஷ்வாகு.

வினு 5.—மனுவின் பிள்ளைகளுள் ஒருவனுகிய பிராஷாத்ருவைப் பற்றிய விசேஷம் என்ன?

விடை.—இவன் குரு இவனைத் தமது மாடுகளை மேய்க்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார். இவன் மிகுந்த சாந்த மனதுடனும் பொறுமையுடனும் இந்தத் தொழிலைச் செய்துவர, ஓர் இரவில் பசு மந்தையைப் புலிவந்து தாக்கி ஓர் மாட்டைக்கவ்விக்கொண்டுபோயிற்று. இதைப்பிரஷாத்ரு பின்தொடர்ந்து சென்று ஓர் ஈட்டியால் குத்த மாடு குத்துப்பட்டு இறந்தது. குத்து புலியின்மேலும்பட, அது மாட்டைவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டது. மறுநாட்காலையில் பசு இறந்திருப்பதைக்கண்டு, குரு 'நீ சூத்திரனுகப் போகக்கடவாய், என்று சபித்தார்.

வினு 6.—இந்தச் சாபம் வந்ததும் பிரஷாத்ரு என்ன செய்தான்?

விடை.—அடங்கின மனதுடன் குரு கொடுத்த சாபத்தை வாங்கிக்கொண்டு மஹா விரக்தனுனன். மிகுந்த பகவத் பக்தி, தியானம், ஞானம் முதலிய நற்குணங்களைப் பின்பற்றிப், பெரிய ரிஷி

யாகித் தனது வாழ்நாட்களை மிகுந்த மேன்மையாய்க் கழித்து ஓர் காட்டுத் தீயில் அகப்பட்டுத் தனது தேகத்தை நழுவவிட்டான்.

வினு 7.—மனுவின் மற்றொரு பிள்ளையாகிய சரியாதியைப்பற்றிய விஷயம் யாது ?

விடை.—சரியாதி என்பவருக்கு ஸுகந்யை என்றொரு பெண் உண்டு. அவளை ச்யவன ரிஷிக்குக் கொடுத்து அவர் மூலமாக ஓர் யாகம் செய்த, அதில் தனது மாப்பிள்ளையின் மேன்மையை உணர்ந்தார். (மஹாபாரத வினுவிடை, முதல் பாகம் ஆரண்யபர்வம் வினு 52-ஐப்பார்க்க)

வினு 8.—சரியாதிவம்சத்தில் பிறந்த ரெய்வத ராஜன் விஷயத்தில் நடந்த அற்புதங்கள் எவை ?

விடை.—ரெய்வத ராஜன் குசஸ்தலம் என்ற பட்டணத்தில் ராஜ்யம் ஆண்டுவரும் நாளில் அவனுக்கு குழந்தைகள் பிறந்தன. ஒரு நாள் தனது பெண் ரேவதீதேவியுடன் அவன் பிரம்மலோகம் சென்று அவளுக்குத்தக்க புருஷன் இன்னுன் என்று பிரம்மாவிடம் இருந்து அறிந்து வரவேண்டும் என்று ஆவல்கொண்டு பிரம்மலோகம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். பிரம்மஸபையில் கந்தர்வர்கள் அப்பொழுது பாடிக்கொண்டிருக்க, அவன் அதைக் கேட்டுக்கொண்டே நின்றுவிட்டான். பாட்டு முடிந்ததும், பிரம்மாவிடம் அவன் தனது நோக்கத்தைத் தெரிவிக்க பிரம்மா சிரித்துக்கொண்டு 'நீ வந்து இருபத்தேழு யுகம் ஆய்விட்டது. உன் காலத்திலிருந்தவர்களில் ஒருவராவது இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது கிருஷ்ணனது தமயன் பலராமர் என்று ஒருவர் இருக்கிறுர். அவருக்கு உனது பெண்ணைக்கொடு. அவர் தம்மைவிட அவளை சிறியவளாக்கிக்கொள்வார் பயப்படாதே' என்று சொல்ல அவன் அப்படியே செய்து தனது ராஜ்யம் சென்றுன். இதனுல் ஸங்கீதத்தின் பெருமை விளங்கும்.

வினு 9.—ஸூர்ய வம்சத்தில் உதித்த நாபாகராஜனைப்பற்றிய விசேஷம் என்ன ?

விடை.—நபாகன் என்பவன் கடைக்குட்டி நாபாகன் இவன் குருகுலத்தில் இருந்து பிரம்மசரியம் முடித்துக்கொண்டு வந்த உடன்

இவனுக்கு இவன் தமயன்மார்கள் தகப்பனாரையே பிதிரார்ஜித பாகமாகக் கொடுத்துவிட்டு மற்றையவைகளைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டனர். அப்பொழுது தகப்பனார், கடைக்குட்டியை நோக்கி 'ஆங்கிரஸாள் யாகம் செய்கின்றனர், அவர்கள் பக்திமான்களாயிருந்தபோதிலும், யாகத்தில் பிழைகள் செய்திருக்கின்றனர். அவர்களது பாபம் நீங்கும்படி அவர்களுக்கு மந்திரங்கள் கூறுவாயாகில், உனக்கு யாகத்தில் மிகுதியான திரவ்யங்களைக் கொடுத்துவிடுவார்கள் போ' என்று சொல்ல அவனும் அவ்வாறே செய்து யாகத்திரவ்யங்களைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

வினா 10.—இந்த ஸமயத்தில் நடந்த விசேஷம் என்ன? இதனால் நாபாகனுக்கு என்ன மேன்மை உண்டாயிற்று?

விடை.—யாக திரவ்யத்தை வாங்கிக்கொண்ட உடன் வடக்கு திக்கிலிருந்து ஓர் கரிய புருஷன் வந்து அவைகள் தன்னைச் சேர்ந்தவை என்று சொல்லத்தொடங்கினான். அப்பொழுது நாபாகன் 'இவை எல்லாம் இந்த யாகம்செய்த யஜமானர்களால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை' என்றான். இருவரும் இவ்வழக்கைத்தீர்த்துக்கொள்ள நாபாகன் தகப்பனிடம் போவதாகத் தீர்மானித்தார்கள். நாபாகன் சென்று கேட்டதற்கு அவன் தகப்பன் பக்ஷபாதம் இன்றி வைதிக ஸம்பிரதாயப்படி 'யாகத்தில் மிஞ்சியவை எல்லாம் ருத்திரனைச் சேர்ந்தது. ஆதலால் நீ பெற்றுக்கொண்டவை எல்லாவற்றையும் கரிய புருஷனிடம் கொடுத்து விடவேண்டும்' என்று தீர்மானித்தார். இந்தத் தீர்மானத்தைக்கேட்ட உடன் கரிய புருஷனாகியருத்திரர் நாபாகன் தகப்பனது பக்ஷபாதமின்மைக்குமெச்சி 'என் பாகமாகிய இந்த யாகப் பொருள்களை உனக்கே கொடுத்துவிடுகிறேன். நீ உண்மை பேசியதால் உனக்கு பிரம்மஞானத்தையும் கொடுக்கிறேன்' என்று நாபாகனுக்கு அனுக்கிரஹித்து மறைந்தார். இதனால் ஸத்யம் தலைகாக்கும் என்பது விளங்கும்.

வினா 11.—நாபாக மஹாராஜாவின் பிள்ளையாகிய அம்பரீஷரது சிறப்பு எவ்வாறு வெளி வந்தது?

விடை.—இவர் சிறந்த பகவத் பக்தராக விருந்துகொண்டு தமது ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தார். இவர் தமது அங்கங்கள் எல்லாவற்

றையும் தமது இஷ்ட தெய்வமாகிய வாஸுதேவராது ஆரா தனைகளிலேயே உபயோகப்படுத்தி வந்தார். இவருக்கு இந்த ஸன்மார்க்க அப்பியாஸத்தால் உலகப் பற்றுக்கள் விட்டுக் கொண்டே, வர ஸகலவித போகங்களின் மத்தியில் இருந்த போதிலும் இவர் மனம் தாமரை இலைத் தண்ணீர்போல பற் றற்று நின்றது. இப்படி இருக்கையில் இவர் தமது பெண்சா தியுடன் ஒரு வருஷகாலம் வாஸுதேவருக்கு மிகப்பிரீதி யான துவாதசி விருதம் அனுஷ்டிக்கத் தொடங்கினர்.

வின 12.—துவாதசி விருதம் என்பது என்ன? இதன் உட்கருத்து என்ன?

விடை.—மாதத்தில் இரண்டு துவாதசி வரும். அதற்கு முன் தின மாகிய ஏகாதசியில் சுத்தமாக உபவாஸம் (சாப்பாட்டைக்கூடக் கவனிக்காது ஆத்மா அருகேவஸித்து) இருந்து ஹரிநாம ஸங் கீர்த்தனம், பூஜை, ஹரிகதாசிரவணம் முதலிய ஸத்கால க்ஷேபாதிகள் செய்து மறுநாள் அதிகாலையில் ஏற்பட்ட நாழி கைக்குள் பிராம்மணர்கள் ஸமாராதனை செய்து பின்னர் பாரணை (தாம் உண்ணுதலை) செய்வதே. இவ்விருதமானது தச இந்திரியங்களுக்கு அப்பாலுள்ள ஏகாதச இந்திரியமாகிய மனதை வெளி வஸ்துக்களில் செல்லவொட்டாது மிகுந்த கஷ்டத்தின் பேரில் அடக்கி துவாதச வஸ்துவாகிய ஆத்மா வின் உண்மை உருவைக் கண்டு களித்து ஆனந்தித்து முன் பட்ட கஷ்டங்களிலிருந்து விடுபட்டுச் சற்றே இளைப்பாறி திருப்தி அடைவதைக் குறிப்பிக்கின்றது. இந்நிலையில் வருபவ னுக்கு தன்னுயிரைப்போல மன்னுயிரையும் நோக்குவது வரும் என்பதை ஸூசிபிக்க துவாதசி அன்று ஸமாராதனை விதிக்கப்பட்டு அதன் பிறகுதான் யஜமானன் பாரணை செய்ய வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறது. இந்தச் சிறந்த நிஷ்டாக் கிரமத்தை நமக்குப் புகட்டத் தான் மாதம் இருமுறை இவ்வி ருதம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதை அறிந்து செய்பவர் களுக்கு தேக ஆரோக்யமும், மனோதிடமும் உண்டாகும். இதை யறியாது பக்தியோடு செய்பவர்களுக்கு தேக ஆரோக்ய மும், இந்த விருதத்தின் நோக்கத்தை அறியவேண்டும் என்ற ஆவலும் உண்டாகும். இந்த ஆவல் மூலமாக இவர்களுக்கு

ஞானம் உண்டாக இவர்கள் பரமபத மார்க்கத்தில் பழகத் தொடங்குவார்கள்.

வினு 13.—இந்தச் சிறந்த விருதத்தை அனுஷ்டித்து வந்த காலத்தில் அம்பரீஷருக்கு என்ன ஆபத்து யாது காரணத்தால் ஏற்பட்டது?

விடை.—இந்த விருதத்தின் முடிவில் கார்த்திகை மாதத்தில் மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து பின்னர் காளிந்தி நதியில் ஸ்நானம் செய்து அருகே உள்ள மது வனத்தில் வாஸுதேவரை த்யானம்செய்துவிட்டு பிரம்ம நிஷ்டர்களான மஹான்கள் அநேகரை போஜனம் முதலியவைகளால் இவர் ஆராதித்தார். அப்பொழுது தாம் பாரணை செய்யயத்தனிக்கையில் மஹாகோபிஷ்டரான துர்வாஸ மஹரிஷி அதிதியாக வர அவரையும் போஜனத்திற்கு அரசன் மஹாவிநயத்துடன் அழைத்தான். அப்பொழுது அவர் தமது ஸ்நான அனுஷ்டாநாதிகளை முடித்துவிட்டு வருவதாகச் சொல்லி காளிந்திக்குச் சென்றார். ரிஷி திரும்பிவருவதற்கு நாழிகை யாகும்போலத் தோற்றியது. துவாதசி கொஞ்சநாழிகைதான் இருந்தது. அதற்குள் விருதத்தின் ஏற்பாட்டின்படி யஜமானன் பாரணை செய்யவேண்டியது. அதிதி ஒருவர் இருக்கையில் முன்னதாக உண்ணுவது ஒழுங்குக்கு விரோதம். இம்மாதிரி தர்மஸங்கடமாகிய ஆபத்தில் அம்பரீஷர் சிக்கிக் கொண்டார். ஒன்றும் தோன்றாமல் தயங்கிநின்றார்!

வினு 14.—இந்த ஆபத்திலிருந்து எவ்வுபாயத்தால் இவர் நீங்கினார்? இதனால் என்ன பெரிய ஆபத்து இவருக்கு வந்தது?

விடை.-இப்படி ஒன்றும்தோன்றாது தத்தளித்துக்கொண்டு இந்தத் தர்ம ஸங்கடத்திலிருந்து தப்புவிக்கும் வழி யாது என்று அம்பரீஷர் பிராம்மணர்களைக் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் 'துவாதசி போவதற்குள் தீர்த்தத்தை மாத்திரம் குடித்துப் பாரணை செய்யலாம். தண்ணீர் குடித்தலை பிராம்மணர்கள் உபவாஸத்திற்கும், பாரணைக்கும் ஸமானமாக எண்ணுகிறார்கள். அதிதி போஜனம் செய்த பின்னர் தாங்கள் போஜனம் செய்யலாம். இதனால் தங்கள் துவாதசி விருத்தத்திற்குக் குறைவும் வாராது, அதிதிக்கு முன் உண்ட பாபமும் வாராது' என்று புத்திமதி

கூறினர். அரசனும் மனதில் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைத் தியானம் செய்துகொண்டு தீர்த்தத்தை ஆசமனீயம் செய்தார். உடனே துர்வாஸர் வந்துவிட அவர் இந்த விஷயத்தை அறிந்தார். தனக்கு முன் உண்டுவிட்டு மிகுந்ததைத் தனக்கு அரசன் போட வருவதைத் தமது ஞானதிருஷ்டியில் அறிந்ததும், அவர் அம்பரீஷரை தர்மத்தை மீறினவன் பாபி என மிகுந்த கோபத்துடன் வைதுவிட்டுத் தமது ஜடையிலிருந்து கொஞ்சம் ரோமங்களைப்பிடுங்கி எடுத்து ஓர் சக்கிராயுதம் செய்து அதை அரசன் உயிரை வாங்கிவிட்டு வரும்படி விடுத்தார். அம்பரீஷர் நிர்பயமாக தாம் இருந்தவிடத்தில் அசையாமலே இருந்துவிட்டார்!

வின 15.—இந்தக் கஷ்டஸமயத்தில் அம்பரீஷருக்கு யார் எவ்வாறு ஸஹாயம் செய்தது? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—இந்தத் தருணத்தில் ஆபத் பாந்தவரான வாஸுதேவரது ஸுதர்சன சக்கிரம் தமது பக்தனைக் காப்பாற்ற ஆகாயத்தினின்றும் திடீரென்று இறங்கி வந்து துர்வாஸரது யோக சக்கிரத்தை எரித்துவிட்டு அவரையும் துரத்தத் தொடங்கியது. துர்வாஸர் எல்லா தேவதைகளிடத்தும் சென்று சரணமடைந்து பார்த்தார். அவர்கள் எல்லோரும் தம்மால் அவரைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று நிராகரித்து விட்டனர், பிரபஞ்ச முழுவதும் ஓடி ஒளிந்து பார்த்தார், அங்கும் காலன்போல சக்கிரம் வந்துவிட்டது. முடிவில் வாஸுதேவர் இடம் சென்று சரணம் புகுந்தார். அதற்கு அவர் 'நான் என் அடியார்களுள் அடக்கம். அவர்களுக்காக இந்த ஆயுதம் புறப்பட்டது. இப்பொழுது என்னால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. வேறொருவராலும் ஒன்றும் முடியாது. அம்பரீஷனே இறங்கி உன் விஷயத்தில் ஏதாவது செய்தால் உண்டு. அவனைச்சென்று சரணமடை' என்று ஆஞ்ஞாபித்தார்.

வின 16,—பின்பு துர்வாஸர் என்ன செய்தார்? இதனால் அம்பரீஷரது நற்குணம் எவ்வாறு வெளிவந்தது? மேல் என்ன நடந்தது?

விடை.—துர்வாஸ மஹருஷி எங்கும் ஓடிக்களைத்து தமது எண்ணம்

பூர்த்தியாகாததால் மனம்நொந்து 'நீயேகதி' என்று அம்பரீஷரிடம் வந்துவிழுந்தார். உடனே தூர்வாஸ மஹாரிஷி தமக்கு செய்தகெடுதியை மறந்துவிட்டு அம்பரீஷர் ஸுதர்சன சக்கிரத்தை உள்ளன்புடன் ஆராதித்து அதை வாஸுதேவரிடம் செல்லும்படி பிரார்த்தித்தார். உடனே அது அனலை அடக்கிக் கொண்டு சாந்தமாகிப் பரம்பொருளிடம் சென்றது. அதுவரையில் போஜனம் செய்யாதிருந்த அம்பரீஷர் தூர்வாஸ ரிஷிக்கு போஜனம்செய்வித்து மரியாதைகள் செய்துவிட்டுத் தாமும் பாரணைசெய்து ஸுகமாக இருந்தார். பின்பு தமது ராஜ்யத்தைத் தமது பிள்ளையிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு வனம்சென்று வாஸுதேவரைத் தியானம் செய்து பரமபதம் அடைந்தார்.

வினு 17.—மனுவினிடம் உண்டான இக்ஷ்வாகுவினது வம்சம் எவ்வாறு விருத்தியாயிற்று ?

விடை.—இக்ஷ்வாகுவுக்கு பிக்ஷுகி என்றொரு பிள்ளை இருந்தான். அவன் சிராத்த விஷயத்தில் தடுக்கமுடியாமல் ஓர் அபராதம் செய்யும்படி நேரிட நாடு நீக்கப்பட்டான். இக்ஷ்வாகு இறந்த பின்னர் பிரஜைகளின் அநுமதியின் பேரில் பிக்ஷுகி ராஜ்ய பாரம் செய்து ககுஸ்தன் என்ற தன் பிள்ளையை ராஜனுக்கி விட்டுப் போனான். இவன் தேவதைகளுக்கு உபகாரம்செய்து விஷ்ணு ஸஹாயத்தால் அஸுரர்களது பட்டணங்களை ஜயித்ததால் இவனுக்குப் புரஞ்ஜயன் என்ற பெயர் கிடைத்தது. இவன் வம்சத்தில் யுவனுச்வன் என்ற ராஜன் பிறந்தான்.

வினு 18.—யுவனுச்வன் விஷயத்தில் யாது காரணத்தால் என்ன அதிசயம் ஸம்பவித்தது ?

விடை.—இவன் அநேக பெண்சாதிகளைக் கல்யாணம் செய்தபோதிலும் பிள்ளையில்லாது மிக வருந்தி தனது பெண்சாதிமார்களோடு காட்டுள் புகுந்தான். அங்கிருந்த ரிஷிகள் இவன் கதையைக் கேட்டு மிகவும் இறங்கி இவனுக்கு இந்திரனை உத்தேசித்து யாகம்செய்து வைத்தார்கள். அதில் வைத்திருந்த ஜபதீர்த்தத்தை யுவநாச்வன் இரவில் தாக அதிகத்தால் எடுத்துக் குடித்துவிட்டான். அப்பொழுது ரிஷிகள் தூங்கிக்கொண்டிருந்தமையால் இவனை ஒருவரும் தடுப்பாரில்லாமல் போய்

விட்டது. காலக்கிரமத்தில் தீர்த்தத்தின் சக்தியால் யுவனு சுவனது வலது இடுப்பைப் பிளந்துகொண்டு ஓர் குழந்தை யுண்டாயிற்று. அப்பொழுது பால்குடிக்க அழுத குழந்தைக்கு இந்திரன் தனது கட்டைவிரலை 'நான் கொடுக்கிறேன்' என்று முன்வந்து கொடுக்க அந்தக் குழந்தைக்கு மாந்தாதா என்ற பெயர் வந்தது. தேவதைகளது கிருபையால் யுவனுசுவனும் பிழைத்துக்கொண்டான்.

வின 19.—மாந்தாதாவின் வம்ச கதையென்ன?

விடை.—இவனுக்கு முசுகுந்தர் முதலிய நான்கு பிள்ளைகளும் ஐம்பது பெண்களும் உண்டானூர்கள். யமுனு நதியுள் வெகு காலம் தபஸு செய்துகொண்டிருந்த ரிஷியாகிய ஸௌபரீக்கு அங்கிருந்த மத்ஸயராஜனது போகத்தைக் கண்டதும் போகத்தில் இச்சையுண்டாக, அவர் நதியைவிட்டு வெளி ஏறி மாந்தாதாவிடம்வந்து ஓர் பெண்ணைத் தனக்குக் கன்னிகாதானம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டார். மாந்தாதா ஸ்வயம் வரம் ஏற்படுத்துவதாகச்சொல்ல ஸௌபரீ மிகுந்த அழகிய ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு அரசன் அந்தப்புரம் சென்ருர். உடனே அங்கிருந்த ஐம்பது பெண்களும் ஸௌபரீயைக் கல்யாணம் செய்துகொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டனர். உடனே அரசன் முன்னிலையிலேயே மிகுந்த ஆடம்பரத்துடன் ஐம்பது ஸ்திரீகளையும் சண்டையின்றி மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் வாழும்படி ஆண்டுவந்து அரசன் கர்வத்தை அவர் தணித்தார். கொஞ்ச காலத்திற்கெல்லாம் அவருக்கு தமது தபஸு குறைந்துவிட்டது, என்ற ஞாபகம் வந்துவிட்டது. உடனே மீனைக்கண்டு மோசம்போனேமே என்ற எண்ணத்துடன் கொஞ்சகாலம் வீட்டிலேயே மனதை அடக்கிக்கொண்டு இருந்து பார்த்து, முடிவில் ஸந்யாஸங்கொண்டு வனம்புகுந்து பகவத்தியானம் செய்து பரமபதம் அடைந்தார். அவர் பெண்சாதிகளும் அவரைத்தொடர்ந்து சென்று தாமும் கூடவே உலகம் துறந்தனர்.

வின 20.—மாந்தாதாவுக்குப் பின் அவன் வம்சம் எவ்வாறு விருத்தியாயிற்று?

விடை.—இவர் வம்சத்தில் கொஞ்சகாலத்திற்குமேல் அனரண்யர்

என்ற அரசர் தோன்றினர். இவர் வம்சத்தில் திருசங்கு தோன்றினன். இவன் குரு சாபத்தாலும், விசுவாமித்திராது யோசனைக்குறைவான காரியத்தாலும் ஆகாயத்தில் தலை கீழாகத்தொங்கும்படி நேரிட்டது. இவன் பிள்ளை ஹரிச்சந்திரன். (திரிசங்கு கதையை இராமாயண வினவிடை பாலகாண்டத்திலும், ஹரிச்சந்திரன் கதையை மஹாபாரத வினவிடை முதல் பாகம் ஆரண்யபர்வத்திலும் காண்க).

வின 21.—ஹரிச்சந்திரனுக்குப் பின்னர் யார் எவ்வாறு உண்டானது? அவன் சிறப்பு என்ன?

விடை.—ஹரிச்சந்திரன் வம்சத்தில் பாஹுகன் என்ற ராஜன் பிறந்தான். அவனது ராஜ்யத்தை எதிரி அரசர்கள் பிடுங்கிக்கொள்ள அவன் காடு அடைந்து வயது முதிர்ச்சியால் இறந்தான். அவனது பட்டஸ்திரீ உடன்கட்டை ஏறத்தொடங்குவதைக்கண்ட ஔரவர் என்ற ரிஷி அவள் கர்ப்பிணி என்றுகண்டு அவளை உடன்கட்டை ஏறவொட்டாது தடுத்துவிட்டார். இதைக்கண்டு பொருமைகொண்ட இவளது சக்களத்திகள் இவளுக்குச் சோற்றோடு விஷங்கலந்து கொடுக்க விஷத்தோடு குழந்தை காலக்கிரமத்தில் பிறந்தது. இவர்தான் ஸகர சக்கிரவர்த்தி (இவர், இவர் பிள்ளைகள் ஆகிய இவர்களின் சரித்திரத்தை, இராமாயண வினவிடை பாலகாண்டம் 29 முதல் 36 இறுதியாக உள்ள வினக்களில் காண்க).

வின 22.—ஸகர வம்சத்தில் பகீரதருக்குப்பின் யார் யார் உண்டானது? அவர்களைப்பற்றிய விஷயங்கள் என்ன?

விடை.—பகீரதனுக்குப் பின்னர் கொஞ்சம் தலைமுறை விட்டு ருதுபர்ணன் பிறந்தான். இவனுக்குத்தான் நளமஹாராஜன் ஸாரதியாக இருந்தது. இவன் வம்சத்தில் ஸௌதாஸன் பிறந்தான். இவன் தனது செய்கையாலேயே வஸிஷ்ட சாபத்திற்கு ஆளாகிக் கஷ்டப்பட்டான்.

வின. 23.—ஸௌதாஸராஜாவுக்குக் குருசாபம் வரவேண்டிய காரணம் என்ன?

விடை.—இவன் ஒருநாள் வேட்டைக்குப் போகும்பொழுது ஓர் ராக்ஷஸனைக் கொன்றுவிட்டு அவன் ஸஹோதரனைக் கொல்

லாது விட்டுவிட்டான். இந்த ராக்ஷஸன், சமையல்காரன் வேஷம்பூண்டு அரசனிடம் அமர்ந்து வஸிஷ்டருக்கு நரமாம ஸம் படைத்தான். இதை அறிந்த வஸிஷ்டர் ஸௌதாஸ ராஜனை 'நீ 12-வருஷம் ராக்ஷஸனாக இருக்கக்கடவாய்' என்று சபித்தார்.

வின. 24.—அப்பொழுது ஸௌதாஸராஜன் நிலை எவ்வாறிருந்தது? பின்பு அவன் என்ன செய்தான்?

விடை.—தான் ஒரு தோஷமும் அறியாதிருக்கத் தன்னை அநியாயமாகச் சபித்த குருவைச் சபிக்கத் தண்ணீரைக் கையில் எடுத்து விட்டான். அந்தக் கோபத்தை அவன் பெண்சாதியாகிய தமயந்திமாற்ற அவன் அந்த ஜலத்தைத் தன் காலிலேயே கொட்டிக்கொண்டான். அவன் கால் கருத்துப்போய் விட்டது. அதனால் அவனுக்குக் கல்மாஷபாதன் என்ற பெயரும் வந்தது.

வின 25.—கல்மாஷபாதனுக்கு வஸிஷ்டசாப காலத்தில் என்ன விபத்து வந்தது? இது என்னமாக முடிந்தது?

விடை.—கல்மாஷபாதர் ராக்ஷஸராகத் திரிந்து வருகையில் பசிவேளையில் ஓர் பிராம்மணனும் அவன் ஸ்திரீயும் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு பிராம்மணனைக் கொன்று தின்ன யத்தனித்து விட்டார். அப்பொழுது பிராம்மணஸ்திரீ அரசனை நோக்கி 'நீ சிறந்த அரசன். சாபத்தால் இந்தக் கொடிய நிலை உனக்கு வந்திருக்கிறது. இக்கொடியத் தொழிலைச் செய்யாதே. இந்த நிலை சீக்கிரத்தில் மாறிவிடும்' என்று எவ்வளவு சொல்லியும் சாப மயக்கத்தால் பிரம்மணனை அரசர் கொன்று விட்டார். பிரம்மண ஸ்திரீயும் 'நீயும் உன் பெண்சாதியோடு விளையாடுங்கால் மரணத்திற்கு இரையாகக் கடவாய்' என்று சபித்துவிட்டு உடன்கட்டை ஏறினள். அரசன் சாபம் நீங்கிய பின்னர் தன் பெண்சாதியை நெருங்க வருகையில் அவள் காட்டில் பிராம்மண ஸ்திரீகொடுத்த சாபத்தை ஞாபகப்படுத்த அரசன் பிள்ளையில்லாது இருக்கும்படி நேரிட்டது. இவனுக்கு வஸிஷ்டர் அனுக்கிரஹத்தால் அச்மகன் என்ற பிள்ளையுண்டானன்.

வின 26.—அச்மகன் வம்சத்தில் பிறந்த முக்கிய அரசனது விசேஷம் என்ன?

விடை.—இவன் வம்சத்தில் கட்வாங்க மஹாராஜா பிறந்தார். இவர் தேவதைகளுக்குச் சிறந்த ஸஹாயம் செய்தார். பின்னர் இந்திரனிடமிருந்து தாம் இன்னும் ஓர் முகூர்த்தம்தான் ஜீவித்திருக்கப் போகிறதாக அறிந்து தமது ராஜ்யம் வந்து மனதைப் பகவானிடம் செலுத்திக் கொஞ்ச நாழிகைக்குள் பரமபதம் பெற்ருர்.

வின 27.—கட்வாங்க ராஜன் வம்சத்தில் யார்யார் உண்டானர்கள். அவர்கள் சிறப்பு என்ன?

விடை.—கட்வாங்கன் வம்சத்தில்தான் ரகு, அஜன், தசரதர், ராமர் முதலியோர் உண்டானர்கள். (ராமசரித்திர விஸ்தாரத்தை இராமாயண வினவிடையிலும், சுருக்கத்தை மஹாபாரத வினவிடை முதல்பாகம் ஆரண்யபர்வம் 11-வது வினவிலும் காண்க). பின்பு இராமருக்குக் குசலவாள் உண்டானர்கள். இந்த வம்சம் கலியில் ஸுமித்ர ராஜனேடு முடிவுபெறும்.

வின 28.—இக்ஷ்வாகுபிள்ளை நிமியின் வம்சம் என்னவாயிற்று?

விடை.—(நிமியின்கதையை இராமாயண வினவிடை உத்தரகாண்டம் வினக்கள் 82-84-களில் காண்க) இவர் வம்சத்தில்தான் பின்னர் ஜனகர் பிறந்து ராமருக்கு ஸீதையை விவாஹம் செய்து கொடுத்தது.

வின 29.—இதன் பின்பு சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறலுற்ருர்?

விடை.—இதன் பின்பு சந்திரவம்சத்தை விஸ்தாரமாக எடுத்துச் சொல்லத் தொடங்கினர். அதில் சந்திரனுக்குப் புதன் பிறந்த விவரம், அவனுக்கு இளை மூலமாகப் பூரூரவ சக்கிரவர்த்தி பிறந்த விவரம் (இராமாயண வினவிடை உத்தரகாண்டம் வினக்கள் 113-முதல் 115-வரையில் காண்க) பின்பு பூரூரவ சக்கிரவர்த்தி ஊர்வசியைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு ஸுகித்து அவளைப் பிரியும்படி நேரிட்டகாலத்தில் பட்டபாடு, முதலியவைகளை விஸ்தாரமாகச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு அந்த வம்சத்தில் காதி மஹாராஜா வரையில் வம்சாவளியை எடுத்துச் சொன்னர்.

19

வின 30.—காதிவம்சத்திற் குழந்தைகள் உண்டா? இந்த விஷயத்தில் முதலில் அவர் என்ன செய்தார்?

விடை.—காதி மஹாராஜனுக்கு ஸத்யவதி என்ற ஒருபெண் மாத்திரம்தான் இருந்தாள். அவளை ரிசீகர் என்ற மஹரிஷி விவாஹம் செய்துகொள்ளுவதாக வந்து கேட்க, அவரது கோர ரூபத்தைக் கண்டு, 'இவர் நமது பெண்ணுக்குத் தக்கவர் அல்லர்' என்ற எண்ணங்கொண்டு, அவரைநோக்கி, 'என் பெண்ணுக்குக் கந்யாசுல்கமாக, ஆயிரம் வெள்ளைக்குதிரைகள் கொடுக்கவேண்டும், அவைகள் காதுகளில் ஒன்றுமாத்திரம் கருத்திருக்கவேண்டும்' என்று கேட்டான். இதை ரிஷியால் கொடுக்க முடியாது, நாம் தப்புவித்துக்கொள்ளலாம் என்பது அரசன் எண்ணம். ரிசீகர் வருணனிடம்சென்று அரசன் குறிப்பிட்ட லக்ஷணங்களோடு கூடிய குதிரைகள் ஆயிரத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து ஸத்யவதியை விவாஹம் செய்துகொண்டார். இவரது கிருபையால் அரசனுக்குப்பின்னர் ஓர் பிள்ளை பிறந்தது.

வின 31.—காதிக்குப் பிள்ளை பிறந்தவிதம் எவ்வாறு?

விடை.—ரிசீகரிடம் ஸத்யவதியும் அவள் தாயாரும் தமக்குப் புத்திர ஸந்தானம் வேண்டும் என்று யாசிக்க அவர் இரண்டு பாத்திரத்தில் ஹவிஸ் இட்டு, ஹோமம்செய்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தார், இந்த ஹவிஸின் சக்தியால் இருவருக்கும் பிள்ளை பிறந்தன.

வின 32.—இந்த ஹவிஸ் விஷயத்தில் முதலில் என்ன பிரமாதம் விளைந்தது? அதை யாதுகாரணத்தால் ரிசீகர் எவ்வாறு மாற்றினர்?

விடை.—ரிசீகர் இரண்டு ஹவிஸ்களையும் மந்திரித்து வைத்துவிட்டு ஸ்நானத்திற்குச் சென்றார். அந்த ஸமயத்தில் காதிராஜன் பெண்சாதி ஸத்யவதியிடமிருந்து அவர்கள் இருவருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்றாக இரண்டு ஹவிஸ் மந்திரித்திருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டு, ரிஷி தன்பெண்சாதி ஹவிஸில் ஏதாவது விசேஷ மந்திரம் ஏற்றி இருப்பார் என்ற எண்ணத்துடன், ஸத்யவதியின் பாகத்தைத் தான் உண்டு, தன் பாக

த்தை அவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டாள். ரிஷி திரும்பிவந்து நடந்த விஷயத்தை அறிந்து, 'இதென்ன விபரீதம், நான் பிராம்மணனுகையால் என் பெண்சாதிக்குப் பிராம்மணப்பிள்ளை உண்டாக்கும்படியான ஹவிஸையும், என் மாமன் க்ஷத்திரியனுகையால் அவனுக்கு ராஜ்யம் ஆள யோக்யமான க்ஷத்திரியப்பிள்ளையை உண்டாக்கும்படியான ஹவிஸையும் தயார் செய்திருந்தேன். நீங்கள் மாற்றிக்கொண்டு விட்டீர்களே! ஆதலால் என் பிள்ளை கோரமான க்ஷத்திரியனுகவும், என் மைத்துனன் நல்ல பிரம்ம நிஷ்டனுகவும் இருப்பான்' என்று கோபத்துடன் கூறினர். அப்பொழுது ஸத்யவதி கெஞ்சிக்கேட்டபின் பேரில், 'உனக்காகவேண்டுமானல் இதைச்சற்று மாற்றலாம். உன் பிள்ளை பிராம்மணனுகவே இருக்கட்டும், உன்பேரன் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பான்' என்று ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்.

வின 33.—ரிசீகர் பிள்ளை யார்? அவருக்குப் பிள்ளைகள் உண்டா? அவர்களுள் முக்கியமானவர் குணங்கள் என்ன?

விடை.—ரிசீகர் பிள்ளை ஜமதக்னி என்ற மஹரிஷி. இவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள். கடைக்குட்டி தான் பரசுராமர். இவர் தான் க்ஷத்திரியரிடம் இருந்த சிறிய அபராதத்தைச் சாக்காகக்கொண்டு பரதகண்டத்திலிருந்த கொடிய அரசவம்சங்கள் அநேகத்தை 21 தரம் வேரறுத்தார். இதன் மூலமாகத்தான் ரிசீகர் சொல்லியபடி க்ஷத்திரியராகவே இவர் மாறிவிட்டார்.

வின 34.—பரசுராமருக்கு ஆதியில் க்ஷத்திரியரிடம் விரோதம்வரக் காரணம் என்ன?

விடை.—தபஸால் ஆயிரம் கரங்கள் ஸம்பாதிந்தவனும், திக்விஜயம் செய்துகொண்டு வந்த ராவணனை லக்ஷ்யம் செய்யாது சிறைப்படுத்தி வைத்திருந்தவனும் உள்ள கார்த்தி வீர்யார்ச்சுனன், ஒருநாள் நிர்மானுஷ்யமான காட்டில் வேட்டையாடி வருகையில், ஜமதக்னி முனிவரது ஆசிரமத்துள் தனது பரிவாரங்களோடு புகுந்தான். தபோதனரான அம்முனி தமது காமதேனுவைக்கொண்டு அர்ச்சுனன் அவன் பரிவாரங்கள் எல்லோருக்கும் திருப்தியாக போஜனுதிகள் செய்து வைத்தார். இதைக்கண்ட அர்ச்சுனனுக்கு காமதேனுவின் பேரில்

ஆசை உண்டாக அதைத் திருடிப்போகும்படி தனது பரிவார ங்களுக்கு உத்திரவு செய்தான். இதைப் பரசுராமர் அறிந்த தும் மிகுந்த கோபத்துடன் தமது பரசு ஆயுதத்தை எடுத் துக்கொண்டு தனிமையாக அர்ச்சுனன் பட்டணம் நோக்கிப் புறப்பட்டு அவன் ஸேனைகளோடு கொடிய போர்செய்து முடி வில் அவனையும் கொன்று காமதேனுவைக் கைப்பற்றிக் கொ ண்டு வந்து விட்டார். இதனால்தான் முதலில் பரசுராமருக்கு க்ஷத்திரியரிடம் வெறுப்பு உண்டாயிற்று. யுத்தத்தில் கொலை செய்த பாபம் தீருவதற்காகப் பரசுராமர் தமது தகப்பனார் உத் தரவின்படி தீர்த்தயாத்திரை செய்து விட்டுவந்தார்.

வினா 35.—இந்த ஸமயத்தில் பரசுராமரது மேலானகுணம் எவ் வாறு வெளியாயிற்று?

விடை.—பரசுராமர் தாயாகிய ரேணுகாதேவி ஒருநாள் கங்கைக்கு ஹோம விஷயத்திற்கு வேண்டிய சுத்த ஜலம் எடுத்துவரச் சென்றாள். அங்குச் சித்திரரதன் என்ற கந்தர்வன் தனது அப்ஸரஸ்திரீகளோடு விளையாடுவதைக்கண்டு இவள் மனம் சலித்தது. தன் காரியத்தை மறந்து விட்டதால் ஹோம வேளை தவறிவிட்டது. மனம் தன்வசப் பட்டபிறகு தான் ஏமாந்ததையும், ஹோமவேளை தவறிப்போனதையும் எண்ணி, எங்கே தன் நாயகன் சாபம் வருமோ என்ற பயத்துடன் ஆசிரமம் வந்து சேர்ந்தாள். கங்கைக்கரையில் நடந்த ரகஸியங் களை ஜமதக்னி தமது ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்து, 'இந்தப் பாபியைக் கொன்றுவிடுங்கள்' என்று தமது பிள்ளைகளுக்குக் கட்டளையிட்டார். முதல் இரண்டு பிள்ளைகளும் தகப்பன் கட்டளைப்படி நடவாமல் இருப்பதைக்கண்டு பரசுராமர் தகப் பன் உத்தரவின்படி தாயையும் தன் தமயன்மார்களையும் கூசாது கொன்றுவிட்டார். இவ்வாறு பிதிர்வாக்கிய பரிபால னம்செய்த பரசுராமரிடம் மிகுந்த ஸந்தோஷம் உண்டாக ஜம தக்னி 'உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் கேட்டுக்கொள்' என்று சொல்ல, பரசுராமர், 'நான் இப்பொழுது கொன்றவர் கள் எல்லோரும் உயிரோடு எழுந்துவிடவேண்டும். அவர்களு க்கு அவர்கள் செய்த குற்றங்களும், நான் அவர்களைக் கொன்

றேன் என்ற ஸங்கதியும் மறந்துபோய் விடவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொள்ள, முனியின் தபோபலத்தால் அவ்வாறு நடந்தேறியது. இவைகளால் பரசுராமரது நல்ல குணங்கள் வெளி வந்தன.

வின 36.—இப்படி இருக்கையில் பரசுராமருக்கு முன்னரே க்ஷத்திரியரிடம் உண்டான வெறுப்பு யாது காரணத்தால் அதிகமாயிற்று ?

விடை.—கார்த்த வீர்யார்ச்சுனன் பிள்ளைகளுக்குத் தமது தகப்பனைக் கொல்லுவித்த ஜமதக்னி முனிவரிடம் தீராக்கோபம் இருந்தது. அவர்கள் ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து ஒரு நாள் பரசுராமர் இல்லாத ஸமயத்தில் ஆசிரமத்துள் நுழைந்து, அங்கு முனிவர் ஹோமாக்னியின் எதிரில் ஸமாதியில் மெய்ம்மறந்திருப்பதைக் கண்டு அவரைக்கொல்ல யத்தனித்தனர். அப்பொழுது ரேணுகாதேவி எவ்வளவு நயமாகக் கேட்டுக்கொண்டும் அவளை அலக்ஷ்யம் செய்துவிட்டு,அவர்கள் ஜமதக்னி ரிஷியை வெட்டிச் சாய்த்துவிட்டனர். அப்பொழுது ரேணுகாதேவி கதறின சப்தத்தைக் கேட்டு பரசுராமர் ஆசிரமம் வந்து பார்த்தார். தகப்பனர் விஷயமாகக் கொஞ்சம் கதறிவிட்டு எழுந்தார். உடனே அவருக்கு க்ஷத்திரியர்க்ள்மேல் அடங்காக்கோபம் மூண்டது.

வின 37.—இந்தக் கோபம் எந்த மாதிரியாக வெளிவந்தது ? அப்பொழுது பரசுராமர் என்ன செய்தார் ?

விடை.—கோபாவேசத்தில் ‘ உலகில் க்ஷத்திரியப் பூண்டே இல்லாமல் அடித்துவிடுகிறேன் ’ என்று சப்தம் செய்துகொண்டு முதலில் கார்த்தவீர்யார்ச்சுனன் பிள்ளைகளைக் கொன்ருர். பின்பு 21-முறை பரதகண்டத்தை வலம்வந்து க்ஷத்திரியர்கள் எல்லோரையும் கொன்று குருக்ஷேத்திரத்தருகில் ஸ்யமந்த பஞ்சகம் என்ற ஐந்து ரக்தமடுக்களை உண்டாக்கினர். இதன் பின்பு அந்த மடுவில் பரசுராமர் தமது தகப்பனருக்கு அபரக் கிரியைகள் செய்து முடித்து, பரதகண்டத்தை அக்கிரியைகளில் ஸஹாயம் செய்த எல்லோருக்கும் பிரித்து தானம்செய்து விட்டார். அதில் ஆர்யாவர்த்தம் என்ற மத்தியப் பிரதேசத்

த்தைக் காச்யபருக்குக் கொடுத்தார். கொலைத் தொழிலால் ஏற்பட்ட பாபங்களைச் சுத்தமனதோடு ஸரஸ்வதீ நதியில் ஸ்நாநம் செய்து தீர்த்துக்கொண்டு பரசுராமர் வெளியேறினர்.

வின 38.—இதன் பின்பு நடந்த விசேஷம் என்ன?

விடை.—பரசுராமர் சிரத்தையோடு செய்த கர்மங்களால், ஜமதக்னி ஸப்தரிஷிகளுள் ஒருவரானர். பரசுராமர் சிரஞ்ஜீவியாக மஹேந்திர மலையில்வந்து அமர்ந்தார். இவ்வாறு பரம்பொருள் பிருகு வம்சத்தில் அவதரித்து க்ஷத்திரியர்களைக்கொன்று பூபாரம் நீக்கினர்.

வின 39.—ரிசீகர் வம்சம் இவ்வாருக காதி வம்சம் என்னமாயிற்று?

விடை.—காதிக்கு விசுவாமித்திரர் உண்டானர். இவர் தபோபலத்தால் பின்பு பிராம்மணரானர். (இவர் பட்டபாடுகள் முதலியவற்றை இராமாயண வினவிடை, பாலகாண்டம் 45 முதல் 56 இறுதியாக உள்ள வினக்களில் பார்க்க).

வின 40.—இந்தப்படி பரசுராமாவதார கதையைக் கூறிவந்த சுகப்பிரம்மம் எந்த விஷயத்தை எடுத்து விவரித்தார்?

விடை.—சந்திர வம்சகதையை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லிவருகையில் யயாதி கதையையும், சகுந்தலை கதையையும் எடுத்து விஸ்தரித்தார். (இவைகளின் விஸ்தாரத்தை மஹாபாரத வினவிடை ஆதிபர்வம் 16 முதல் 41 இறுதியாகவும், 1 முதல் 13 இறுதியாகவும் உள்ள வினக்களில் காணலாம்).

வின 41.—இதன்பின்பு யாருடைய சிறப்பை எடுத்து எவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டது?

விடை.—சுகப்பிரம்மம் ரந்திதேவர் என்ற ஓர் சந்திர வம்சத்தரசனது சிறப்பை எடுத்து விவரித்தார். தமக்கு யதிர்ச்சையாகக் கிடைத்த வஸ்துக்களை எல்லாம் அவர், தன் பசியைக் கூடக் கவனியாது இரப்போருக்குத் தடையின்றிக்கொடுத்துவந்தார். இந்த வழக்கத்தால் ஒரு ஸமயத்தில் இவர் 48 நாள் தீர்த்தம் கூட இல்லாது பட்டினியாக இருக்கவேண்டி வந்துவிட்டது. இதன் முடிவில், இவருக்கு யதிர்ச்சையாக ஆஹாரம் கிடைத்தது. அதை அவர் புஜிக்கத்தயாராகும் காலத்து, பிராம்மணர்

இருவர், சூத்திரன், சண்டாளன் ஆகிய இவர்கள் ஒருவர் பின் மற்றொருவராக வந்து அவர் உணவு எல்லாவற்றையும் வாங்கி உண்டு திருப்தி யடைந்துபோயினர். கடைசிப்பங்கை சண்டாளன் கையில் கொடுக்கும்போது ரந்திதேவர், 'எனக்கு மோக்ஷம்கூட வேண்டியதில்லை. உலகத்தில் உள்ளவர் துக்கம் எல்லாம் என்னிடம் வருவதால் அவர்களுக்கு ஸுகம் வருமாயின் நான் துக்கம் அனுபவிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படிச் செய்வதால் எனக்கு அஞ்ஞானம் கழன்றுவிடும்' என்று சாந்தமனதோடு சொன்னார். அப்பொழுது அவருக்குப் பகவான் பிரத்யக்ஷமானார். ரந்திதேவருக்கு சாந்திபிறந்தது. அவருடன் கூடவே இருந்தவர்கள் எல்லோரும் பக்தசிரோமணிகளாயினர்.

வினா 42.—ரந்திதேவரது மஹிமையைக் கூறியதன் பின்னர், சுகப்பிரம்மம் என்ன செய்தார் ?

விடை.—சந்திரவம்ச கிளைகள் எல்லாவற்றையும் கோர்வையாகச் சொல்லிக்கொண்டுவந்து, பரதவம்சம் எடுத்துக்கூறி, பரீக்ஷித்து வரையில் கொண்டுவந்துவிட்டார். மேல் பரீக்ஷித்து பிள்ளை ஜனமேஜயன் செய்யப்போகும் காரியங்களையும் எடுத்துக் கூறினார். அதன் பின்பு பரதவம்சத்தில் ப்ரதீபர் பிள்ளைகளுள் ஒருவராகிய தேவாபி ரிஷியாகமாறி கலாபக்கிராமத்திலிருந்து கொண்டிருப்பதாகவும், அவரே கலியுகத்தில் சந்தித்வம்சம் க்ஷீணித்த உடன் அதை விருத்தி செய்யப்போகிறதாகவும் எடுத்துக் கூறினார். இதன் பிறகு யயாதி பிள்ளையாகிய யதுவினிடமிருந்து தோன்றிய யாதவ குலத்தை எடுத்துரைத்து, பின்பு அதனோடு ஸம்பந்தப்பட்ட விருஷ்ணி, அந்தாள் முதலிய குலத்தவரது வம்சாவளியைச் சொன்னார். முடிவில் பகவான் கிருஷ்ண ராம அவதாரங்கள் செய்து பூபாரம் நீக்கி, தர்மத்தை நிலை நிறுத்தியதைச் சுருக்கிச்சொல்ல பரீக்ஷித்திற்கு கிருஷ்ண கதையைப் பூர்த்தியாகக் கேட்கவேண்டும் என்ற ஆவல் உண்டானதைக்கண்டு இதை விஸ்தாரமாகச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

அனுபந்தம்

I. மகாப்பிரளயம்

விசித்திரமான தோற்றத்தோடு கூடிய இப்பிரபஞ்சத்தை நோக்குப வர் ஒவ்வொருவரும் 'இது எவ்வாறு, எதிலிருந்துண்டாயிற்று?' என்ற கேள்வியைக் கேட்காமலிருக்கிறதில்லை. இந்தக் கேள்விக்கு எல்லோரும் தங்களுக்கேற்றபடி விடை கொடுக்கவும் முயலுகிறார்கள். இந்தச் சேதனு சேதன ரூபமான பிரபஞ்சம் எப்படி உண்டாயிற்று? இது ஸர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள் என்ற ஒரு வஸ்துவால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதா? அல்லது, இதிலடங்கிய அணுக்களின் ஸ்வபாவத்தால் உண்டானதா? முன் சொன்னபடி உண்டாக்கப்படுகிறதானால், கடவுள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சூனியத்திலிருந்துண்டாக்கினாரா? அல்லது அசித்தாகிய பிரபஞ்சம் முதலில் குழப்பத்தோடு உருவில்லாமல் கிடக்க, அதை அவர் ஒழுங்குபடுத்தி உருவோடு தோன்றும்படி செய்தாரா? பின் சொல்லியபடி பிரபஞ்சமுண்டாகின்றதானால், இது உண்டாகும்படி செய்யும் அணுக்களின் ஸ்வபாவமும்,ஸ்வரூபமும் என்ன? அவைகள் எப்படி உண்டாயின? அவைகள் இல்லாமலிருந்த காலமும் உண்டா? அல்லது அவைகள் எக்காலத்திலும் இருப்பவைகளா? கடவுள் ஒருவர் உண்டானால் அவர் எப்பொழுதாவது உண்டானவரா? அவருக்கு அந்தமுண்டா? தேகந்தோறும் வெவ்வேறாய்த் தோன்றும் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் என்ன? என இவைபோன்ற அளவிறந்த கேள்விகள் நமது மனதில் அடிக்கடி உதிக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் இங்கு எழுதப் புகுந்தால் விஷயம் மிகவும் விரியும், ஆகையால் யுக்திக்கும் அநுபவத்திற்கும், புதிய பிரகிருதி சாஸ்திரங்களுக்கும் ஒத்தனவாயும், நமது சாஸ்திரங்களில் தொன்றுதொட்டு உள்ளனவாயும், சரியானவையாயும் உள்ள பிரபஞ்ச உற்பத்தி, சிருஷ்டிக்கிரமம் இவ்விஷயங்களைப்பற்றி இங்கு தொகுத்துக் கூறுவோம். இந்தச் சிருஷ்டி விஷயத்தைப்பற்றி நன்றாய் அறிந்துகொண்டால் நமது ஜீவதசையில் நேரிடும் கஷ்டமான நிலைகளிலும், மதவிஷயங்களில் வரும் இது போன்ற நிலைகளிலும், உள்ளபடி அறிந்து நேர்வழியில் நடக்கவேண்டிய ஞானம் நமக்கு உண்டாகும்.

சிருஷ்டிக்கிரமத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்குமுன், மூன்று புதிய சொற்களின் பொருளை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இது நன்றாய்

விளங்குவதற்கு ஒரு செடியின் திருஷ்டாந்தத்தை எடுத்துக்கொள்ளு வோம். அந்தச் செடி நன்ருய் வளர்ந்து செழிப்பதற்கு அதன் அணுக் கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாய் வேலைசெய்தல் வேண்டும். சிறந்த குடும்பங் கள் ஒழுங்காய் நடத்தப்படும்பொழுது இதுபோலவே அதிலடங்கிய ஒவ் வொருவரும் ஒற்றுமையோடு உழைத்தல் வேண்டும். இம்மாதிரியான ஒற்றுமையாலேதான் குடும்பங்கள் எல்லாம் சீக்கிரத்தில் நல்ல நிலைக்குவரும். இதுபோலவே செடிவளர்ந்து தழைப்பதற்கும் அதன் அணுக்கள் தம்முள் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். இதுபோலவே ஓரறிவுயிர் முதல் ஐயறிவுயிர் வரையில் எல்லா உயிர்களையும் உற்று நோக்குங்கால் மூன்று விஷயங்கள் வெளியாகின்றன. அவ்விஷயங்கள் பின் வருபவைக ளே: (1) ஒற்றுமை (அல்லது தெளிவு) என்பது வஸ்துக்கள் செழித்து வாழ்வதற்குச் சகாயமானதாயும், (2)பொருத்தமின்மை (அல்லது மோஹம்) என்பது வஸ்துக்களை நாசம் செய்வதற்குச் சகாயமானதாயும்,(3)பிரவிருத்தி (அல்லது மாறுதல்) என்பது முன் சொன்ன நிலைகள் இரண்டும் இருப்பதற் குக் காரணமாயும் இருக்கின்றன. உலகத்தில் காணப்படும் ஸகல விஷயங் களிலும் இம்மூன்று நிலைகளையும் எப்பொழுதும் காணலாம். ஆனல் ஒவ் வொரு காலங்களில் ஒவ்வொன்று மேலாகிநிற்கும். செடிகள் பட்டுப்போகும் காலத்தில் அதில் அடங்கி இருக்கும் வஸ்துக்களே முழுவதும் நாசமடைவ தால் அப்பொழுது பொருத்தமின்மை அல்லது மோஹம் என்ற நிலை ஓங்கிநிற் கிறது. ஒருவனுக்குச் சுகம் உண்டாவதற்கு அவன் தேகத்தின் பாகங்கள் எல் லாம் ஒற்றுமையாய் வேலைசெய்யவேண்டும், ஒற்றுமையின்றி வேலைசெய்யுமா யின் வியாதி, பலக்குறைவு முதலிய துக்கங்கள் உண்டாகும். ஆகவே ஒற்று மைக்குச் சுகம் என்றபெயரும், மோஹம் என்பதற்குத் துக்கம் என்ற பெயரும் பொருந்தும். இவ்விரண்டு நிலைகளும் பிரவிருத்தி அல்லது மாறுதல் என்ற நிலையின் தொழிலாலன்றி உண்டாவதற்கு இடமில்லை. முன்சொன்ன செடி யின் விஷயத்தில், முளைக்குங்கால் பிரவிருத்தி என்பது ஓங்கியும், மற்றிர ண்டு அடங்கியும் இருக்கின்றன. முளைவிட்டு செழிப்பதில் ஒற்றுமையும், நாளுக்கு நாள் சீக்கிரம் விருத்தியாவதில் பிரவிருத்தியும், பழைய விரை யுடைந்து நாசமாவதில் மோஹமும் வெளிப்படும். இதுபோல நல்ல செடி யாய்ச் செழித்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது ஒற்றுமை ஓங்கியும், மற் றிரண்டு ஒடுங்கியும் இருக்கின்றன. இந்தச்செடி யழியுங்காலத்தில் மோஹம் ஓங்கியும் மற்றிரண்டு ஒடுங்கியும் இருக்கின்றன. இம்மூன்றிற்கும் நமது சாஸ்திரங்களில் குணங்கள் என்றும், ஒற்றுமை, மாறுதல், பொருத்தமின் மை என்பவைகளுக்கு முறையே ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ, குணங்கள் என்றும், பெயரிட்டு, அவைகளை முறையே வெளுப்பு, சிவப்பு, கறுப்பு என்ற வர்ணங்

களாகவும் உருவகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். உயிர்ப்பிராணிகளை உற்று நோக்குங்கால் இக்குணங்கள் முறையே சுத்தம் அல்லது தெளிவு என்ற நிலையாகவும், சுறுசுறுப்பு என்ற நிலையாகவும், மந்தமல்லது சோம்பல் என்ற நிலையாகவும் காணப்படும். ஆகவே உலகத்தில் ஸ்தாவரஜங்கம ரூபமாகிய ஸகல விஷயங்களிலும் இம்முக்குணங்களும் எப்பொழுதும் காணப்படுகின்றன, ஆனால் ஒவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொன்று ஓங்கியும் மற்றிரண்டு அடங்கியும் இருக்கும். இதற்கேற்பவே கைவல்லிய நூலாசிரியரும்:—

"உத்தம வெளுப்புச் செம்மை யுரைத்திடு கறுப்பு மாகும்
சத்துவ குணத்தி னோடு ரஜோகுணந் தமோகு ணம்தான்
சுத்தமோ டழுக்கி ருட்டாச் சொல்லுமுக் குணமு மூன்றாய்
ஒத்துள வேனுந் தம்முள் ஒருகுணம் அதிக மாமே"

என்று எடுத்துரைத்திருக்கிறார்.

சிருஷ்டியைப்பற்றிச் சொல்லப் புகுங்கால், முதலில் சாதாரணமானவர்கள் கடவுள் தனது ஸர்வ வல்லமையால் எண்ணமாத்திரத்தில் திடீரென்று சூனியத்திலிருந்து இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்துவிட்டார் என்று எண்ணலாம். இதற்கும் சாஸ்திரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் உண்மைக்கும் வெகுதூரம். மதவேறுபாடுகளை வேறு இடத்தில் விஸ்தரிக்கப்போகிறோம். ஆகையால் தற்காலத்தில் இவ்விஷயத்தில் கடவுள் ஜீவாத்மா உலகத்திற்குக் காரணமான அசித்து ஆகிய இவைகள் அநாதியாய் இருப்பனவாக வைத்துக்கொள்வோம். இப்படி ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் யுக்திக்குப் பொருந்தாத கொள்கைகளுக்கு இடமுண்டாகும். கடவுள் இல்லாமலிருந்த காலம் ஒன்றுண்டு என்று ஒப்புக்கொண்டு அவர் வேறொன்றால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார் என்றால், எல்லா மதங்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கடவுளது ஸர்வவல்லமைக்குத் தோஷம் உண்டாகிறது, மேலும் கடவுள் இப்படிச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டால், அக்கடவுளைச் சிருஷ்டித்தவரை உண்டாக்கினவர் யார் என்ற கேள்வி உண்டாகும். வேறு யாரோ ஒருவர் சிருஷ்டித்தார் என்றால் பின்னும் அக்கேள்வியே உண்டாகி அனவஸ்தா தோஷத்திற்கு (ஒரேமாதிரியான ஓயாக்கேள்விக்கு) இடமுண்டாகும். ஆதலால் கடவுளைப்போல சிருஷ்டிக்கப்படாமல் தானாய் இருக்கும் ஒரு முதற்காரணப் பொருள் உண்டென்பதை ஸகலயுக்திவாதிகளும் எந்நிலையிலாவது ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாய் வருகிறது. பிரபஞ்சகாரணமான அசித்து ஒரு காலத்திலில்லாமலிருந்தது, புதிதாய் உண்டாயிற்றுஎன்று ஒப்புக்கொண்டால், சூனியத்திலிருந்து திடீரென்று ஒன்று உண்டாயிற்று என்று, யுக்திக்கும் புதிய பிரகிருதி சாஸ்திரத்திற்கும், பொருந்தாத கொள்கையைப் பின்பற்றவேண்டியதாய் வருகிறது. இதே மாதிரியான பிழை ஜீவாத்மா விஷயத்திலும் உண்டாகும். நமது சாஸ்திரங்

களும், புதிதாய் உண்டான பௌதிக சாஸ்திரங்களும் அசித்தையும் சக்தியையும் புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கவாவது, அடியோடு அழித்து விடவாவது, முடியாதென்று ஸ்தாபிக்கின்றன. ஆகையால் பிரபஞ்சத்தில் நடப்பது என்னவென்றால், முன்னிருந்த வஸ்துக்களே வெவ்வேறு விதமாய் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு புதிய உருவமாகவும்,மாறுபாடாகவும் தோன்றுவனவே ஒழிய வேறில்லை. எப்படி ஒரு குயவன் மண் ஒன்றை மாத்திரம் கொண்டு பானை பதுமைகள் முதலியவைகளை உண்டாக்குகிறானோ, அதுபோல புதிது புதிதான தோற்றங்கள், உயிருள்ள வஸ்துக்களிலோ அல்லது உயிரில்லாத வஸ்துக்களிலோ, ஏற்பட்டபோதிலும், புதிதாய் முன் இல்லாதது ஒன்றும் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை என்பது ஸநாதனதர்மத்தின் ஸித்தாந்தம்.

நம்முடைய அனுபவத்தில் எவ்வளவோ மாறுபாடுடைய வஸ்துக்கள் தோன்றுவதையும் அழிவதையும் பார்த்திருக்கிறோம். அவைகள் அழிந்த பின்பு காணாமற் போனபோதிலும் அவைகளின் பாகங்கள் பின்னும் இருக்கின்றன என்று நமக்கு நன்றாய்த்தெரியும். ஒரு செடியானது அழிந்துபோனால், செடியாகத் தோன்றாதிருந்தபோதிலும், சருகுகளாகவும் சிறு விறகுகளாகவும் கொஞ்சம் விதைகளாகவும் இருக்கின்றது. ஒன்றும் இல்லாமல் செடி ஒருபொழுதும் அழிவதில்லை. இப்பொழுதிருக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு அழிவு காலம் அணுகும்பொழுது இது மறைந்துபோகும். அதாவது இநிலடங்கிய அணுக்கள் புதிதாய் ஒழுங்குபட்டுப் புதியபிரபஞ்சம் வெளியாவதற்காக, இந்தப் பிரபஞ்சம் அடங்கவேண்டியது அவசியம்தான். இம்மாதிரி பிரபஞ்சம் மறைவதற்குப் பிரளயம் அல்லது ஸங்கோசநிலை என்றும், மறுபடியும் பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கு விகாஸம் அல்லது சிருஷ்டி என்றும் பெயர். ஆகையால் சிருஷ்டி என்ற சொல்லிற்கு முன் தோன்றாது மறைந்து கிடப்பவைகளை ஒரு ஒழுங்காய்த் தோன்றும்படி செய்வது என்பது பொருள்.

இந்தச் சிருஷ்டிக்குமுன் இப்பிரபஞ்சம் எப்படி இருந்திருக்கக்கூடும், என்ற சங்கை உண்டாகலாம். நீங்கள் யாவரும் சிலந்திப்பூச்சி வலைகளை உண்டாக்குவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அது என்ன செய்கிறது? தன்னுள் உள்ள வஸ்துவைக்கொண்டே வேண்டுமென்றபொழுது வலைகளை உண்டாக்கி, தனக்கு இஷ்டமில்லாதபொழுது வலைகளைத் தன்னுள்ளேயே வாங்கிக்கொள்ளுகிறது. அவைகள் சிலந்தியின் தேகத்தில் நன்றாய் அடங்கி விடுகின்றன. பின்பு மறுபடியும் வேண்டுமானால் புதிதாய் ஒரு வலையை உண்டாக்கும் சக்தி அதற்கு உண்டு. அதுபோலச் சேதனா சேதனாத்மகமான பிரபஞ்சம் முழுவதும் கடவுளிடத்து அதி சூட்சுமமாய்ச் சிருஷ்டிக்கு முன்பு அடங்கிக்கிடந்து, பின்பு சிருஷ்டி ஆரம்பத்தில் புதிதான ஒழுங்காய் முக்காலத்திலும் இருக்கும் அசித்தானது புதிய தோற்றத்தோடு கடவுளின் இச்சாமாத்திரத்தில் வெளியாகின்றது.

இப்பிரளய ஸ்திதியில், பிரபஞ்சம் முழுவதும் கடவுளிடத்தில் விதையுள் மரம்போலவும், மெழுக்குண்டையில் தங்கப் பொடிகள்போலவும், அடங்கி இருக்கும். இந்நிலைக்கு வருவதற்கு முன் இப்பிரபஞ்சம் படிப்படியாய்ச் சூட்சுமமான நிலைக்கு வந்திருக்கவேண்டும். மாறும் நிலைகளுக்கெல்லாம் ஒழுங்குகள் வரவர மாறிக்கொண்டே வரவேண்டும். இந்நிலைகள் ஐந்தென நமது சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. இம்மாதிரியான நிலைகள் உண்டென்று ஒருவாறு அறிவதற்குப் புதிய பிரகிருதி சாஸ்திரத்திலிருந்து ஒரு திருஷ்டாந்தத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒவ்வொரு கடின பதார்த்தத்தையும் தகுந்தபடி சூடவைத்தால் அதன் அணுக்களின் கட்டுத் தளர்ந்து, சிலகாலத்திற்கெல்லாம் உருகித் திரவபதார்த்தமாகும். மேல் மேலும் சூடவைத்துக்கொண்டே இருந்தால் அணுக்களின் கட்டு மிகத்தளர்ந்து அழியுங்கால் அதே திரவபதார்த்தம் வாயுபதார்த்தமாக மாறுகின்றது. இன்னும் அதிகமாய்ச் சூடவைக்குங்கால் இந்த வாயுபதார்த்தம் விரிந்து அதன் அணுக்கள்கூட பரமாணுக்களாகப் பிரிந்து, எல்லாவஸ்துக்களுடைய பரமாணுக்களும் பேதாபேதமின்றிக் கிடக்கும் நிலையை அடைகின்றன. இவ்விதமாய் ஒவ்வொரு நிலையிலிருந்து அதைவிடச் சூக்ஷ்மமான நிலைக்கு வருங்காலத்தில் அததற்கேற்ற வெவ்வேறு ஒழுங்குகள் உண்டாகின்றன. கடைசியிலுள்ள சில சூட்சும நிலைகளில் வஸ்துவே கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் இருந்தபோதிலும், வஸ்து அங்கும் நிச்சயமாக இருக்கிறது. ஆகையால் பிரபஞ்சம் அழியுங்கால், ஒன்று மில்லாமலே போய் எல்லாம் நாசமடைவது என்பதேயில்லை. பிரபஞ்சமானது சூட்சும நிலையை அடையுங்கால் அந்நிலைக்கேற்ற சிற்சில ஒழுங்குகளுக்கு உட்பட்டே இருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது காணுகின்ற இவ்விசித்திரங்களும், இவ்வொழுங்குகளும், இம்மாதிரியே அதி சூட்சும நிலையில் இல்லாமையால் அந்நிலையை ஒரு குழப்பமான நிலையென்று சிலர் எண்ண இடமுண்டாயிருக்கலாம்.

இத்தருணத்தில், ஜடமான அசித்திற்கு இம்மாதிரி நிலைமாறுதலை ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆத்மா, பரமாத்மாவானாலும் சரி, ஜீவாத்மாவானாலும் சரி, ஸ்தூலமென்றாவது, சூட்சும மென்றாவது, உருவமுடையதென்றாவது சொல்ல இடமில்லையே. ஆகையால் சேதனாத்மகமான ஆத்மாவுக்கு முன் சொன்ன மாறுதலை ஒப்புக்கொள்ள இடமில்லை, என்ற சங்கை நமது மனதில் உதிக்கலாம். ஆத்மா ஸ்வபாவத்தில் அரூபமானதாய் இருந்தபோதிலும், அதற்குக் குடியிருக்கும் வீட்டிற்குச் சமமான அசித்தாலாகிய தேகபேதத்தால், அதுவும் பேதமாய் இருப்பதுபோல் காணப்படுகிறது. தேகம் ஸ்தூலத்திலிருந்து சூட்சும ஸ்திதிக்கு மாற, ஆத்மாவும் அவ்வாறு மாறுவது

போலத் தோன்றுகிறது. இப்படித் தேகத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்ட ஆத்மாவைப்பற்றி, முன் சொன்ன நிலைகள் சொல்லப்பட்டனவேஒழிய, ஆத்மாவை மாத்திரம் தனியாய் நோக்கின், இம்மாதிரியான வ்யவஹாரத்திற்கிடமே இல்லை.

இப்பொழுது காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்திற்கு நாசகாலம் இந்த மஹா கல்பத்தின் முடிவில் வரும். மஹா கல்பத்தைப்பற்றி அனுபந்தம் 4-ஐப் பார்க்க. அக்காலத்தில் தமோகுணம் மேலிட்டு உலகம் அழியத் தலைப்படும். பிரபஞ்சத்தின் அணுக்களெல்லாம் ஒற்றுமையின்றிப் பிரிய ஆரம்பித்து, பிரபஞ்சம் திரவ ஸ்திதிக்குவரும். பின்பு அதைவிடச் சூட்சுமமான வாயுஸ்திதிக்கு வரும். இப்படித் தமோகுணம் ஓங்கி நிற்றலால், பிரபஞ்சம் வரவர அதி சூட்சுமநிலையை அடைந்து, கடைசியில் தமோகுணம் உள்பட ஸகலமும் பேதமற்றுக் கிடக்கும் அதி சூட்சுமமான நிலைக்குவரும். ஏனெனில் தமோகுணமும் அதிகமாக வேலை செய்யச்செய்யத் தானும் க்ஷீணித்து மற்றைய குணங்களோடு ஸமமாய் அடங்கவேண்டியது நியாயந்தானே. இந்நிலையில் அசித்தானது ஆத்மாவால் போக ஸாதனத்தனுவாக உபயோகிக்க யோக்கியமில்லாததாய் இருக்கும். முக்குணங்களும் ஸமமான நிலையில் அசித்து அடங்கி இதோடு ஸகல ஜீவாத்மாக்களும் மெழுக்குண்டையில் தங்கப் பொடிகள்போல பரமாத்மாவில் லயித்திருப்பார்கள். பரமாத்மாவோ, அசித்தின் மக்கின நிலையை நோக்கித் தானும் செயலற்றுத் தனது ஸ்வபாவமான ஆனந்தநிலையில் மூழ்கி, நித்திரையில் இருப்பவர் போல், அசித்தையும், ஜீவாத்மாக்களையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கும். இம்மாதிரியான மக்கின நிலையைச் சகத் ஜீவன் பரன் ஆகிய இவர்கள் அடையவேண்டுமென்பது நியாயமே. ஏனெனில் தொழில் செய்யும் நிலையும், தொழிலற்ற நிலையும் மாறி மாறி வந்துகொண்டிருக்கவேண்டியது நியாயந்தானே. இம்மாதிரியாய் மாறி மாறி இந்நிலைகள் வந்துகொண்டிருப்பதனால் உலகத்திலடங்கிய வஸ்துக்களும், ஆத்மாக்களும் விருத்தியடைந்துவர இடமுண்டாகிறது. இந்த ஒழிவான நிலையில் நிச்சப்தமாய் ஸூக்ஷ்மமாய்த் தொழிலற்று, ஏற்றதாழ்வுகளும் அற்று, மனோவிகாரங்கள் ஒன்றும் இன்றி, எல்லாம் ஸமமாய் இருக்கும். இந்நிலையையே சூனியம் என்று நமது வேதம் சொல்லுகின்றது. இந்த நிலையின் உண்மை ரூபத்தை நன்றாய் நமக்குப் புலப்படுத்த வேதம், ஸ்வப்னமற்ற நல்ல தூக்கத்தைத் திருஷ்டாந்தமாகக் காட்டுகின்றது.

இம்மாதிரியான சூக்ஷ்ம நிலையிலிருந்தே நமது பிரபஞ்சம் இவ்வளவு விசித்திரமாய் விரிந்து கிடக்கிறது. இதைச் சிலர் தமது அறியாமையால் சுத்த சூனியமென்றும், சுத்தக் குழப்பமான நிலை என்றும் எண்ணுகிறார்கள்.

முன் சொன்னவைகளை நன்ருய் அறிந்தோர்க்குப் பிரபஞ்ச உற்பத்திக்குக் காரணமான மஹாப்பிரளய நிலையின் நிஜஸ்வரூபம் எளிதில் விளங்கும்.

2. சாஸ்திரசிருஷ்டிக் கிரமம்

தமையன் தம்பியை நோக்கி, "அப்பா, நீ கடவுள் இருக்கு மிடத்தைக் காட்டுவாயானல் உனக்கு ஒரு மாம்பழம் தருவேன்'' என்று சொன்னதற்கு, தம்பி, "அண்ணு, நீ கடவுள் இல்லாத இடமொன்றைக் காட்டுவாயானல் உனக்கு இரண்டு மாம்பழம் தருவேன்," என்று சொன்னதாக ஒரு கதை நீங்கள் யாவரும் கேட்டிருக்கலாம். மேலும் மஹா பக்த சிரோமணியான பிரஹ்லாதாழ்வார் தமது பக்தியற்ற கொடிய தகப்பனை நோக்கி, ஹரியானவர்,

"சாணினும் உளன், ஓர் தன்மை அணுவினைச் சதகூ றிட்ட
கோணினும் உளன்மா மேருக் குன்றிலு முளன்இந் நின்ற
தூணிலு முளன்நீ சொன்ன சொல்லிலு முளன்இத் தன்மை
காணுதி விரைவின் * * * *"

என்று சொல்லியிருக்கிறுர். இவைகள் என்ன குறிப்பிக்கின்றன? பிரபஞ்சத்தில் கடவுள் இல்லாதவிடமே இல்லை என்றல்லவோ காட்டுகின்றன்? நீங்கள், உயிர் தேகத்தில் எந்தப்பாகத்தில் இருக்கின்றதென்று உற்று நோக்கில் தேகமுழுவதும் சகல விடங்களிலும் வியாபித்து இருக்கிறது என்று தானே சொல்லவேண்டிவருகிறது. இது போன்றதே பிரபஞ்சத்தில் கடவுளது ஸர்வாந்தர்யாமித்வம். கடவுள் ஸ்தாவரங்களில் மாத்திரம் வியாபித்திருக்கிருர் என்று எண்ணவேண்டியதில்லை. அவர் ஸகலப் பிராணிகளிடத்தும் உயிர்க்குயிராய் அதாவது உயிரின் ஸாரபூதமாய் எப்பொழுதும் இருக்கிருரென்று எண்ணவேண்டும். எப்படி ஒளி தீபஜ்வாலையிலிருந்து பிரிக்க முடியாமல் அதன் ஸாரபூதமாய் இருக்கிறதோ, அதுபோலவே கடவுளும் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஸாரபூதமாய் இருக்கிருர். இதற்கேற்பவே வில்லிபுத்தூராரும் "காயமுமுயிருமாகிப் பொருள்தோம் கலந்துநின்ற மாயவன்" என்று கிருஷ்ணபகவானை வருணித்திருக்கிருர். கடவுளது ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்தை அநேக கவிகள் அநேக விதமாக வருணித்திருக்கிருர்கள். தாயுமானவர் "அரும்பொனே மணியே என்அன்பே என்அன்பான அறிவே என்அறிவிலூறும் ஆநந்தவெள்ளமே" என்றும், சிதம்பரம் இராமலிங்க ஸ்வாமிகள், 'கண்ணே அக்கண்ணின்மணியே மணியிற் கலந்தொளிசெய் விண்ணே' என்றும் சொல்லி இருக்கிருர்கள். இவ்வாறு கடவுள் பிரபஞ்சத்தினிடத்தும் ஜீவாத்மாவினிடத்தும் வியாபித்திருப்பவர் என்ருல் இவ்விரண்டும் கடவுளுக்குத் தேகமாய்விடுகின்றன. ஆகையால்தான் கடவுளுக்குப் பரமாத்மா என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது சிருஷ்டிக் கிரமத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்புகுங்கால் உருவில்லாது மறைந்து கிடக்கும் அசித்து, உருவோடு வெளிவரும் கிரமத்தையும், அதனல் ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்குண்டாகும் உபாதிகளையும் பற்றி விஸ்தரிக்கவேண்டியது அவசியம். அசித்து, கடவுளது கருணையால் உருவோடு வெளிப்பட்டுப் பரமாத்மாவை வரம்புக்குள்ளடக்குவதற்கு ஸமஷ்டி சிருஷ்டி அல்லது தொகுதி சிருஷ்டி என்றும்; ஜீவாத்மாவை அடக்குவதற்கு வியஷ்டி சிருஷ்டி அல்லது பகுதி சிருஷ்டி என்றும் பெயர். இப்படிச் சிருஷ்டிக்கிரமங்களைச் சொல்லிவருங்கால் அசித்து உருவத்தில் விருத்தியடைவதென்றும் அதனல் ஆத்மா வரவர எல்லைக்கட்டுள் அதிகமாய்ப் பந்தப்படுகிறதென்றும் சொல்லுவோம். ஏனெனில் அசித்தாகிய பிரபஞ்சம் விருத்தியாக ஆத்மாவுக்கு நிர்ப்பந்தம் அதிகமாக ஏற்படுகிறதென்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. ஆகையால் நத்தை, ஆமை முதலிய ஜெந்துக்கள் அபாயகாலங்களில் தமது அங்கங்களை எவ்வாறு உள்ளடக்கிக்கொள்ளுகின்றனவோ, அவ்வாறு நாமும் இகலோக இந்திரிய சுகங்கள் நம்மை வந்து தாக்குங்கால் இந்திரியாதிகளை வெளிச் செல்லவொட்டாது அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்பது எளிதில் விளங்கும். இதுபற்றியே சிதம்பரஸ்வாமிகளும்,

‘அறிஞனே! நல்லோர் சொன்ன அரியநூற் பயனெல் லாமும்,
பொறிவழி சென்று போகம் புஜித்திடா திருக்கத் தானே,
மறமொடு கோப மாதி வஞ்சனை நீத்து ஞான,
நெறிதவ றுமல் இந்த நிலமிசை வாழு வாயே.’

என்று அருளிச்செய்திருக்கிறுர்.

மேலும் குணங்கள் ஒன்றைவிட ஒன்று ஏற்றத்தாழ்வுடையனவாகி விசித்திரமான சிருஷ்டிக்குக் காரணமாயினவென்று சொல்லப்படும். அப்பொழுது அசேதனமாயும் ஜடமாயும் உள்ள குணங்கள் எவ்வாறு தாமே ஏற்றத்தாழ்வுள்ளனவாகு மென்று சங்கிக்கலாம். குணங்கள் அவ்வாருவதற்கு அவைகளாலே மாத்திரம் முடியா. அவைகளை அவ்வாறு மாறும்படி செய்யும் சேதனம் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். அதையே கடவுள் என்று யாவரும் சொல்லுகிறுர்கள். இக்கருத்தை உள்ளடக்கியே கைவல்லிய நூலாசிரியரும்,

‘* * * அணுவியாம் ஜீவ ரெல்லாம்,
பொதுவான சுஷுப்தி போலப் பொருந்தும்அவ் யக்தம் தன்னில்,
இது கால தத்து வப்பே ரீசன்உட் பார்வை யாலே,
முதுமூலஸ்வ பாவம் விட்டு முக்குணம் வ்யக்த மாமே,’ என்றும்

'ஏமமா யாவி னேத வீசனா ரருளி னலே,
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகஸா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரண்டு சாத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும்
* * * * * * * "

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இது எளிதில் விளங்குவதற்காக ஒரு உதாரணம் எடுத்துக்கொள்வோம். அடுப்பெரிவதும், புகைவண்டி ஓடுவதும், ஜலயந்திரம் சுற்றுவதும், மழையுண்டாவதும் பார்க்குங்கால் சூரியனோடு எள்ளளவும் ஸம்பந்தம் அற்றவைபோல் தோன்றியபோதிலும், உற்றுநோக்கும் ஒருவனுக்கு அவைகளெல்லாம் சூரியனது உஷ்ணம், ஒளி ஆகிய இவைகளின் சக்தியாலேயே அவ்வன்மையை அடைந்தனவென்பது விளங்கும். செடி முதலியவைகள் வளருவதும், காற்று வீசுவதும், தண்ணீர் ஓடுவதும், ஆகிய இவைகள் சலியாது நடந்துவருவதற்குச் சூரியனது சக்தியே ஆதாரம். இதுபோல குணங்களது ஏற்றத்தாழ்வால் சிருஷ்டி உண்டாவதுபோலத் தோன்றியபோதிலும் அவைகளோடு ஒட்டாத ஈசனது அருளால், யாவையும் உண்டாகின்றன என்பது துணிபு. இது பற்றியே தாயுமானவரும் 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது' என்றருளிச்செய்தார்.

முன் பாகத்தில் மஹாப்பிரளய நிலையில் யாவையும் செயலற்று ஒருவித ஆனந்தத்தில் உருவின்றி மூழ்கிக் கிடக்கும் என்றும், அந்நிலையில் இருந்து குண ஏற்றத்தாழ்வால் இப்பிரபஞ்சம் பலவிதத் தோற்றங்களோடு வெளியாகிறதென்றும் சொன்னோம். சிருஷ்டி ஆரம்பத்தில் இம்முக்குணங்கள் அசித்தினிடத்தில் ஸம்பந்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஸம்பந்தப்படுங்கால் ஸத்வ குணமானது இருபாகமாகப் பிரிந்து ராஜஸதாமஸ குணங்களோடு ஸம்பந்தப்படுகிறது. ஸத்வத்தின் ஒரு பாகத்தோடு மற்றகுணங்கள் கொஞ்சமாயும், ஸத்வத்தின் மற்றொரு பாகத்தோடு மற்றக் குணங்கள் அதிகமாயும், ஸம்பந்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு இரண்டுவித ஸத்வ குணங்கள் உண்டாகின்றன. அவைகளில் முன்னதற்குச் சுத்தஸத்வப்பிரதானம் என்றும், பின்னதற்கு அசுத்தஸத்வப் பிரதானம் என்றும் பெயர். இம்மாதிரியாகவே ராஜஸ தாமஸ குணங்களும் வெவ்வேறாய் இருபாகமாகித் தன்னை ஒழிந்த மற்றைய குணங்களிடத்தில் ஸத்வம் ஸம்பந்தித்ததுபோல் ஸம்பந்தப்படுகின்றன. ஆதலால் பிரளயகாலத்திற்கடுத்த படியில் அசித்தானது சூக்ஷ்ம நிலையிலிருந்து நான்கு கூறாகித் தோன்றுகிறதென்றும், ஒவ்வொரு பாகங்களில் முறையே சுத்தஸத்வமும், அசுத்த ஸத்வமும், ராஜஸமும், தாமஸமும் ஓங்கி நிற்கின்றனவென்றும் சொல்லலாம். இவ்வாறு குணங்கள் பிரிந்து அசித்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டவுடன் சுத்த ஸ்த்வம் எவ்வாறு பரமாத்மாவைச் சூழ்கிறதோ அவ்வாறே அசுத்தஸத்வம் ஜீவாத்மாவைச் சூழ்ந்து

வருகிறது. இப்படி ஸத்வம் சூழ்ந்த மாத்திரத்தில் ஆனந்தத்தோடு இரண்டறக்கலந்ததுபோல் மஹாப்பிரளயத்திலிருந்த ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்கு ஆனந்தம் வேறென்றும், அதை அநுபவிக்கிற நாம் வேறென்றும், பேதம் தோற்றுகின்றது. ஆனால் பரமாத்மாவிற்குள்ள சுகத்திற்கும் அதன் அறிவின் வியாபகத்திற்கும், ஜீவாத்மாவுக்குள்ள ஸுகத்திற்கும் அதன் அறிவின் வியாபகத்திற்கும் அநேக பேதங்கள் உண்டு. மேலும் ஜீவாத்மாக்களுக்குள்ளே ஒன்றின் ஸுகம் முதலியவைகளுக்கும் மற்றொன்றின் ஸுகம் முதலியவைகளுக்கும் மிகுந்த பேதங்களுண்டு. முந்திய பேதத்திற்கு ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களைச் சூழ்ந்த அசுத்த, சுத்த ஸத்வப்ரதானங்களே காரணம். சுத்த ஸத்வப்ரதானத்தால் பரமாத்மாவின் அனந்த சுகத்தையும் அறிவையும் அதிகமாகக் குறைக்கமுடியாது. ஜீவாத்மாவைச் சூழ்ந்த அசுத்த ஸத்வப்பிரதானம் அதன் சுகம் முதலியவைகளை நன்றாகக் குறைத்துவிடும். பிந்திய பேதத்திற்குக் காரணம் அசுத்த ஸத்வஸம்பந்தமான அசித்தில் காணப்படும் அசுத்தத்தின் ஏற்றத்தாழ்வின் பரிமாணமே. ஏற்றத்தாழ்விற்குக் காரணம் பிரளய நிலைக்குமுன் அந்த அந்த ஜீவாத்மா செய்த கர்மமே ஒழிய வேறில்லை. சுத்தஸத்வத்தால் பரமாத்மாவுக்குண்டாகும் கோசத்திற்கும், அசுத்த ஸத்வத்தால் ஜீவாத்மாவுக்குண்டாகும் கோசத்திற்கும் ஆனந்தமயகோசங்கள் என்று பெயர். இவைகளுக்குக் காரண தேகங்கள் என்றும் வேறொரு பெயர் உண்டு. ஏனெனில் இத்தேகத்திலிருந்தே இன்னும் ஸ்தூலமாயுள்ள அநேக தேகங்கள் ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்குண்டாகின்றன. ஒரே மறைப்பிற்கு இவ்விருவிதமாய்த் தேகமென்றும் கோசமென்றும் சொல்லுவானேன் என்ற சங்கை உண்டாகலாம். இச்சங்கைக்கு இந்த வியாசத்தின் இறுதியில் உத்தரம் சொல்லுவோம். இம்முதற் சரீரத்தோடு தோன்றும் பரமாத்மாவிற்கு ஈசுவரன் அல்லது அந்தர்யாமி என்று பெயர். இப்பெயர்களுக்கு முறையே ராஜாதி ராஜன் என்றும், ஸகலத்திலும் வியாபித்து ஒழுங்குபடுத்துவோன் என்றும் பொருள். இவர் அசித்திற்குள் அகப்பட்டவர்போல் காணப்படினும் அதற்கு உண்மையில் உட்பட்டவர் இல்லை. காரண சரீரத்தால் சூழப்பட்ட ஜீவனுக்குப் பிராஞ்ஞன் என்று பெயர். இப்பதத்திற்கு, (தான் அழிவற்றவனென்றும், கடவுளுக் கடுத்தபடி தனக்கு மிகுந்த அறிவும் பலமும் உண்டென்றும்) அறிபவன் என்று அர்த்தம். இந்நிலையில் ஜீவாத்மாவிற்கு மிகுந்த ஆனந்தானுபவம் உண்டு. இந்நிலையில் கோசங்கள் அதிசூட்சுமமாயும் செவ்வையான உருவற்றதாயும் இருக்கும். இதற்கே காரண சிருஷ்டி என்று பெயர்.

இனிச்சொல்லும் நிலைக்குச் சூட்சும சிருஷ்டி என்று பெயர். இந்நிலையில் அசித்தின் உருவம் ஒருவாறு தெளிந்து பஞ்சபூதங்களுக்கும் காரணமாகிய

தன்மாத்திரைகள் உண்டாகின்றன. 'ஏமமா யாவி ஞேதவீசனூர் அருளி ஞலே பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகஸா தனமுண் டாக,' அதன் மூல மாய் அவைகளை மோக்ஷமடையச் செய்யும் பொருட்டு தாமஸப்பிரதான மாகிய பிரகிருதியானது, பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாச தன்மாத்தி ரைகளாய் பரிணமிக்கின்றது. இந்நிலையில் உள்ள பஞ்சபூத தன்மாத்திரை களிலிருந்து ஸ்தூலபூதங்களும் ஸகலப்பிரபஞ்சங்களும் வெளியாகின்றன.

தாமஸம் ஓங்கியிருக்கும் பாகத்திலிருந்து பஞ்சபூத தன்மாத்திரைகள் உண்டானபோதிலும் இவைகளில் ஸாத்விக ராஜஸ பாகங்கள் இருக்கின் றன. ஸத்வ பாகத்திலிருந்து ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் உண்டாகின்றன இவைகளுக்கு முறையே துவக்கு, ஜிஹ்வை, சக்ஷுஸ், கிராணம், சுரோத்தி ரம் என்று பெயர். இவைகளாலேயே பிரபஞ்சத்தை ஸ்பர்சரஸ, ரூப, கந்த, சப் தமாக ஜீவன் அறிகிறான். இவ்விந்திரியங்கள் சூட்சுமமாகவே இருக்கின்றன. இவ்விந்திரியத்தின் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கும் விஷயங்கள் எல்லாம் அந்தஃ கரணம் என்ற சூட்சும அங்கத்தில் தாக்கி அதனால் அறிவை உண்டாக்கு கின்றன. அந்தஃகரணம் இரண்டு ரூபமாய்க் காணப்படும். தாழ்ந்த நிலையில் இருந்து வஸ்துவைக் கண்டு ஸம்சயிக்கும் நிலையில் மனமென்றும், மேலான நிலையில் இருந்து அறிந்து ஸ்திரமாய் இருக்கும்போது புத்தி என் றும் பெயர் பெறும். ஸத்வபாகத்திலிருந்து ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், அந் தஃகரணம் இரண்டும் ஜனித்தல்போல் இந்தப் பிரகிருதியின் இராஜஸபாகத் திலிருந்து ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் உண்டாகின்றன. அவையாவன, வாக்கு, கை, கால், மலத்துவாரம், ஜலத்துவாரம் ஆகிய இவைகளே. இந்த இராஜஸபாகத்தினாலே இவ்விந்திரியங்கள் தொழில் செய்வதற்கு அவசியம் வேண்டிய வாயுக்களும் உண்டாகின்றன. இவ்வாயுக்கள் தாம் செய்யும் தொழிலின் விசேஷத்தால் ஐந்து விதமாகக் காணப்படும். ஐந்துக் களை மூச்சுவிடச்செய்யும் வாயு பிராணவாயு வென்றும், மலம் ஜலம் விடு வதில் ஸகாயம் செய்யும் வாயு அபானவாயு வென்றும், இரக்தத்தை ஓடச் செய்யும் வாயு வியானவாயு வென்றும், சிரோபாகத்திற்கு ஜீர்ணமாய் உண வின் ஸாரத்தைச் செல்லும்படி செய்யும் வாயு உதானவாயு வென்றும், தேகத்திலுள்ள ஸகல காரியத்தையும் ஒழுங்காய் நடத்திவரும் திறனுடைய வாயு ஸமானவாயு வென்றும் பெயர் பெறும். இவைகளே பஞ்சவாயுக்கள் என்னப்படும். ஆகையால் இந்தச் சூட்சுமசிருஷ்டியில் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் கர்மேந்திரியமைந்தும், வாயுக்கள் ஐந்தும் அந்தஃகரணம் இரண்டும் ஆகிய பதினேழு (17) தத்துவங்களும் உண்டாகின்றன. இவைகளின் தொகு தியே லிங்கசரீரம்; இதற்குச் சூட்சும சரீரம் என்றும் பெயர் உண்டு. இப் பெயர் வரக்காரணம் என்னவென்றால், இப்பொழுது நமக்குக்காணப்படும்

சரீரத்தைவிட இது சூட்சுமமாய் இருக்கிறதுதான். ஆனால் இது காரண சரீரத்தைவிட ஸ்தூலமாய் இருக்கிறது என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இந்தத் தேகத்தில் மூன்று கோசங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. காரணதேகமாகிய ஆனந்தமயகோசத்திற்கு அடுத்தது விஞ்ஞானமய கோசம் என்று பெயர் பெற்று, புத்தியையும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தையும் அடக்கியுள்ளது. இதற்கு அடுத்த கோசம் மனோமயகோசம் என்று பெயர்பெற்று, மனஸ்ஸையும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தையும் அடக்கியுள்ளது. இதற்கு அடுத்த கோசம் பிராணமயகோசம் என்று பெயர் பெற்று ஐந்து வாயுக்களையும், ஐந்து கர்மேந்திரியங்களையும் அடக்கியுள்ளது. இம்மாதிரி இக்கோசங்களடங்கிய சரீரம், வியஷ்டி சரீரமாய் ஜீவாத்மாவையும், ஸமஷ்டி சரீரமாய்ப் பரமாத்மாவையும் சூழ்கின்றது. ஸமஷ்டிசிருஷ்டியில் இக்கோசங்களால் சூழப்பட்டுத் தோன்றும் கடவுளுக்கு ஹிரண்யகர்ப்பன் என்றும் ஸூத்ராத்மா என்றும் பெயர் உண்டு. இவ்விரு பதங்களுக்கும் பொருள், முறையே, (பிரபஞ்ச ஆரம்பத்தில்) பொன் சாயை உடையவன் என்பதும், (முத்துமாலையில் முத்துக்களைச் சேர்த்துவைக்கும்) நூலைப்போல் ஸகல சூட்சுமப் பிரபஞ்சங்களிலும் பாவி அவைகளைப் பொருத்திவைப்போன் என்பதுமே. வியஷ்டி சிருஷ்டியில் இக்கோசங்களால் சூழப்பட்ட ஜீவாத்மாவுக்குத் தைஜஸன் என்ற பெயர். இப்பதத்திற்குப் பிரகாசரூபி என்பது பொருள். ஹிரண்யகர்ப்பன், தைஜஸன் என்ற பதங்கள் குறிப்பன என்னவென்றால் தங்கமும் பிரகாசமுமாகிய இவற்றுள் ஒன்று, எதில் ஸம்பந்தப்பட்டிருந்தபோதிலும் அதில் அது இருப்பதாக எளிதில் கண்டுபிடிக்கமுடியும். அதுபோல இந்நிலையில் ஆத்மாவானவன் சூக்ஷ்மமாய்த் தோன்றியபோதிலும், ஒருவாறு அவனைக் கண்டுபிடிக்கமுடியும் என்பதே. இந்நிலையில் கடவுள் தான் அநுபவிக்கும் ஆனந்தத்திலிருந்து வேறுபட்டுப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஸூத்திரதாரியாகத் தோன்றுவார். இந்நிலையில்தான் பிரபஞ்சத்தில் விசித்திர விஷயங்களையும் தத்தம் கருமத்திற்கேற்ப ஜீவாத்மாக்களை வெவ்வேறாய்த் தோற்றுவிப்பதையும் செய்யக் கடவுள் தொடங்குகிறார். நாடகத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் ஸூத்திரதாரி திரைக்கு வெளியில் வந்து நிற்பதும் நடிப்பவர்கள் திரைக்குள் வேஷங்களைப்போட்டு முடித்துக்கொண்டு தத்தமக்கு ஏற்பட்டபடி வந்து நாடகமாடத் தயாராய் இருப்பதும்போல கடவுளும், ஜீவாத்மாக்களும் இந்தச் சூட்சும சிருஷ்டியில் தோன்றுகிறார்கள்.

இனிமேல் ஸ்தூல சிருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது. பிரபஞ்சம் இந்நிலைக்கு வந்தபின்புதான் இப்பொழுது காணப்படும் விசித்திர நிலையை அடைகிறது. சூக்ஷ்ம சிருஷ்டியில் பஞ்சபூதங்களும் வெவ்வேறாய் இருந்தபோதி

லும் தன்மாத்திராரூபமாக அதிசூட்சுமமாய் இருக்கின்றன. அந்தச்சூட்சும சிருஷ்டியிலிருக்கும்பொழுது ஜீவர்களால் தத்தம் கருமத்திற்கேற்ப சுகதுக்கங்களை அனுபவித்தல் முடியாதாகையால் இந்நிலையிலிருந்து ஸ்தூல பூதங்கள் உண்டாகவேண்டியது அவசியம்தான். இவை உண்டாகின்ற விதம் எப்படி என்றால், ஒவ்வொரு பூததன்மாத்திரையும் இரண்டு பாதியாக முதலில் பிரிகின்றது. பிறகு அப்பாதிகளுள் ஒருபாதி பிரியாதிருக்க மற்றப்பாதி நான்கு ஸமமாகப் பிரிகின்றது. ஆதலால் ஒவ்வொரு பூததன்மாத்திரையும் ஐந்து பாகங்களாகப் பிரிகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று பாதியாகவும், மற்ற நான்கில் ஒவ்வொன்றும் அரைக்கால்பாகமாகவும் இருக்கும். இதன் பின்பு ஒவ்வொரு பூததன்மாத்திரையின் பெரிதாகிய அரைப்பாகமானது தன்னை ஒழிந்த மற்றைய பூததன்மாத்திரைகளின் அரைக்கால் பங்கு ஒவ்வொன்றோடு மாத்திரம் சேர்ந்து ஒரு முழு ஸ்தூல பூதமாகத் தோன்றுகிறது. இதற்கு உதாரணமாக ஆகாசத்தின் அரைப்பாகமானது, வாயு, தேயு, அப்பு, பிருதிவி ஆகிய இவைகளின், ஒவ்வொன்றின் ஒவ்வொரு அரைக்கால் பாகத்தோடு மாத்திரம் சேர்ந்து ஒரு முழு ஆகாச ஸ்தூல பூதமாகின்றது. இவ்வாறே வாயு,தேயு, அப்பு, பிருதிவிகளின் ஸ்தூலபூதங்களும் உண்டாகின்றன. இவ்வாறு ஒரு ஸ்தூலபூதத்தில் மற்றைப் பூதங்களின் பாகம் கலந்திருப்பதைக் கண்ணுக்குப் புலப்படும் பிரபஞ்சத்தில் எங்கும் காணலாம். இம்மாதிரியாய் ஒவ்வொரு பூததன்மாத்திரையும் ஐந்தாய்ப் பிரிந்து தம்முள் கலந்து ஸ்தூல சிருஷ்டிக்குக் காரணமாய் இருப்பதே பஞ்சீகரணம் என்று சொல்லப்படும்.

இந்தப் பஞ்சீகிருதமான ஸ்தூல பூதங்களால்தான் நாம் பார்க்கும் பிரபஞ்ச வஸ்துக்களும் ஜந்துக்களின் தேகங்களும் நமது தேகமும் உண்டாயிருக்கின்றன. இப்பூதங்களாலாகிய பிரபஞ்சம் முழுவதுமே கடவுளது ஸ்தூலதேகம் என்னப்படும். இந்த ஸ்தூலதேகத்தால் சூழப்பட்டுத் தோன்றும் கடவுளுக்கு வைசுவானரன் என்றும் விராட் என்றும் பெயருண்டு. இப்பதங்களுக்கு முறையே பிரபஞ்சத்தில் பரவியிருப்பவன் என்பதும், சிரேஷ்டமாகப் பரவியிருக்கும் வஸ்துவென்பதும் பொருள். இந்த நிலையிலிருக்கும் கடவுளே புருஷஸூக்தத்தில் ஆயிரம் தலை, ஆயிரம்கண், ஆயிரம்கால் உடையவரென்று வருணிக்கப் பெற்றிருக்கிறார். இந்த வாக்கியம் குறிப்பிப்பது என்னவென்றால் பிரபஞ்சத்தில் ஒவ்வொரு பாகமும் கடவுளது ஒவ்வொரு அங்கமே ஒழிய வேறில்லை என்பதே. ஸ்தூல வியஷ்டி சிருஷ்டியில் ஜீவர்களுக்கு ஸ்தூலதேகம் உண்டாகின்றன. இத்தேகமே நமது கண்ணுக்குப் புலப்படும் தேகம். இந்நிலையிலிருக்கும் தைஜஸனுக்கே ஜீவன் என்று பெயர். இப்பதத்திற்கு உயிரோடிருப்பவன் என்பது பொருள். கடவு

ளுக்கும், ஜீவாத்மாவுக்கும் ஸ்தூல பூதங்களால் உண்டாகும் மறைப்பிற்கு அன்னமயகோசம் என்றும் பெயருண்டு.

இவ்வாறே பிரபஞ்சவிருத்தியும் ஆத்மாவின் அவதாரணமும் பூர்த்தியாகின்றன. இதில்வரும் பெயர்களை நீங்கள் நன்றாய் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி வைத்துக்கொண்டால் சிருஷ்டி விஷயங்கள் உங்களுக்கு எளிதில் விளங்கும். இவைகளை மனதில் தெளிவாய் வைத்துக்கொள்வதற்காகப் பின்வருமாறு சுருக்கமாய்ச் சிருஷ்டி விஷயங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

தேகங்கள்.	கோசங்கள்.	பரமாத்ம ஜீவாத்ம பரியாய நாமங்கள்.	குண விசேஷம்.
காரண தேகம்	ஆனந்தமய கோசம்	ஸமஷ்டி :— ஈசுவரன், அந்தர்யாமி. வியஷ்டி :— பிராஞ்ஞன்	சுத்த ஸத்வம் அசுத்த ஸத்வம்
சூட்சுமதேகம் அல்லது லிங்கதேகம் ஞானேந்திரியங்கள் ... 5 கர்மேந்திரியங்கள் ... 5 வாயுக்கள் ... 5 மனம்,புத்தி... 2 ஆக தத்துவங்கள் ... 17	1. விஞ்ஞானமயகோசம் (புத்தி, ஞானேந்திரியங்கள்) 2. மனோமயகோசம் (மனது, ஞானேந்திரியங்கள்) 3. பிராண மயகோசம் (வாயுக்கள், கர்மேந்திரியங்கள்)	ஸமஷ்டி :— ஹிரண்ய கர்ப்பன், ஸூத்ராத்மா வியஷ்டி :— தைஜஸன்	ராஜஸ பாகங்கள்
ஸ்தூலதேகம்	அன்னமய கோசம்	ஸமஷ்டி :— வைசுவாநரன், விராட் வியஷ்டி :— ஜீவன்	தாமஸ பாகங்கள்

இப்பொழுது ஒரு கோசத்தின் பின் மற்றொரு கோசம் வந்ததாகச் சொன்னோமே. இதனால் நீங்கள் இக்கோசங்கள் ஒன்றன் உள்ளே மற்றொன்றாய் வெங்காயத்தின் தோல்போலக் காணப்படும் என்று எண்ணி விடக்கூடாது. இரண்டு வாயு பதார்த்தங்கள் எப்படி ஒன்றோடொன்று கலந்

திருக்குமோ அதுபோலவே இக்கோசங்கள் கலந்திருக்குமே ஒழிய ஒன்றன்பின் ஒன்று, ஒழுங்காய் இருப்பதன்று. ஆனால் ஒன்றன்பின் ஒன்று வந்ததாகச் சொன்னதன் நோக்கம் என்னவென்றால், ஒரு வாறு ஸ்தூலமாகிய கோசம் அழிந்துவிட்டால் அதைவிடச் சூட்சும மான கோசங்கள் கொஞ்சகாலம் நிற்கலாம் என்பதே. அதற்கும் அழியும் காலம் வரும்பொழுது அழிந்துபோகும். ஒவ்வொரு கோசத்திலேயே உழ லும் ஒருவனுக்கு அதைவிடச் சூட்சுமமான அடுத்த கோசமே தன் ஆத்மா வாகத் தோன்றும். ஸ்தூலதேகத்தில் இருக்கும் ஒருவனுக்குச் சூட்சும தே கம் ஆத்மாப்போலவும்,ஸ்தூலசூட்சும தேகங்களில் இருப்பவனுக்குக் காரண தேகம் ஆத்மாவாகவும் தோன்றும். இதுபற்றியே ஒரு கோசத்தின்பின் மற்றொருகோசம் வந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

இப்பொழுது ஒரே மறைப்பைத் தேகமென்றும் கோசம் என்றும் இரு விதமாகப் பெயரிட்டு வழங்குவானேன், என்ற முன்சொன்ன சங்கையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். கோசமென்ற பெயரும், தேகம் என்ற பெய ரும் ஒரேபொருளைத் தான் குறிக்கின்றன. ஒருவன் நம்மைக் கிள்ளுகி ருன் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். உடனே நாம் 'எம்மைக் கிள்ளுகி ருன்' என்று சொல்லுவது வழக்கம். உண்மையில் அவன் நம்மைக் கிள் ளுகிருனு? இல்லை. அவன் நமது தேகத்தைக் கிள்ளுகிருனே ஒழிய வேறி ல்லை. நமது அறியாமையால் நமது தேகத்திற்கு வந்ததை நமக்கு வந்ததாக எண்ணுகிறோம். சிற்சில ஸமயங்களில் நாம் உண்மையில் இருக்கிறபடியே பேசுவதும் உண்டு. 'என் தேகம் ஊதி இருக்கிறதோ'? என்று கேட்கும் போது உண்மைக்கேற்றபடியே பேசுகிறோம். பழக்கத்தில் ஸுகதுக்கா னுபவ விஷயங்களில் நம்மைவிட உண்மையில் வேருய் இருக்கும் மறைப் பின் தர்மமாக உள்ளவைகளை நமது தர்மமாகப் பேசும்படி வருகிறது. 'என க்கு வலிபொறுக்க முடியவில்லையே' என்று நாம் சொல்லுவோமே ஒழிய, 'எனது தேகத்திற்கு வலிபொறுக்கமுடியவில்லை' என்று ஒருவரும் சொல் வது வழக்கமில்லை. ஆனால் தேகத்திலடங்கிய வஸ்துக்களையும் அவை களின் விஷயங்களையும் பற்றிப் பகுத்தறிந்து பேசும்பொழுது உள்ளதை உள்ளபடி உரைக்கிறோம். 'என்தலை கனமாய் இருக்கிறது' என்ற விடத்து இம்மாதிரியாயே சொல்லுகிறோம். ஸ்தூல தேகவிஷயமாக இவ்வாறு இருவிதமாகப் பேசுகிறோம். இதுபோலவே நாம் சூக்ஷ்மதேக விஷயத்திலும் சொல்வதுண்டு. 'எனது இந்திரியங்களுக்குப் பாடவம் இல்லை,' என்று உள்ளபடியும் 'நான் அறிகிறேன், நான் பார்க்கிறேன், நான் மூச்சுவிடுகிறேன்,' என்று உண்மைக்கு விரோதமாய் நமது மேலேற்றியும், சொல்லுகிறோம். காரண தேகவிஷயத்திலும் இம்மாதிரி சொல்லுவதற்கு

இடமுண்டு. 'எனது தேகம் பஞ்சாய்ப் பறப்பது போலிருக்கிறது. என்றும், 'நான் ஸுகமாய் இருக்கிறேன்,' என்றும் சொல்வதுண்டு. ஆகையால் தேகம் கோசம் என்ற பெயர்கள் ஒரே மறைப்பின் பெயர்களாய் இருந்த போதிலும், தேகம் என்று சொல்லுங்கால் நம்மின் வேறுபடுத்தியும், கோசம் என்று சொல்லுங்கால் நம்மின் வேறுபடுத்தாமலும், சொல்வது வழக்கம்.

இப்பொழுது மஹாப்பிரளய நிலையிலிருந்து வரவர உருவபேதம் அதிகரித்து ஸ்தூலமாகி இப்பொழுதிருக்கும் நிலைக்குப் பிரபஞ்சம் வந்தவழியை ஒருவாறு காட்டினோம். இதுவே நமது இந்திரிய புத்தி சக்திகளுக்கு இயன்றமட்டும் உலக சிருஷ்டியைப் பற்றி அறியக்கூடியது. மஹாப்பிரளய நிலையில் மங்கிக்கிடந்து ஆனந்தமயமாய் இருந்த ஜீவர்கள் இப்படி ஸ்தூலதேகமென்ற சிறைச்சாலையில் அகப்பட்டு அதில் பழகிப்பழகி அனுபவ விசேஷத்தால் மலங்கள் கழலப்பெற்று விரக்தியுண்டாகிக் கோசபாசத்திலிருந்து மோக்ஷமடைவதற்கு வேண்டிய அனுபவ விசேஷங்களை அடையவந்தார்கள் என்பதை விளக்கிக்காட்டினோம். இப்படிக் கோசங்கள் விருத்தியானவிடத்தும் ஜீவனுக்கு வேண்டிய ஸகாயஞ்செய்வதற்காகக் கடவுளும் கோசங்களில் அகப்படாமல் ஆங்காங்கே தயாராய் இருக்கிறார் என்பதை இங்கு நன்கு விளக்குவோம். ஸ்தூல தேகம் வரும்போது கடவுள் அங்கே விராட்ரூபமாயிருந்து நமது புண்ணிய பாபங்களை எப்பொழுதும் பார்த்து அவைகட்குத் தகுந்த ஸுகதுக்கம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கிறார். சூட்சும தேகத்தில் கடவுள் ஸூத்திராத்மாவாக இருந்துகொண்டு நம்மை மேல்நிலையை அடையும்படி செய்வதற்காக நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறார். காரண தேகத்திலோ கடவுள் அந்தர்யாமியாய் இருந்துகொண்டு நமக்கு ஆனந்த வைபவத்தைக் காட்டிக்கொண்டும் ஸகல ஜீவாத்மாக்களுக்கும் பிராணன் தரித்தற்கு வேண்டிய சக்தியை அளித்துக்கொண்டும் இருக்கிறார். ஆகையால் எந்நிலையிலும் ஜீவாத்மாக்களிலும் பிரபஞ்சத்திலும் கடவுள் இல்லாத இடமே இல்லை. அவருக்குத் தெரியாமல் நாம் எவ்வித எண்ணங்களையும் எண்ணவே முடியாது. நாம் கெட்ட காரியங்களைச் செய்தால் அவர் நம்மைக் கண்டுபிடிக்கத் தயாராய் இருக்கிறார். ஒருவருக்கும் தெரியாமல் மலைகளில் கடுந்தவம் புரியும் மஹான்களிடத்தும், ஸதா உழைத்து வேலைசெய்யும் உழைப்பாளியிடத்தும், கடவுள் இருந்துகொண்டு அவரவரது மனோதர்மத்திற்கும், மனப்பூர்வமாய்ப் பாடுபடும் வகைக்கும் தகுந்தபடி பலனைக் கொடுக்கிறார். ஆகையால் கடவுள் இல்லாத இடமே இல்லை. இதற்கேற்பவே தாயுமானவரும் 'எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிருக்கும் அவ்வுயிராய், அங்கங்கே நிற்பதும் நீயன்றோ

பராபரமே' என்றும், 'அங்கிங்குனுதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி, யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குள்ளே அகிலாண்டகோடி எல்லாம், தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த் தழைத்ததெது' என்றும் பாடி இருக்கிறுர். எங்கும் அவர் வியாபித்திருக்கிறுர் என்ற எண்ணம் நமது மனதில் முதிர முதிர நாம் பரிசுத்த நிலையை அடைவோம். நமது அகத்தும் புறத்தும் இக்கடவுள் இருக்கிறுர் என்று நமக்குப் பூர்ண நம்பிக்கை உண்டாய்விட்டதானல், நாம் வரவரக் கடவுளைப் போலவேயாகிக் கடைசியிலேயே மோக்ஷபதவியை அடைவோம் என்பது நிச்சயம்.

3. சாஸ்திரபுராண சிருஷ்டிகளின் பொருத்தம்

இவ்விருவித சிருஷ்டிக்கிரமங்களின் பொருத்தத்தை விசாரிக்கப்புகும் முன், இவ்விரு சிருஷ்டிக்கிரமங்களையும் சுருக்கமாய் எடுத்துக் காட்டுவோம்.

புராணங்களில் பிரளயகாலத்தில் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஸமூத்திர ஜலத்தில் முழுகி இருந்தனவென்றும், ஸ்ரீமந்நாராயணர் ஸகல கருமங்களையும் விட்டு ஸர்ப்பசயனத்தில் யோகநித்திரை செய்துகொண்டிருந்தார் என்றும், அப்பொழுது ஜீவாத்மாக்களும் அசித்தும் அவருள் அதிசூட்சுமமான நிலையை அடைந்து, அடங்கி இருந்தனவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நித்திரை தொடங்கும்காலத்தில், காலதத்துவத்திற்கு, சிருஷ்டி ஆரம்பகாலத்தில் தம்மை எழுப்பும்படி, ஸ்ரீமந்நாராயணர் உத்தரவு கொடுத்திருந்தார். அநேக யுகங்கள் யோகநித்திரையில் இருந்த பின்பு, அவரது இச்சை அவரது நாபியிலிருந்து கமலரூபமாய் வெளிவந்தது. அந்தக் கமலத்துள் தமது அம்சத்தால் அவரே பிரவேசித்தார். உடனே அந்தக் கமலத்தில் சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிர்ம்மா உண்டானுர். அந்தப் பிர்ம்மாவுக்குத் தாம் இன்னுர் என்றும் இன்னவிடத்தில் இருக்கிறேம் என்றும் விளங்காமையால், தாமரைத்தண்டின் வழியாய் ஜலத்துள் புகுந்து கமலத்தின் ஆதாரத்தைக் கண்டுபிடிக்க யத்தனித்து, அம்முயற்சி வீணுனது கண்டு கமலத்தின்மேல் வந்து உட்கார்ந்தார். அப்பொழுது 'தபதப' என்ற சப்தம் உண்டாகத் தியானத்திலிருந்து கடவுளைக்கண்டு, தமது ஸ்ருஷ்டி சக்தியுண்டாகவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது கடவுளது அநுக்கிரகத்தால் அவருக்கு ஸ்ருஷ்டி சக்திவர அநேகம் தரம் ஸ்ருஷ்டிகளைச் செய்து, கடைசியில் தமது அங்கங்களிலிருந்து பிரபஞ்சத்தினது விசித்திர விஷயங்களைச் சிருஷ்டித்தார் என்ற இதுவே புராண சிருஷ்டிக்கிரமம்.

சாஸ்திர சிருஷ்டிக்கிரமத்திலோ, செயலற்ற பரமாத்மா தம்முள் அசித்தையும் ஜீவாத்மாக்களையும் சூட்சும நிலையில் அடக்கிக்கொண்டிருந்தார்.

சிருஷ்டி ஆரம்பத்தில் ஸத்வத்தின் பேதத்தால் காரண சரீரங்கள் உண்டாகி ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களைச் சூழ்கின்றன. அப்பொழுது அவர்களுக்கு முறையே ஈசுவரன் என்பதும் பிராஞ்ஞன் என்பதும் பெயர். இதிலிருந்து ராஜஸ தாமஸபேதத்தால் சூட்சுமசரீரங்கள் உண்டாகியபொழுது, அவர்கள் முறையே சூத்திராத்மா, தைஜஸன், என்ற பெயர்களை அடைகிறார்கள். கடைசியில் தாமதகுணத்தின் பிரபாவத்தால் ஸ்தூலசரீரங்கள் உண்டாகி ஜீவாத்மா, பரமாத்மாக்கள் முறையே விராட், ஜீவன் என்ற பெயர்களை அடைகிறார்கள். இதுவே சாஸ்திர சிருஷ்டிக்கிரமம்.

இவ்விரு கிரமங்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் அநேக பேதங்களிருப் பனபோலக் காணப்படும். சாஸ்திர சிருஷ்டியில் கடவுள் பிரளய ஸமுத்திரத்தில் யோகநித்திரையில் இருக்கிறார் என்றும், அவரது நாபியிலிருந்து கமலம் வந்ததென்றும், அதில் பிரம்மா உண்டானார் என்றும் சொல்லப்படவில்லை. இதில் சூட்சுமசிருஷ்டியில் தான் அப்பு தன் மாத்திரை உண்டாகிப் பின் பஞ்சீகரணத்தால் தான் ஸ்தூலசிருஷ்டியில் ஜலம் உண்டாகின்றது. பிரளயத்தில் ஜலம் இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. பிரபஞ்சம் விருத்தியாவதற்காக ஒவ்வொரு சிருஷ்டியிலும் கடவுளே சென்று வியாபிக்கிறார் என்று சாஸ்திர சிருஷ்டியில் சொல்லியிருக்கிறது. ஒருசிருஷ்டி கர்த்தா உண்டாகி அவரது அங்கங்களில் இருந்து பிரபஞ்ச வஸ்துக்கள் உண்டாயின வென்று எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை. இப்படி இந்த இரண்டு கிரமங்களும் மாறுபட்டிருக்க எப்படி இவைகளைப் பொருத்துவது? இவைகள் தம்முள் உண்மையாகவே மாறுபட்டிருக்குமாயின், நமது சாஸ்திரங்கள் இப்படி விரோதமான விஷயங்களைச் சொல்லுவானேன் என்ற சங்கை உண்டாகும். இவ்விரண்டும் ஒரே விஷயத்தைத்தான் இரண்டுவிதமாகச் சொல்லுகின்றன வென்று நன்கு விளக்குவோம்.

ஸநாதனதர்மம் அதிகாரி பேதத்திற்குத் தக்கபடி உண்மைகளை ஸ்தூலமாகவாவது சூட்சுமமாகவாவது வெவ்வேறு விதமாய் வெளியிடுகின்றது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. அதற்கு உதாரணமாக, கணக்கில் கூட்டல் கழித்தல் முதலியவைகளைச் சிறுவர்களுக்குப் போதிக்குங்கால், அவர்கள் எளிதில் அறிவதற்காக ஸ்தூல பதார்த்தங்கள் மூலமாய்க் கற்பிக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே நன்றாகத் தேர்ந்தவர்களுக்குப் போதிக்குங்கால் பதார்த்தங்களில்லாமலேயே சொல்லி, மேலும் இலக்கங்களுக்குப் பதிலாக அதிசூட்சுமமாய் அக்ஷரங்களை உபயோகப்படுத்தி, அது மூலமாகப் பீஜகணிதத்தையும் கற்பித்து விடுகிறார்கள். டிராம்வண்டி தந்தி முதலியவைகளை வேலைசெய்யும்படி தூண்டும் மின்சார சக்தியைச் சிறுவர்களுக்கு முதலில் இரண்டு ரூபமாய் இருக்கின்றது என்று சொல்லி, தேர்ந்தபின்பு,

இவ்விரண்டும் ஒரேசக்தியின் வேறான ரூபங்கள் என்று அவர்களுக்கே போதிக்கின்றார்கள். இப்படிப் பிரகிருதி சாஸ்திர விஷயங்களில் காணப்படுவன போல், மதவிஷயத்திலும் நமது ஸனாதன தர்மத்தில் காணப்படுகின்றன.

மேலும் புராணரூபமாக வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களைச் சொல்லுங்கால் நமது மதம் ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றியே சொல்லுகிறது. அதாவது 'பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஒவ்வொரு முக்கியபாகத்திற்கும் அதிபதியாய் ஒவ்வொரு தெய்வம் இருக்கிறதென்றும், அது, எங்கும் நிறைந்திருப்பதுபோல் தன்னுள்ளும் வியாபித்திருக்கும் கடவுளது ஸந்நிதான விசேஷத்தால், தன் கீழுள்ளவைகளை அடக்கியாளுகிறது' என்ற கொள்கையே. இவ்விதமான கொள்கையைக்கொண்டே நமது மதம் வேதரகஸியங்களைப் புராணகதைரூபமாகவே சாதாரண ஜனங்களுக்குப் போதிக்கின்றது. இந்த விஷயத்தை மறவாதிருப்போமேயானால், புராணகதைகள் எவ்வளவு வேடிக்கையாயும், அஸந்தர்ப்பமாயும் தோன்றியபோதிலும், அவைகளில் உள் அர்த்தமாகிய வேதரகஸியத்தை நாம் எளிதில் அறியலாம். இப்பொழுது சொன்ன பொது விஷயங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கிரமங்களின் விஷயத்தில் பொருத்திப் பார்ப்போம்.

தேர்ச்சியடையாத மனதை உடையவர்களுக்கு அசித்தும் ஜீவாத்மாக்களும் சிருஷ்டிக்கு முன்பு பரமாத்மாவில் அதிசூட்சும நிலையை அடைந்து லயித்திருக்கும் என்று சொன்னால் அர்த்தமில்லாத வீண் பேச்சு என்று தோன்றும். அசித்தெல்லாம் சூட்சுமநிலையை அடைந்து பேதமற்றுக் கிடப்பதைப் புராணங்கள் வரம்பற்ற பிரளய ஸமுத்திரம் என்று எடுத்துரைக்கின்றன. இந்த ஜலத்தைச் சூட்சுமசிருஷ்டியில் உதிக்கும் அப்பு தன்மாத்திரை என்று விபரீத அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. கடவுள் பள்ளிகொண்டிருக்கும் கடலைப் பாற்கடல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் உட்பொருள் என்னவென்றால், பால் எப்படி பிராணிகளை வளரச்செய்து நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவருகிறதோ, அதுபோல இந்தப் பிரளயப்பாற்கடலிலிருந்தே ஸகலப் பிரபஞ்சமும் ஒழுங்குபட்டு விசித்திரமாய்த் தோற்ற வேண்டும் என்பதே. கடவுளது படுக்கையாய் இருக்கும் ஸர்ப்பத்திற்கும் உட்பொருள் உண்டு. பிராணிகளுக்குள் பாம்பானது, விஷஜந்துவாய் அதிக கோபம் முதலிய கொடிய குணங்களைப் பூர்ணமாக உடையது. பிரளயகால அசித்தானது தாமதகுணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பதால் அது கொடியகுணங்களை உடையதாய் இருத்தல்வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அசித்தைப் பாம்பு குறிக்கிறது. பாம்பு மண்டலம் போட்டுக்கொண்டிருப்பது, பிரபஞ்சம் அடியோடழிவதும், திடீரென்று உற்பத்தியாவதும் இல்லாமல் எக்காலத்திலும் ஏதாவது ஒரு உருவாய் அழியாமலே இருந்து, சிலகாலங்களில் கடவுளிடத்

தில் மறைந்து, மற்றக்காலங்களில் கடவுளிடமிருந்துவெளியாய்க்கொண்டே சக்கிராகாரமாய் மாறிமாறி வந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையைக் குறிக்கின்றது. இந்த ஸர்ப்பம் கடவுளுக்குப் படுக்கையாய் இருப்பது தாமதம் மேலிட்டபோதிலும் அசித்து கடவுளுக்கு எப்பொழுதும் அடங்கி இருக்கும் என்பதைக் குறிக்கிறது. மேலும் இது முமுக்ஷுவாய் இருப்பவர்களுக்கு, 'போதமாமிராஜன் ருணைப் புந்தியைம் புலன்களெல்லாம்; தாதராயிருக்கப் பெற்றால் ஸகலமுமடங்கும் தானே' என்றபடி காமக்குரோதாதிகளைத் தாம் அடக்கியாளவேண்டுமே ஒழிய, அவைகளுக்குத் தாம் அடிமையாய் விடக்கூடாது என்பதைக் காட்டுகிறது. பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்குத் தகுந்த சமயம் வருங்கால் தம்மை எழுப்பும்படியாக காலதத்துவத்திற்குக் கட்டளையிட்டுவிட்டுக் கடவுள் யோகநித்திரையில் இருந்தார் என்பது, ஸ்திதி காலத்தில் சிதறிப்போய் இருக்கும் பிரபஞ்சத்தின் சக்திகள் திரும்பப் பழையபடி உண்டாகும் வரையில் கடவுள் யோகநித்திரையில் செயலற்றிருக்கத் தீர்மானித்தார் என்ற உண்மையைக் குறிப்பிடுகிறது. 'காலதத்துவப் பேரீசன் என்று சொல்லியபடி காலமானது கடவுளது அம்சமானதனால் அவரது தீர்மானத்தால் நடக்கவேண்டிய விஷயத்தைக் காலத்தினிடத்தில் ஏற்றி சொல்லப்பட்டிருப்பது நியாயம்தான்.

இப்படி அநேக காலம் யோக நித்திரையில் இருந்துவிட்டுப் பின்பு சிருஷ்டி சக்தியைச்சேர்த்து தமது நாபிவழியாக வெளியிட்டதாகவும், அது உடனே ஒரு கமலத்தின் உருக்கொண்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. இப்படி வெளிவந்தது என்பதன் குறிப்பு என்னவென்பதையும், அது நாபியின் வழியாய் வந்ததன் குறிப்பு என்ன என்பதையும் சற்று விசாரிப்போம். சாஸ்திரக்கிரமத்தில் சூட்சும சிருஷ்டிக்கு முன்பு, கடவுள் காரண சரீரத்தில் ஈசவரன் என்ற பெயரை அடைந்து, நிரதிசய ஆனந்தத்தை அநுபவிக்கிறவராய்ச் சிருஷ்டித்தொழிலிற்கு வேண்டிய சக்தியோடு விழித்திருப்பதாகச் சொன்னோம். அப்பொழுது அசித்து கடவுளிடம் இருந்து வெளிவந்து செவ்வையான உருவமின்றி இருந்தபோதிலும், கடவுளைச்சூழ்ந்து தான் மேன்மேலும் விசித்திரமாய்ப் பிரிந்து தோன்றத் தயாராய் இருப்பதாகவும் சொன்னோம். இம்மாதிரியாய் அசித்து முதலில் உண்டாவதை நாபீகமலம் என்று புராணம் சொல்லுகிறது. குழந்தை தாயின் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்பொழுது அது தனது நாபியிலுள்ள கொடிமூலமாய்த் தாயுண்ணும் ஆகாரத்தின் ரஸம் முதலியவைகளைத் தானும் கொஞ்சம் இழுத்துக்கொள்ளுகிறதென்றும், தாய் தேகத்தில் இருந்த ரத்தமும் அக்கொடியின் வழியாய்க் கொஞ்சம் குழந்தைக்குப்போய் அதை உயிர் தரிக்கும்படி பண்ணுகிறதென்றும், தேகதத்துவ சாஸ்திரத்தில் சொல்லி இருக்கிறது. இதனால் உற்பத்தி காலங்களில் நாபியே பிராணஸ்தானம் என்று தெரிகிறது. ஆதலால்தான், செவ்வை

யான உருவின்றிக் கடவுளது சிருஷ்டி சக்தியின் பரிணமத்தோடு தோன்றும் அசித்தைக் குறிப்பிக்கும் இக்கமலமானது, கடவுளது நாபியிலிருந்து வருவதாகச்சொல்லி இருக்கிறது.

இதன் பின்பு கடவுள் அந்தத் தாமரை முதலியவைகளில் தமது அம்சத்தால் பிரவேசித்தார் என்றும், உடனே பிரம்மா உண்டானர் என்றும் புராணம் சொல்லுகிறது. இப்படிக் கடவுள் பிரவேசிக்க, பிரம்மா உண்டானர் என்றால், கடவுளே சிருஷ்டி செய்வதற்காக ராஜஸகுணத்தைத் தாங்கி பிர்ம்மா உருவமாய் வந்தார் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம். இந்தப் பிர்ம்மாவையே சாஸ்திரக்கிரமத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பர் என்று சொல்லி இருக்கிறது. முந்திய நிலையில் ஈசுவரன் எனப்பெயர்பெற்று, ஒழுங்கான அங்கங்கள் ஒன்றும் இன்றி, சக்தி உருவாய் மாத்திரம் இருந்த கடவுள், இப்பொழுது பதினேழு தத்துவங்களாகிய சூட்சுமதேகத்தோடு வெளியானர். இந்நிலையில் ராஜஸம் ஓங்கி ஸத்வம் அடங்கி இருப்பதால், தாம் இன்னர் என்பதும், தாம் பிறந்தவிடம் இன்னது என்பதும் பிரம்மாவுக்கு விளங்கவில்லை. கடவுளது விசித்திர சக்தியைக் குறிப்பிக்குந் தாமரைத்தண்டின் வழியாய் இறங்கித் தமது ஆதாரத்தைப் பிரம்மாவால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இத்தருணத்தில் கடவுள், 'தப, தப' என்று சொல்லி, பிரம்மாவை நிஷ்டை செய்யும்படி ஏவ, அவர் ஆத்மநிஷ்டையிலிருந்து கடவுளோடு ஸம்பந்தப்பட்டதனல் அவருக்கு ஞானம் உதயமாயிற்று. இந்தப் பாகத்திலிருந்து உண்மையை அறியும் விஷயத்தில், எவ்வளவுதான் வெளிப்பிரபஞ்சத்தில் தேகசிரமப்பட்டபோதிலும், உண்மையை ஸ்தூல இந்திரியங்களால் அறிய முடியாதாகையால், அவைப் பயனில்லாமலே போகும் என்பதையும், நிஷ்டையில் மனம் ஏகாக்கிரப் பட்டபோதுதான் உண்மை உள்ளபடி விளங்கும் என்பதையும் முமுக்ஷுக்கள் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு நிஷ்டை செய்யுங்கால் பிரம்மாவுக்கு, முன் கல்பத்தில் பிரபஞ்சம் இருந்த மாதிரி தெரிந்ததென்றும், உடனே தாமரையை மூன்று பாகமாகப் பிரித்து, இப்பொழுது இருக்கும் உலகங்களது சூட்சுமபாகங்களை உண்டாக்கினர் என்றும், சொல்லியிருக்கிறது. இது, பிரம்மா ஒன்றையும் புதிதாகச் சிருஷ்டித்து விடவில்லை என்பதையும், முன் இருந்தவைகளையே விசித்திரமாய்த் தோன்றும்படி செய்திருக்கிறார் என்பதையும் குறிக்கின்றது. முன் செய்யவேண்டியவைகளைக் கடவுளே செய்துவிட்டமையால், இப்பொழுது பிரம்மா சூட்சும சிருஷ்டியையும், ஸ்தூல சிருஷ்டியையும், உலகத்தில் சிருஷ்டித் தொழிலை விருத்திசெய்வதற்கு வேண்டிய ஸ்வயம்புவாகிய புருஷர்களையும், சிருஷ்டிக்க வேண்டியதே.

இப்படி நிஷ்டையால் சிருஷ்டி சக்தியை அடைந்து, பிரபஞ்சம் முன்

கல்பத்தில் இருந்த மாதிரியை அறிந்துகொண்டு பிரம்மா முதலில் பஞ்ச அவி த்தைகளைச் சிருஷ்டித்தார். இதனால் திருப்தியடையாதவராய் மஹாஸங்கியா விகளாகிய ஸனகாதி யோகிகளைப் பின்பு சிருஷ்டித்தார். இவர்கள் பிரம்மாவி னது மானஸபுத்திரர்கள். அவித்தியைகளின் ஸ்வபாவமானது நான்கு மானஸ புத்திரர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கு நேர்விரோதமாய் இருந்தது. முன்னையவற் றின் ஸ்வபாவம் அஞ்ஞானமே. பின்னவர்களின் ஸ்வபாவம் நிஷ்களங்கமான ஞானமே. ஸகலசாஸ்திரங்களிலும் அஞ்ஞானத்தை வயது முதிர்ந்த கிழவனா கவும், ஞானத்தைச் சிறிய வாலிபனாகவும் கொள்வதற்கு ஏற்பவே, இங்கும் அஞ் ஞானங்கள் முன்பு உண்டானவைகள் என்றும், ஸனகாதிகள் பின்புண்டா னவர்கள் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளாலே சிருஷ்டி விருத் தியாவது அஸாத்தியம்; ஏனெனில், முன்னையவை அறியாமை நிறைந்திருப் பதால் சிருஷ்டிக்கு வேண்டிய சக்தியை உடையனவாய் இருக்கமாட்டா.

பின்னவர்களோ மஹாஞானிகளாய் இருப்பதால் ஸ்ருஷ்டி விஷயத் தில் தமது சக்திகளை உபயோகப்படுத்த மனமில்லாதவர்களாய் இருப்பார் கள். ஆனால் இவ்விரண்டுவித சிருஷ்டியும், பின்னர் சிருஷ்டியாய் விருத்தி யடைந்து வருவதற்கு அதிக அவசியம், ஏனெனில் அவித்தியா ஸம்பந்தமில் லாமற்போனால் சிருஷ்டி கர்த்தர்கள் சிருஷ்டிக்க இசையமாட்டார்கள்; ஸனகாதி யோகிகளைப்போன்ற மஹாத்மாக்கள் இல்லாவிடில் உற்பத்தியா கும் பிராணிகளுக்குப் பின்பற்றி நெறிதவறாது நடந்து உய்வதற்குவேண் டிய மஹாத்மாக்கள் இல்லாமல்போய், அவர்கள் அதோ கதியை அடைந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள். இவைகளைப் பிரம்மா கடவுளின் தூண்டுதலால் ஸ்ருஷ்டித்தாரே ஒழிய, தாமாகவே செய்யவில்லை. கடவுள் இம்மாதிரி ஜீவாத்மாக்களின் உற்பத்திக்கும் விருத்திக்கும் உபயோகமாய் இருப்பதற்கா கவே பிரம்மாவை இவ்விருவித சிருஷ்டிகளையும் செய்யும்படி தூண்டினார்.

இப்படி ஸனகாதிகளை ஸ்ருஷ்டி செய்தான பின்பும் தமது சிருஷ்டி விருத்தியாகாதது கண்டு, தாமே மரீசி முதலியவர்களைத் தமது அங்கங்களி லிருந்து பிரம்மா ஸ்ருஷ்டி செய்யத் தொடங்கினார். இந்நிலையில் பிரபஞ்சத் திலுள்ள ஸகலப் பிராணிகளது சரீரமும் பிரம்மாவின் சரீரத்தின் பாகமாத லால், பிரம்மா இக்காலத்தில் ஸ்தூல சிருஷ்டி செய்கிறார் என்பதும், அவர் விராட்ஸ்வரூபி என்பதும் எளிதில் விளங்கும். இந்த விராட் ஸ்வரூபத்தையே புருஷ ஸூக்தத்தில், ஆயிரம் தலை, ஆயிரம் கண், ஆயிரம் கால் முதலியவை கள் உடையதாகவும், புராண சிருஷ்டியில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வஸ்துக்க ளைத் தமது அங்கங்களிலிருந்து சிருஷ்டிப்பதாகவும், வர்ணித்திருக்கிறது. ஆகையால் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட விராட்டும், புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸ்தூல சிருஷ்டி செய்யும் அவஸரத்திலிருக்கும் பிரம்மா

வும், சாஸ்திர சிருஷ்டிக்கிரமத்திற் சொல்லப்படும் வைசுவானரன் அல்லது விராட் என்பதும் ஒன்றே. இவை தம்முள் பேதமே இல்லை என்பது எளிதில் விளங்கும்.

இதுவரையிலும் புராண சிருஷ்டியும் சாஸ்திர சிருஷ்டியும் நன்றாய்ப் பொருந்திவிட்டன. ஆனால் பிரம்மா தமது பெண்ணிடம் காதல் கொண்டார் என்ற விஷயம், எப்படிப்பட்ட கெட்டவரும் செய்யக் கூசும் விஷயம் அல்லவா? இப்படி இருக்க இவர் இக்காரியத்தைச் செய்தது தகுதியா? இப்படிப்பட்டவரை நாம் ஆராதித்தல் தகுமா? கடவுளுக்கு அடுத்தபடியில் உண்டான இவருக்குக் காமம் முதலியவைகள் உண்டாகலாமா? தன் பெண்ணைப் பெண்சாதியாகக் கொள்ளுதல் பிரம்மாவுக்கு அடுக்குமா? இப்படி பிரம்மா நடந்துகொண்டதால் என்ன விசேஷப் பிரயோஜனமுண்டானது? என்ற இவ்விதமான சங்கைகள் நமது மனதைக் கலக்கலாம். இது தோற்றமாத்திரத்தில்தான் அடாத காரியமாய் இருக்கிறதே ஒழிய உண்மையில் அப்படிப்பட்ட காரியமில்லை என்பதை நன்கு விளக்குவோம். பிரம்மா சூக்ஷ்ம விஷயங்களுக்கு அதிதேவதை என்பதும், வாசா அல்லது ஸரஸ்வதி என்பவள் வாக்கிற்கு அதிதேவதை என்பதும் யாவரும் அறிந்தவிஷயமே. ஆகையால் பிரம்மாவிற்கும் ஸரஸ்வதிக்கும் நடந்த விவாஹமானது, அர்த்தத்திற்கும் வாக்கிற்கும் உள்ள அந்நியோந்ய ஸம்பந்தத்தைக் குறிப்பிக்கின்றது. வெறும் சப்தங்களால் பிரயோஜனமில்லையாகையால், இந்த விவாஹத்தால் பாஷைகள் உண்டாக இடமுண்டாயிற்று. இந்த விவாஹத்தில் பிரம்மாவுக்கு அதிகக் காதல் உண்டானதாகச் சொல்லி இருக்கிறது. இப்படிப் பிரம்மா காட்டிக்கொண்டது, மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகளைத் தமக்குப் பந்துக்களான பெண்மணிகளை விவாஹம்செய்யும்படி ஏவிச் சிருஷ்டித்தொழிலை விருத்திசெய்ய வேண்டியதற்கு, அதிக அவசியம்தான். ஏனெனில் சிருஷ்டியின் ஆரம்பகாலத்தில், ஜனங்கள் கொஞ்சமாய் இருக்கும்பொழுது, இக்காலத்திலுள்ள ஒழுங்குகளை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒவ்வொருவருக்கும் நெருங்கின பந்துத்வம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால், விவாஹம் என்பதே நடக்க இடமில்லாமல் போய்விடும். ஆகையால் பிரம்மா இப்படி முதலில் செய்து காட்டாமல் போனால் சிருஷ்டி விருத்தியாகாமல் தடைபட்டு நின்றுவிடும். இம்மாதிரியான விஷயங்கள் ஸகல மதங்களிலும் சிருஷ்டி விஷயமான சரித்திரங்களில் காணப்படுகின்றன. கிறிஸ்து மதத்தில், கடவுள் பிரபஞ்சத்தை விருத்திசெய்ய எண்ணி, முதலில் ஆதாம் என்ற ஆதிபுருஷனையும், பின்பு அவன் தூங்குகையில் அவனது விலாஎலும்பிலிருந்து ஈவ் என்ற ஸ்திரீயையும் உண்டாக்கினாராம். அதன் பின்பு அந்த ஆதாமிற்கு பெண் அல்லது ஸகோதரி முறை

யிலிருக்கும் ஈவை விவாஹம் செய்துகொள்ளும்படி கொடுத்தாராம். இது போன்ற விஷயம் ஸகல மதங்களிலும் சிருஷ்டி ஆரம்பத்திற் காணப்படும். பிரம்மாவுக்கும் ஸரஸ்வதிக்கும் நடந்த விவாஹத்தை இது போன்ற விவாஹம் என்று கூடச்சொல்ல இடமில்லை, ஏனெனில் இவர்கள் இருவருக்கும் புத்திரர்கள் ஒருவரும் உண்டாகவில்லை. இது மரீசி முதலியவர்களை விவாஹ விஷயத்தில் தூண்டுவதற்காக மாத்திரம் செய்ததே ஒழிய வேறில்லை. மேலும் இது ஸாமான்னியமான விவாஹம் அல்ல என்பதை குறிப்பிக்கும் மற்றொரு விஷயமும் இக்கதையில் காணப்படுகிறது. பிரம்மாவுக்குமட்டும் காதல் உண்டானதாகவும்,வாசாவுக்கு அஃது உண்டாகவே இல்லை என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாக் அர்த்தம் இவைகளில், வாக்குக் கேவலம் ஜடம் அறிவற்றது ஆதலால், அதற்கு ஒருவித ஆசையும் உண்டாகவில்லை என்றும், அர்த்தமானது சித்ருவாய் இருந்து வார்த்தையினுட் புகுந்து அதற்கு உயிரை அளிப்பதால், இதற்கு மாத்திரம் காதல் உண்டானதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியாய் முதலிற் பிரம்மா செய்ய அதைக்கண்ட மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகளுக்கு விவாஹ விஷயத்தில் வேண்டிய தைரியமுண்டாய்விட, உடனே பிரம்மா ஆவிபுருவமாகி மறைந்தார் என்றும், பின்பு இந்த விஷய ஸம்பந்தமே இல்லாது தோன்றினர் என்றும், உடனே அர்த்தகர்ப்பிதையான வாக்கானவள் இப்பிரம்மாவின் நாவில் வந்திருந்தாள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வாறு ஸரஸ்வதி வந்த உடன் தான், பிரம்மாவின் வாய்களிலிருந்து ஸகலவேதங்களும் ஸகலகலைஞானங்களும் பிறந்தனவாம். இதன் பின்பு மரீசி முதலியவர்கள் சிருஷ்டியை விருத்திசெய்யாதிருப்பதைக்கண்டு, தானே இருபாகமாகப் பிரிந்து அவற்றிலிருந்து பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் சிருஷ்டித்து, பெண்களை மரீசி முதலியோருக்குக் கொடுத்தார். அவர்களால் தேவாஸுரர்கள் உண்டாக, பிரபஞ்சம் ஒருவாறு உருவகப்பட்டு இப்பொழுதிருக்கும் நிலையை அடைந்ததாம்.

நண்பர்களே! தோற்றமாத்திரத்தில் அநீதியாய் இருக்கும் இக்கதையுள் அடங்கி இருக்கும் அரிய விஷயத்தைப் பாருங்கள்! மேலெழுந்த வாரியாய் நுனிப்புல் மேயும் குணமுடைய ஆத்திரக்காரர்கள் அவஸரப்பட்டு இம்மாதிரியான விஷயங்களில் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளியிடாது சற்று நிதானித்துப் பார்க்கட்டும்! அவர்கள்மாத்திரம் ஸூக்ஷ்மமாய் நிதானித்து விசாரித்துப் பார்ப்பார்களேயானால்,அதிவினோதமாய்க் காணப்படும் புராணகதைகளில் மறைந்து கிடக்கும் வேதாகவியங்கள் அவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கி, அவர் மனதில் குடிகொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானந்தகாரத்தைப் போக்கி, அவர்களை எளிதில் மோக்ஷமடையும்படி செய்யும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

4. திரிமூர்த்திகளின் ஸமரஸம்

புராண சிருஷ்டிக்கிரமத்தில் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. அது பிரம்மா செய்த ஸ்துதியில் வரும் 'உம்மிடத்திலிருந்து உண்டாகிற பிரபஞ்சம் என்ற விருக்ஷத்திற்கு, நானும், விஷ்ணுவும், ருத்திரனும் முக்கியமான கிளைகளாம்.' என்ற வாக்கியமே. இதை நன்கறிந்த பொழுதுதான் திரிமூர்த்திகளுள் பேதம் கற்பிக்கவேண்டிவரும் என்றும் மூர்த்திகளும் ஒரேகடவுளது அவஸரமாகையால், அவர்களுள் ஏற்றத்தாழ்வை ஒருபொழுதும் கற்பிக்கக்கூடாது. இது நன்ருய் விளங்குவதற்காக ஒரு உதாரணம் எடுத்துக்கொள்ளுவோம். ஒரு வகுப்பிற்கு உபாத்தியாயராய் இருப்பவர் அநேகம் பிள்ளைகளை அடக்கியாளவேண்டியவராகிருர். கல்ல பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் கற்பிக்குங்கால் உபாத்தியாயர் மஹா ஸந்தோஷமுடையவராகவும், நல்ல குணமுடையவராகவும் காணப்படுகிருர். படியாத சில பிள்ளைகளைப் பார்த்தால் அவரது ஸந்தோஷமெல்லாம் எங்கேயோ போய் விடுகின்றது. உடனே ஒருவிதமான கோபத்தோடு அவர்களை அடக்கிப் பாடம் கற்பிக்கின்ருர். ஏதாவது ஒரு தவறு செய்த பையனைக் கண்டுவிட்டால், உடனே அதிக கோபத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு, அவனுக்குத் தகுந்த தண்டனையைச் செய்யத்தொடங்குகிருர். இப்படி ஒரே உபாத்தியாயர் ஸமயங்களுக்குத் தக்கபடி மூன்று விதமாய்த் தோன்றுகிருர். இம்மூன்று விதமாயும் உபாத்தியாயர் இருக்கவேண்டியது அவசியமே. இதில் ஒருவிதமாய்க்காணப்படும் உபாத்தியாயரே மேலானவர், மற்றைய விதமாய்க்காணப்படும் உபாத்தியாயர் தாழ்ந்தவர் என்று நாம் எப்படிச் சொல்லலாம். இதுபோலப் பிரபஞ்ச விஷயத்தில் கடவுளது இம்மூன்று உருவங்களும் அவசியமானவைகளே. இப்படி இருப்பதால் இவைகளிடத்தில் ஏற்றத்தாழ்வைக் கற்பிப்பது நியாயம் அன்று. மதத்துவேஷம் நிறைந்தவர்களே வீணுகப் பல தர்க்கம்பேசி தொண்டைத் தண்ணீரை வற்ற அடித்துக்கொள்ளுவார்கள். சாஸ்திரங்களில் இம்மதத் துவேஷிகளது கொள்கைகளுக்கு ஆதாரமே இல்லை. இப்படிப்பட்ட கொள்கையைப் பின்பற்றினல் பாபமே ஸம்பவிக்கும் என்பதற்குச் சாஸ்திரங்களிலிருந்து அநேக ஆதாரங்கள் காட்டலாம். மேலும் பிரபஞ்ச விஷயத்தில் காலத்திற்குத் தக்கபடி கடவுள் தமது மூன்றுவித சக்திகளில் ஒன்றை மேலாகக்கொண்டு, மற்ற இரண்டும் அடங்கியிருக்கத் தோன்றுவார். இப்படித்தோன்றுவதால் அந்தக்காலத்தில் மேலான சக்தியேதான் உத்தமம் மற்றவைகளெல்லாம் அதமம், என்று சொல்ல ஒருவன் துணிந்தால், ஒவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொரு சக்தியை மேல் என்று சொல்லவேண்டியதாக வரும். ஆகையால் ஒன்றைவிட ஒன்று எப்பொழுதும் சிறந்தது என்றும், மற்றையவிரண்டும்

தாழ்ந்தன என்றும் சொல்வது யுக்திக்குப் பொருந்தாது. ஆகையால் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவருக்கு ஏற்றத் தாழ்வைக் கற்பித்தல் சாஸ்திரத்திற்கு விரோதம் என்பதும் பாபஹேதுவென்பதும், யுக்திக்குப் பொருந்தாது என்பதும், எளிதில் விளங்கும்.

மும்மூர்த்தி பேதவிஷயமான சண்டைகளில் பிரம்மாவை ஒருவரும் அ[illegible]ப் ஏற்றிச்சொல்வது வழக்கமில்லை. இந்தச் சண்டையானது பெரும்[illegible]ம 'அரனதிகன், உலகளந்த அரியதிகன்' என்றே உண்டாகி வளர்கிறது. இம் மும்மூர்த்திகளும் ஒரு மரத்தினுள்ள மூன்று முக்கியக் கிளை போல்வார் என்[illegible]தை எண்ணினல் இச்சண்டை நிகழ்வதற்கு இடமே இல்லை என்று முன்னமேயே காட்டிவிட்டோம். புராணசிருஷ்டிக்கிரமத்தில்,

'நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்'

என்றிருப்பதால், சிவன் விஷ்ணுவையும் பிரம்மாவையும் விட மிகத்தாழ்ந்தவர் என்று சிலர் ஸ்தாபிக்க எண்ணுகிறார்கள். இது முன்சொன்னதைவிட மனிதர்களை அதிக பாபத்திற்கு ஆளாக்கிவிடும். அவர்கள் சொல்லுகிறதுபோலவே ஸம்ஹார கர்த்தாவாகிய ருத்திரர் கடைசியில் உண்டானதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். முதலில் சிருஷ்டி சக்தி தோன்றிப் பின்பு பரிபாலன சக்தி தோன்றி அதன் பின்பு ஸம்ஹார சக்தி தோன்ற வேண்டியது நியாயமே. இப்படித்தோன்றும் ஒழுங்கால் பிந்தியது முந்தியதை விடக் கீழானது என்பது யுக்திக்குப் பொருந்தாத விஷயம். இப்பொழுது பாலை நாம் குடிப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். குடித்த உடன் பால் நமக்கு ருசியாய் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அதன் பின்பு நமக்குக் களைப்புத்தீருகிறது. இப்படி ஒழுங்காய் வருவதால், பால் அதன் ருசியைவிட சிரேஷ்டம் என்றும், அதன் ருசி அதன் களைப்புத்தீர்க்கும் சக்தியைவிட மேல் என்றும் நாம் எப்படிச்சொல்வது. ஆதலால் இவர்களிடத்தில் அர்த்தக்காரணத்தால் மாத்திரம் பேதபுத்தியோடிருப்பது யுக்திக்குப் பொருந்தாது.

ஆதலால் இதுவரையில் சொல்லிவந்தவைகளிலிருந்து, பிரபஞ்ச விஷயங்களுக்கு மும்மூர்த்திகளும் அவசியமானவர்கள், என்பதும் 'திரிபுரமூன்றெரித்தானும், மற்றைமலர்மிசை மேலயனும் வியப்ப' என்று ஆழ்வார்கள் பாடியதற்கும், 'பிரமன் மால் அறியாத பெருமையன்' என்று நாயனர்கள் பாடியதற்கும் உள்ள உட்கருத்தை, அவர்கள் பாடிய மற்றைய பாட்டுகளை ஆராய்ந்து அறிந்து தெரிந்துகொள்ளாது, முறையே விஷ்ணு சிவன் இவர்களுக்கு ஏற்றத்தைக் கற்பித்து சண்டையிடக்கூடாது என்பதும் விளங்கும் ஆனல் தியான விஷயத்தில் ஒவ்வொரு மூர்த்தியினிடத்தில் ஒவ்வொருவரு

க்கு மிகுந்த அன்பு உண்டாகலாம். அப்பொழுது அவ்வம்மூர்த்திகளை ஆராதித்து உய்யமுயன்ற அவஸரத்தில் சொன்ன பாட்டுகளே முன் குறிப்பிட்ட பாடல்கள். அதை நாம் எடுத்துக்கொண்டு சண்டையிட்டு வீண் பேச்சுப் பேசவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆழ்வார்களுக்காவது நாயன்மார்களுக்காவது கொஞ்சமேனும் இல்லை யென்பது அவர்களது திவ்யமான பாசுரங்களை முற்று முணர்ந்தவர்களுக்கு எளிதில் விளங்கும். ஆகையால் மும்மூர்த்திகளில் தமது இஷ்டப்படி யாரையாவது பரம்பொருள் என்று எண்ணித் தியானம்செய்து மனதை நிலைநிறுத்த முயலலாம். ஆனால் இதை வைத்துக்கொண்டு அம்மூர்த்தியே சிறந்தவர் என்று, பிறரது கொள்கையைக் கவனியாது, போதித்து மற்றை மூர்த்திகளைத் தாழ்த்திவிட்டுச் சண்டைகளை உண்டாக்குவதும், மற்றை மூர்த்திகளை ஏற்றமாய்க்கொண்டிருக்கும் ஜனங்களிடத்தில் பகை பாராட்டுவதுமே தகாத காரியங்கள். இப்படிப்பட்ட தகாத காரியங்களை விடாது செய்பவர் படாது படுவர் என்பது திண்ணம். நமது தேசத்தில் இவ்விதமான சண்டையால் அநேகங் கெடுதிகள் உண்டாய்விட்டன. நண்பர்களே! இதை இப்படியே விட்டுவிடுவோம். நாம் நித்தியம் செய்யும் ஜபம் முதலியவைகளில் பரம்பொருளது உருவமாகிய மும்மூர்த்திகளையும் ஞானஸம்பத்தை எனக்குத் தந்தருளவேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்கிறோம் அல்லவா? மேலும் 'சிவனாகித் திசைமுகனாய்த் திருமாலாகி' என்று அப்பர் சுவாமிகளும்,

'உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத்தரி யயனரனெனுமிவரை,
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத் திறைஞ்சுமின் மனப்பட்டதொன்றே'

என்றும், 'அவாவறச்சூழரியை யயனையரனையலற்றி அவாவற்று வீடுபெற்ற' என்றும் நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்திருக்கின்ற இவைகளை எல்லாம் ஸதா காலமும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு மூர்த்தித் துவேஷமாம் பேய் நம்மை வந்து அணுகாமலும் நமது தியான விஷயங்களுக்குக் குறைவு வாராமலும், நாம் மிகுந்த ஜாக்கிரதையோடு நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

இதுவரையிலும் சொன்னவைகள் எல்லாம் சைவர்கள் ஆராதனை செய்யும் சிவனும், வைஷ்ணவர்கள் ஆராதனை செய்யும் விஷ்ணுவும் திரிமூர்த்திகளுள் ஒவ்வொருவர் என்பதை வைத்துக்கொண்டு சொன்னது. உண்மையில் உள்ளது இப்படியல்ல. சைவர்கள் தாம் ஆராதிக்கும் சிவனைப் பரம்பொருளே எனக்கொண்டு வைஷ்ணவர் கடவுளை மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர் என்று எண்ணுகிறார்கள். இக்கொள்கைக்கு ஆதாரம்,

'காரொளிய திருமேனிச் செங்கண்மாலுங்
கடிக்கமலத் திருந்தயனும் காணாவண்ணம்,
சீரொளிய தழற்பிழம்பாய்நின்ற தொல்லைத் திகழொளியை'
* * * * * * *'

என்ற அப்பரது திருவாக்கும் இதுபோன்ற மற்றநாயன்மாரது திருவாக்குக ளுமே. மும்மூர்த்திகளுக்கும் பரம்பொருளுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுங்கால் ஸம்ஹார மூர்த்தியாகிய சிவனிடத்து பரம்பொருளது ஸாந் நித்யம் விசேஷமாய் இருக்கிறது என்று சைவர் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு ஆதாரம்,

'அங்கமலத் தயனொடு மாலாகி மற்று
மதற் கப்பாலொன்றாகி யறியவொண்ணாச் ;
செங்கனகத் தனிக்குன்றைச் சிவனை,
* * * * * * *'

என்ற அப்பர் திருவாக்கே. மேலும், சிவமஹாத்மியத்தைச் சொல்லுங்கால் விஷ்ணு அதை லக்ஷ்மிக்குபதேசித்தாரென்றும், விஷ்ணு சிவனது பிரதம பக்தர் என்றும், அவர் ஒரு அவஸரத்தில் தாம் சிவபூஜைக்காகக் கொண்டு வந்திருந்த தாமரை மலர்களில் ஒரு மலர் குறைந்திருப்பதைக்கண்டு அதற் குப் பதிலாகத் தமது கண்ணைப்பிடுங்கி அர்ச்சனைச்செய்து பரிசுத்தரானார் என்றும், சிவனை ஏற்றமாயும் விஷ்ணுவைத் தாழ்வாயும் சொல்லும் இவை போன்ற, அநேக கதைகள் சிவபுராணம் ஸ்காந்தம் முதலியவைகளில் காண லாம். ஆகையால் முன்சொன்னவைகளிலிருந்து சைவர்கள் தாம் ஆராதிக் கும் சிவனைப் பரம்பொருள் என்றும், வைஷ்ணவர் ஆராதிக்கும் விஷ் ணுவை மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர் என்றும், பரம்பொருளது ஸாந்நித்தியம் திருமூர்த்திகளுள் ஸம்ஹார கர்த்தாவாகிய சிவனிடம் அதிகம் என்றும் எண் ணுகிறார்கள் என்பது எளிதில் விளங்கும்.

வைஷ்ணவர்களும், விஷ்ணு, சைவர்கள் ஆராதிக்கும் சிவன் முதலிய வர் விஷயத்தில் இதைப்போலவே தங்களுக்கேற்ற கொள்கைகளை உடைய வர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷ்ணுவையே பரம்பொருள் என் றும், சைவர்கள் ஆராதிக்கும் சிவனைத் திரிமூர்த்திகளில் ஒருவர் என்றும், திரிமூர்த்திகளுள் விஷ்ணுவினிடத்தில் பரம்பொருளது ஸாந்நித்தியம் அதி கமாய் இருக்கிறது என்றும் எண்ணுகிறார்கள். இவைகளுக்கு முறையே ஆதாரம்,

'பெண்ணுலாம் சடையினானும் பிரமனும் உன்னைக்காண்பான்,
எண்ணிலா வூழியூழி தவஞ்செய்தார் வெள்கிநிற்ப'

என்ற தொண்டர் அடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செயலும்,

'யானும் தானாயொழிந்தானை யாதும்எவர்க்கும் முன்னோனை ;
தானும் சிவனும் பிரமனுமாகிப் பணைத்த தனிமுதலை'

என்ற நம்மாழ்வார் அருளிச்செயல் முதலியவைகளுமே. முன் சைவர்கள் விஷயத்திற் கூறியதுபோல் விஷ்ணு மஹத்துவத்தைச் சொல்லுங்கால்

சிவன் அதைப் பார்வதிக்கு உபதேசிப்பதாகவும், சிவன் விஷ்ணுவினது முக்கிய பக்தர் என்றும், சிவனுக்கு ஆபத்துக்கள் வந்த ஸமயங்களில் விஷ்ணுவை ஆராதித்து அவைகளிலிருந்து நீங்கினர் என்றும், இதைப்போலவே விஷ்ணுவை ஏற்றமாயும், சிவனைத் தாழ்வாயும் சொல்லும் அநேக கதைகள் விஷ்ணுபுராணம் பாகவதம் முதலியவைகளில் காணலாம். ஆகையால் சைவர்கள் சிவவிஷ்ணுக்களைப்பற்றி எவ்வாறு ஏற்றத்தாழ்வாய்ச் சொல்லுகிறார்களோ, அவ்வாறே வைஷ்ணவர்கள் விஷ்ணு சிவன் இவர்களைப்பற்றி ஏற்றத்தாழ்வாய்ச் சொல்லுகிறார்கள் என்பது முன் சொன்னவைகளால் எளிதில் விளங்கும்.

சைவ வைஷ்ணவர்கள் எவ்வளவுதான் மற்றையவாறு கடவுளைத் திரிமூர்த்திகளுள் ஒருவராக எண்ணித் தமது கடவுளைப் பரம்பொருளாக வெண்ணி அறியாமையால் தம்முள் சண்டையிட்டபோதிலும், நடுநிலையிலிருந்துகொண்டு வைஷம்யமொன்றுமின்றிச் சைவவைஷ்ணவ புராணங்கள் உபநிஷத்துகள் முதலியவைகளையும், அவரவர்கள் சிவ விஷ்ணுக்களை வர்ணிக்கும் விதங்களையும், நாம் நன்றாய் விசாரித்து நோக்கினால், சைவர்களால் மேலாகக் கொள்ளப்படும் சிவனும், வைஷ்ணவர்களால் மேலாகக் கொள்ளப்படும் விஷ்ணுவும், ஒரே பரம்பொருள் என்பதும் இவ்விரண்டும் அப்பொருளின் பெயர்கள் என்பதும் நமக்கு எளிதில் விளங்கும். பின்வரும் பாகங்களில் இந்த விஷயங்களைச் சற்று உற்றுநோக்குவோம்.

வைஷ்ணவர்கள் மஹாவிஷ்ணு தர்மத்தைப் பாதுகாத்து பிரகிருதியை சூசிப்பிக்கும்படியான ஸர்ப்பத்தின்மேல் படுத்திருக்கிறார் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். சைவர்களும் தர்மத்தைக்குறிப்பிக்கும் விருஷபத்தின் மீது சிவன் ஏறிக்கொண்டு பிரகிருதி என்பதைச் சூசிப்பிக்கும் பாம்புகளை ஆபரணமாகவும் தமது ஜடாமகுடத்தைக் கட்டும் கயிறாகவும் தரிக்கிறார் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். சிவனையும் விஷ்ணுவையும் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட புராணங்களும் உபநிஷத்துக்களும் பரம்பொருளென்றே வர்ணிக்கின்றன. ஆனால் புராணங்களில் அதிகாரிபேதம் உபதேச அவஸரம் இவைகளுக்கேற்ப மற்றைய மூர்த்திகளைத் தாழ்த்திச் சொல்லியிருக்கும் உபநிஷத்துக்களிலோ, ஒரு மூர்த்தியையும் ஒருபொழுதும் தாழ்த்திச் சொல்லாமல் ஸகல மூர்த்திகளும், ஏற்றமாய்ச் சொல்லப்பட்ட மூர்த்தியின் பற்பல ரூபங்கள் என்றே சொல்லப்பட்டிருக்கும். ஆகையால் நிந்தாவிஷயம் கூடாது என்பது உபநிஷத்துக்களின் அபிப்பிராயம் என்பதும் எளிதில் விளங்கும். முற்கூறிய புராணங்களும் தாழ்வு தோன்றும்படி சிற்சில விடங்களில் சொல்லியபோதிலும் அந்த அவஸரம் மாறியதும், வேறு சிலவிடங்களில் விஷ்ணுவிற்கும் சிவனுக்கும் பேதமே இல்லை என்று வற்புறுத்துகின்றன. வேதமானது விஷ்ணுவையும் சிவ

னையும் ஸ்துதிக்குமிடங்களில் தனித்தனியே அவரைப் பரம்பொருள் என்றே சொல்லுகிறது. அப்படிச்சொல்லுங்கால் சிவனையாவது விஷ்ணுவையாவது தாழ்த்திச் சொல்லுவதே இல்லை. இப்படி நமக்கு மோக்ஷவிஷயத்தில் ஆதாரமாய் இருக்கும் வேதசாஸ்திர புராணங்களே சிவ விஷ்ணுக்களுக்குப் பேதம் கல்பிக்காமல் இருக்கும்பொழுது, கனவிலும் பரம்பொருளைப் பார்த்திராத நாம் என் வீணுகப் பேதங்கற்பித்துக் குதர்க்கம் செய்து தொண்டையைக் கிழித்துக்கொள்ளவேண்டும்?

மேலும் இந்தச் சிவ விஷ்ணுக்களுக்குள்ள பெயர்களின் அர்த்தம் முதலியவைகளை விசாரித்துப் பார்த்தாலும் அவர்களின் ஐகமத்தியம் எளிதில் விளங்கும். சிவன் என்ற சொல்லுக்கு மங்களகரமானவர் என்று பொருள். நாராயணன் என்ற சொல்லுக்கு ஞானநிலயம் என்று பொருள். ஞானத்தைவிட மங்களகரமான குணம் வேறொன்றும் இல்லாமையால் ஞானநிலயம் என்பதே மங்களகரமானதென்றும், மங்களகரமானதே ஞானநிலயம் என்றும் சொல்ல என்னதடை? ஈசுவரன் என்ற சிவனது பெயருக்கு எட்டுவித விபூதியை உடையவராய்ப் பிரபஞ்ச ரூபமாய்க் காணப்பட்டு அவைகளை அடக்கியாளுபவர் என்று பொருள். விஷ்ணு என்ற பெயருக்கோ பிரபஞ்சம் எங்கும் வியாபித்து ஸகலத்தையும் அடக்கியாளுபவர் என்றுபொருள். சிவனது பெயர்கள் அடங்கிய சிவஸஹஸ்ர நாமங்களையும், விஷ்ணுவின்பெயர்கள் அடங்கிய விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமங்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் இந்த ஒற்றுமை நன்றாய் விளங்கும். சிவஸஹஸ்ர நாமத்தில் சிவனுக்கு விஷ்ணு என்ற பெயர் 621-ம் பெயராக 104-ம் சுலோகத்தில் வருவதும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தில் விஷ்ணுவுக்கு சிவன் என்ற பெயர் 27-ம் பெயராக 17-ம் சுலோகத்தில் வருவதும், ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் எவருக்கும் எளிதில் தெரியவரும். மேலும் சிவனுக்கு ஹரன் என்றும் விஷ்ணுவுக்கு ஹரி என்றும், பாபமுதலியவைகளைப் போக்குபவர் என்ற பொருளுடையனவாய் ஒரே தாதுவிலிருந்து பெயர்கள் அமைந்திருப்பதையும் பாருங்கள். ‘அரியும் சிவனும் ஒன்று, அறியாதவன் வாயில் மண்ணு’ என்று ஒரு பழமொழியும் வழங்கிவருகிறது. இவ்விஷ்ணு சிவபேதத்திற்கு ஒரு முக்கியகாரணமாய் காணப்படும் பாஞ்சராத்திர பாசுபத ஒழுங்குகளையும் இவ்வாறு ஒருவன் ஒப்பிட்டு நோக்குவானேயானால் அவ்வொழுங்குகளின் ஒற்றுமை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும்.

சிவன் விஷ்ணு என்ற பெயர்கள் வேறுயிருந்தாலும் குறிப்பிக்கும் பொருள் ஒன்றே என்பதற்கு அநேக ஆதாரங்கள் பொதுப்பிரமாண நூல்களிலிருந்தும் இருதிறத்தார்து பிரமாண நூல்களிலிருந்தும் எடுத்துக் காட்டலாம். இதற்குச் சாதாரணமாக ஸ்கந்தோபநிஷத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதின்

அர்த்தத்தைப் பின்வருமாறு சுருக்கிச்சொல்லுவோம். 'ஓ மஹாதேவ! தங்களுடைய காருண்ய லேசத்தினலே நான் அழிவற்றவனய் இருக்கிறேன். விக்ஞானனய் இருக்கிறேன். மங்களகாரனய் இருக்கிறேன். இதைப்பார்க்கிலும் சிரேஷ்டம் யாதிருக்கிறது? * * * விஷ்ணுரூபமாய் இருக்கிற சிவன் பொருட்டும் சிவன் ரூபமாய் இருக்கிற விஷ்ணுவின் பொருட்டும் நமஸ்காரம். சிவனுடைய ஹிருதயமே விஷ்ணு, விஷ்ணுவினுடைய ஹிருதயமே சிவன். எவ்வளவு இவ்விருவரிலும் நான் பேதம் காணவில்லையோ அவ்வளவு எனக்குச் சந்தோஷமும் பிறப்பு இறப்பற்ற வாழ்வும் உண்டாகக்கடவது. சிவகேசவர்களுக்குள்ளே பேதமே கிடையாது. * * * மனது விஷயத்திற் பற்ருமைதான் தியானம். மனதிலுள்ள தோஷத்தை விடுவது தான் தியாகம். இந்திரியங்களை அடக்குவதே சௌசம் * * * ஸ்ரீமத்-பரஞ்சோதியின் பொருட்டு நமஸ்காரம். எப்பொழுதும் எனக்குப் பிறப்பு, இறப்பற்ற வாழ்வு உண்டாகக்கடவது. ஓ நரஸிம்மா! ஓ தேவேசா! உம்முடைய பிரஸாதத்தினலேயே ஜனங்கள் விரிஞ்சி நாராயண சங்கரஸ்வரூபமாயும், அசிந்தியமாயும் அவ்யக்தமாயும், ஆனந்தமாயும், துக்கமில்லாததாயும், தேவாத்மகமாயும் இருக்கிற பிரம்மத்தின் நிஜஸ்வரூபத்தை அறிகிருர்கள்.' இதற்கேற்பவே பொதுவாய்த் தாயுமானவர் பரம்பொருளை 'சமயகோடிகளெலாம் தன்தெய்வம் என்தெய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது' என்றும்; நம்மாழ்வார்,

ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் வடிவினுள் நின்ற
நன்றெழில் நாரணன் நான்முக னரனெனு மிவரை
ஒன்றநும் மனத்துவைத் துள்ளினு மிருபசை யறுத்து
நன்றென நலஞ்செய் வதவனிடை நம்முடை நாளே.'

என்றும்; சிவவாக்கியர்,

'தங்கமொன்று ரூபம்வேறு தன்மையான வாறுபோல்
செங்கண்மாலு மீசனும் சிறந்திறந்த தெம்முளே'

என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிருர்கள். வேதமே ஸகல தேவதாநாமங்கள் விஷயத்தில் 'பரம்பொருள் ஒன்றே, அதை மஹாநுபாவர்கள் (ஆராதிப்பவர்களது மனேதர்மத்திற்கேற்ப) அநேகவிதமாகப் பெயரிட்டழைக்கிருர்கள்' என்று கோஷிக்கிறது. பிரம்ம ஸூத்திரத்தில் வியாஸர் ஸகல தேவதைகளின் பெயர்களும் ஒரே பரம்பொருளின் பலபெயர்கள் என்று பல இடத்தும் ஸ்தாபிக்கிருர். இவைகளே இவ்விஷயத்தில் வேதசாஸ்திரம் முதலியவைகளின் அபிப்பிராயம்.

மேலும் சிவவிஷ்ணுக்களுள் பேதங்கற்பித்தல் கொடியபாபம் என்பதற்குச் சில ஆதாரங்கள் காட்டுவோம். சிவவாக்கியர்.—

'நாழியப்பு நாழியுப்பு நாழியான வாறுபோல்
ஆழியோனு மீசனு மமர்ந்துவாழ்ந் திருந்திடம்
எருதிலேறுமீசனு மியங்குசக்ர தானையும்
வேறுகூற பேசுவோர் வீழ்வர்வீ ணாகிலே'

என்றும்,

'இல்லைநா யகனவன் திருவரங் கனுமவன்
எல்லையான புவனமு மேகமுத்தி யானவன்
பல்லுநாவு முள்ளபேர் பகுந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்து மாய்வரே.'

என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

'ஆனதிக னுலகளந்த வரியதிகன் என்றுரைக்கு மறிவி லோர்க்குப்
பரகதிசென் றடைய வரிய பரிசேபோல் * * * *'
என்று கம்பர் கிட்கிந்தாகாண்டம் நாடவிட்டபடலத்திலும்,

'* * பலதெய்வம் பழித்துரைக்கும் பாதகரும் பரந்துதங்கள்
வாய்வழியே புழுச்சொரிய மாநரகக் கும்பியிடை மறுக்கக்கண்டான்'

என்று ஒட்டக்கூத்தர் உத்தரகாண்டம் திக்குவிஜயப் படலத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார். இவைகளை எல்லாம் ஒருங்குசேர்த்து ஔவையாரும் 'தெய்வ மிகழேல்' என்றும், 'தெய்வம் ஒருவனே என்றும் உணரவல்லீரேல் அருவினைகள் ஐந்தும் அறும்' என்றும் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஆகவே இவ்விஷயங்களை யறியாமையும், உண்மையில் பரம்பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்களாகிய சிவன், விஷ்ணு என்பவைகள் திரிமூர்த்திகளில் அடங்கிய ஸம்ஹார ஸ்திதி கர்த்தர்களின் பெயர்கள் என்ற விபரீதஞானமும் சிவ விஷ்ணுபேதச் சண்டைக்கு முக்கியமான காரணம். சிவன் அல்லது விஷ்ணுவை அவரவர்கள் தத்தமக்குத் தக்கபடி எண்ணி ஆராதிப்பதில் கெடுதியொன்றுமில்லை. அதனுல் அவர்களுக்கு நன்மையே உண்டாகும். இக் கருத்தை உள்ளடக்கியே கிருஷ்ணபகவான் கீதையில், 'யார் யார் என்னை எவ்வுருவ முடையவன் என்று ஆராதிக்கிறார்களோ அவரவர்களுக்கு அவ்வவ்வுருவத்தோடு அநுக்கிரகிக்கிறேன்,' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி இருக்கிறார். இம்மாதிரியாகவே,

'யாதொரு தெய்வங்கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி யாங்கே
மாதொரு பாகனுர்தாம் வருவர் * * * *'

என்று சைவநூலிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் தம் மனோதர்மத்திற்கேற்ப ஆராதிக்குங்கால் முன் எடுத்துக்காட்டிய சாஸ்திர விஷயங்களை மறவாது, த்வேஷபுத்திக்கு இடங்கொடாமல், வேறு பெயர்களைப் பின்பற்றிப் பரம்பொருளையே ஆராதிக்கும் ஜனங்களை மோக்ஷமார்க்கத்தில்

நம்மைப்போல் யத்தனம் செய்பவர்களாக, ஸதாபாவிக்க முயற்சிசெய்யவேண்டும். இப்படிப் பல நாமங்களும் ஆராதனைகளும் சென்றடையும் இடமான பரம்பொருளது கிருபையால், பேதபுத்தியும், அதனால் உண்டாகும் சண்டையும் இருந்தவிடம் தெரியாமல் போகட்டும்; எல்லா ஜனங்களும் கடவுளை அடையும் விஷயத்தில் அந்நியோந்நிய ஸ்நேகம் பாராட்டட்டும்; மனிதர்கள் மனதில் சாந்தி குடிகொள்ளட்டும்; ஸகல லோகங்களும் சௌக்கியத்தை அடையட்டும்.

5. யுகங்கள் முதலிய நெடுங்கால அளவைகள்

ஸகல ஜாதியார்களும் தம் தம் வேதமெனக் கொண்டாடும் புஸ்தகங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி ஆரம்பித்து இப்பொழுது இவ்வளவு காலம் இருக்கலாம் என்பது ஒருவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லும் நூல்களுள் மற்ற நூல்களைப் பார்க்கிலும் ஸனாதனதர்மத்தின் ஆதிநூல்களாகிய வேதம் முதலியவைகளே சிருஷ்டிக்கிரமத்தின் காலங்களையும், பிரளயகாலத்தின் அளவைகளையும் உள்ளபடி எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவற்றுள் காட்டப்பட்டிருக்கும் கால அளவைகள் தோற்ற மாத்திரத்தில் விபரீத வர்ணனையாகக் காணப்படும். இத்தோற்றத்தால் மோசம் போன சில வித்வான்கள், இவைகள் உண்மையாய் உள்ளனவல்லவென்று எண்ணுகிறார்கள். இக்கால அளவைகள் உண்மையா அல்லவா என்று ஸந்தேகிப்பவர்களுக்கு உண்மை தான் என்பது, இவைகளை இப்பொழுது விருத்தியாய் முன்னுக்கு வரும் பிரகிருதி சாஸ்திரத்தின் உண்மைகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்குங்கால், நன்றாய் வெளிவரும். வானசாஸ்திரம் பூதத்துவ சாஸ்திரம் ஆகிய இவைகளின் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்கிரமம், பூமியின் விருத்தியைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஒழுங்கு, இவைகளோடு நமது சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் சிருஷ்டிக்கிரமத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்குங்கால், அவைகளுள் உள்ள ஒற்றுமையைக் காணலாம். நமது சாஸ்திரங்களிற் காணப்படும் அளவிடமுடியாத யுகாதிகள் எல்லாம் விபரீத வர்ணனைகள் அல்லவென்பதும், அவைகள் உண்மையல்ல என்று சொல்லுபவர்களுக்கு யுக்திக்கும் பிரகிருதி சாஸ்திரங்களுக்கும் பொருந்தும்படியான தகுந்த ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை என்பதும், நமது மனதில் நன்றாய்ப்படும். ஆகையால் முதலில் புதிய பிரகிருதி சாஸ்திரங்கள் பிரபஞ்ச உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லும் விஷயங்களைச் சுருக்கிச்சொல்லுவோம்.

வானசாஸ்திரப்படி ஸகல அண்டங்களும் ஆதியில் பிரகாசத்தோடு கூடிய வாயுபதார்த்தமாய் ஒரே கட்டியாய் இருந்தனவே ஒழிய, இப்பொழுதிருப்பவைபோலக் கடின பதார்த்தமாயும் பலவாயும் இருக்கவில்லை. இம்

மாதிரியாய்க் கடின பதார்த்தமாகாமல் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் வாயு பதார்த்தங்களை, இருளாய் இருக்கும் இரவில் நிர்மலமான ஆகாயத்தில் அதிசக்தி வாய்ந்த தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடிகள் மூலமாய், ஆங்காங்கே காணலாம். இக்கண்ணாடிகளின் ஸகாயமில்லாமலும் இரவில் மிருக சீர்ஷ நக்ஷத்திரத்தின் அருகில் உள்ள மூன்று நக்ஷத்திரத்தில் நடுநக்ஷத்திரம் புகையால் சூழப்பட்டதுபோலத் தோன்றுவதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் அதன் அருகில் இம்மாதிரியான வாயுபதார்த்தம் இருப்பதே. இவ்வாறு ஒரே கட்டியாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த வாயு பதார்த்தத் தன்னேயே சூரியனும் அதைச் சுற்றிவரும் கிரகங்களும் அடங்கிக் கிடந்தன. இக்கட்டி இப்பொழுது அந்தரத்தில் காணப்படும் கோளங்களாகப் பிரியும் முன்னர், தன்னிடமிருந்த உஷ்ணத்தை வெளியிட்டுக் குளிர்ச்சி அடைந்துகொண்டு வந்தது. இவ்வாறு குளிர்ச்சியடையும்பொழுது இக்கட்டி சுருங்கிவர அதனால் ஏற்பட்ட பிரிக்கும் சக்தியால், அது தன்னைத் தானே சுற்ற ஆரம்பித்தது. சுற்றும் வேகம் வரவர அதிகரிக்க, அதிலிருந்து பிரிந்த சிறு கட்டிகள் வேறாய் ஓடிப்போயின. இப்படிப் பிரிந்தவைகள் முன்னமே சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய கட்டியில் அடங்கியிருந்தமையால் இவைகளுக்கும் பெரிய கட்டிக்கும் ஒருவிதமான ஆகர்ஷண சக்தியுண்டாக அதனால் இவைகள் பெரிய கட்டியைச் சுற்றத் தொடங்கினவே ஒழிய அதைவிட்டு ஒரே அடியாய்ப் பிரிந்துபோய் விடவில்லை. இதுவே சூரியன் முதலிய நக்ஷத்திரங்கள் உண்டான விதம். பிரிந்து வந்தவைகளும் பெரிய கட்டி தன்னைத்தானே சுற்றுவதுபோலத் தம்மைத் தாமே சுற்ற அவைகளிலிருந்து கிரகங்கள் உண்டாயின. இப்படி உஷ்ணங் குறைந்து பிரிந்துவந்த கட்டிகளுள் நமது பூமியும் ஒரு கட்டி. இது 8000-மைல் குறுக்களவுள்ளது. இதில் சுற்றிலும் 50-மைல் வரையுள்ள பாகம் மாத்திரம் கடினபதார்த்தமாக மாறி இருக்கிறது. இது இவ்வாறுக, அநேக கல்பகாலங்கள் அவசியம் வேண்டியது. இப்பாகத்திற்கே பூமியின் ஏடு என்று பெயர். இதன் உள்ளே இன்னும் உருகிய நிலையில் திரவபதார்த்தம் இருக்கிறது. இஃது எரிமலைகளின் செயலை உற்று நோக்கினல் வெளிவரும். ஆகாயத்திற் காணப்படும் கோளங்களில் அநேகம் இன்னும் அதிக உஷ்ணநிலையில் இருக்கின்றன என்று வானசாஸ்திரிகள் தமது தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடிகள் முதலிய அரிய சூட்சும யந்திரங்களால் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்யுங்கால், முன்னால் ஒரே கட்டியாய் இருந்த பிரகாசமான வாயுபதார்த்தம் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைக்கு வரவேண்டியதற்கு, அவசியம் இத்தனை காலமாயிருக்குமென்பதை அளவிட முயன்று, கணக்கிடமுடியாத கோடானுகோடி நூற்றாண்டுகள் முடிந்தபின்புதான் இவ்வாறு ஆயிருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்

திருக்கிறார்கள். இதுவே வானசாஸ்திரத்திற்கண்ட சிருஷ்டிக்கிரமம் முதலியவைகள்.

இனி, பூதத்துவசாஸ்திர சிருஷ்டி ஒழுங்கை உற்றுநோக்குவோம். வானசாஸ்திரம் சிருஷ்டிக்கிரமத்தை எவ்விடத்தில் நிறுத்திவிடுகின்றதோ, அவ்விடத்தில் இருந்து பூதத்துவ சாஸ்திரம் காலநிர்ணயம் செய்யத் தொடங்குகிறது. பூமி உஷ்ணம் குறைந்து குளிர்ந்துகொண்டு வருங்கால், பூமியின் கடின பாகங்கள் படைபடையாய் அமைந்திருக்கும் ஒழுங்கைப் பரிசோதித்து நோக்கி, ஒவ்வொரு படை உண்டாக ஆயிருக்க வேண்டிய காலத்தை முதலில் நிர்ணயம் செய்து, பின்பு இப்பொழுது இருக்கும் நிலைக்குப் பூமி வருவதற்கு இவ்வளவுகாலம் ஆயிருக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கிறது. படை என்றால் இன்னது என்பதையும், அது இவ்வாறு பூமியின் கடினபாகத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் சற்று விளக்குவோம். மலைநாடுகளில் வாஸம்செய்திராத மனிதர்கள் பூமியின் கடினபாகம் முழுவதும் இறுகலான மண்ணாலேயே ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று எண்ணக்கூடும். இதற்கும் உண்மைக்கும் வெகுதூரமன்றோ? அந்த விதமான மண் அதிகஆழம் காணப்படும் இடங்களிற்கூட, அது சற்றேறக்குறைய 100 அடி ஆழந்தான் இருக்கும். அதன் கீழ் கற்பாறையே காணப்படும். இதை நாம் குடைந்துகொண்டு கீழே போகுங்கால், இதில் படைகள் ஒன்றன்பேரில் ஒன்றாய் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எம்மாதிரியான பாறைகளிலும் இப்படைகளை நன்றாய்க் காணலாம். அடியிற் காணப்படும் படையின் நிலையே, உலகம் கடினமாகுங்கால் முதலில் இவ்வாறிருந்தது என்பதையும், முறையே மேல்மேலும் காணப்படும் படைகள், வரவர உலகம் இவ்வாறு மாறியதென்பதையும் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கும். ஆகவே பூமியின் ஏட்டில் எவ்விடங்களிலும் காணப்படும் ஐந்துபடைகளுக்கேற்ப ஐந்துநெடுங் கால அளவைகள் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று பூதத்துவ சாஸ்திரிகள் ஸ்தாபிக்கிறார்கள். இந்நெடுங்காலங்களுக்கு இக்காலம் முதல் பின்னே கணக்கிடுங்கால் முறையே நான்காவது, மூன்றாவது, இரண்டாவது, முதலாவது நெடுங்காலங்கள் என்றும், உயிர்ப்பிராணிகள் ஒருவாறு வசிக்கத்தொடங்கிய நெடுங்காலம் என்றும் பெயர். இந்நெடுங்காலங்கள் ஒவ்வொன்றும் அநேக உட்பிரிவுகளை உடையதாய் இருக்கின்றன. இவைகளை விவரிக்கப்புகுந்தால் மிகவிரியுமாதலால் அவைகளின் விஷயத்தை ஒருவாறு சுருக்கிச்சொல்லுவோம். இப்பொழுது காணப்படும் நான்காம் நெடுங்காலமானது இரண்டு உட்பிரிவுகளை உடையது: அவைகளுக்கு முறையே பனிக்கட்டிகள் திரண்டிருந்த காலம் என்றும், அதற்குப் பிந்தியகாலம், என்றும் பெயர். இதில் பின் உட்பிரிவிலேதான் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். முந்திய பனிக்கட்டிகள் திரண்டகாலத்தில் ஐரோப்பா ஆசியா அமெரிக்கா முதலிய

கண்டங்களின் வடபாகமானது பெரும்பாலும் அநேக ஆயிரம் அடிவரையில் பனிக்கட்டிகளால் மூடப்பட்டிருந்ததென்றும் அப்பொழுது பூமியில் வடக்குத் துருவபாகமானது ஸுககரமான சீதோஷ்ண ஸ்திதியை உடையதாய் இருந்ததென்றும், அவ்விடத்தையே நமது முன்னோரான ஆரியர்கள் முதலில் வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்றும், சில பூதத்துவ சாஸ்திரிகள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். பின் வந்த இரண்டாம் பாகத்தின் முதலில் இப்பொழுதிருப்பதுபோல வடக்குத் துருவம் அதிக குளிர்ச்சியுடையதாயும், பூமியின் மத்தியபாகம் அதிக உஷ்ணமுடையதாயும் மாறிவிட்டன. இனி நான்கு மூன்று ஆகிய நெடுங்காலங்களில் மனிதர்கள் வஸித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது அந்தந்தகாலங்களுக்குரிய பூமியேட்டின் படைகளில் காணப்படும் குறிகளால் நன்றாய்த் தெரியவரும். இரண்டாவது முதலாவது நெடுங்காலங்களில், மீன்கள், ஊர்வன, வாலில்லாக் குரங்குகள் முதலிய ஜீவஜந்துக்கள் வஸித்திருந்தனவென்பது அந்தந்தகாலங்களில் உண்டான படைகளிற் காணப்படும் குறிகளால் வெளிவருகிறது. இவற்றால் பிராணிகள் முதலாவது நெடுங்காலத்தில் ஏராளமாய்த்தோன்றி வரவர மற்றைய நெடுங்காலங்களில் விருத்தியடைந்துகொண்டு வந்திருக்கவேண்டுமென்பது நன்றாய் விளங்கும். ஆதி நெடுங்காலத்தில் உயிர்ப்பிராணிகள் அதிகமாய் வஸித்திருந்ததாக அக்காலத்திற்குரிய படையிலிருந்து தெரியவரவில்லை. இவ்வைந்தாம் படைக்குக் கீழ் அலைமோதிக்கொண்டு அதிக உஷ்ணமான திரவபதார்த்த ரூபமாகப் பூமி காணப்படுகிறது. பூதத்துவசாஸ்திரிகளுக்கு இத்திரவபதார்த்த பாகத்தால் அதிகப்பிரயோஜனம் இல்லை; அதன்மேற் காணப்படும் ஐந்துபடைகளே அவர்களுக்கு மிக முக்கியமானவைகள். இவ்வைந்தும் சேர்ந்துசற்றேறக்குறைய 140,000-அடி ஆழமுள்ளது. பூதத்துவசாஸ்திரிகள் அபிப்பிராயம் 600-அடி உண்டாவதற்கு ஏறக்குறைய 100,000 வருஷங்களாகும் என்பதே. இந்தக் கணக்கின்படி இவ்வைந்து படைகள் உண்டாவதற்கு ஏறக்குறைய 23,400,000 வருஷங்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், ஆதிநெடுங்காலம் முதல் இப்பொழுதிருக்கும் நிலவருவதற்கு ஏறக்குறைய 4,000,000-வருஷமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் தெரிகின்றன. இப்பொழுது நாம் பூதத்துவ சாஸ்திரிகள் நிர்மானித்த விஷயத்திற்கும் நமது சாஸ்திரங்களில் காணப்படும் கால அளவைகளுக்கும் உள்ள பொருத்தத்தை எடுத்துக்காட்டுவோம்.

நமது சாஸ்திரப்படி உள்ள கால அளவைகளின் விவரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் 3-வது ஸ்கந்தம் விருத்கள் 9, 10-இல் காண்க.

இங்கு முக்கியம் கவனிக்கவேண்டியவை

1. மஹாயுகம்—4,320,000.	...	...	மனுஷ்ய வருஷங்கள்
1. மன்வந்தரம்—306,720,000	...	...	,, ,,
1. கல்பம்—4,320,000,000	...	...	,, ,,
பிரம்மாவின் ஆயுஸ்—8,640,000,000 × 360 × 100			,, ,,

நண்பர்களே ! இக்கால அளவின் விஸ்தீரணத்தைப் பாருங்கள் ! எவ்வளவு அஸாத்தியமாயிருக்கிறது ! இதை ஆழ்ந்து யோசிக்குங்கால் நமது ஆயுஸ் எந்தமூலை ? நம்முள் அநேகர் சீக்கிரத்தில் இறக்கவில்லையா ? இந்தப் பிரம்மாவினது ஆயுஸ்தான் பெரிதென்று எண்ணித்திகைத்து நின்று விட வேண்டாம். இதை கடவுளோடு இருக்கும் அவாது உருவாகிய காலதத்துவத்தில் ஒரு நிமிஷம் என்று நமது சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

இவை எவ்வளவு நம்பக்கூடாதனவாய் இருந்தபோதிலும் இவைகளை வானசாஸ்திரி, பூதத்துவ சாஸ்திரி ஆகிய இவர்களது அபிப்பிராயங்களோடு ஒப்பிடுவோம். உடனே இவைகளின் ஒற்றுமை எளிதில் விளங்கும். நமது மன்வந்தரம், கல்பம், மஹாகல்பம், பிரம்மாக்களின் ஆயுஸ் இவைகள் அனுதிகாலதத்துவத்திற்கு நம்மை எவ்வாறுக் கொண்டுபோய் விடுகின்றனவோ, அவ்வாறே வானசாஸ்திர சிருஷ்டி ஒழுங்குகளும் நம்மைக்கொண்டுபோய் விடுகின்றன. பூதத்துவ சாஸ்திரப்படி பூமியேட்டின் படைகள் உண்டாவதற்கு வேண்டிய 23,400,000 வருஷங்கள் அநேகமாய் மஹாயுகங்கள், யுகங்கள் முதலியவைகளை அடக்கியுள்ளன. முதல் நெடுங்காலத்தில் உயிர்ப்பிராணிகளுண்டாகி மீன், ஊர்வன, வாலில்லாக்குரங்குகள் முதலிய பிராணி பேதங்களின் வழியாய் விருத்தியடைந்து நான்காம் நெடுங்காலத்தில் உயர்ந்த நாகரீகத்தோடு கூடி மனிதனுய் வெளிவருவதற்கு வேண்டிய 4,000,000 வருஷங்களுக்கும், நமது சாஸ்திரத்தில் இம்மன்வந்திரத்தில் 4,320,000 வருஷங்களுக்கு முன்பாக, முதல் யுகாரம்பத்தில் பிராணிகளுண்டாகி மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹ, நாரஸிம்ஹ, வாமன முதலிய உருவங்கள் மூலமாய் விருத்தியடைந்து இப்பொழுது அடைந்திருக்கும் நிலைக்கு வந்திருப்பதற்கும் உள்ள ஒற்றுமையைப் பாருங்கள் !—நண்பர்களே இப்பொழுதாவது நீங்கள் நமது சாஸ்திரவிஷயங்களின்மேன்மையை அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா?

நாம் முதலில் இவ்வத்தியாயத்தைத் தொடங்குங்கால் வெகு காலங்களுக்குமுன்பு எழுதப்பட்ட நமது சாஸ்திரங்களுக்கும் புதிய பிரகிருதி சாஸ்திர உண்மைகளுக்கும் இவ்வளவு பொருத்த மிருக்குமென்று கனவிலுங்கூட யாராவது எண்ணியிருப்பார்களா ? முற்காலத்து மஹான்களான ரிஷிகள் உண்மையான விஷயங்களையே எடுத்துரைத்தனர். அவைகளைப் புதிய சாஸ்திர மூலமாய் ஆராயுங்கால், அவைகளின் உண்மை திடப்படுகின்றனவே யொழிய வேறில்லை. இதனுல் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றுல் நமது சாஸ்திர புராணகதைகள் எவ்வளவுதான் வீண்வர்ணனைகளாகத் தோற்றிய போதிலும், அவைகளை அவ்வாறு எண்ணித் தள்ளாது ஆய்ந்தோய்ந்து நோக்கின், அவைகளின் உட்பொருளை அறிந்து மனம் சுத்தியாகிக் கடைசியில் மேலான பதவியை அடையலாம் என்பதே.

விவேக போதினி

ஓர் சிறந்த மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை 1908-ம் ஸு முதல் பிரசுரமாகி வருகிறது. யாவராலும் சிலாகிக்கப் பெற்றது

இப்பத்திரிகைக்கு விஷயதானம் செய்வோர்களைக்கொண்டே இதன் பெருமையை நன்கு அறியலாம். மிகவும் சுலபமான நடையில் எழுதப்படுகிறது. சிறுவர்கள் சிறுமிகள்கூட உத்ஸாகத்துடன் வாசிக்கக்கூடியது. ஒவ்வொரு மாதமும் ஒழுங்காகப் பிரசுரமாகிறது. சித்திரப்படங்கள் ஒவ்வோர் சஞ்சிகையிலும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. எத்திறத்தாரும் வாங்கி வாசித்து நற்பயனடையும் பொருட்டே சந்தாத்தொகையும் மிகவும் ஸுலபமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. [இம்மாதிரி யாவருக்கும் உபயோகத்தையும் உத்ஸாஹத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய பத்திரிகை இன்னமும் எவராலும் பதிப்பிக்கப்படவில்லையென்று தைரியமாய்ச் சொல்லுவோம்.]

இப்பத்திரிகையில் பிரசுரமாகும் விஷயங்கள்

1. நீதிகளைக் கற்பிக்கக்கூடிய பொது விஷயங்கள்.
2. பொது நன்மைக்காகப் பாடுபட்ட மஹான்களின் ஜீவிய சரிதைகள்.
3. இயற்கை அற்புதங்கள்.
4. உலக ஒழுக்கங்கள்.
5. கல்வியபிவிருத்திக்குரிய பாஷா விஷயங்கள்.
6. விவஸாயம், கைத்தொழில், வியாபார விஷயங்கள்.
7. தக்க நிபுணர்களைக்கொண்டு எழுதப்பட்டு வரும் உயர்தரமான நாவல்கள், நாடகங்கள்.
8. சிறுவர்க்காகவென்று எழுதப்படும் நீதியைப் புகட்டும் சிறந்த கதைகள்.
9. ஸ்திரீகளுக்கேற்ற நற்போதங்கள்.
10. சாஸ்திரீகமான விசேஷ வர்த்தமானங்கள்.

(பின் பக்கம் பார்க்க).